

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 255

48. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

2005. szeptember 30.

Tartalom

I Kötelezően közzéteendő jogi aktusok

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1552/2005/EK rendelete (2005. szeptember 7.) a vállalati szakképzésre vonatkozó statisztikákról ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1553/2005/EK rendelete (2005. szeptember 7.) a jövedelmekre és életkörülményekre vonatkozó közösségi statisztikáról (EU-SILC) szóló 1177/2003/EK rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 6
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1554/2005/EK határozata (2005. szeptember 7.) a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó közösségi keretstratégiához kapcsolódó cselekvési program létrehozásáról szóló 2001/51/EK tanácsi határozat és a nemek közötti egyenlőség területén európai szinten tevékenykedő szervezetek támogatását célzó közösségi cselekvési program létrehozásáról szóló 848/2004/EK határozat módosításáról 9
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/35/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a hajók által okozott szennyezésről és a jogsértésekre alkalmazandó szankciók bevezetéséről 11
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a szakmai képesítések elismeréséről ⁽¹⁾ 22
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/39/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a gépjárművek üléseiről, azok rögzítéseiről és a fejtámlákról szóló 74/408/EGK tanácsi irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 143
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/40/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a gépjárművek biztonsági öveire és utasbiztonsági rendszereire vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 77/541/EGK tanácsi irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 146
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/41/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a gépjárművek biztonsági öveinek rögzítéseire vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 76/115/EGK tanácsi irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 149

Ár: 30 EUR

⁽¹⁾ EGT vonatkozású szöveg

(folytatás a túloldalon)

Azok a jogi aktusok, amelyeknek a címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/44/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a közösségi belvízi közlekedésre vonatkozó harmonizált folyami információs szolgáltatásokról (RIS) 152
  - ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/45/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a tagállamok által kiállított tengerészképesítési bizonyítványok kölcsönös elismeréséről és a 2001/25/EK irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 160
-

Az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján elfogadott jogi aktusok

- ★ A Tanács 2005/667/IB kerethatározata (2005. július 12.) a hajók által okozott szennyezésre vonatkozó jogszabályok végrehajtásához szükséges büntetőjogi keret megerősítéséről 164
-

Helyesbítés

- ★ Helyesbítő jegyzőkönyv az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti, a PNR adatoknak a légi szállítók általi feldolgozásáról és az Egyesült Államok Belbiztonsági Minisztériuma Vámügyi és Határvédelmi Irodájának történő továbbításáról szóló megállapodáshoz (HL L 183., 2004.5.20.) 168

⁽¹⁾ EGT vonatkozású szöveg

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1552/2005/EK RENDELETE

(2005. szeptember 7.)

a vállalati szakképzésre vonatkozó statisztikákról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 285. cikkére (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

a Szerződés 251. cikkében előírt eljárásnak megfelelően eljárva (1),

mivel:

- (1) Az Európai Tanács 2000. március 23-i és 24-i lisszaboni ülése azt a stratégiai célt tűzte az Európai Unió elé, hogy a világ legversenyképesebb és legdinamikusabb tudásalapú gazdaságává váljon, amely képes a fenntartható gazdasági fejlődésre, több és jobb munkahelyet kínál, és nagyobb társadalmi kohéziót valósít meg.
- (2) A polgárok foglalkoztathatósága, alkalmazkodóképessége és mobilitása létfontosságú ahhoz, hogy az Unió fenntartsa elkötelezettségét arra, hogy a világ legversenyképesebb és legdinamikusabb tudásalapú gazdaságává váljon.
- (3) Az egész életen át tartó tanulás a szakképzett, képzett és alkalmazkodásra képes munkaerő kialakításának és fejlesztésének kulcseleme.
- (4) Az európai oktatási és szakképzési átlagteljesítmény referenciaszintjeiről (hivatkozási értékek) szóló, 2003. május 5-i európai tanácsi következtetésekben (2) a Tanács elfogadta az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó alábbi hivatkozási értéket: „Ezért 2010-re a felnőtt, munkaképes korú népesség (25—64 éves korcsoport) átlagos részvétele az egész életen át tartó tanulásban legalább 12,5 %-os legyen az Európai Unióban”.

- (5) A lisszaboni Európai Tanács megerősítette, hogy az egész életen át tartó tanulás az európai társadalmi modell egyik alapvető összetevője.
- (6) A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2003. július 22-i 2003/578/EK tanácsi határozattal (3) megerősített új európai foglalkoztatási stratégia célja a lisszaboni stratégiához való jobb hozzájárulás, és az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó koherens és átfogó stratégiák végrehajtása.
- (7) E rendelet alkalmazásakor figyelembe kell venni a tagállamok foglalkoztatási politikára vonatkozó iránymutatósaiban meghatározott „a munkaerőpiacon hátrányos helyzetű személyek” fogalmát.
- (8) Különös figyelmet kell szentelni a munkahelyi és munkaidőben történő képzésnek, melyek az egész életen át tartó tanulás alapvető fontosságú tényezői.
- (9) A közösségi szinten összehasonlítható statisztikai információ — különös tekintettel a vállalati szakképzésre — elengedhetetlen az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó stratégiák kifejlesztése és végrehajtásuk folyamatainak nyomon követése szempontjából.
- (10) A konkrét közösségi statisztikák elkészítésére a közösségi statisztikákról szóló, 1997. február 17-i 322/97/EK tanácsi rendeletben (4) foglalt szabályok az irányadóak.
- (11) A statisztikai adatokra vonatkozó titoktartás hatálya alá tartozó adatok továbbítására a 322/97/EK rendeletben és a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatalához történő továbbításáról szóló, 1990. június 11-i 1588/90/Euratom, EGK tanácsi rendeletben (5) foglalt szabályok az irányadóak.

(3) HL L 197., 2003.8.5., 13. o.

(4) HL L 52., 1997.2.22., 1. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.

(5) HL L 151., 1990.6.15., 1. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított rendelet.

(1) Az Európai Parlament 2005. február 23-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2005. június 27-i határozata.

(2) HL C 134., 2003.6.7., 3. o.

- (12) A bizalmas adatokhoz való tudományos célú hozzáférés tekintetében a közösségi statisztikákról szóló 322/97/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2002. május 17-i 831/2002/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ meghatározta azokat a feltételeket, amelyek alapján hozzáférés biztosítható a Közösségi hatóságokhoz továbbított bizalmas adatokhoz.
- (13) Mivel e rendelet célját — nevezetesen a vállalati szakképzésre vonatkozó összehangolt adatok előállítását lehetővé tevő közös statisztikai szabványok létrehozását — a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ennél fogva azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl a cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (14) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni. Ezen intézkedéseknek figyelembe kell venniük a tagállamok rendelkezésre álló adatgyűjtési és feldolgozási kapacitását.
- (15) Az Európai Közösségek statisztikai programbizottságának létrehozásáról szóló, 1989. június 19-i 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozat ⁽³⁾ 3. cikkének megfelelően a statisztikai programbizottsággal konzultációra került sor,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet a vállalati szakképzésre vonatkozó közösségi statisztikák készítésének közös keretét állapítja meg.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- ⁽¹⁾ HL L 133., 2002.5.18., 7. o.
⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.
⁽³⁾ HL L 181., 1989.6.28., 47. o.

1. „vállalat”: a közösségi termelési rendszer megfigyelésére és elemzésére szolgáló statisztikai egységekről szóló, 1993. március 15-i 696/93/EGK tanácsi rendeletben ⁽⁴⁾ meghatározott gazdasági egység;
2. „NACE Rev. 1.1.”: a gazdasági tevékenységek közös statisztikai osztályozása az Európai Közösségben, amint azt az Európai Közösségben a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozásáról szóló, 1990. október 9-i 3037/90/EGK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ megállapítja.

3. cikk

Begyűjtendő adatok

- (1) Az adatokat a tagállamoknak kell begyűjteniük a vállalatoknál folyó szakképzés elemzéséhez szükséges közösségi statisztikák elkészítése céljából, az alábbi területeken:
- a) a vállalatok által munkavállalóik szakértelmének fejlesztésére alkalmazott képzési politika és képzési stratégiák;
- b) a vállalatokban folyó szakképzés irányítása, szervezése és formái;
- c) a szociális partnerek szerepe a munkahelyi szakképzés valamennyi szempontjának biztosításában;
- d) a szakképzéshez való hozzáférés, annak volumene és tartalma, különösen a gazdasági tevékenység és a vállalat méretének vonatkozásában;
- e) a vállalatok konkrét szakképzési intézkedései munkavállalóik IKT-ben való jártasságának javítására;
- f) a kis- és középvállalkozások (KKV-k) alkalmazottainak esélyei a szakképzéshez való hozzáférésre és új jártasságok elsajátítására, és a KKV-k képzés nyújtásához kapcsolódó sajátos igényei;
- g) állami intézkedések hatása a folyamatos vállalati szakképzésre;
- h) a vállalatok valamennyi alkalmazottjának esélyegyenlősége a szakképzéshez való hozzáférés tekintetében, különös tekintettel a nemekre és adott életkori csoportokra;
- i) a munkaerőpiacon hátrányos helyzetű csoportokat célzó konkrét szakképzési intézkedések;

- ⁽⁴⁾ HL L 76., 1993.3.30., 1. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított rendelet.
⁽⁵⁾ HL L 293., 1990.10.24., 1. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított rendelet.

- j) különböző munkaszereződés-típusokhoz igazodó szakképzési intézkedések;
- k) a szakképzéssel kapcsolatos kiadások: a szakképzéssel kapcsolatos finanszírozási szintek és pénzforrások, ösztönzők; és
- l) a vállalatoknak a szakképzések értékelésére és ellenőrzésére vonatkozó eljárásai.
- (2) A tagállamoknak konkrét adatokat kell begyűjteniük a vállalatoknál folyó szakmai alapképzésre vonatkozóan a következőkről:
- a) a szakmai alapképzés résztvevői; és
- b) a szakmai alapképzés teljes költsége.

4. cikk

A statisztika tartalma

A vállalati szakképzéssel kapcsolatos statisztikáknak legalább a NACE Rev. 1.1. C — K és O fejezetben meghatározott valamennyi gazdasági tevékenységre kell kiterjedniük.

5. cikk

Statisztikai egységek

- (1) Az adatgyűjtés vonatkozásában statisztikai egység a 4. cikkben említett gazdasági tevékenységek egyikét folytató, és 10 vagy annál több alkalmazottat foglalkoztató vállalat.
- (2) Tekintettel a vállalkozások méreteloszlásának nemzetenkénti eltéréseire és a politikák szükségleteinek fejlődésére, a tagállamok kiterjeszthetik országukban a statisztikai egység definícióját. A Bizottság is határozhat úgy, hogy a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kiterjeszti ezt a definíciót, amennyiben ez a kiterjesztés az érintett tagállamban jelentősen javítaná a felmérés eredményének reprezentatív jellegét és minőségét.

6. cikk

Adatforrások

- (1) A tagállamok a szükséges adatokat a vállalatokban folytatott felmérésen, vagy a vállalatokban folytatott felmérés és egyéb források kombinációján keresztül gyűjtik be, a válaszadókra nehezedő teher csökkentése és az adminisztráció egyszerűsítése elvének alkalmazásával.
- (2) A tagállamok meghatározzák a felmérésre való válaszadásra vonatkozó részletszabályokat a vállalatok részére.
- (3) A felmérés által a vállalatokat helyes és teljes körű adatszolgáltatásra hívják fel az előírt határidőn belül.

- (4) A begyűjtendő adatok kiegészítésére egyéb források is felhasználhatók, köztük közigazgatási adatok, amennyiben ezek a források vonatkozás és időszerűség tekintetében megfelelőek.

7. cikk

A felmérés jellemzői

- (1) A felmérés mintavételes felmérés.
- (2) A tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az általuk továbbított adatok tükrözzék a statisztikai egységek populációjának szerkezetét. A felmérést úgy kell elvégezni, hogy lehetőség legyen az eredmények közösségi szintű bontására legalább az alábbi kategóriákban:
- a) a NACE Rev. 1.1. szerinti gazdasági tevékenységek;
- b) a vállalatok mérete.
- (3) A mintavételi és pontossági követelményeket, az e követelmények teljesítéséhez szükséges mintanagyságot, azoknak a NACE Rev. 1.1. és méretkategóriáknak a részleteit, amikbe az eredmények lebonthatóak, a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell meghatározni.

8. cikk

A felmérés szempontjai

- (1) A válaszadókra nehezedő teher csökkentése érdekében a felméréshez alkalmazott megközelítésnek lehetővé kell tennie az adatgyűjtés egyedi igényekhez való igazítását az alábbiakra vonatkozóan:
- a) képző és nem képző vállalatok; és
- b) különböző szakképzési formák.
- (2) A képző és nem képző vállalatokra, valamint a különböző képzési formákra vonatkozó begyűjtendő konkrét adatokat a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell meghatározni.

9. cikk

Minőség-ellenőrzés és beszámolók

- (1) A tagállamoknak meg kell tenniük minden szükséges intézkedést az általuk továbbított adatok minőségének biztosítása érdekében.
- (2) A tagállamok legkésőbb a 10. cikkben említett bázisidőszak végét követő 21 hónapon belül benyújtják a Bizottságnak (Eurostat) a minőségről szóló beszámolójukat, amely tartalmazza a továbbított adatok minőségének ellenőrzéséhez kért valamennyi információt és adatot. A beszámolóban meg kell jelölni a módszertani követelmények esetleges megsértésének eseteit.

(3) A Bizottság (Eurostat) a (2) bekezdésben említett beszámoló alapján értékeli az átadott adatok minőségét, különös tekintettel az adatok tagállamok közötti összehasonlíthatóságának biztosítására.

(4) A vállalati szakképzésről gyűjtendő és a közösségi statisztikák készítéséhez átadandó adatok minőségi követelményeit, a (2) bekezdésben említett minőségről szóló beszámoló szerkezetét, és minden, az adatok minőségének értékeléséhez vagy javításához szükséges intézkedést a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell meghatározni.

10. cikk

Bázisidőszak és gyakoriság

(1) Az adatgyűjtésre vonatkozó bázisidőszak egy naptári év.

(2) A Bizottság a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározza az első bázisévet, amelyre adatokat kell begyűjteni.

(3) A tagállamoknak az adatokat ötévente kell begyűjteniük.

11. cikk

Adatátadás

(1) A tagállamok és a Bizottság saját illetékességi területeiken belül előmozdítják az elektronikus adatgyűjtés, elektronikus adatátvitel és automatikus adatfeldolgozás fokozott alkalmazásának feltételeit.

(2) A tagállamoknak a vállalatokra vonatkozó egyedi adatokat a 322/97/EK rendeletben és az 1588/90/Euratom, EGK rendeletben megállapított, a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó adatok továbbításáról szóló hatályos közösségi rendelkezéseknek megfelelően kell a Bizottság (Eurostat) részére továbbítaniuk. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a továbbított adatok ne tegyék lehetővé a statisztikai egységek közvetlen azonosítását.

(3) A tagállamoknak az adatokat elektronikus formában, a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározott megfelelő technikai formátumban és adatcsere-szabvány szerint kell továbbítaniuk.

(4) A tagállamoknak a teljes körű és helyes adatokat legkésőbb a bázisév végét követő 18 hónapon belül kell továbbítaniuk.

12. cikk

Jelentés a végrehajtásról

(1) A statisztikai programbizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság 2010 október 20-éig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról. A jelentés különösen a következőkre terjed ki:

a) a Közösség, a tagállamok és az elkészített statisztikák felhasználói számára nyújtott előnyök értékelése a válaszadókra nehezedő terhekhez viszonyítva; és

b) a kapott eredmények fényében szükségesnek ítélt esetleges javítások és módosítások területeinek meghatározása.

(2) A Bizottság a jelentést követően javaslatot tehet az e rendelet végrehajtásának javítását célzó intézkedésekre.

13. cikk

Végrehajtási intézkedések

Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket — beleértve az adatgyűjtéssel, adattovábbítással és adatfeldolgozással kapcsolatos gazdasági és műszaki fejlődés figyelembevételét célzó intézkedéseket — a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

14. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottságot munkájában a statisztikai programbizottság segíti.

(2) Mindenütt, ahol erre a bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelembe véve az annak 8. cikkében foglalt rendelkezéseket.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időszak három hónap.

15. cikk

Finanszírozás

(1) Az első bázisévre, amelyre az e rendeletben meghatározott közösségi statisztikák készülnek, a Bizottság pénzügyi hozzájárulással segíti a tagállamokat az adatgyűjtés, adatfeldolgozás és adattovábbítás során keletkezett költségeik fedezésében.

(2) A pénzügyi hozzájárulás összegét a vonatkozó éves költségvetési eljárás részeként kell meghatározni. A rendelkezésre álló előirányzatokat a költségvetési hatóság határozza meg.

(3) E rendelet végrehajtásakor a Bizottság szakértők és technikai segítségnyújtási szervezetek segítségét is igénybe veheti; ennek finanszírozásáról e rendelet átfogó pénzügyi kerete rendelkezhet. A Bizottság szemináriumokat, kollokviumokat és egyéb szakértői találkozókat szervezhet — amennyiben azok nagy valószínűséggel megkönnyítik e rendelet végrehajtását —,

valamint megfelelő információs, publikációs és terjesztési célú intézkedéseket is hozhat.

16. cikk

Hatálybalépés

E rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2005. szeptember 7-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

C. CLARKE

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1553/2005/EK RENDELETE

(2005. szeptember 7.)

a jövedelmekre és életkörülményekre vonatkozó közösségi statisztikáról (EU-SILC) szóló 1177/2003/EK rendelet módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 285. cikkére,

1. cikk

tekintettel a Bizottság javaslatára,

Az 1177/2003/EK rendelet a következőképpen módosul:

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽¹⁾,

1. A 4. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

mivel:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a Cseh Köztársaság, Ciprus, az Egyesült Királyság, Hollandia, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Németország, Szlovákia és Szlovénia az éves keresztmetszeti és longitudinális adatgyűjtést 2005-ben kezdheti meg.

(1) A jövedelmekre és életkörülményekre vonatkozó közösségi statisztikáról (EU-SILC) szóló, 2003. június 16-i 1177/2003/EK rendelet ⁽²⁾ egységes keretet hoz létre a jövedelmekre és életkörülményekre vonatkozó, a nemzeti és európai szintű jövedelmekre, valamint a szegénység és társadalmi kirekesztés szintjére és összetételére vonatkozó összehasonlítható és aktuális keresztmetszeti és longitudinális adatokat felölelő közösségi statisztikák (a továbbiakban: „EU-SILC”) módszeres előállításához.

Ez csak azzal a feltétellel engedélyezhető, ha e tagállamok 2004-re összehasonlítható adatokat szolgáltatnak azon egységes európai uniós keresztmetszeti mutatók meghatározásához, amelyeket a Tanács a nyílt koordinációs módszerrel összefüggésben 2003. január 1. előtt fogadott el, és amelyek az EU-SILC okmánya alapján származtathatók.”.

(2) Az új tagállamok Európai Unióhoz történő 2004. május 1-jei csatlakozásának következtében szükségessé vált az 1177/2003/EK rendelet II. mellékletének kiterjesztése, mivel a melléklet minden egyes tagállamra vonatkozóan rögzíti az EU-SILC rendszer által előírt, legkisebb érvényes mintaméretet.

2. A 13. cikk a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdéstől eltérve Észtország a 2005-ben kezdődő négyéves adatgyűjtési munka költségeinek fedezésére a Közösségtől pénzügyi hozzájárulást kap.

(3) Ezenkívül úgy tűnik, hogy a legtöbb új és számos régi tagállamnak még további időre van szüksége ahhoz, hogy rendszereiket a közösségi statisztikák összeállításához használt harmonizált módszerekhez és meghatározásokhoz igazítsa.

(5) A 2007. évre vonatkozó finanszírozást egy jövőbeni közösségi programnak még biztosítania kell.”.

(4) Ezért az 1177/2003/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

2. cikk

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2005. május 10-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2005. július 12-i határozata.

⁽²⁾ HL L 165., 2003.7.3., 1. o.

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2005. szeptember 7-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

C. CLARKE

MELLÉKLET

„II. MELLÉKLET

LEGKISEBB ÉRVÉNYES MINTAMÉRETEK

	Háztartások		Megkérdezni kívánt, 16. életévet betöltött személyek	
	keresztmet-szeti	longitudi-nális	keresztmet-szeti	longitudi-nális
	1	2	3	4
EU-tagállamok				
Belgium	4 750	3 500	8 750	6 500
Cseh Köztársaság	4 750	3 500	10 000	7 500
Dánia	4 250	3 250	7 250	5 500
Németország	8 250	6 000	14 500	10 500
Észtország	3 500	2 750	7 750	5 750
Görögország	4 750	3 500	10 000	7 250
Spanyolország	6 500	5 000	16 000	12 250
Franciaország	7 250	5 500	13 500	10 250
Írország	3 750	2 750	8 000	6 000
Olaszország	7 250	5 500	15 500	11 750
Ciprus	3 250	2 500	7 500	5 500
Lettország	3 750	2 750	7 650	5 600
Litvánia	4 000	3 000	9 000	6 750
Luxemburg	3 250	2 500	6 500	5 000
Magyarország	4 750	3 500	10 250	7 750
Málta	3 000	2 250	7 000	5 250
Hollandia	5 000	3 750	8 750	6 500
Ausztria	4 500	3 250	8 750	6 250
Lengyelország	6 000	4 500	15 000	11 250
Portugália	4 500	3 250	10 500	7 500
Szlovénia	3 750	2 750	9 000	6 750
Szlovákia	4 250	3 250	11 000	8 250
Finnország	4 000	3 000	6 750	5 000
Svédország	4 500	3 500	7 500	5 750
Egyesült Királyság	7 500	5 750	13 750	10 500
EU-tagállamok összesen	121 000	90 750	250 150	186 850
Izland	2 250	1 700	3 750	2 800
Norvégia	3 750	2 750	6 250	4 650
Összesen, Izlanddal és Norvégiával együtt	127 000	95 200	260 150	194 300

Megjegyzés: A hivatkozás arra az érvényes mintaméretre vonatkozik, amely az előírt mintaméret akkor, ha a felmérés egyszerű véletlenszerű mintavétel alapján történt (tervezési hatás a »szegénységi kockázati ráta« nevű változó tekintetében = 1,0). A tényleges mintaméretnek annival nagyobbaknak kell lenniük, amennyivel a mintavételi terv hatásai meghaladják az 1,0 értéket, és kompenzálniuk kell a válasznak bármilyen okból történő meg nem adását. A mintaméret továbbá azon érvényes háztartások számára utal, amely háztartásokra vonatkozóan az összes vagy majdnem az összes szükséges információt megszerezték.”.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1554/2005/EK HATÁROZATA

(2005. szeptember 7.)

a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó közösségi keretstratégiához kapcsolódó cselekvési program létrehozásáról szóló 2001/51/EK tanácsi határozat és a nemek közötti egyenlőség területén európai szinten tevékenykedő szervezetek támogatását célzó közösségi cselekvési program létrehozásáról szóló 848/2004/EK határozat módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 13. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A 2001/51/EK határozattal ⁽²⁾ a Tanács egy nemek közötti egyenlőségre vonatkozó közösségi keretstratégiához kapcsolódó programot hozott létre, amelynek célja a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos problémák megértésének javítása, a nemek közötti egyenlőség alapjául szolgáló értékek és gyakorlat előmozdítása és terjesztése, valamint az e téren tevékeny szereplők kapacitásának növelése a nemek közötti egyenlőség hatékony előmozdítása érdekében.
- (2) Az Európai Parlament és a Tanács a 848/2004/EK határozatban ⁽³⁾ egy nemek közötti egyenlőség területén európai szinten tevékenykedő szervezetek támogatását célzó közösségi cselekvési programot hozott létre, amelynek célja azon szervezetek tevékenységének támogatása, amelyek folyamatban lévő munkaprogramja vagy egyedi intézkedése az általános európai érdeket szolgálja a nemek közötti egyenlőség területén, vagy az Európai Unió vonatkozó politikájának részét képező célt szolgál.
- (3) Mindkét program 2005. december 31-én lejár. A Szerződés 13. cikkében meghatározott célokra tekintettel elengedhetetlen a nemek közötti egyenlőség előmozdítása terén folytatott közösségi politika folyamatosságának biztosítása.
- (4) Szükséges a programoknak egy egyéves átmeneti időszakkal való meghosszabbítása, amíg létre nem hozzák a 2007-től 2013-ig terjedő időszakra vonatkozó új többéves keretprogramot a foglalkoztatási és szociális

intézkedések finanszírozására, amely magában foglalja a nemek közötti egyenlőség cselekvési területeit is.

- (5) A 2001/51/EK határozat a Szerződés 13. cikkén alapul. A Nizzai Szerződés által bevezetett módosításokat követően azonban a 13. cikk (2) bekezdése alkotja a megkülönböztetés elleni küzdelmet szolgáló közösségi ösztönző intézkedések elfogadásának különös jogalapját. Ezért helyénvaló, hogy a 2001/51/EK határozat módosítása a 13. cikk (2) bekezdésén alapuljon,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2001/51/EK határozat a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikkben a „2005. december 31-éig” szövegrész helyébe „2006. december 31-éig” lép.
2. A 11. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A program 2001 és 2006 közötti végrehajtásának pénzügyi referenciaösszege 61,5 millió EUR.”.

2. cikk

A 848/2004/EK határozat a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (3) bekezdésében a „2005. december 31-én” szövegrész helyébe „2006. december 31-én” lép.
2. A 6. cikk (1) bekezdése helyébe a következő lép:

„(1) A program 2004 és 2006 közötti időszakban történő végrehajtásának pénzügyi kerete 3,3 millió EUR.”.

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2005. május 26-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), és a Tanács 2005. július 12-i határozata.

⁽²⁾ HL L 17., 2001.1.19., 22. o.

⁽³⁾ HL L 157., 2004.4.30., 18. o. A határozat helyesbítve: HL L 195., 2004.6.2., 7. o.

4. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2005. szeptember 7-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

C. CLARKE

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005/35/EK IRÁNYELVE

(2005. szeptember 7.)

a hajók által okozott szennyezésről és a jogsértésekre alkalmazandó szankciók bevezetéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 80. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében előírt eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) A Közösség tengeri biztonsági politikájának célja a biztonság és a környezetvédelem magas szintjének megvalósítása, és azon az egyetértésen alapul, amely értelmében a tengeri áru fuvarozásban részt vevő valamennyi fél felelős annak biztosításáért, hogy a közösségi vizeken használt hajók megfeleljenek a vonatkozó szabályoknak és előírásoknak.

(2) A hajókról származó szennyező anyag-kibocsátásra vonatkozó alapvető előírások minden tagállamban a Marpol 73/78 nemzetközi egyezményen alapulnak; ugyanakkor ezeket a szabályokat nap mint nap számos, a közösségi vizeken közlekedő hajó hagyja figyelmen kívül anélkül, hogy helyreállító intézkedésekre kerülne sor.

(3) A Marpol 73/78 nemzetközi egyezmény végrehajtása terén eltérés mutatkozik a tagállamok között, ezért szükség van az egyezmény végrehajtásának közösségi szintű harmonizálására; különösen az egyes tagállamoknak a hajókról származó szennyező anyag-kibocsátás elleni szankciók alkalmazására vonatkozó gyakorlata különbözik jelentős mértékben.

(4) A visszatartó erejű intézkedések a Közösség tengeri biztonságpolitikájának szerves részét képezik, mivel biztosítják a kapcsolatot a szennyező áruk tengeri fuvarozásában részt vevő valamennyi fél felelőssége és

a felelősségre vonás között; a környezet hatékony védelme érdekében e területen tehát hatékony, visszatartó erejű, és arányos szankciókra van szükség.

(5) E célból szükséges a már létező jogi rendelkezések — különösen a kérdéses jogsértés pontos meghatározásának, a kivételek eseteinek és a szankciókra vonatkozó minimumszabályok, valamint a felelősségre és a joghatóságra vonatkozó szabályok — megfelelő jogi eszközökkel történő közelítése.

(6) Ezt az irányelvet a Tanács 2005. július 12-i 2005/667/IB kerethatározatának bűncselekményekre és szankciókra vonatkozó részletes szabályozása és egyéb rendelkezései egészítik ki, a hajók általi szennyezés visszaszorítását célzó jogszabályok büntetőjogi kereteinek erősítése érdekében ⁽³⁾.

(7) Sem az olajszenyezéssel, sem pedig az egyéb veszélyes vagy káros anyagok által okozott károkkal kapcsolatban felmerülő polgári jogi felelősségre és kártérítésre vonatkozó nemzetközi rendszer nem rendelkezik olyan elegendő visszatartó erővel, amely a veszélyes rakományok tengeri fuvarozásában részt vevő feleket megakadályozná a kifogásolható gyakorlatok alkalmazásában; a kívánt visszatartó erő kizárólag a tengeri környezet szennyezését okozó vagy ahhoz hozzájáruló személyekre alkalmazandó szankciók bevezetésével érhető el; a szankciókat nemcsak a hajó tulajdonosára és parancsnokára, hanem a rakomány tulajdonosára, a hajóosztályozó társaságra és bármely más érintett személyre is alkalmazni kell.

(8) A hajók általi szennyezőanyag-kibocsátást jogsértésnek kell tekinteni, amennyiben azt szándékosan, tudatos gondatlanságból vagy hanyagságból követték el. Ezek a jogsértések bűncselekménynek minősülnek az ezen irányelvet kiegészítő 2005/667/IB kerethatározat által meghatározott feltételek fennállása esetén.

(9) A hajókról származó szennyezőanyag-kibocsátás elleni szankciók nem érintik az érintett felek polgári jogi felelősségét, ezért azokra semmilyen, a polgári jogi felelősség korlátozásával vagy áthárításával kapcsolatos szabály nem vonatkozik; ezek a szankciók nem korlátozzák a szennyezés áldozatainak hatékony kártérítését sem.

⁽¹⁾ HL C 220., 2003.9.16., 72. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2004. január 13-i véleménye (HL C 92. E, 2004.4.16., 77. o.), a Tanács 2004. október 7-i közös álláspontja (HL C 25. E, 2005.2.1., 29. o.), az Európai Parlament 2005. február 23-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2005. július 12-i határozata.

⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 164. oldalát.

(10) További hatékony együttműködésre van szükség a tagállamok között a hajókról származó szennyező anyagok kibocsátásának időben történő felderítése és az elkövetők azonosítása érdekében. Ezért a 2002. június 27-i 1406/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott Európai Tengerbiztonsági Ügynökség⁽¹⁾ kulcsszerepet játszik az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos technikai megoldások és a technikai segítségnyújtás tagállamokkal történő együttes kidolgozásában, valamint a Bizottsághoz utalt bármilyen, ezen irányelv hatékony végrehajtását szolgáló feladat teljesítésében.

(11) A tengeri szennyezés jobb megelőzése és az ellene való küzdelem érdekében a végrehajtó hatóságok között a nemzeti parti őrségekhez hasonló együttműködést kell létrehozni. Ezzel összefüggésben a Bizottságnak vállalnia kell egy megvalósíthatósági tanulmány elkészítését a szennyezés megelőzésével és szankcionálásával megbízott európai parti őrség felállításáról, egyértelművé téve annak költségeit és hasznát. E tanulmányt adott esetben egy európai parti őrségre tett javaslatnak kell követnie.

(12) Amennyiben egyértelmű és objektív bizonyíték áll rendelkezésre valamely jelentős kárt okozó vagy jelentős kárral fenyegető kibocsátás tekintetében, a tagállamok illetékes hatóságaihoz fordulnak abból a célból, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. évi tengerjogi egyezményének 220. cikkével összhangban eljárást indítsanak.

(13) Az Európai Parlament és a Tanács 2000. november 27-i 2000/59/EK irányelve a hajókon keletkező hulladék és a rakománymaradványok fogadására alkalmas kikötői létesítményekről⁽²⁾ és ezen irányelv végrehajtása kulcsfontosságú eszköze a hajók általi szennyezés megelőzésére hozott intézkedéseknek.

(14) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽³⁾ összhangban kell elfogadni.

(15) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a hajók által okozott szennyezés nemzetközi előírásainak a közösségi jogba való beépítését, valamint az ezek megsértése esetén alkalmazandó büntető vagy igazgatási szankciók megállapítását a tengeri fuvarozásban a biztonság és környezetvédelem magas szintjének elérése érdekében a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani és

ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(16) Ez az irányelv teljes mértékben tiszteletben tartja az Európai Unió alapjogi chartáját; a jogsértés elkövetésével gyanúsított bármely személynek joga van a tisztességes és pártatlan eljáráshoz, a szankcióknak pedig arányosnak kell lenniük,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az irányelv célja

(1) Ezen irányelv célja a hajók által okozott szennyezésre vonatkozó nemzetközi normák közösségi jogba történő beépítése, valamint annak biztosítása, hogy a szennyezésért felelős személyeket megfelelő, a 8. cikkben említett szankcióknak vessék alá a tengeri biztonság fejlesztése, valamint a tengeri környezet hajók által okozott szennyezése elleni védelmének fokozása érdekében.

(2) Ez az irányelv nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy a nemzetközi joggal összhangban szigorúbb intézkedéseket hozzanak a hajók által okozott szennyezéssel szemben.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

(1) „Marpol 73/78”: a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló, 1973. évi nemzetközi egyezmény és az ahhoz csatolt 1978. évi jegyzőkönyv frissített változata.

(2) „Szennyező anyagok”: a Marpol 73/78 nemzetközi egyezmény I. (olaj) és II. (ártalmas folyékony anyagok ömlesztve) mellékletének hatálya alá tartozó anyagok.

(3) „Kibocsátás”: a Marpol 73/78 2. cikkében említettek szerint a hajóról történő bármilyen kibocsátás.

(4) „Hajó”: tengeri környezetben üzemelő bármely tengerjáró vízi jármű — tekintet nélkül arra, hogy mely tagállam lobogója alá tartozik — ideértve a szárnyashajókat, a légpárnás hajókat, a tengeralttjárókat és a vízben úszó járműveket is.

⁽¹⁾ HL L 208., 2002.8.5., 1. o. A legutóbb a 724/2004/EK rendelettel (HL L 129., 2004.4.29., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 332., 2000.12.28., 81. o. A 2002/84/EK irányelvvel (HL L 324., 2002.11.29., 53. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

3. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv — a nemzetközi jognak megfelelően — a szennyező anyagoknak a következő vizeken történő kibocsátására vonatkozik:

- a) egy tagállam belvizei, beleértve a kikötőket is, amennyiben azokra a Marpol-rendszer alkalmazandó;
- b) egy tagállam parti tengere;
- c) nemzetközi hajózásra használt, az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. évi tengerjogi egyezménye III. részének 2. szakaszában meghatározottaknak megfelelő tranzitátkelésre vonatkozó rendszer hatálya alá tartozó tengerszorosok amennyiben a tagállam e tengerszorosok felett joghatóságot gyakorol;
- d) egy tagállam által a nemzetközi jognak megfelelően létesített kizárólagos gazdasági vagy ezzel egyenértékű övezete; és
- e) a nyílt tenger.

(2) Ez az irányelv bármely hajó általi szennyezőanyag-kibocsátásra vonatkozik, tekintet nélkül arra, hogy mely tagállam lobogója alatt hajózik, kivéve a hadihajókat, a haditengerészeti kisegítő hajókat és a tagállamok tulajdonában lévő vagy általuk üzemeltetett egyéb hajókat, amelyeket jelenleg kizárólag nemkereskedelmi állami szolgálatban használnak.

4. cikk

Jogsértések

A tagállamok biztosítják, hogy a szennyező anyagoknak a 3. cikk (1) bekezdésében említett bármely területen történő hajók általi kibocsátását jogsértésnek tekintik, amennyiben azt szándékosan, tudatos gondatlanságból vagy hanyagságból követték el. Ezek a jogsértések bűncselekménynek minősülnek az ezen irányelvet kiegészítő 2005/667/IB kerethatározat által meghatározott feltételek fennállása esetén.

5. cikk

Kivételek

(1) Nem tekintendő jogsértésnek a szennyező anyagoknak valamely, a 3. cikk (1) bekezdésében említett területen történő kibocsátása, amennyiben az megfelel a Marpol 73/78 I. melléklete 9., 10. szabályában, 11. szabályának a) vagy c) pontjában, illetve a II. melléklete 5. szabályában, vagy 6. szabályának a) vagy c) pontjában meghatározott feltételeknek.

(2) Nem tekintendő a tulajdonos, a parancsnok, vagy a parancsnok felelőssége alatt eljáró személyzet részéről jogsértésnek a szennyező anyagoknak valamely, a 3. cikk (1) bekezdésének c), d) és e) pontjában említett területen történő kibocsátása, amennyiben az megfelel a Marpol 73/78 I. melléklete 11. szabályának b) pontjában, illetve a II. melléklete 6. szabályának b) pontjában meghatározott feltételeknek.

6. cikk

A valamely tagállam kikötőjében található hajókra vonatkozó végrehajtási intézkedések

(1) Amennyiben szabálytalanságok vagy információk alapján felmerül a gyanú, hogy egy tagállam kikötőjében vagy tengeri termináljában önkéntesen tartózkodó hajó valamely, a 3. cikk (1) bekezdésében említett területen szennyező anyagot bocsátott vagy bocsát ki, e tagállam biztosítja, hogy nemzeti jogával összhangban a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) által elfogadott vonatkozó iránymutatások figyelembevételével elvégzi a megfelelő ellenőrzést.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett ellenőrzés olyan tényeket tár fel, amelyek a 4. cikk szerinti jogsértésre utalhatnak, az adott tagállam illetékes hatóságát, valamint a hajó lobogója szerinti tagállamot értesíteni kell.

7. cikk

Az átmenő forgalomban lévő hajókra vonatkozó, parti államok által meghozott végrehajtási intézkedések

(1) Ha szennyező anyagok feltételezett kibocsátására a 3. cikk (1) bekezdésének b), c), d), illetve e) pontjában említett területeken kerül sor, és a kibocsátással gyanúsított hajó nem köt ki a kibocsátásra vonatkozó információval rendelkező tagállam valamely kikötőjében, a következőket kell alkalmazni:

a) amennyiben a hajó a következőkben más tagállami kikötőben köt ki, az érintett tagállamok szorosan együttműködnek a 6. cikk (1) bekezdésében említett ellenőrzés, valamint az ilyen kibocsátások esetén alkalmazandó megfelelő intézkedések meghatározása során;

b) amennyiben a hajó a következőkben egy, a Közösségen kívüli állam kikötőjében köt ki, a tagállam megteszi a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy az a kikötő, ahol a hajó legközelebb kiköt, tájékoztatást kapjon a feltételezett kibocsátásról, és felkéri a kikötő szerinti államot az ilyen kibocsátásra vonatkozó megfelelő intézkedések meghozatalára.

(2) Ha egyértelmű, objektív bizonyíték áll rendelkezésre arra nézve, hogy a 3. cikk (1) bekezdésének b) vagy d) pontjában említett területeken közlekedő hajó a 3. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett területen olyan jogsértést követett el, amely a parton, illetve az érintett tagállam kapcsolódó érdekelt-ségeiben, valamint bármely, a 3. cikk (1) bekezdése b) vagy d) pontjában említett területek javaiban jelentős kárt okozó vagy jelentős kárral fenyegető kibocsátást eredményez, ez az állam figyelemmel az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. évi tengerjogi egyezménye XII. részének 7. szakaszára — feltéve, hogy a bizonyítékok alapján ez megalapozott — az illetékes hatóságaihoz fordul abból a célból, hogy nemzeti jogával összhangban eljárást indítson, beleértve a hajó visszatartását is.

(3) A hajó lobbogója szerinti államot minden esetben értesíteni kell.

8. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 4. cikkben említett jogsértéseket olyan hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal sújtsák, amelyek kiterjedhetnek büntető, illetve igazgatási szankciókra is.

(2) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az (1) bekezdésben említett szankciókat minden, a 4. cikk értelmében a jogsértésért felelősnek ítélt személyre alkalmazzák.

9. cikk

A nemzetközi jog betartása

A tagállamoknak ezen irányelv rendelkezéseit — az alkalmazandó nemzetközi jognak megfelelően, ideértve az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. évi tengerjogi egyezménye XII. részének 7. szakaszát is — a külföldi hajókkal szemben minden formai és tényleges hátrányos megkülönböztetés nélkül kell alkalmazniuk, valamint haladéktalanul értesíteniük kell a hajó lobbogója szerinti államot és minden további érintett államot az ezen irányelvnek megfelelően hozott intézkedésekről.

10. cikk

Kísérő intézkedések

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a tagállamok és a Bizottság adott esetben szorosan együttműködnek az Európai Tengerbiztonsági Ügynökséggel, valamint figyelembe véve a 2850/2000/EK határozattal⁽¹⁾ létrehozott, a véletlen és a szándékos tengerszennyezés területén történő együttműködésre vonatkozó

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 20-i 2850/2000/EK határozata a véletlen és a szándékos tengerszennyezés területén történő együttműködés közösségi kereteinek létrehozásáról (HL L 332., 2000.12.28., 1. o.). A 787/2004/EK határozattal (HL L 138., 2004.4.30., 12. o.) módosított határozat.

közösségi cselekvési programot és adott esetben a 2000/59/EK irányelv végrehajtását, a következők érdekében:

- a) az ezen irányelv hatékony végrehajtásához szükséges információs rendszer kidolgozása;
- b) közös gyakorlat és iránymutatások kidolgozása a már nemzetközi szinten létezők alapján, különösen a következő célból:
  - az ezen irányelvet megsértő, szennyező anyagokat kibocsátó hajók megfigyelése és korai azonosítása, beleértve — adott esetben — a fedélzeti megfigyelő rendszert;
  - megbízható módszerek kidolgozása a tengerben talált szennyező anyagok eredetét képező hajó felderítésére; és
  - ezen irányelv hatékony végrehajtása.

(2) Összhangban az 1406/2002/EK rendeletben meghatározott feladataival, az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség:

- a) együttműködik a tagállamokkal az ezen irányelv végrehajtását szolgáló olyan technikai megoldások és a technikai segítségnyújtás kidolgozásában, mint a szennyezések műholdas megfigyelése és ellenőrzése;
- b) segíti a Bizottságot ezen irányelv végrehajtásában, adott esetben a tagállamokban tett látogatásokkal is a 1406/2002/EK rendelet 3. cikkének értelmében.

11. cikk

Megvalósíthatósági tanulmány

A tengeri szennyezés jobb megelőzése és az ellene való küzdelem érdekében a végrehajtó hatóságok között a nemzeti parti őrségekhez hasonló együttműködést kell létrehozni. Ezzel összefüggésben a Bizottság 2006 vége előtt benyújt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy megvalósíthatósági tanulmányt szennyezés megelőzésére és szankcionálására létrehozott európai parti őrség felállításáról, egyértelművé téve annak költségeit és hasznát.

12. cikk

Jelentés

A tagállamok háromévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak ezen irányelvnek az illetékes hatóságok általi végrehajtásáról. A Bizottság e jelentések alapján közösségi jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Ebben a jelentésben a Bizottság többek között értékeli az irányelv alkalmazási területe felülvizsgálatának vagy kiterjesztésének szükségességét. A jelentés beszámol a tagállamok vonatkozó ítélkezési gyakorlatának alakulásáról és fontolóra veszi egy, a vonatkozó ítélkezési gyakorlatot tartalmazó, nyilvános adatbázis létrehozását.

13. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a 2002. november 5-i 2099/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 3. cikke által létrehozott, a tengeri közlekedés biztonságával és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottság (COSS) segíti.

(2) Amennyiben hivatkozás történik erre a cikkre, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire figyelemmel kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időszak egy hónap.

14. cikk

Tájékoztatás

A Bizottság rendszeresen tájékoztatja a 2850/2000/EK határozat 4. cikke értelmében létrehozott bizottságot minden, a tengeri környezet szennyezéssel szembeni fellépéssel kapcsolatban javasolt intézkedésről vagy egyéb vonatkozó tevékenységről.

15. cikk

Módosítási eljárás

A 2099/2002/EK rendelet 5. cikkével összhangban és az ezen irányelv 13. cikkében említett eljárásnak megfelelően a COSS kizárhatja a Marpol 73/78 módosításait ezen irányelv hatálya alól.

16. cikk

Végrehajtás

A tagállamok 2007. március 1-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

17. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

18. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2005. szeptember 7-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

C. CLARKE

⁽¹⁾ HL L 324., 2002.11.29., 1. o. A 415/2004/EK bizottsági rendelettel (HL L 68., 2004.3.6., 10. o.) módosított rendelet.

MELLÉKLET

A 2. cikk (2) bekezdésében említett olaj és más ártalmas folyékony anyagok kibocsátására vonatkozó Marpol 73/78 szabályok hivatkozási célú összefoglalása**I. rész: Olaj (Marpol 73/78, I. melléklet)**

A Marpol 73/78 I. mellékletének alkalmazásában „olaj” kőolaj bármilyen formában, beleértve a nyersolajat, a fűtőolajat, az olajszapot, a kőolaj-maradékot és a finomított termékeket (a Marpol 73/78 II. melléklete rendelkezéseinek hatálya alá tartozó petrokémiai termékek kivételével), „olajos keverék” pedig bármilyen olajtartalmú keverék.

A Marpol 73/78 I. melléklete vonatkozó rendelkezéseinek kivonata:

9. szabály: Az olajkibocsátás ellenőrzése

(1) E melléklet 10. és 11. szabályának és e szabály (2) bekezdésének rendelkezéseire figyelemmel tilos bármely, az e melléklet hatálya alá tartozó hajóból olajat vagy olajos keveréket a tengerbe bocsátani, kivéve ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) olajszállító tartályhajó esetében, kivéve az e bekezdés b) albekezdése által meghatározott eseteket:

- i. a tartályhajó nem különleges körzetben tartózkodik;
- ii. a tartályhajó a legközelebbi szárazföldtől több, mint 50 tengeri mérföldre tartózkodik;
- iii. a tartályhajó menetben lévő hajó;
- iv. az olajkibocsátás pillanatnyi mértéke tengeri mérföldenként nem haladja meg a 30 litert;
- v. a tengerbe bocsátott olaj teljes mennyisége már meglévő tartályhajók esetén nem haladja meg azon szállítmány teljes értékének az 1/15000 részét, amelyből a maradvány származik, új tartályhajók esetén pedig nem haladja meg azon szállítmány teljes értékének az 1/30000 részét, amelyből a maradvány származik; és
- vi. a tartályhajón az olajkibocsátás-ellenőrző és szabályozó rendszer, valamint az e melléklet 15. szabályában előírt raktéri szennyvíz-tartály-berendezés működik.

b) 400 tonna vagy annál nagyobb nettó űrtartalmú hajóból — amennyiben az nem olajszállító tartályhajó — és a géptéri fenékkárból — kivéve a rakományszivattyú-tér fenékkárait —, feltéve hogy az nem keveredett rakományolaj-maradvánnyal:

- i. a hajó nem különleges körzetben tartózkodik;
- ii. a hajó menetben lévő hajó;
- iii. a kibocsátott folyadék olajtartalma hígítás nélkül nem haladja meg a 15 ppm értéket; és
- iv. a hajón működnek az e melléklet 16. szabályában előírt [ellenőrző, szabályozó és szűrő berendezések].

(2) A 400 tonna nettó űrtartalomnál kisebb nem olajszállító tartályhajók esetében, amíg a különleges körzeten kívül tartózkodnak, a [hajó lobogója szerinti állam] hatósága biztosítja, hogy amennyire gyakorlatilag lehetséges és ésszerű, olyan berendezésekkel legyenek ellátva, amelyek lehetővé teszik az olajmaradványoknak a fedélzeten történő tárolását, illetve a befogadó berendezésekbe vagy a tengerbe történő kiürítését, ezen szabály (1) bekezdés b) pontja követelményeinek megfelelően.

(3) [...]

(4) E szabály (1) bekezdésének rendelkezései nem vonatkoznak a tiszta vagy elkülönített ballaszt vagy az olyan fel nem dolgozott olajos keverékek kibocsátására, amelyek olajtartalma hígítás nélkül nem haladja meg a 15 ppm értéket, és amely nem a rakományszivattyú-tér fenékkárból származik, valamint amely nem keveredett olajrakomány-maradvánnyal.

(5) A tengerbe kibocsátott anyag nem tartalmazhat sem a tengeri környezetre veszélyes mennyiségű vagy töménységű vegyi anyagokat vagy egyéb anyagokat, sem az e szabályban meghatározott kibocsátási feltételek megkerülésére alkalmazott vegyi anyagokat vagy egyéb anyagokat.

(6) Az e szabály (1), (2) és (4) bekezdése értelmében a tengerbe ki nem bocsátható olajmaradványokat a hajón kell tartani, vagy befogadó berendezésekbe kell kiüríteni.

(7) [...]

10. szabály: A különleges körzetekben üzemelő hajókból származó szennyezés megelőzésének módszerei

- (1) E melléklet alkalmazásában különleges körzetek a Földközi-tenger körzete, a Balti-tenger körzete, a Fekete-tenger körzete, a Vörös-tenger körzete, az „Öblök körzete”, az Ádeni-öböl körzete, az Antarktisz körzete és az északnyugat-európai tengerek, [a későbbiekben meghatározottak és behatároltak szerint]
- (2) E melléklet 11. szabályának rendelkezéseire is figyelemmel:
  - a) Tilos bármilyen olajat vagy olajos keveréket bármilyen olajszállító tartályhajóról és bármely 400 tonna vagy annál nagyobb nettó űrtartalmú nem olajszállító tartályhajóról a tengerbe kibocsátani, amíg a hajó különleges körzetben tartózkodik. [...]
  - b) [...] Tilos bármilyen olajat vagy olajos keveréket a tengerbe kibocsátani a 400 tonna nettó űrtartalmúnál kisebb, nem olajszállító tartályhajóról, amíg a hajó különleges körzetben tartózkodik, kivéve ha a kiürített folyadék olajtartalma hígítás nélkül nem haladja meg a 15 ppm értéket.
- (3) a) E szabály (2) bekezdésének rendelkezései nem vonatkoznak a tiszta vagy elkülönített ballaszt kibocsátására.
b) E szabály (2) bekezdése a) albekezdésének rendelkezései nem vonatkoznak a gépterek tisztított fenékvízének kibocsátására, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
  - i. a fenékvíz nem a rakományszivattyú-tér fenékkárából származik;
  - ii. a fenékvíz nem keveredett olajrakomány-maradvánnyal;
  - iii. a hajó menetben lévő hajó;
  - iv. a kibocsátott folyadék olajtartalma hígítás nélkül nem haladja meg a 15 ppm értéket;
  - v. a hajón olajszűrő berendezés működik, amely megfelel az e melléklet 16. szabálya (5) bekezdésének; és
  - vi. a szűrőrendszer olyan leállító készülékkel rendelkezik, amely biztosítja a kibocsátás automatikus leállítását, ha a kibocsátott folyadék olajtartalma meghaladja a 15 ppm értéket.
- (4) a) A tengerbe kibocsátott anyag nem tartalmazhat sem a tengeri környezetre veszélyes mennyiségű vagy töménységű vegyi anyagokat vagy egyéb anyagokat, sem az e szabályban meghatározott kibocsátási feltételek megkerülésére alkalmazott vegyi anyagokat vagy egyéb anyagokat.
b) Az e szabály (2) vagy (3) bekezdése értelmében a tengerbe ki nem bocsátható olajmaradványokat a hajón kell tartani, vagy befogadó berendezésekbe kell kiüríteni.
- (5) E szabály egyetlen rendelkezése sem tilthatja meg, hogy egy menetben lévő hajó, ha útjának csak egy részén érint különleges körzetet, az e melléklet 9. szabályával összhangban a különleges körzeten kívül szennyező anyagot bocsásson ki.
- (6) [...]
- (7) [...]
- (8) [...]

11. szabály: Kivételek

E melléklet 9. és 10. szabályát az alábbiakra nem kell alkalmazni:

- a) olaj vagy olajos keverék kibocsátása a tengerbe a hajó biztonságának megőrzése vagy a tengeren való életmentés céljából; vagy
- b) a hajót vagy berendezését ért kárból származó olaj vagy olajos keverék kibocsátása a tengerbe:
  - i. amennyiben a kár bekövetkezte vagy a kibocsátás észlelése után minden indokolt óvintézkedést megtettek a kibocsátás megelőzése vagy minimálisra csökkentése érdekében; és
  - ii. kivéve, ha a tulajdonos vagy a parancsnok károkozási szándékkal, vagy tudatos gondatlansággal és abban a tudatban cselekedett, hogy feltehetően káreset következik be; illetve

- c) a [hajó lobogója szerinti állam] hatósága jóváhagyásával olyan olajtartalmú anyagoknak a tengerbe történő kibocsátása, amennyiben az egy adott szennyezés leküzdése céljából, a szennyezésből származó kár minimalizálása érdekében történik. Minden ilyen kibocsátáshoz szükséges annak a kormányának a jóváhagyása, amelynek felségterületén a kibocsátás a tervek szerint bekövetkezik.

II. rész: Ártalmas folyékony anyagok (MARPOL 73/78 II. melléklet)

A Marpol 73/78 II. melléklet vonatkozó rendelkezéseinek kivonata:

3. szabály: Ártalmas folyékony anyagok osztályozása és jegyzéke

(1) E melléklet szabályainak értelmezésében az ártalmas folyékony anyagokat az alábbi négy osztályba kell besorolni:

- a) „A” osztály: Azok az ártalmas folyékony anyagok, amelyek tartálytisztítási vagy kiballasztolási műveletek következtében a tengerbe kibocsátva komoly veszélyt jelentenének mind a tengeri erőforrásokra, mind az emberi egészségre, vagy súlyos kárt okoznának a tengeri környezet üdülési vagy egyéb jogszerű célokra való felhasználásában, és ezért a szennyezések magakadályozását célzó szigorú intézkedések alkalmazását teszik szükségessé.
- b) „B” osztály: Azok az ártalmas folyékony anyagok, amelyek tartálytisztítási vagy kiballasztolási műveletek következtében a tengerbe kibocsátva veszélyt jelentenének mind a tengeri erőforrásokra, mind az emberi egészségre, vagy kárt okoznának a tengeri környezet üdülési vagy egyéb jogszerű célokra való felhasználásában, és ezért különleges környezetvédelmi intézkedések alkalmazását indokolják.
- c) „C” osztály: Azok az ártalmas folyékony anyagok, amelyek tartálytisztítási vagy kiballasztolási műveletek következtében a tengerbe kibocsátva kisebb veszélyt jelentenének mind a tengeri erőforrásokra, mind az emberi egészségre, vagy kisebb kárt okoznának a tengeri környezet üdülési vagy egyéb jogszerű célokra való felhasználásában, és ezért különleges üzemeltetési feltételek betartását indokolják.
- d) „D” osztály: Azok az ártalmas folyékony anyagok, melyek tartálytisztítási vagy kiballasztolási műveletek következtében a tengerbe kibocsátva érzékelhető veszélyt jelentenének mind a tengeri erőforrásokra, mind az emberi egészségre, vagy minimális kárt okoznának a tengeri környezet üdülési vagy egyéb jogszerű célokra való felhasználásában, és ezért bizonyos figyelmet igényelnek az üzemelési feltételek betartásában.

(2) [...]

(3) [...]

(4) [...]

[Az anyagok osztályozására vonatkozó további iránymutatásokat, ideértve az osztályozott anyagok jegyzékét, a 3. szabály (2)—(4) bekezdése és a 4. szabály, valamint a Marpol 73/78 II. melléklet függelékei tartalmazzák.]

5. szabály: Ártalmas folyékony anyagok kibocsátása

„A”, „B” és „C” osztályba besorolt anyagok a különleges körzeteken kívül, és „D” osztályba besorolt anyagok minden körzetben

E melléklet 6. szabályának [...] rendelkezéseire figyelemmel,

(1) Tilos a tengerbe kibocsátani az e mellékletben a 3. szabály (1) bekezdésének a) pontja szerinti „A” osztályba besorolt, vagy ideiglenesen ilyen osztályba besoroltként minősített anyagokat, illetve az ilyen anyagokat tartalmazó ballasztvizet, tartálymosási termékeket vagy egyéb maradványanyagokat és keverékeket. Az ilyen anyagokat vagy keverékeket tartalmazó tartályok kimosásakor keletkező maradványanyagokat megfelelő befogadó berendezésbe kell kibocsátani mindaddig, amíg a befogadó tartályba ömlő anyag koncentrációsintje el nem éri a 0,1 vagy annál alacsonyabb súlyszázalékértéket, és a tartály ki nem ürül, a fehér- vagy sárgafoszfór kivételével, amelyek esetében a maradványanyag koncentrációsintjének nem szabad 0,01 súlyszázaléknál magasabb értékűnek lennie. Ezt követően a tartályba betöltött víz a tengerbe kibocsátható abban az esetben, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a hajó menetben lévő hajó, és önjáró hajó esetén legalább 7 csomó, nem önjáró hajó esetén legalább 4 csomó sebességgel halad;
- b) a kibocsátásra a vízvonal alatti részen kerül sor, és figyelembe kell venni a tengervízszívó nyílások helyét; és
- c) a kibocsátás a legközelebbi szárazföldtől mért legalább 12 tengeri mérföldnyi távolságra és legalább 25 méter mélységű vízbe történik.

- (2) Tilos a tengerbe kibocsátani az e mellékletben a 3. szabály (1) bekezdésének b) pontja szerinti „B” osztályba besorolt, vagy ideiglenesen ilyen osztályba besoroltként minősített anyagokat, illetve az ilyen anyagokat tartalmazó ballasztvizet, tartálymosási termékeket vagy egyéb maradványanyagokat és keverékeket, kivéve, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) a hajó menetben lévő hajó, és önjáró hajó esetén legalább 7 csomó, nem önjáró hajó esetén legalább 4 csomó sebességgel halad;
  - b) a kibocsátási eljárásokat és berendezéseket a [hajó lobogója szerinti állam] hatósága jóváhagyta. Ezen eljárások és szabályozások az [IMO] által kidolgozott szabványokon alapulnak és biztosítják, hogy a kibocsátott anyag koncentrációja és kifolyási sebessége olyan, hogy a hajó mögötti sodorvonalban az anyag koncentrációja nem haladja meg az 1 ppm értéket;
  - c) az egy tartályból és az ahhoz tartozó csőrendszerből kibocsátott rakomány legnagyobb mennyisége nem haladja meg az ezen bekezdés b) albekezdésében említett eljárással összhangban jóváhagyott maximális mennyiséget, ami semmilyen körülmények között sem haladhatja meg a 1 köbmétert vagy a tartály köbméterben meghatározott befogadóképessége 1/3000-ét, attól függően, hogy melyik mennyiség a nagyobb;
  - d) a kibocsátásra a vízvonallal alatti részen kerül sor, és figyelembe kell venni a tengervízszívó nyílások helyét; és
  - e) a kibocsátás a legközelebbi szárazföldtől mért legalább 12 tengeri mérföldnyi távolságra és legalább 25 méter mélységű vízbe történik.
- (3) Tilos a tengerbe kibocsátani az e mellékletben a 3. szabály (1) bekezdésének c) pontja szerinti „C” osztályba besorolt, vagy ideiglenesen ilyen osztályba besoroltként minősített anyagokat, illetve az ilyen anyagokat tartalmazó ballasztvizet, tartálymosási termékeket vagy egyéb maradványanyagokat és keverékeket, kivéve, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) a hajó menetben lévő hajó, és önjáró hajó esetén legalább 7 csomó, nem önjáró hajó esetén legalább 4 csomó sebességgel halad;
  - b) a kibocsátási eljárásokat és berendezéseket a [hajó lobogója szerinti állam] hatósága jóváhagyta. Ezen eljárások és berendezések az [IMO] által kidolgozott szabványokon alapulnak és biztosítják, hogy a szennyvíz koncentrációja és kifolyási sebessége olyan, hogy a hajó törzsvégének sodrásában az anyag koncentrációja nem haladja meg a 10 ppm értéket;
  - c) az egy tartályból és az ahhoz tartozó csőrendszerből kibocsátott rakomány legnagyobb mennyisége nem haladja meg az ezen bekezdés b) pontjában említett eljárással összhangban jóváhagyott maximális mennyiséget, ami semmilyen körülmények között sem haladhatja meg a 3 köbmétert vagy a tartály köbméterben meghatározott befogadóképességének 1/1000-ét, attól függően, hogy melyik mennyiség a nagyobb;
  - d) a kibocsátásra a vízvonallal alatti részen kerül sor, és figyelembe kell venni a tengervízszívó nyílások helyét; és
  - e) a kibocsátás a legközelebbi szárazföldtől mért legalább 12 tengeri mérföldnyi távolságra és legalább 25 méter mélységű vízbe történik.
- (4) Tilos a tengerbe kibocsátani az e mellékletben a 3. szabály (1) bekezdésének d) pontja szerinti „D” osztályba besorolt, vagy ideiglenesen ilyen osztályba besoroltként minősített anyagokat, illetve az ilyen anyagokat tartalmazó ballasztvizet, tartálymosási termékeket vagy egyéb maradványanyagokat és keverékeket, kivéve ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) a hajó menetben lévő hajó, és önjáró hajó esetén legalább 7 csomó, nem önjáró hajó esetén legalább 4 csomó sebességgel halad;
  - b) az ilyen keverékek koncentrációja nem nagyobb, mint az anyag egy része a tíz rész vízben; és
  - c) a kibocsátásra a legközelebbi szárazföldtől mért legalább 12 tengeri mérföldnyi távolságra kerül sor.
- (5) A rakományok maradványanyagainak a tartályból történő eltávolítására [a hajó lobogója szerinti állam] hatósága által jóváhagyott szellőztető eljárások alkalmazhatók. Az ilyen eljárások az [IMO] által kidolgozott szabványokon alapulnak. A tartályba ezt követően betöltött víz tisztának minősül és arra nem vonatkozik e szabály (1), (2), (3) vagy (4) bekezdése.
- (6) Tilos a tengerbe kibocsátani az e mellékletben a 4. szabály (1) bekezdése szerinti osztályokba be nem sorolt, vagy ideiglenesen ilyen osztályokba besoroltként nem minősített anyagokat, illetve az ilyen anyagokat tartalmazó ballasztvizet, tartálymosási termékeket vagy egyéb maradványanyagokat és keverékeket.

„A”, „B” és „C” osztályba besorolt anyagok a különleges körzetekben [a Marpol 73/78 II. melléklet 1. szabályában meghatározottak szerint, ideértve a Balti-tengert is]

[...] és az e melléklet 6. szabályának rendelkezéseire figyelemmel,

- (7) Tilos a tengerbe kibocsátani az e mellékletben a 3. szabály (1) bekezdésének a) pontja szerint „A” osztályba besorolt, vagy ideiglenesen ilyen osztályba besoroltként minősített anyagokat, valamint az ilyen anyagokat tartalmazó ballasztvizet, tartálymosási termékeket vagy egyéb maradványanyagokat és keverékeket. Az ilyen anyagokat vagy keverékeket tartalmazó tartályok kimosásakor, a maradványanyagokat a különleges körzetet határoló államok által, ennek a mellékletnek a 7. szabályában foglalt előírások szerint rendelkezésre bocsátandó, befogadó berendezésbe kell kibocsátani mindaddig, amíg a befogadó tartályba ömlő anyag koncentrációsintje el nem éri a 0,05 vagy annál alacsonyabb súlyszázalékértéket, és amíg a tartály ki nem ürül, a fehér- vagy sárgafoszfor kivételével, amelyek esetében a maradványanyag koncentrációsintje 0,005 súlyszázalék. A tartályba ezt követően betöltött víz a tengerbe kibocsátható, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) a hajó menetben lévő hajó, és önjáró hajó esetén legalább 7 csomó, nem önjáró hajó esetén legalább 4 csomó sebességgel halad;
  - b) a kibocsátásra a vízvonallal alatti részen kerül sor, és figyelembe kell venni a tengervízszívó nyílások helyét; és
  - c) a kibocsátásra a legközelebbi szárazföldtől mért legalább 12 tengeri mérföldnyi távolságra és legalább 25 méter mélységű vízbe történik.
- (8) Tilos a tengerbe kibocsátani az ebben a mellékletben a 3. szabály (1) bekezdésének b) pontja szerinti „B” osztályba besorolt, vagy ideiglenesen ilyen osztályba besoroltként minősített anyagokat, illetve az ilyen anyagokat tartalmazó ballasztvizet, tartálymosási termékeket vagy egyéb maradványanyagokat és keverékeket, kivéve ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) a tartályt [a hajó lobogója szerinti állam] hatósága által jóváhagyott eljárásának megfelelően és az [IMO] által kidolgozott szabványok alapján előmosták és az előmosásból származó tartálymosási anyagokat befogadó berendezésbe kibocsátották;
  - b) a hajó menetben lévő hajó, és önjáró hajó esetén legalább 7 csomó, nem önjáró hajó esetén legalább 4 csomó sebességgel halad;
  - c) a kibocsátási és mosási eljárásokat és berendezéseket a [hajó lobogója szerinti állam] hatósága jóváhagyta. Ezen eljárások és berendezések az [IMO] által kidolgozott szabványokon alapulnak és biztosítják, hogy a kibocsátás koncentrációja és a kiürítés üteme olyan legyen, hogy a hajó mögötti sodorvonalban az anyag koncentrációja nem haladja meg az 1 ppm értéket;
  - d) a kibocsátásra a vízvonallal alatti részen kerül sor, és figyelembe kell venni a tengervízszívó nyílások helyét; és
  - e) a kibocsátásra a legközelebbi szárazföldtől mért legalább 12 tengeri mérföldnyi távolságra és legalább 25 méter mélységű vízbe történik.
- (9) Tilos a tengerbe kibocsátani az e mellékletben a 3. szabály (1) bekezdésének c) pontja szerinti „C” osztályba besorolt, vagy ideiglenesen ilyen osztályba besoroltként minősített anyagokat, illetve az ilyen anyagokat tartalmazó ballasztvizet, tartálymosási termékeket vagy egyéb maradványanyagokat és keverékeket, kivéve ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) a hajó menetben lévő hajó, és önjáró hajó esetén legalább 7 csomó, nem önjáró hajó esetén legalább 4 csomó sebességgel halad;
  - b) a kibocsátási eljárásokat és berendezéseket a [hajó lobogója szerinti állam] hatósága jóváhagyta. Ezen eljárások és berendezések az [IMO] által kidolgozott szabványokon alapulnak és biztosítják, hogy a kibocsátás koncentrációja és a kiürítés üteme olyan legyen, hogy a hajó mögötti sodorvonalban az anyag koncentrációja nem haladja meg az 1 ppm értéket;
  - c) az egy tartályból és az ahhoz tartozó csőrendszerből kibocsátott rakomány legnagyobb mennyisége nem haladja meg az ezen bekezdés b) albekezdésében említett eljárással összhangban jóváhagyott maximális mennyiséget, ami semmilyen körülmények között sem haladhatja meg az 1 köbmétert vagy a tartály köbméterben meghatározott befogadóképessége 1/3000-ét, attól függően, hogy melyik mennyiség a nagyobb;

- d) a kibocsátásra a vízvonallal alatti részen kerül sor, és figyelembe kell venni a tengervízszívó nyílások helyét; és
  - e) a kibocsátásra a legközelebbi szárazföldtől mért legalább 12 tengeri mérföldnyi távolságra és legalább 25 méter mélységű vízbe történik.
- (10) A rakománymaradványnak a tartályból történő eltávolítására [a hajó lobogója szerinti állam] hatósága által jóváhagyott szellőztető eljárások alkalmazhatók. Az ilyen eljárások az [IMO] által kidolgozott szabványokon alapulnak. A tartályba ezt követően betöltött víz tisztának minősül, és arra nem vonatkozik e szabály (7), (8) vagy (9) bekezdése.
- (11) Tilos a tengerbe kibocsátani az e mellékletben a 4. szabály (1) bekezdése szerinti osztályokba be nem sorolt, vagy ideiglenesen ilyen osztályokba besoroltnak nem minősített anyagokat, illetve az ilyen anyagokat tartalmazó ballasztvizet, tartálymosási termékeket vagy egyéb maradványanyagokat és keverékeket.
- (12) Ennek a szabálynak semmilyen rendelkezése nem tilthatja meg, hogy egy hajó „B” vagy „C” osztályba besorolt rakományából maradványanyagokat a hajón visszatartson és azokat ennek a szabálynak a (2) és (3) bekezdéseinek megfelelően a különleges körzeten kívül a tengerbe kibocsássa.

6. szabály: Kivételek

E melléklet 5. szabálya nem alkalmazandó az alábbiakra:

- a) ártalmas folyékony anyagoknak vagy ilyen anyagokat tartalmazó keverékeknek kibocsátása a tengerbe, a hajó biztonságának megőrzése vagy a tengeren való életmentés céljából; illetve
- b) a hajót vagy berendezését ért kárból származó ártalmas folyékony anyagoknak vagy ilyen anyagokat tartalmazó keverékek kibocsátása a tengerbe:
  - i. amennyiben a kár bekövetkezte vagy a kibocsátás észlelése után minden indokolt óvintézkedést megtettek a kibocsátás megelőzése vagy minimálisra csökkentése érdekében; és
  - ii. kivéve, ha a tulajdonos vagy a parancsnok károkozási szándékkal, illetve tudatos gondatlansággal és abban a tudatban cselekedett, hogy valószínűleg káreset következik be; illetve
- c) a [hajó lobogója szerinti állam] hatósága jóváhagyásával ártalmas folyékony anyagoknak vagy ilyen anyagokat tartalmazó keverékeknek a tengerbe történő kibocsátása, amennyiben az egy adott szennyezés leküzdése céljából, a szennyezésből származó kár minimalizálása érdekében történik. Minden ilyen kibocsátáshoz szükséges annak a kormányának a jóváhagyása, amelynek felségterületén a kibocsátás a tervek szerint bekövetkezik.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005/36/EK IRÁNYELVE

(2005. szeptember 7.)

a szakmai képesítések elismeréséről

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 40. cikkére, 47. cikke (1) bekezdésére, 47. cikke (2) bekezdésének első és harmadik mondatára, valamint 55. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

(1) A Szerződés 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a személyek és a szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgását gátló akadályok eltörlése a Közösség egyik célkitűzése. Ez a tagállamok állampolgárai számára biztosítja különösen azt a jogot, hogy önálló vállalkozóként vagy munkavállalóként valamely szakmát egy attól eltérő tagállamban gyakoroljanak, mint ahol szakmai képzésüket megszerezték. Ezenkívül, a Szerződés 47. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy irányelveket kell kibocsátani az oklevelek, a bizonyítványok és a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerése céljából.

(2) A 2000. március 23—24-i liszaboni Európai Tanácsot követően a Bizottság közleményt fogadott el „Belső piaci stratégia a szolgáltatások terén” címmel, amelynek célja különösen, hogy a Közösségen belül a szabad szolgáltatásnyújtást olyan egyszerűvé tegye, mint amilyen az egyes tagállamokon belül. A Bizottságnak a „Mindenki számára nyitott, mindenki számára hozzáférhető új európai munkaerőpiacok” című közleménye nyomán a 2001. március 23—24-i stockholmi Európai Tanács megbízta a Bizottságot, hogy a 2002 tavaszi Európai Tanács ülésére terjesszen elő konkrét javaslatokat egy egységesebb, átláthatóbb és rugalmasabb képesítéselismerési rendszerre vonatkozóan.

(3) Az ezen irányelv által arra vonatkozóan nyújtott garancia, hogy a valamely tagállamban szakmai képzést szerzett személy egy másik tagállamban — ugyanazon jogokat élvezve, mint e másik tagállam állampolgárai — megkezdhesse ugyanakkor a szakmának a gyakorlását és gyakorolhassa azt, nem érinti a migráns szakember azon kötelezettségét, hogy a szakma gyakorlásának ez utóbbi tagállam által megállapított, megkülönböztetés-mentes feltételeit teljesítse, feltéve hogy ezek objektíve indokoltak és arányosak.

(4) A szabad szolgáltatásnyújtás megkönnyítése érdekében olyan különös szabályokra van szükség, amelyek célja a szakmai tevékenységek eredeti szakmai cím használata mellett történő gyakorlása lehetőségének kiterjesztése. Az információs társadalommal összefüggő, távollévők között nyújtott szolgáltatások esetében a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ rendelkezései is alkalmazandók.

(5) Tekintetbe véve, hogy különböző rendszerek léteznek egyrészt a határon átnyúló átmeneti és alkalmi szolgáltatásnyújtásra, másrészt a letelepedésre vonatkozóan, egyértelművé kell tenni, hogy milyen szempontok alapján lehet különbséget tenni e két fogalom között, amikor a szolgáltatásnyújtó helyét a fogadó tagállam területére változtatja meg.

(6) A szolgáltatásnyújtást a közegészség, a közbiztonság és a fogyasztóvédelem messzemenő tiszteletben tartása mellett kell megkönnyíteni. Ezért különös rendelkezéseket kell előírni az olyan közegészségügyi és közbiztonsági vonatkozásokkal rendelkező szabályozott szakmák tekintetében, amelyek keretében határon átnyúló átmeneti vagy alkalmi szolgáltatásnyújtásra kerül sor.

(7) A fogadó tagállamok — szükség szerint és a közösségi joggal összhangban — előírhatnak nyilatkozattételi követelményeket. Ezek a követelmények nem róhatnak aránytalan terhetet a szolgáltatásnyújtókra, és nem akadályozhatják, illetve nem tüntethetik fel kevésbé vonzóan a szabad szolgáltatásnyújtás gyakorlását. E követelmények szükségességét a tagállamok közötti közigazgatási együttműködés közösségi keretének kialakításában elért előrehaladás fényében rendszeresen felül kell vizsgálni.

⁽¹⁾ HL C 181. E, 2002.7.30., 183. o.

⁽²⁾ HL C 61., 2003.3.14., 67. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2004. február 11-i véleménye (HL C 97. E, 2004.4.22., 230. o.), a Tanács 2004. december 21-i közös álláspontja (HL C 58. E, 2005.3.8., 1. o.) és az Európai Parlament 2005. május 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2005. június 6-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

- (8) A szolgáltatásnyújtóra alkalmazni kell a fogadó tagállamnak a szakmai képzésekhez közvetlenül és konkrétan kapcsolódó fejezeti szabályait, így a szakma meghatározására, a szakma keretébe tartozó vagy a szakma számára fenntartott tevékenységek körére, a címek használatára, valamint a fogyasztók védelméhez és biztonságához közvetlenül és konkrétan kapcsolódó súlyos szakmai mulasztásokra vonatkozó szabályokat.
- (9) Fenntartva a letelepedés szabadsága tekintetében a különböző hatályos elismerési rendszerek alapjául szolgáló elveket és biztosítékokat, e rendszerek szabályait a tapasztalatok tükrében tökéletesíteni kell. Ezenkívül, a vonatkozó irányelveket számos alkalommal módosították, és rendelkezéseiket az alkalmazandó elvek egyszerűsítése útján át kell szervezni és egyszerűsíteni. Ezért a szakmai képzések elismerésének általános rendszerére vonatkozó 89/48/EGK⁽¹⁾ és 92/51/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾, valamint 1999/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾, továbbá az általános ápolói, a fogorvosi, az állatorvosi, a szülésznői, az építészmérnöki, a gyógyszerészeti, illetve az orvosi szakmára vonatkozó, 77/452/EGK⁽⁴⁾, 77/453/EGK⁽⁵⁾, 78/686/EGK⁽⁶⁾, 78/687/EGK⁽⁷⁾, 78/1026/EGK⁽⁸⁾, 78/1027/EGK⁽⁹⁾, 80/154/EGK⁽¹⁰⁾, 80/155/EGK⁽¹¹⁾, 85/384/EGK⁽¹²⁾, 85/432/EGK⁽¹³⁾, 85/433/EGK⁽¹⁴⁾, illetve 93/16/EGK⁽¹⁵⁾ tanácsi irányelv helyébe ezeket egyesítő, egyetlen szövegnek kell lépnie.
- (10) Ez az irányelv nem gátolja a tagállamokat abban, hogy saját szabályozásukkal összhangban elismerjék azokat a szakmai képzéseket, amelyeket harmadik országbeli állampolgárok az Európai Unió területén kívül szereztek meg. Az elismerés keretében minden esetben be kell tartani az egyes szakmákra vonatkozó képzési minimumkövetelményeket.
- (11) Azon szakmák esetében, amelyekre a képzések elismerésének általános rendszere (a továbbiakban: általános rendszer) kiterjed, a tagállamok számára továbbra is lehetővé kell tenni, hogy megállapítsák a képzésnek

a területükön nyújtott szolgáltatások minőségének biztosításához szükséges minimális szintjét. Azonban a Szerződés 10., 39. és 43. cikke értelmében, a tagállamok nem követelhetik meg egy tagállam állampolgárától, hogy olyan képzéseket szerezzen, amelyeket a tagállamok általában csak a saját nemzeti oktatási rendszerükben szerezhető oklevelekre hivatkozással határoznak meg, amennyiben az érintett személy e képzéseket egészben vagy részben egy másik tagállamban már megszerezte. Következésképpen elő kell írni, hogy minden olyan fogadó tagállam, amely egy szakmát szabályoz, vegye figyelembe a másik tagállamban szerzett képzéseket, és vizsgálja meg, hogy azok megfelelnek-e az általa megkövetelt képzéseknek. Ez az általános elismerési rendszer azonban nem zárja ki azt, hogy egy tagállam minden olyan személy felé, aki az adott tagállamban szakmát gyakorol, külön követelményeket támasszon, amelyek alapját a közérdek által igazolt foglalkozási szabályok képezik. Ezek különösen a szakma szabályozásával, a szakmai normákkal kapcsolatos szabályokat érintik, beleértve az etikai, felügyeleti és felelősségi előírásokat. Végül, ennek az irányelvnek nem célja beavatkozni a tagállamok azon jogos érdekébe, hogy megakadályozzák, hogy egyes állampolgárai visszaélés-szerűen kivonják magukat a nemzeti jog alkalmazása alól a foglalkoztatás területén.

- (12) Ez az irányelv a más tagállamokban megszerzett szakmai képzés tagállamok általi elismerését szabályozza. Nem vonatkozik azonban a más tagállamok által ezen irányelvre hivatkozással meghozott elismerési határozatok tagállamok általi elismerésére. Következésképpen az a személy, akinek a szakmai képzését ezen irányelv alapján elismerték, nem hivatkozhat erre az elismerésre a saját tagállamában olyan jogok igénybevétele céljából, amelyek nem az ebben a tagállamban megszerzett szakmai képzésből vezethetők le, kivéve, ha bizonyítékot szolgáltat arra nézve, hogy a fogadó tagállamban további képzést szerzett.

(1) HL L 19., 1989.1.24., 16. o. A 2001/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvél (HL L 206., 2001.7.31., 1. o.) módosított irányelv.

(2) HL L 209., 1992.7.24., 25. o. A legutóbb a 2004/108/EK bizottsági határozattal (HL L 32., 2004.2.5., 15. o.) módosított irányelv.

(3) HL L 201., 1999.7.31., 77. o.

(4) HL L 176., 1977.7.15., 1. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(5) HL L 176., 1977.7.15., 8. o. A legutóbb a 2001/19/EK irányelvvél módosított irányelv.

(6) HL L 233., 1978.8.24., 1. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(7) HL L 233., 1978.8.24., 10. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(8) HL L 362., 1978.12.23., 1. o. A legutóbb a 2001/19/EK irányelvvél módosított irányelv.

(9) HL L 362., 1978.12.23., 7. o. A legutóbb a 2001/19/EK irányelvvél módosított irányelv.

(10) HL L 33., 1980.2.11., 1. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(11) HL L 33., 1980.2.11., 8. o. A legutóbb a 2001/19/EK irányelvvél módosított irányelv.

(12) HL L 223., 1985.8.21., 15. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(13) HL L 253., 1985.9.24., 34. o. A 2001/19/EK irányelvvél módosított irányelv.

(14) HL L 253., 1985.9.24., 37. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(15) HL L 165., 1993.7.7., 1. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

- (13) Az általános rendszer szerinti elismerési mechanizmus meghatározása érdekében a különböző nemzeti oktatási és képzési rendszereket különböző szintekbe kell csoportosítani. E szinteknek, amelyeket csak az általános rendszer működése céljából hoznak létre, nincs hatásuk a nemzeti oktatási és képzési struktúrára, illetve a tagállamok e területen meglévő illetékességére.

- (14) A 89/48/EGK és a 92/51/EGK irányelv által létrehozott elismerési mechanizmus változatlan marad. Következésképpen, legalább egyéves középfokú végzettségre épülő képzés sikeres teljesítését igazoló diploma birtokosának engedélyezni kell, hogy szabályozott szakmát kezdjen olyan tagállamban, ahol a munkavállalás négyéves felsőfokú vagy egyetemi képzés sikeres teljesítését igazoló diplomától függ, függetlenül attól, hogy a fogadó tagállamban megkövetelt diploma milyen szintbe tartozik. Hasonló módon, ha egy szabályozott szakma esetében a munkavállalás több mint négyéves felsőfokú vagy egyetemi képzés sikeres teljesítésétől függ, az ilyen munkavállalás csak legalább hároméves felsőfokú vagy egyetemi képzés sikeres teljesítését igazoló diploma birtokosai számára engedélyezhető.
- (15) Az általános rendszerben szabályozott szakmák gyakorlásának megkezdéséhez szükséges képzési minimumkövetelmények harmonizációjának hiányában, a fogadó tagállam számára lehetővé kell tenni kompenzációs intézkedés elrendelését. Ennek az intézkedésnek arányosnak kell lennie, és figyelembe kell vennie különösen a kérelmező szakmai gyakorlatát. A tapasztalat azt mutatja, hogy az a követelmény, amely szerint a migránsnak választania kell az alkalmassági vizsga és az alkalmazkodási időszak közül, megfelelő garanciát nyújt a migráns képzésének szintjére vonatkozóan, ezért az e választási lehetőségtől való eltérést minden esetben a közérdekkel összefüggő feltétlen szükségességgel kell indokolni.
- (16) A szakemberek szabad mozgásának elősegítése érdekében lehetővé kell tenni, hogy a különféle szakmai szövetségek és szervezetek, illetve a tagállamok — a képzés megfelelő szintjét biztosítva — európai szinten közös követelményrendszereket javasolhassanak. Ennek az irányelvnek bizonyos feltételek mellett — összhangban a tagállamok arra vonatkozó hatáskörével, hogy meghatározzák a területükön az egyes szakmák gyakorlásához szükséges képzéseket, valamint oktatási és szakmai képzési rendszerük tartalmát és szervezetét, továbbá összhangban a közösségi joggal, és különösen a közösségi versenyjoggal — figyelembe kell vennie az ilyen kezdeményezéseket, ugyanakkor elő kell segítenie ezzel összefüggésben azt, hogy az általános rendszerben fokozódjon az elismerés feltétel nélküli jellege. Azoknak a szakmai szövetségeknek, amelyeknek módjuk van közös követelményrendszereket előterjeszteni, nemzeti és európai szinten reprezentatívnak kell lenniük. A közös követelményrendszer olyan szempontok összessége, amelyek a tagállamok legalább kétharmadában — köztük az adott szakmát szabályozó valamennyi tagállamban — azonosított, a képzési követelmények közötti lényeges eltérések legszélesebb körének kompenzálását teszik lehetővé. E szempontok között szerepelhetnek például olyan követelmények, mint a kiegészítő képzés, az alkalmazkodási időszak alatt, felügyelet mellett folytatott szakmai gyakorlat, az alkalmassági vizsga, vagy a szakmai gyakorlat előírt minimális szintje, vagy ezek kombinációi.
- (17) Annak érdekében, hogy valamennyi olyan helyzetet figyelembe lehessen venni, amelyre vonatkozóan még nincs rendelkezés a szakmai képesítések elismerésével kapcsolatban, az általános rendszert ki kell terjeszteni azokra az esetekre, amelyek nem tartoznak egy különös rendszer hatálya alá sem, vagy azért, mert a szakma nem tartozik egyik ilyen rendszer hatálya alá sem, vagy azért, mert bár a szakmára kiterjed valamelyik különös rendszer hatálya, a kérelmező valamilyen különleges és kivételes okból nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek által a rendszert igénybe vehetné.
- (18) Számos ipari, kereskedelmi és kézművesipari tevékenység tekintetében egyszerűsíteni kell azokat a szabályokat, amelyek lehetővé teszik a tevékenység gyakorlásának megkezdését azokban a tagállamokban, amelyekben ezeket a szakmákat szabályozzák, amennyiben e tevékenységeket egy másik tagállamban kellő ideig és a kellően közeli múltban végezték, miközben fenn kell tartani e tevékenységek tekintetében a szakmai tapasztalaton alapuló, feltétel nélküli elismerés rendszerét.
- (19) A mozgás szabadságát, valamint az orvosok, általános ápolók, fogorvosok, állatorvosok, szülésznők, gyógyszerészek és építészmérnökök előírt képzése megszerzését tanúsító okiratok kölcsönös elismerését az előírt képesítések megszerzését tanúsító okiratoknak az összehangolt képzési minimumkövetelményeken alapuló feltétel nélküli elismerésének alapelveire kell alapozni. Emellett, a tagállamokban az orvosi, általános ápolói, fogorvosi, állatorvosi, szülésznői és gyógyszerészeti szakma gyakorlásának megkezdését attól kell függővé tenni, hogy az érintett személy rendelkezzen egy adott képesítéssel, ami garantálja, hogy olyan képzésben részesült, amely a minimumkövetelményeknek megfelelő. Ezt a rendszert ki kell egészíteni számos, a megfelelően képzett szakembereket bizonyos feltételek mellett megillető szerzett joggal.
- (20) Az orvosok és fogorvosok képzési rendszere sajátosságainak és a kölcsönös elismerés terén a vonatkozó közösségi helyzet figyelembevételéhez indokolt minden, az ezen irányelv elfogadásának időpontjában elismert szakirány esetében a feltétel nélküli elismerést azokon az orvosi és fogorvosi szakterületen megtartani, amelyek legalább két tagállamban léteznek. Ezzel szemben a rendszer egyszerűsítése érdekében a feltétel nélküli elismerés új orvosi szakterületekre való kiterjesztését az ezen irányelv hatálybalépése után olyan szakterületekre kell korlátozni, amelyek a tagállamok legalább kétötödében léteznek. Továbbá, ez az irányelv nem zárja ki a tagállamoknak azt a lehetőségét, hogy egymás között — a saját szabályaik szerint — bizonyos, mindegyiküknél létező, és ezen irányelv szerinti feltétel nélküli elismerés tárgyát nem képező orvosi és fogorvosi szakterületek tekintetében feltétel nélküli elismerésről rendelkezzenek.
- (21) Az előírt általános orvosi képzés feltétel nélküli elismerése nem érinti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy döntsenek arról, hogy e képzést szakmai tevékenységekhez kapcsolják-e vagy sem.

- (22) A fogorvosi szakmát minden tagállamnak olyan önálló szakmaként kell elismernie, amely elkülönül az orvosi szakmától, függetlenül attól, hogy a fogorvos szakosodott-e a fog- és szájbetegségek tudományára. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a fogorvosok képzése olyan készségek elsajátítását teszi lehetővé, amelyek a fogak, a száj, az állkapcsok és a kapcsolódó szövetek rendellenességeinek és betegségeinek megelőzéséhez, diagnosztizálásához és kezeléséhez szükségesek. Fogorvosi szakmai tevékenységet csak az ezen irányelvben meghatározott fogorvosi képesítéssel rendelkező személy végezhet.
- (23) Nem merült fel a szülésznőképzés valamennyi tagállamra nézve kötelező egységesítésének szükségessége. Ellenkezőleg, a tagállamoknak a lehető legnagyobb szabadsággal kell rendelkezniük a képzés megszervezése terén.
- (24) Ezen irányelv egyszerűsítése céljából a „gyógyszerész” fogalmat kell használni a képesítések feltétel nélküli elismerésére vonatkozó rendelkezések alkalmazási körének behatárolásához, az e tevékenységeket szabályozó nemzeti szabályozás sajátos jellemzőinek sérelme nélkül.
- (25) A gyógyszerészi képesítéssel rendelkező személyek szakemberek a gyógyszerek terén, és elvben az összes tagállamban biztosítani kell számukra, hogy a gyógyszerészeti tevékenységek minimális körébe tartozó tevékenységeket végezhessek. E minimális kör meghatározásakor ennek az irányelvnek nem lehet az a hatása, hogy korlátozza a tagállamokban a gyógyszerészek által végezhető tevékenységek körét — különösen az orvosi biológiai analízisek tekintetében —, de nem is adhat e szakképzett személyeknek kizárólagosságot, mivel ez utóbbi továbbra is kizárólag a tagállamok hatáskörébe tartozik. Ennek az irányelvnek a rendelkezései nem érintik a tagállamoknak azt a lehetőségét, hogy kiegészítő képzési feltételeket írjanak elő a tevékenységek összehangolt minimális körén kívül eső tevékenységek megkezdéséhez. Ez azt jelenti, hogy a fogadó tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy ezeket a feltételeket azoktól az állampolgároktól is megkövetelje, akik az ezen irányelv szerinti, feltétel nélküli elismerés tárgyát képező képesítéssel rendelkeznek.
- (26) Ez az irányelv nem hangolja össze a gyógyszerészeti tevékenységek megkezdésének és folytatásának valamennyi feltételét. Különösen, a gyógyszertárak földrajzi elosztásáról és a gyógyszerek kiadásának monopóliumáról továbbra is a tagállamok döntenek. Ez az irányelv érintetlenül hagyja a tagállamok azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, amelyek tiltják bizonyos gyógyszerészeti tevékenységek cégek általi gyakorlását, vagy az ilyen tevékenységek végzését bizonyos feltételekhez kötik.
- (27) Az építészeti tervezés, az épületek minősége, és a környezetükbe történő harmonikus beilleszkedésük, a természetes és a városi tájkép iránti tisztelet, valamint a köz- és magántulajdonban lévő kulturális örökség tiszteletben tartása közérdek. A képesítések kölcsönös elismerésének ezért olyan minőségi és mennyiségi szempontokon kell alapulnia, amelyek biztosítják azt, hogy az elismert képesítések birtokosai megértik és a gyakorlatba át is tudják ültetni az egyéneknek, a társadalmi csoportoknak és a hatóságoknak a területrendezéssel, az épületek tervezésével, elrendezésével és megépítésével, valamint az építészeti örökség megőrzésével és kiaknázásával, továbbá a természetes egyensúly megővásával kapcsolatos igényeit.
- (28) Az építészetre, valamint az építészmérnöki szakmai tevékenység megkezdésére és végzésére vonatkozó nemzeti szabályok alkalmazási körüket tekintve sokfélék. A legtöbb tagállamban az építészeti tevékenységeket jogi értelemben vagy ténylegesen olyan személyek végzik, akik az építészmérnöki címet vagy önmagában, vagy egy másik címmel együtt viselik, anélkül, hogy e tevékenységek folytatására kizárólagos joguk lenne, kivéve, ha jogszabály ezzel ellentétesen rendelkezik. Ezeket a tevékenységeket, vagy közülük néhányat, más szakképzett személyek is végezhetik, különösen olyan mérnökök, akik építőipari vagy építőművészeti szakképzésben részesültek. Ezen irányelv egyszerűsítése céljából az „építészmérnök” fogalmat kell használni az építészeti képesítések feltétel nélküli elismerésére vonatkozó rendelkezések alkalmazási körének behatárolásához, az e tevékenységeket szabályozó nemzeti szabályok sajátos jellemzőinek sérelme nélkül.
- (29) Ha egy szabályozott szakma nemzeti vagy európai szintű szakmai szervezete vagy szövetsége indokolt kérelmet terjeszt elő a képesítések elismerésének különös rendelkezéseire a minimális képzési feltételek összehangolása alapján, a Bizottság felméri az ezen irányelv módosítására vonatkozó javaslat elfogadásának szükségességét.
- (30) A szakmai képesítések elismerésére szolgáló rendszer hatékonyságának biztosítása érdekében, a rendszer alkalmazásához szükséges az egységes formai követelmények és eljárási szabályok, valamint a szakma gyakorlásával kapcsolatos bizonyos részletek meghatározása.
- (31) Léven, hogy a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködés várhatóan elősegíti ennek az irányelvnek a végrehajtását és az ezen irányelv alapján fennálló kötelezettségek teljesítését, meg kell állapítani az együttműködés módját.

- (32) A szakmai igazolványoknak reprezentatív szakmai szövetségek vagy szakmai egyesületek általi európai szintű bevezetése megkönnyítheti az érintett szakmák tagjainak a mobilitását, különösen felgyorsíthatja a saját tagállam és a letelepedési tagállam közötti információcserét. Ez a szakmai igazolvány lehetővé kell, hogy tegye a szakma különböző tagállamokban letelepedő tagjai szakmai pályafutásának nyomon követését. Az adatvédelmi rendelkezések teljes körű tiszteletben tartása mellett, az igazolvány tartalmazhatja a szakma tagjainak képzettségéről (elvégzett egyetem vagy képzési intézmények, képesítések) és szakmai tapasztalatáról szóló információkat, valamint a szakmát érintő, ellene kiszabott szankciókat és az adott illetékes hatóság adatait.
- (33) Az információs szolgáltatók hálózatának létrehozása, amely szolgáltatók feladata az lesz, hogy a tagállamok állampolgárainak felvilágosítást és segítséget nyújtsanak, lehetővé fogja tenni az elismerési rendszer átláthatóságának biztosítását. Ezek az információs szolgáltatók minden azt kérő állampolgárnak, valamint a Bizottságnak megadnak az elismerési eljárással kapcsolatos minden tájékoztatást és címet. Az, hogy a hálózaton belül minden tagállam egyetlen információs szolgáltatót jelöl ki, nem érinti a hatáskörök nemzeti szintű megosztását. Különösen nem akadályozza azt, hogy nemzeti szinten több irodát jelöljenek ki, miközben a fent említett hálózaton belül kijelölt információs szolgáltató feladata ezen irodák működésének összehangolása és az állampolgárok szükség szerinti tájékoztatása a megfelelő illetékes iroda részletes adatairól.
- (34) Az ágazati irányelvek által létrehozott különböző elismerési rendszerek és az általános rendszer irányítása nehézkesnek és bonyolultnak bizonyult. A tudományos és műszaki fejlődésre figyelemmel az irányítást ezért egyszerűsíteni, ezt az irányelvet pedig aktualizálni kell, különösen ahol a minimális képzési feltételeket a képesítések automatikus elismerése érdekében összehangolják. Erre a célra a szakképesítések elismerésére egyedüli bizottságot kell létrehozni, és biztosítani kell a szakmai szervezetek képviselőinek megfelelő részvételét európai szinten is.
- (35) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak⁽¹⁾ megfelelően kell elfogadni.
- (36) Az, hogy a tagállamok ezen irányelv végrehajtásáról statisztikai adatokat tartalmazó rendszeres jelentést készí-
- tenek, lehetővé fogja tenni a szakmai képesítések elismerésére szolgáló rendszer hatásának felmérését.
- (37) Megfelelő eljárást kell kialakítani abból a célból, hogy amennyiben ezen irányelv bármely rendelkezésének alkalmazása valamely tagállamban jelentős nehézségekbe ütközne, átmeneti intézkedéseket lehessen elfogadni.
- (38) Ezen irányelv rendelkezései nem sértik a tagállamoknak a saját nemzeti szociális biztonsági rendszerük megszerzésére vonatkozó hatáskörét, valamint arra vonatkozó hatáskörüket, hogy meghatározzák, mely tevékenységeket kötelező e rendszer keretében gyakorolni.
- (39) A technológiai változások és a tudományos haladás gyors ütemét tekintve, az egész életen át tartó tanulás számos szakmában különösen fontos. Ezzel összefüggésben a tagállamokra tartozik azon részletes szabályok elfogadása, amelyekkel összhangban a szakképzett személyek, megfelelő folyamatos képzés révén, lépést tarthatnak a műszaki és tudományos haladással.
- (40) Mivel ezen irányelv céljait — azaz a szakmai képesítések elismerésére vonatkozó szabályok racionalizálását, egyszerűsítését és tökéletesítését — a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (41) Ez az irányelv nem előzi meg a Szerződés 39. cikkének (4) bekezdése és 45. cikke alkalmazását, mindenképp a közjegyzők vonatkozásában.
- (42) Ezt az irányelvet a letelepedési jog és a szolgáltatásnyújtás tekintetében a szakmai képesítések elismerésére vonatkozó egyéb különös — így a közlekedési ágazatra, a biztosításközvetítőkre és a bejegyzett könyvvizsgálókra irányadó — jogszabályi rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni. Ez az irányelv nem érinti az ügyvédi szolgáltatásnyújtás szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1977. március 22-i 77/249/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾, és az ügyvédi hivatásnak a képzés megszerzése országától eltérő tagállamokban történő folyamatos gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1998. február 16-i 98/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ alkalmazását. Az ügyvédi szakmai képesítéseknek a fogadó tagállambeli szakmai cím használatával történő azonnali letelepedés céljára való elismerésére ennek az irányelvnek ki kell terjednie.

(1) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(2) HL L 78., 1977.3.26., 17. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(3) HL L 77., 1998.3.14., 36. o. A 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(43) Szabályozásuk mértékétől függően, ez az irányelv kiterjed azon szabad foglalkozásokra, amelyeket — ezen irányelv szerint — különleges szakmai képesítések alapján személyesen, saját felelősségre és szakmailag függetlenül szellemi-gondolati szolgáltatásokat végzők biztosítanak a megbízó és a nyilvánosság számára. Foglalkozásukat a tagállamban — a Szerződésnek megfelelően — szokásosan szakmai jogi kötelezettségeknek megfelelően végzik az állami törvényhozás és az ebben a keretben az adott szakmai képviselő által autonóm módon meghozott jog szerint, amely biztosítja, és továbbfejleszti a szakszerűséget, a minőséget és az ügyfél felé fennálló bizalmi viszonyt.

(44) Ez az irányelv nem érinti az egészség- és fogyasztóvédelem magas szintjének biztosításához szükséges intézkedéseket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Cél

Ez az irányelv megállapítja azokat a szabályokat, amelyek szerint az a tagállam, amely a területén egy szabályozott szakma gyakorlásának megkezdését, illetve gyakorlását ahhoz köti, hogy az érintett személy egy adott szakmai képesítéssel rendelkezzen (a továbbiakban: fogadó tagállam), az adott szakma gyakorlásának megkezdése és gyakorlása érdekében el kell, hogy ismerje azokat a szakmai képesítéseket, amelyeket egy vagy több más tagállamban (a továbbiakban: saját tagállam) szereztek, és amelyek feljogosítják az adott képesítéssel rendelkező személyt a fogadó tagállam területén ugyanazon szakma gyakorlására.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet a tagállamok minden olyan állampolgárára alkalmazni kell, aki önálló vállalkozóként vagy munkavállalóként, beleértve a szabadfoglalkozásúakat, egy attól eltérő tagállamban kíván egy szabályozott szakmát gyakorolni, mint amelyben szakmai képesítését szerezte.

(2) Saját szabályozásának megfelelően minden tagállam lehetővé teheti a tagállamok azon állampolgárai számára, akik nem valamely tagállamban szerzett szakmai képesítésről szóló okirattal rendelkeznek, hogy területén a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti szabályozott szakmát gyakoroljanak. A III. cím III. fejezetének hatálya alá tartozó szakmák esetében ennek az elsődleges elismerésnek tiszteletben kell tartania az ugyanazon fejezetben megállapított képzési minimumkövetelményeket.

(3) Amennyiben egy adott szabályozott szakma tekintetében valamely önálló közösségi jogi aktus a szakmai képesítések elismerésével közvetlenül összefüggő egyéb, különös rendelkezést állapít meg, ennek az irányelvnek a vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatók.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „szabályozott szakma”: olyan szakmai tevékenység vagy szakmai tevékenységek csoportja, amely gyakorlásának a megkezdése, gyakorlása vagy gyakorlásának valamelyik módja, közvetlenül vagy közvetve, meghatározott szakmai képesítéssel való rendelkezéshez kötött törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések alapján; a gyakorlás módjának minősül különösen a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések által adott szakmai képesítéssel rendelkező személyek számára fenntartott szakmai cím használata. Amennyiben e meghatározás első mondata nem alkalmazható, a (2) bekezdésben említett szakmát szabályozott szakmának kell tekinteni;

b) „szakmai képesítés”: előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal, a 11. cikk a) pontjának i. alpontjában említett képzettségi tanúsítvánnyal és/vagy szakmai tapasztalattal tanúsított képesítés;

c) „előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat”: olyan oklevél, bizonyítvány vagy egyéb okirat, amelyet egy tagállamban, e tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései alapján kijelölt hatóság bocsátott ki, és amely igazolja a túlnyomóan Közösségen belüli szakképzés sikeres elvégzését. Amennyiben e meghatározás első mondata nem alkalmazható, az előírt képesítés megszerzését tanúsító, a (3) bekezdésben említett okiratot előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratnak kell tekinteni;

d) „illetékes hatóság”: képzési bizonyítványok és egyéb dokumentumok vagy információk kiállítására, illetve átvételére, valamint a jelen irányelv hatálya alá tartozó kérvények elfogadására és határozatok meghozatalára a tagállamok által kifejezetten feljogosított hatóság vagy szervezet;

e) „szabályozott képzés”: minden olyan képzés, amely kifejezetten egy adott szakma gyakorlásának elsajátítására irányul, és amely egy vagy több kurzusból áll, amelyet szükség szerint szakmai képzés, próbaidős gyakorlat vagy szakmai gyakorlat egészít ki.

A szakmai képzés, a próbaidős gyakorlat vagy a szakmai gyakorlat felépítését és szintjét az érintett tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései határozzák meg, illetve ezeket az e célra kijelölt hatóság felügyeli, illetve hagyja jóvá.

- f) „szakmai tapasztalat”: az adott szakma tényleges és jogszerű gyakorlása valamely tagállamban.
- g) „alkalmazkodási időszak”: szabályozott szakma gyakorlása a fogadó tagállamban, az adott szakmában megfelelő képességgel rendelkező személy felügyelete mellett; az ilyen, felügyelet alatt folytatott gyakorlással töltött időszak adott esetben továbbképzést is magában foglalhat. A felügyelet alatt folytatott gyakorlással töltött időszakot értékelni kell. Az alkalmazkodási időszakot és annak értékelését szabályozó részletes szabályokat, valamint a felügyelet alatt lévő migráns jogállását a fogadó tagállam illetékes hatósága állapítja meg.

A felügyelet alatt folytatott gyakorlatát töltő személy fogadó tagállambeli jogállását — különösen a tartózkodási jog, a kötelezettségek, a szociális jogok és az ellátások, juttatások és javadalmazás tekintetében — a fogadó tagállam illetékes hatóságai az alkalmazandó közösségi joggal összhangban állapítják meg.

- h) „alkalmassági vizsga”: a kérelmező szakmai tudására korlátozott, a fogadó tagállam illetékes hatóságai által lefolytatott vizsga, amelynek célja annak felmérése, hogy a kérelmező alkalmas-e az adott tagállamban valamely szabályozott szakma gyakorlására. A vizsga lefolytatása érdekében az illetékes hatóságok listát készítenek azokról a szakterületekről, amelyekre — a fogadó tagállamban megkövetelt képzés és a kérelmező által végzett képzés összehasonlítása alapján — a kérelmező oklevele vagy az előírt képesítés megszerzését tanúsító egyéb okirata nem vonatkozik.

Az alkalmassági vizsgának figyelembe kell vennie azt a tényt, hogy a kérelmező a saját tagállamában vagy abban a tagállamban, ahonnan érkezett, szakképzett személy. A vizsgának a listáról kiválasztott olyan szakterületeket kell átfognia, amelyek ismerete a szakmának a fogadó tagállamban való gyakorlásához feltétlenül szükséges. A vizsga kiterjedhet az érintett tevékenységekre a fogadó tagállamban alkalmazandó szakmai szabályok ismeretére is.

Az alkalmassági vizsga alkalmazásának részleteit, valamint a fogadó tagállamban alkalmassági vizsgára készülő kérelmezőnek a fogadó tagállambeli jogállását a fogadó tagállam illetékes hatóságai határozzák meg;

- i) „vállalkozás vezetője”: aki egy vállalkozásban az adott foglalkozási ágban a következő tevékenységet végzi:
- i. vállalkozás vezetője vagy vállalkozás fióktelepének vezetője; vagy
  - ii. a vállalkozás tulajdonosának vagy vezetőjének a helyettese, amennyiben ez a beosztás a vállalkozás tulajdonosának vagy a vezetőjének felelősségével egyenértékű felelősséggel párosul; vagy
  - iii. kereskedelmi és/vagy technikai jellegű feladatokkal együtt járó vezető beosztásban van, és a vállalkozás egy vagy több osztályáért felelős.

(2) Az I. mellékletben szereplő valamely szövetség vagy szervezet tagjai által gyakorolt szakma szabályozott szakmának minősül.

Az első albekezdésben említett szövetségek, illetve szervezetek célja különösen az érintett szakmai terület magas színvonalának elősegítése és fenntartása. Ennek érdekében ezeket a szövetségeket és szervezeteket a tagállamok különös formában ismerik el, e szövetségek és szervezetek pedig a tagjaik részére előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot állítanak ki, gondoskodnak arról, hogy a tagjaik tiszteletben tartsák az általuk megállapított szakmai magatartási szabályokat, továbbá feljogosítják tagjaikat egy bizonyos cím, vagy azzal együtt viselhető rövidítés használatára, vagy arra, hogy az adott előírt képesítésnek megfelelő jogállás előnyeiből részesüljenek.

Ha egy tagállam az első bekezdésben említett valamely szövetséget vagy szervezetet elismer, erről tájékoztatja a Bizottságot, a Bizottság pedig megfelelő értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(3) A harmadik ország által kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratnak kell tekinteni, amennyiben annak birtokosa az érintett szakmában annak a tagállamnak a területén, amely a szóban forgó, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot a 2. cikk (2) bekezdésének megfelelően elismerte, hároméves, az említett tagállam által tanúsított szakmai tapasztalatot szerzett.

4. cikk

Az elismerés joghatásai

(1) A szakmai képesítésnek a fogadó tagállam általi elismerése révén a jogosult a fogadó tagállamban megkezdheti annak a szakmának a gyakorlását, amelyre vonatkozóan a saját tagállamában képzettséggel rendelkezik, és ezt a szakmát a fogadó tagállamban ugyanolyan feltételek mellett gyakorolhatja, mint a fogadó tagállam állampolgárai.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában az a szakma, amelyet a kérelmező a fogadó tagállamban gyakorolni kíván, azonos azzal, amelyre vonatkozóan a saját tagállamában képzettséggel rendelkezik, feltéve hogy az érintett tevékenységek hasonlóak.

II. CÍM

SZABAD SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS

5. cikk

A szabad szolgáltatásnyújtás elve

(1) A közösségi jog különös rendelkezéseinek, valamint ezen irányelv 6. és 7. cikkének sérelme nélkül a tagállamok semmilyen, szakmai képesítéssel kapcsolatos okból nem korlátozhatják a szabad szolgáltatásnyújtást egy másik tagállamban:

a) ha a szolgáltatásnyújtó jogszerűen letelepedett egy tagállamban azzal a céllal, hogy ott ugyanazt a szakmát gyakorolja (a továbbiakban: „letelepedés szerinti tagállam”), valamint

b) a szolgáltatásnyújtó helyváltoztatása esetén, amennyiben az adott szakmát a letelepedés szerinti tagállamban a szolgáltatásnyújtást megelőző tíz év folyamán legalább két évig gyakorolta, abban az esetben, ha a szakma abban a tagállamban nem szabályozott. A szakma két évig tartó gyakorlását előíró feltétel nem alkalmazható, ha akár a szakma, akár a szakmára felkészítő képzés szabályozott.

(2) E cím rendelkezéseit csak akkor kell alkalmazni, ha a szolgáltatásnyújtó az (1) bekezdésben említett szakma átmeneti és alkalmi jellegű gyakorlása céljából megy a fogadó tagállam területére.

A szolgáltatásnyújtás átmeneti és alkalmi jellegét — különösen a szolgáltatás időtartama, gyakorisága, rendszeressége és folytonossága alapján — esetenként kell megállapítani.

(3) A szolgáltatásnyújtó helyváltoztatása esetén a fogadó tagállamnak az e tagállamban ugyanazt a szakmát gyakorló szakképzett személyekre vonatkozó, szakmai, jogi vagy közigazgatási jellegű, olyan szakmai magatartási szabályzata hatálya alá kerül, amelyek a szakmai képesítéssel közvetlenül összefüggnek, úgymint a szakma meghatározására, a címek használatára, valamint a fogyasztóbiztonsággal és a fogyasztóvédelemmel közvetlenül és konkrétan összefüggő súlyos szakmai mulasztásokra vonatkozó, valamint a fegyelmi rendelkezések.

6. cikk

Mentességek

Az 5. cikk (1) bekezdése alapján a fogadó tagállam a másik tagállamban letelepedett szolgáltatásnyújtót mentesíti a saját területén letelepedett szakképzett személyekkel szemben támasztott alábbi követelményeinek teljesítése alól:

a) szakmai szervezet vagy testület engedélyének beszerzése, szakmai szervezet vagy testület általi nyilvántartásba vétel, vagy szakmai szervezetben vagy testületben tagság betöltése. A tagállamok annak érdekében, hogy megkönnyítsék a területükön hatályos fegyelmi rendelkezéseknek az ezen irányelv 5. cikke (3) bekezdésével összhangban történő alkalmazását, előírhatják az érintett személynek egy ilyen szakmai szervezet vagy testület általi automatikus ideiglenes nyilvántartásba vételét, vagy formális tagságát egy ilyen szervezetben, illetve testületben, feltéve, hogy az ilyen nyilvántartásba vétel, illetve tagság nem késlelteti és semmilyen módon nem nehezíti a szolgáltatások nyújtását, valamint nem ró további költségeket a szolgáltatásnyújtóra. A 7. cikk (1) bekezdésében említett nyilatkozat és szükség szerinti megújított nyilatkozat egy példányát — amelyhez a 7. cikk (2) bekezdésében említett iratok egy példányát kell csatolni azon szakmák esetében, amelyeknek a 7. cikk (4) bekezdésében említett közegészségügyi és közbiztonsági vonatkozásai

vannak, vagy amelyek a III. cím III. fejezete értelmében feltétel nélküli elismerésben részesülnek —, az illetékes hatóság megküldi az érintett szakmai szervezetnek vagy testületnek, és ez az említett célra szolgáló automatikus ideiglenes nyilvántartásba vételnek, illetve formális tagságnak minősül;

b) valamely társadalombiztosítási szervnél történő nyilvántartásba vétel, a biztosító intézményekkel a biztosított személyek javára végzett tevékenységekre vonatkozóan történő elszámolás céljából.

A szolgáltatásnyújtó azonban előzetesen, illetve sürgős esetben utólag tájékoztatni köteles a b) pontban említett szervet az általa nyújtott szolgáltatásokról.

7. cikk

A szolgáltatásnyújtó helyváltoztatása esetén előzetesen teendő nyilatkozat

(1) A tagállamok megkövetelhetik, hogy a szolgáltatásnyújtó, amikor szolgáltatásnyújtás céljával első alkalommal megy egyik tagállamból egy másikba, a fogadó tagállam illetékes hatóságával előzetesen benyújtandó írásbeli nyilatkozatban ezt közölje, és ennek során tájékoztassa e hatóságot biztosítási fedezetének vagy a szakmai felelősséggel kapcsolatos egyéb egyéni vagy kollektív védelem formáinak adatairól. Ezt a nyilatkozatot évente meg kell újítani, ha a szolgáltatásnyújtó az adott év folyamán az adott tagállamban átmeneti vagy alkalmi jellegű szolgáltatást kíván nyújtani. A szolgáltatásnyújtó a nyilatkozatot bármilyen formában megteheti.

(2) Ezenkívül, az első alkalommal történő szolgáltatásnyújtáskor, illetve ha az okiratokban ismertetett helyzetben érdemi változás következett be, a tagállamok megkövetelhetik a következő iratoknak a nyilatkozathoz való csatolását:

- a) a szolgáltatásnyújtó állampolgárságát igazoló okmány;
- igazolás arról, hogy a szolgáltatásnyújtó az érintett tevékenységek gyakorlása céljából jogszerűen letelepedett valamely tagállamban, és arról, hogy az igazolás benyújtásakor átmenetileg sincs eltöltve ezeknek a tevékenységeknek a gyakorlásától;
- szakmai képesítés megszerzését tanúsító okirat;
- az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett esetekben, bármilyen bizonyítási eszköz, amely bizonyítja, hogy a szolgáltatásnyújtó az érintett tevékenységet a megelőző tíz év folyamán legalább két éven keresztül gyakorolta;
- a biztonsági szektorban, amennyiben a saját tagállam megköveteli, a szolgáltatásnyújtó és munkatársai biztonsági szempontból releváns helyzetekben való megbízhatóságáról szóló igazolása.

(3) A szolgáltatást a letelepedés szerinti tagállam szakmai címének használata mellett kell nyújtani, amennyiben abban a tagállamban létezik ilyen cím az adott szakmai tevékenységre. Ezt a címet a letelepedés szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek valamelyikén úgy kell feltüntetni, hogy a fogadó tagállam szakmai címével ne lehessen összetéveszteni. Amennyiben a letelepedés szerinti tagállamban nem létezik ilyen szakmai cím, a szolgáltatásnyújtónak előírt képesítését kell feltüntetnie e tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek valamelyikén. Kivételt képeznek a III. cím III. fejezetében említett esetek, amelyekben a szolgáltatást a fogadó tagállam szakmai címének használata mellett kell nyújtani.

(4) Az első alkalommal történő szolgáltatásnyújtás esetében, ha olyan, közegészségügyi vagy közbiztonsági vonatkozású szabályozott szakmáról van szó, amelyre nem vonatkozik a III. cím III. fejezete szerinti feltétel nélküli elismerés, a fogadó tagállam illetékes hatósága az első szolgáltatásnyújtás előtt ellenőrizheti a szolgáltatásnyújtó szakmai képesítéseit. Ez az előzetes ellenőrzés csak akkor lehetséges, ha annak célja az, hogy megakadályozza a szolgáltatás igénybevevője egészségének, illetve biztonságának a szolgáltatásnyújtó szakmai képesítésének hiánya miatti súlyos károsodását, illetve sérelmét, és ha az ellenőrzés nem lépi túl a céljának eléréséhez szükséges mértéket.

Legkésőbb a nyilatkozat és a csatolt iratok beérkezését követő egy hónapon belül az illetékes hatóság igyekszik közölni a szolgáltatásnyújtóval vagy a képesítése ellenőrzésének mellőzéséről szóló határozatát, vagy az ellenőrzés eredményét. Amennyiben olyan nehézség merül fel, amely késedelmet okozna, az illetékes hatóság a szolgáltatásnyújtót az első hónapon belül értesíti a késedelem okáról és a határozat meghozatalának várható időpontjáról; a határozatot a teljes dokumentáció beérkezésétől számított második hónapon belül meg kell hozni.

Amennyiben lényeges eltérés van a szolgáltatásnyújtó szakmai képesítése és a fogadó tagállamban megkövetelt képzés között, és ez az eltérés olyan mértékű, hogy az veszélyt jelent a közegészségre vagy a közbiztonságra, a fogadó tagállamnak lehetőséget kell adnia a szolgáltatásnyújtónak arra, hogy — különösen alkalmassági vizsga letételével — bizonyítsa, hogy megszerezte a hiányzó ismereteket vagy szaktudást. A szolgáltatás nyújtását az előző albekezdéssel összhangban hozott határozat keltétől számított egy hónapon belül minden esetben lehetővé kell tenni.

Amennyiben az illetékes hatóság az előző albekezdésekben rögzített határidőkön belül nem reagál, a szolgáltatásnyújtást meg lehet kezdeni.

Ha a képesítéseket e bekezdés alapján ellenőrizték, a szolgáltatást a fogadó tagállam szakmai címének használata mellett kell nyújtani.

8. cikk

Közigazgatási együttműködés

(1) A fogadó tagállam illetékes hatóságai megkereshetik a letelepedés szerinti tagállam illetékes hatóságait minden egyes szolgáltatásnyújtás esetében, hogy adjanak tájékoztatást a szolgáltatásnyújtó letelepedésének jogszerűségére és helyes magaviseletére vonatkozóan, valamint arra vonatkozóan, hogy nem szabtak ki vele szemben szakmai jellegű fegyelmi vagy büntetőszankciót. A letelepedés szerinti tagállam illetékes hatóságai ezt a tájékoztatást az 56. cikk rendelkezéseivel összhangban adják.

(2) Az illetékes hatóságok biztosítják minden olyan információ cseréjét, amely a szolgáltatás igénybevevőjének a szolgáltatásnyújtó ellen benyújtott panaszai elbírálásához szükséges. A szolgáltatás igénybevevőjével a panasz elbírálásának eredményét közölni kell.

9. cikk

A szolgáltatás igénybevevőinek tájékoztatása

Ha a szolgáltatásnyújtás a letelepedés szerinti tagállam szakmai címének használata mellett vagy a szolgáltatásnyújtó előírt képesítésének feltüntetése mellett történik, a közösségi jogban foglalt egyéb tájékoztatási követelmények teljesítésén kívül a fogadó tagállam illetékes hatóságai megkövetelhetik a szolgáltatásnyújtótól, hogy a szolgáltatás igénybevevőjének a következő adatok bármelyikét vagy összességét megadja:

- ha a szolgáltatásnyújtó szerepel valamilyen cégnyilvántartásban vagy hasonló nyilvános jegyzékben, annak a nyilvántartásnak a neve, amelybe bejegyezték, a bejegyzés száma, vagy az adott nyilvántartásban szereplő, egyenértékű azonosító;
- ha a tevékenység a letelepedés szerinti tagállamban engedélyköteles, az illetékes felügyeleti hatóság neve és címe;
- olyan szakmai szövetség vagy hasonló testület, amely a szolgáltatásnyújtót nyilvántartásba vette;
- a szakmai cím, vagy ha nincs ilyen cím, a szolgáltatásnyújtó előírt képesítése és az a tagállam, ahol azt megszerezte;
- ha a szolgáltatásnyújtó HÉA-köteles tevékenységet folytat, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽¹⁾ 22. cikkének (1) bekezdésében említett HÉA-azonosítószám;
- a biztosítási fedezet, vagy a szakmai felelősséggel kapcsolatos egyéb egyéni vagy kollektív védelem formájával kapcsolatos adatok.

⁽¹⁾ HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 2004/66/EK irányelvvel (HL L 168., 2004.5.1., 35. o.) módosított irányelv.

III. CÍM

A LETELEPEDÉS SZABADSÁGA

I. FEJEZET

A képzés elvégzését tanúsító okiratok elismerésének általános rendszere

10. cikk

Hatály

Ezt a fejezetet minden olyan szakmára alkalmazni kell, amely nem e cím II. és III. fejezetének hatálya alá tartozik, továbbá azon következő esetekben, amikor a kérelmező, különleges és kivételes okok miatt nem felel meg az említett fejezetekben megállapított feltételeknek:

- a) a IV. mellékletben felsorolt tevékenységek tekintetében akkor, ha a migráns nem felel meg a 17., a 18. és a 19. cikkben megszabott követelményeknek;
- b) általános orvosok, szakorvosok, általános ápolók, fogorvosok, fogszakorvosok, állatorvosok, szülésznők, gyógyszerészek és építésmérnökök tekintetében akkor, ha a migráns nem felel meg a tényleges és jogszerű szakmai gyakorlatra vonatkozóan a 23., a 27., a 33., a 37., a 39., a 43. és a 49. cikkben említett követelményeknek;
- c) építésmérnökök tekintetében akkor, ha a migráns olyan, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik, amelyet nem sorol fel az V. melléklet 5.7. pontja;
- d) a 21. cikk (1) bekezdésének, valamint a 23. és a 27. cikknek a sérelme nélkül, azon orvosok, ápolók, fogorvosok, állatorvosok, szülésznők, gyógyszerészek és építésmérnökök tekintetében, akik olyan előírt szakosított képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek, amelynek kibocsátására az V. melléklet 5.1.1., 5.2.2., 5.3.2., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. és 5.7.1. pontjában felsorolt valamely cím megszerzéséhez vezető képzést követően kerül sor, és ezekben az esetekben is kizárólag a szóban forgó szakosodás elismerése céljából;
- e) olyan általános ápolók és szakápolók tekintetében, akik olyan előírt szakosított képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek, amelynek kibocsátására az V. melléklet 5.2.2. pontjában felsorolt valamely cím megszerzéséhez vezető képzést követően kerül sor, akkor, ha a migráns ezt az okiratot egy olyan másik tagállamban kívánja elismertetni, ahol az érintett szakmai tevékenységeket általános ápolói képzésben nem részesült szakápolók végzik;
- f) általános ápolói képzésben nem részesült szakápolók tekintetében akkor, ha a migráns ezt az okiratot egy olyan másik tagállamban kívánja elismertetni, ahol az érintett szakmai tevékenységeket általános ápolók, általános ápolói

képzésben nem részesült szakápolók, vagy olyan szakápolók végzik, akik olyan előírt szakosított képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek, amelynek kibocsátására az V. melléklet 5.2.2. pontjában felsorolt címek megszerzéséhez vezető képzést követően kerül sor;

- g) azon migránsok esetében, akik megfelelnek a 3. cikk (3) bekezdésében foglalt követelményeknek.

11. cikk

Képesítési szintek

A 13. cikk alkalmazásában a szakmai képesítések az alábbiakban meghatározott szintek szerint csoportosíthatók:

- a) olyan képzettségi tanúsítvány, amelyet a saját tagállamnak az e tagállam törvényi, rendeleti, vagy közigazgatási rendelkezései alapján kijelölt illetékes hatósága bocsátott ki, a következők alapján:
  - i. olyan képzés, amelyre a b), c), d) vagy e) pont szerinti bizonyítvány vagy oklevél nem vonatkozik, vagy előzetes képzés nélküli meghatározott vizsga, vagy a szakmának valamely tagállamban három egymást követő éven át teljes munkaidőben történő gyakorlása, vagy ezzel azonos időtartamban az előző tíz év folyamán részmun-kaidőben történő gyakorlása, vagy
  - ii. általános vagy középiskolai végzettség, amely a bizonyítvány birtokosának általános műveltségét igazolja.
- b) olyan bizonyítvány, amely olyan középfokú képzés sikeres elvégzését igazolja, amely
  - i. vagy általános jellegű, és azt a c) pontban említettektől eltérő tanulmányok vagy szakmai képzés, és/vagy az e tanulmányok mellett megkövetelt próbaidős vagy szakmai gyakorlat egészítik ki;
  - ii. vagy műszaki, illetve szakmai jellegű, és azt adott esetben az i. alpontban említett tanulmányok vagy szakmai képzés, és/vagy az e képzés mellett megkövetelt próbaidős vagy szakmai gyakorlat egészítik ki;
- c) olyan oklevél, amely a következők sikeres elvégzését igazolja:
  - i. vagy a d) és az e) pontban említettől eltérő, legalább egyéves, vagy azzal egyenértékű időtartamú, részidős középfokú végzettségre épülő képzés, amely megkezdésének egyik feltétele főszabály szerint a középfokú tanulmányok egyetemi vagy felsőoktatási továbbtanulásra jogosító sikeres elvégzése, vagy ezzel egyenértékű, a középfokú iskolai képzés második ciklusának befejezése, valamint az e középfokú végzettségre épülő képzés mellett adott esetben megkövetelt szakmai képzés;

- ii. vagy, szabályozott szakma esetében, az i. alpont szerinti képzési szinttel azonos szintű, a II. mellékletben szereplő speciális rendszerű képzés, amely hasonló szakmai színvonalat biztosít, és a hallgatót feladatkörök és funkciók hasonló szintjére készíti fel. A II. mellékletben szereplő listát az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet módosítani az előző mondatban foglalt követelményeknek megfelelő képzés figyelembevételével;
- d) olyan oklevél, amely középfokú végzettségre épülő, legalább három-, de legfeljebb négyéves vagy azzal egyenértékű időtartamú, részidős, egyetemen, vagy felsőoktatási intézményben, vagy más, azonos képzési szintet nyújtó egyéb intézményben folytatott képzés sikeres elvégzését, valamint az e középfokú végzettségre épülő képzés mellett adott esetben megkövetelt szakmai képzés sikeres elvégzését igazolja;
- e) olyan oklevél, amely igazolja, hogy tulajdonosa négy évnél hosszabb, vagy annak megfelelő időtartamú részidős felsőfokú képzést valamely egyetemen vagy más felsőoktatási intézményben vagy azonos szintű más intézményben sikeresen elvégzett, és adott esetben azt, hogy a felsőfokú képzés mellett előírt szakmai gyakorlatot sikeresen elvégezte.

12. cikk

A képesítések egyenlő kezelése

A valamely tagállam illetékes hatósága által kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot vagy okirategyűttest, amely egy képzésnek a Közösségben való sikeres elvégzését igazolja, és amelyet az adott tagállam azonos szintűnek ismer el és amely birtokosának ugyanazokat a jogokat biztosítja a szakma gyakorlásának megkezdése vagy gyakorlása tekintetében, vagy az érintett szakma gyakorlására készíti fel, az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat 11. cikkben szereplő típusaként kell kezelni, a szóban forgó szintet tekintve is.

Minden olyan szakmai képesítést, amely bár nem felel meg a saját tagállam hatályos törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseiben egy adott szakma gyakorlásának megkezdésére, illetve gyakorlására vonatkozóan előírt követelményeknek, de a képesítés birtokosára e rendelkezések erejénél fogva szerzett jogokat ruház, az első bekezdésben meghatározott feltételekkel azonos módon az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratként kell kezelni. Ez különösképpen akkor alkalmazandó, ha a saját tagállam megemeli valamely szakma elkezdéséhez, annak gyakorlásához szükséges képzés szintjét, és ha valaki számára, aki korábban már részt vett olyan képzésben, amely nem felel meg az új szakképesítési elvárásoknak, a nemzeti jogalkotási, szabályozó vagy közigazgatási rendelkezések erejénél fogva szerzett jogok előnyt biztosítanak; ilyen esetben a 13. cikk alkalmazása érdekében a korábbi képzést a fogadó tagállam, mint az új képzésnek megfelelőt fogadja el.

13. cikk

Az elismerés feltételei

(1) Ha egy szabályozott szakma gyakorlásának megkezdését vagy gyakorlását a fogadó tagállam meghatározott szakmai

képesítés megszerzéséhez köti, ennek a tagállamnak az illetékes hatósága a tagállam saját állampolgáira alkalmazottakkal azonos feltételek mellett köteles engedélyezni az adott szakma gyakorlásának megkezdését és gyakorlását olyan kérelmezők számára, akik olyan képzettségi tanúsítvánnyal vagy előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek, amelyet egy másik tagállam követel meg ahhoz, hogy területén az adott szakma gyakorlását megkezdhesék, illetve az adott szakmát gyakorolhassák.

A képzettségi tanúsítványnak, illetve az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratnak a következő feltételeket kell kielégítenie:

- a) valamely tagállamnak az e tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseivel összhangban kijelölt illetékes hatósága bocsátotta ki;
- b) a fogadó tagállamban megkövetelt, a 11. cikkben leírt szakmai képesítési szintet közvetlenül megelőző alacsonyabb képesítési szinttel legalább egyenértékű szakmai képesítési szintet tanúsít.

(2) A szakma (1) bekezdésben leírt gyakorlásának megkezdését és gyakorlását azon kérelmező számára is engedélyezni kell, aki az ugyanazon bekezdésben említett szakmát a megelőző tíz év folyamán két éven keresztül teljes munkaidőben gyakorolta egy, az adott szakmát nem szabályozó másik tagállamban, feltéve hogy egy vagy több képzettségi tanúsítvánnyal vagy előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik.

A képzettségi tanúsítványnak, illetve az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratnak a következő feltételeket kell kielégítenie:

- a) valamely tagállamnak az e tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseivel összhangban kijelölt illetékes hatósága bocsátotta ki;
- b) a fogadó tagállamban megkövetelt, a 11. cikkben leírt szakmai képesítési szintet közvetlenül megelőző alacsonyabb képesítési szinttel legalább egyenértékű szakmai képesítési szintet tanúsít;
- c) tanúsítja, hogy a birtokosa felkészült a szóban forgó szakma gyakorlására.

Az első albekezdésben említett kétéves szakmai tapasztalat nem szükséges azonban, ha a kérelmező képesítéseit tanúsító dokumentumok a 3. cikk (1) bekezdésének e) pontja értelmében a 11. cikk b), c), d) vagy e) pontjában meghatározott képesítési szintek szabályozott szakképzést igazolnak. A III. mellékletben felsorolt szabályozott képzési formákat a 11. cikk c) pontjában leírt szinten kell ilyen szabályozott képzésnek tekinteni. A III. mellékletben szereplő listát az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet módosítani a hasonló szakmai színvonalat biztosító, és a hallgatót hasonló szintű feladatkörökre és funkciókra felkészítő szabályozott képzés figyelembevételével.

(3) E cikk (1) bekezdésének b) pontjától és a (2) bekezdésének b) pontjától eltérve a fogadó tagállam lehetővé teszi a szabályozott szakma megkezdését és gyakorlását olyan esetekben, ha a területén az adott szakma gyakorlásának megkezdése olyan képzéshez kötött, amely a 11. cikk c) pontjában említett négy évet meghaladó időtartamú felsőfokú vagy egyetemi képzés sikeres elvégzését igazolja.

14. cikk

Kompenzációs intézkedések

(1) A 13. cikk nem zárja ki azt, hogy a fogadó tagállam megkövetelje a kérelmezőtől maximum 3 éves alkalmazkodási időszak letöltését vagy alkalmassági vizsga letételét, ha:

- a) annak a képzésnek az időtartama, amelynek elvégzéséről a 13. cikk (1) vagy (2) bekezdése értelmében okirattal rendelkezik, legalább egy évvel rövidebb, mint amelyet a fogadó tagállam megkövetel;
- b) az általa elvégzett képzés a fogadó tagállam által megkövetelt, az előírt képzés megszerzését tanúsító okirat tárgyát képező tantárgyaktól lényegesen eltérő tantárgyakat foglal magában;
- c) a fogadó tagállamban a szabályozott szakma egy vagy több olyan szabályozott szakmai tevékenységet foglal magában, amely a kérelmező saját tagállamában a 4. cikk (2) bekezdése értelmében ennek megfelelő szakmában nem létezik, és ez az eltérés a fogadó tagállamban megkövetelt olyan meghatározott képzésben nyilvánul meg, amely a kérelmező képzettségi tanúsítványának vagy előírt képzés megszerzését tanúsító okiratának tárgyát képező tantárgyaktól lényegesen eltérő tantárgyakat foglal magában.

(2) Ha a fogadó tagállam él az (1) bekezdésben foglalt lehetőséggel, fel kell ajánlania a kérelmezőnek az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga közötti választás lehetőségét.

Ha egy tagállam egy adott szakma tekintetében úgy ítéli meg, hogy el kell térnie attól az előző albekezdésben foglalt követelménytől, amely szerint felajánlja a kérelmezőnek az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga közötti választás lehetőségét, erről előre tájékoztatnia kell a többi tagállamot és a Bizottságot, és az eltérést kellőképpen indokolnia kell.

Ha az összes szükséges információ megszerzését követően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a második albekezdésben említett eltérés nem helyénvaló, vagy nincs összhangban a közösségi joggal, három hónapon belül felkéri az érintett tagállamot arra, hogy tartózkodjon a tervezett intézkedés megtételétől. Amennyiben a Bizottság a fent említett határidőn belül nem ad választ, az eltérést alkalmazni lehet.

(3) A kérelmező választási jogának a (2) bekezdésben megállapított elvétől eltérve, olyan szakmák esetében, amelyek gyakorlásához a nemzeti jog pontos ismerete szükséges, és amelyek tekintetében a nemzeti jogi tanácsadás és/vagy segít-

ségnyújtás a szakmai tevékenység alapvető és állandó eleme, a fogadó tagállam maga választhat az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga között.

Ugyanez vonatkozik a 10. cikk b) és c) pontjában foglalt esetekre, a 10. cikk d) pontjában foglalt esetekre az orvosok és fogorvosok tekintetében, illetve a 10. cikk f) pontjában foglalt esetekre akkor, ha a migráns egy olyan másik tagállamban kéri az elismerést, ahol az érintett szakmai tevékenységeket általános ápolók, vagy pedig olyan szakápolók végzik, akik olyan előírt szakosított képzés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek, amelynek kibocsátására az V. melléklet 5.2.2. pontjában felsorolt címek megszerzéséhez vezető képzést követően kerül sor, továbbá a 10. cikk g) pontjában foglalt esetekre.

A 10. cikk a) pontjában foglalt esetekben a fogadó tagállam alkalmazkodási időszak letöltését vagy alkalmassági vizsga letételét követelheti meg, ha a migráns önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként olyan szakmai tevékenységeket kíván gyakorolni, amelyekhez szükséges a hatályos különös nemzeti szabályok ismerete és alkalmazása, feltéve hogy e szabályok ismeretét és alkalmazását a fogadó tagállam illetékes hatóságai az ilyen tevékenységek gyakorlásának megkezdéséhez a tagállam saját állampolgáraitól is megkövetelik.

(4) Az (1) bekezdés b) és c) pontja alkalmazásában, a „lényegesen eltérő tantárgyak” olyan tantárgyak, amelyek ismerete a szakma gyakorlásához feltétlenül szükséges, és amelyek tekintetében a migráns által végzett képzés jelentős eltéréseket mutat a fogadó tagállamban megkövetelt képzéstől időtartam vagy tartalom vonatkozásában.

(5) Az (1) bekezdés alkalmazásánál kellő tekintettel kell lenni az arányosság elvére. Különösen, ha a fogadó tagállam alkalmazkodási időszak letöltését vagy alkalmassági vizsga letételét kívánja megkövetelni a kérelmezőtől, előbb meg kell győződnie arról, hogy a kérelmező által valamely tagállambeli vagy harmadik országbeli szakmai tapasztalata során szerzett ismeretek olyan jellegűek-e, hogy teljesen vagy részben áthidalják a (4) bekezdésben említett lényeges eltérést.

15. cikk

A kompenzációs intézkedések mellőzése közös követelményrendszerek alapján

(1) E cikk alkalmazásában, a „közös követelményrendszer” olyan szakmai képesítési kritériumok egy csoportja, amelyek alkalmasak azoknak a lényeges eltéréseknek az ellensúlyozására, amelyeket egy adott szakma tekintetében a különböző tagállamokban létező képzési követelmények között állapítottak meg. Ezeket a lényeges eltéréseket úgy kell megállapítani, hogy legalább a tagállamok kétharmadában — köztük az adott szakmát szabályozó valamennyi tagállamban — össze kell hasonlítani a képzés időtartamát és tartalmát. A képzések tartalmi eltérései a szakmai tevékenységek tárgyának lényeges eltéréseiből eredhetnek.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott közös platformot a tagállamok vagy a nemzeti és európai szinten reprezentatív szakmai szövetségek vagy szervezetek terjeszthetnek be a Bizottsághoz. Ha a Bizottságnak a tagállamokkal történt konzultációt követően az a véleménye, hogy a közös platform-tervezet a szakképesítések kölcsönös elismerését előmozdítja, az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően, azok alkalmazása céljából intézkedéstervezetet terjeszthet elő.

(3) Amennyiben a kérelmező szakmai képzése megfelel a (2) bekezdéssel összhangban elfogadott intézkedésben megállapított kritériumoknak, a fogadó tagállam mellőzi a 14. cikk szerinti kompenzációs intézkedések alkalmazását.

(4) Az (1)–(3) bekezdések nem érintik a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy eldöntsék, hogy területükön az egyes szakmák gyakorlásához milyen képzéseket követelnek meg, valamint, hogy döntsenek az oktatási és szakmai képzési rendszerük tartalmi elemeiről és szervezetéről.

(5) Amennyiben egy tagállam úgy ítéli meg, hogy egy, a (2) bekezdéssel összhangban elfogadott intézkedésben megállapított kritériumok már nem nyújtanak megfelelő biztosítékot a szakmai képzés tekintetében, erről megfelelően tájékoztatja a Bizottságot, amely szükség szerint az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban intézkedéstervezetet terjeszt elő.

(6) A Bizottság 2010. október 20-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz e cikk alkalmazásáról, és szükség szerint megfelelő javaslatot tesz e cikk módosítására.

II. FEJEZET

A szakmai tapasztalat elismerése

16. cikk

A szakmai tapasztalatra vonatkozó követelmények

Ha egy tagállamban a IV. mellékletben felsorolt valamely tevékenység megkezdését vagy végzését általános, kereskedelmi vagy szakmai ismeretek és alkalmasság esetén engedélyezik, az érintett tagállam az ilyen ismeretek és alkalmasság elegendő bizonyítékaként fogadja el a tevékenységnek egy másik tagállamban való korábbi végzését. Ennek feltétele, hogy a tevékenység végzése a 17., a 18. és a 19. cikkel összhangban történt.

17. cikk

A IV. melléklet I. jegyzékében említett tevékenységek

(1) A IV. melléklet I. jegyzékében említett tevékenységek végzésének megkövetelt időtartama:

a) hat egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként; vagy

b) három egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként, abban az esetben, ha a jogosult igazolja, hogy a kérdéses tevékenység tekintetében korábban legalább hároméves képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol; vagy

c) négy egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként, abban az esetben, ha a jogosult igazolni tudja, hogy a kérdéses tevékenység tekintetében korábban legalább két éves képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol; vagy

d) három egymást követő év önálló vállalkozóként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy azt megelőzően legalább öt éven keresztül a szóban forgó tevékenységet munkavállalóként végezte; vagy

e) öt egymást követő év, vezető beosztásban, amelyből a jogosult legalább három évet technikai jellegű feladatokkal és a vállalkozás legalább egy osztályáért való felelősséggel együtt járó beosztásban töltött el, ha igazolni tudja, hogy korábban a kérdéses tevékenységet illetően legalább hároméves képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol.

(2) Az a) és a d) pontban említett esetben feltétel, hogy a tevékenység végzése a hiánytalan kérelemnek az érintett személy által az 56. cikkben említett illetékes hatósághoz történő benyújtását megelőző 10 évnél nem régebben fejeződött be.

(3) Az (1) bekezdés e) pontja nem alkalmazható az ISIC-nomenklátúra korábbi 855. csoportjába tartozó, fodrászatokban végzett tevékenységekre.

18. cikk

A IV. melléklet II. jegyzékében említett tevékenységek

(1) A IV. melléklet II. jegyzékében említett tevékenységek végzésének megkövetelt időtartama:

a) öt egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként; vagy

b) három egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként, ha a jogosult igazolja, hogy korábban a kérdéses tevékenységet illetően legalább hároméves képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol; vagy

- c) négy egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy korábban a kérdéses tevékenységet illetően legalább kétéves képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol; vagy
- d) három egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy azt megelőzően legalább öt éven keresztül a kérdéses tevékenységet munkavállalóként végezte; vagy
- e) öt egymást követő év munkavállalóként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy korábban a kérdéses tevékenységet illetően legalább hároméves képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol; vagy
- f) hat egymást követő év munkavállalóként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy korábban a kérdéses tevékenységet illetően legalább kétéves képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol.

(2) Az a) és a c) pontban említett esetben feltétel, hogy a tevékenység végzése a hiánytalan kérelemnek az érintett személy által az 56. cikkben említett illetékes hatósághoz történő benyújtását megelőző 10 évnél nem régebben fejeződött be.

19. cikk

A IV. melléklet III. jegyzékében említett tevékenységek

- (1) A IV. melléklet III. jegyzékében említett tevékenységek végzésének megkövetelt időtartama:
- a) három egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként; vagy
- b) két egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy korábban a kérdéses tevékenységet illetően képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol; vagy
- c) két egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy azt megelőzően legalább három éven keresztül a kérdéses tevékenységet munkavállalóként végezte; vagy
- d) három egymást követő év munkavállalóként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy korábban a kérdéses tevékenységet illetően képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol.

(2) Az a) és a d) pontban említett esetben feltétel, hogy a tevékenység végzése a hiánytalan kérelemnek az érintett személy által az 56. cikkben említett illetékes hatósághoz történő benyújtását megelőző 10 évnél nem régebben fejeződött be.

20. cikk

A IV. mellékletben szereplő tevékenységek jegyzékeinek módosítása

A IV. mellékletben felsorolt azon tevékenységek jegyzékei, amelyek tekintetében a szakmai tapasztalat elismerésére a 16. cikk szerint kerül sor, az 58. cikk (2) bekezdésben említett eljárással összhangban módosíthatók a nomenklatúra naprakésszé tétele vagy egyértelművé tétele céljából, feltéve, hogy ez nem jelenti az egyes kategóriákba sorolt tevékenységek változását.

III. FEJEZET

A képzési minimumkövetelmények összehangolása alapján történő elismerés

1. szakasz

Általános rendelkezések

21. cikk

A feltétel nélküli elismerés elve

(1) Minden tagállam elismeri azokat az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2., illetve 5.7.1. pontjában szereplő, általános orvosi és szakorvosi szakmai tevékenységek megkezdésére jogosító orvosi, általános ápolói, fogorvosi, fogszakorvosi, állatorvosi, gyógyszerészi, illetve építészmérnöki, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyek megfelelnek a 24., 25., 31., 34., 35., 38., 44., illetve 46. cikkben foglalt képzési minimumkövetelményeknek, és a szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdése és gyakorlása céljából ezeket az okiratokat a saját területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az előírt képesítések megszerzését tanúsító, általa kibocsátott okiratokat.

Az ilyen, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot a tagállam illetékes szerveinek kell kibocsátania, és ahhoz szükség szerint az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2., illetve 5.7.1. pontjában említett igazolást kell csatolni.

Az első és a második albekezdés rendelkezései nem érintik a 23., 27., 33., 37., 39. és 49. cikkben említett szerzett jogokat.

(2) Minden tagállam, a háziiorvosi praxisnak az adott tagállam szociális biztonsági rendszere keretében való gyakorlása céljából elismeri azokat az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyek az V. melléklet 5.1.4. pontjában szerepelnek, és amelyeket valamely tagállam állampolgára számára más tagállam bocsátott ki a 28. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményekkel összhangban.

Az előző albekezdés rendelkezései nem érintik a 30. cikkben említett szerzett jogokat.

(3) Minden tagállam elismeri azokat a tagállami állampolgárok részére más tagállamok által kibocsátott és az V. melléklet 5.5.2. pontjában szereplő, előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyek megfelelnek a 40. cikkben említett képzési minimumkövetelményeknek és a 41. cikkben meghatározott kritériumoknak, továbbá a szakmai tevékenységek megkezdése és gyakorlása céljából ezeket az okiratokat a saját területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az előírt képesítések megszerzését tanúsító, általa kibocsátott okiratokat. Ez a rendelkezés nem érinti a 23. és a 43. cikkben említett szerzett jogokat.

(4) A tagállamok nem kötelesek az V. melléklet 5.6.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat figyelembe venni új, közforgalmú gyógyszerterek megnyitása esetében. E bekezdés alkalmazásában a három évnél rövidebb ideje működő gyógyszertereket is új gyógyszertereknek kell tekinteni.

(5) Az V. melléklet 5.7.1. pontjában szereplő, előírt építészmérnöki képesítés megszerzését tanúsító okirat, amelyet az (1) bekezdés értelmében feltétel nélkül el kell ismerni, olyan képzés elvégzését igazolja, amely legkorábban az ugyanazon mellékletben említett referencia-tanév folyamán kezdődött.

(6) Az orvosi, általános ápolói, fogorvosi, állatorvosi, szülésznői, illetve gyógyszerészeti szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdését és gyakorlását minden tagállam az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. és 5.6.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirathoz köti, amely tanúsítja, hogy az érintett személy a képzése során megszerezte a 24. cikk (3) bekezdésében, a 31. cikk (6) bekezdésében, a 34. cikk (3) bekezdésében, a 38. cikk (3) bekezdésében, a 40. cikk (3) bekezdésében, illetve a 44. cikk (3) bekezdésében említett ismereteket és készségeket.

A 24. cikk (3) bekezdésében, a 31. cikk (6) bekezdésében, a 34. cikk (3) bekezdésében, a 38. cikk (3) bekezdésében, a 40. cikk (3) bekezdésében és a 44. cikk (3) bekezdésében említett ismeretek és készségek körét az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása végett módosítani.

Az ilyen naprakésszé tétel egy tagállamban sem vonhatja maga után azon meglévő jogszabályi alapelvek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak.

(7) Minden tagállam közli a Bizottsággal azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyeket az előírt képesítések megszerzését tanúsító okiratoknak az e fejezet hatálya alá tartozó területen történő kibocsátását illetően fogad el. Továbbá, a 8. szakaszban említett terület előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratai esetében ezt az értesítést a többi tagállamhoz kell intézni.

A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* megfelelő közleményt tesz közzé, amely tartalmazza az előírt képesítések megszerzését tanúsító okiratoknak a tagállamok által elfogadott címeit, adott esetben az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot kibocsátó szerv megnevezését, az okiratot kísérő igazolás megnevezését, és az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2., illetve 5.7.1. pontjában említett, az előbbieknél megfelelő szakmai címet.

22. cikk

A képzésre vonatkozó közös rendelkezések

A 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. és 46. cikkben említett képzés tekintetében:

- a tagállamok az illetékes hatóságok által megállapított feltételek mellett engedélyezhetik a nem nappali képzést; ezek a hatóságok biztosítják, hogy az ilyen képzés teljes időtartama, szintje és minősége ne maradjon el a folyamatos nappali képzéséhez képest;
- az egyes tagállamokra jellemző eljárásokkal összhangban, a szakmai továbbképzés biztosítja, hogy azok, akik tanulmányaikat befejezték, a biztonságos és tényleges gyakorlat fenntartásához szükséges mértékben lépést tudjanak tartani a szakmai haladással.

23. cikk

Szerzett jogok

(1) Az érintett szakmák tekintetében szerzett meghatározott jogok sérelme nélkül, amennyiben tagállami állampolgárok birtokában lévő, általános orvosi és szakorvosi szakmai tevékenység megkezdésére jogosító orvosi, továbbá általános ápolói, fogorvosi, fogszakorvosi, állatorvosi, szülésznői és gyógyszerészeti, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratok nem felelnek meg a 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. és 44. cikkben említett valamennyi képzési követelménynek, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el a tagállamok által kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot annyiban, amennyiben az az okirat az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. és 5.6.2. pontjában megállapított referenciaidőpont előtt megkezdett képzés sikeres elvégzését tanúsítja, és amennyiben az okirathoz egy olyan igazolást csatoltak, amely szerint annak birtokosa a szóban forgó tevékenységet az igazolás kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolta.

(2) Ugyanezek a rendelkezések vonatkoznak a volt Német Demokratikus Köztársaság területén megszerzett, általános orvosi és szakorvosi szakmai tevékenység megkezdésére jogosító orvosi, általános ápolói, fogorvosi, fogszakorvosi, állatorvosi, szülésznői és gyógyszerészi előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokra, akkor is, ha nem felelnek meg a 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. és 44. cikkben említett valamennyi képzési minimumkövetelménynek, ha az ilyen okirat igazolja annak a képzésnek a sikeres elvégzését, amelyet az alábbi időpontot megelőzően kezdtek meg:

a) 1990. október 3-a az általános orvosok, általános ápolók, általános fogorvosok, fogszakorvosok, állatorvosok, szülésznők és gyógyszerészek esetében, valamint

b) 1992. április 3-a a szakorvosok esetében.

Az első albekezdésben említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat a birtokosát feljogosítja arra, hogy a szakmai tevékenységet Németország egész területén ugyanolyan feltételek mellett gyakorolja, mint amilyen feltételek mellett a tevékenység az illetékes német hatóságok által kibocsátott, az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. és 5.6.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat alapján gyakorolható.

(3) A 37. cikk (1) bekezdése rendelkezéseinek sérelme nélkül, minden tagállam elismeri azokat a tagállami állampolgárok birtokában lévő, általános orvosi és szakorvosi szakmai tevékenység megkezdésére feljogosító, továbbá általános ápolói, állatorvosi, szülésznői, gyógyszerészi és építészmérnöki előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket a volt Csehszlovákia bocsátott ki, vagy amelyek esetében az érintettek a képzést — a Cseh Köztársaság és Szlovákia esetében — 1993. január 1-je előtt kezdték meg, amennyiben a fent említett két tagállam bármelyikének hatóságai tanúsítják, hogy az előírt képesítés megszerzését tanúsító, kérdéses okirat — az általános orvosi és szakorvosi, általános ápolói, állatorvosi, szülésznői és gyógyszerészi szakmai tevékenység gyakorlásának megkezdése tekintetében a 45. cikk (2) bekezdésében említett tevékenységek vonatkozásában, az építészmérnöki szakmai tevékenység gyakorlásának megkezdése tekintetében a 48. cikkben említett tevékenységek vonatkozásában, valamint az e tevékenységek gyakorlása tekintetében — területükön jogilag ugyanúgy érvényes, mint az általuk kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat, illetve, az építészmérnökök tekintetében a VI. melléklet 6. pontjában e két tagállamra vonatkozóan megjelölt, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat.

Az ilyen tanúsítványhoz csatolni kell az ugyanazon hatóságok által kibocsátott igazolást, amely igazolja, hogy ezek a személyek a kérdéses tevékenységet területükön az igazolás keltét megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolták.

(4) Minden tagállam elismeri azokat a tagállami állampolgárok birtokában lévő, általános orvosi és szakorvosi szakmai tevékenység megkezdésére feljogosító, továbbá általános ápolói, fogorvosi, fogszakorvosi, állatorvosi, szülésznői, gyógyszerészi és építészmérnöki előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket a volt Szovjetunió bocsátott ki, vagy amelyek esetében az érintettek a képzést

a) Észtország esetében 1991. augusztus 20-a előtt;

b) Lettország esetében 1991. augusztus 21-e előtt;

c) Litvánia esetében 1990. március 11-e előtt

kezdték meg, amennyiben a fent említett három tagállam bármelyikének hatósága tanúsítja, hogy az előírt képesítés megszerzését tanúsító, kérdéses okirat — az általános orvosi és szakorvosi, általános ápolói, fogorvosi, fogszakorvosi, állatorvosi, szülésznői és gyógyszerészi szakmai tevékenység gyakorlásának megkezdése tekintetében a 45. cikk (2) bekezdésében említett tevékenységek vonatkozásában, az építészmérnöki szakmai tevékenység gyakorlásának megkezdése tekintetében a 48. cikkben említett tevékenységek vonatkozásában, valamint az e tevékenységek gyakorlása tekintetében — területükön jogilag ugyanúgy érvényes, mint az általuk kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat, illetve, az építészmérnökök tekintetében a VI. melléklet 6. pontjában e három tagállamra vonatkozóan megjelölt, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat.

Az ilyen tanúsítványhoz csatolni kell az ugyanazon hatóságok által kibocsátott igazolást, amely igazolja, hogy ezek a személyek a kérdéses tevékenységet területükön az igazolás keltét megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolták.

Azoknak az előírt állatorvosi képesítés megszerzését tanúsító okiratoknak az esetében, amelyeket a volt Szovjetunió bocsátott ki, vagy amelyek esetében az érintettek a képzést Észtország esetében 1991. augusztus 20-a előtt kezdték meg, az előző albekezdésben említett tanúsítványhoz csatolni kell az észt hatóságok által kibocsátott olyan igazolást, amely szerint ezek a személyek a kérdéses tevékenységet területükön az igazolás keltét megelőző hét év folyamán legalább öt egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolták.

(5) Minden tagállam elismeri azokat a tagállami állampolgárok birtokában lévő, általános orvosi és szakorvosi szakmai tevékenység megkezdésére feljogosító, továbbá általános ápolói, fogorvosi, fogszakorvosi, állatorvosi, szülésznői, gyógyszerészi és építészmérnöki előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket a volt Jugoszlávia bocsátott ki, vagy amelyek esetében az érintettek a képzést Szlovénia esetében 1991. június 25-e előtt kezdték meg, amennyiben a fent említett tagállam hatóságai tanúsítják, hogy az előírt képesítés megszerzését tanúsító, kérdéses okirat — az általános orvosi és szakorvosi, általános ápolói, fogorvosi, fogszakorvosi, állatorvosi, szülésznői és gyógyszerészi szakmai tevékenység gyakorlásának megkezdése tekintetében a 45. cikk (2) bekezdésében említett tevékenységek vonatkozásában, az építészmérnöki szakmai tevékenység gyakorlásának megkezdése tekintetében a 48. cikkben említett tevékenységek vonatkozásában, valamint az e tevékenységek gyakorlása tekintetében — területükön jogilag ugyanúgy érvényes, mint az általuk kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat, illetve, az építészmérnökök tekintetében a VI. melléklet 6. pontjában e tagállamra vonatkozóan megjelölt, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat.

Az ilyen tanúsítványhoz csatolni kell az ugyanazon hatóságok által kibocsátott igazolást, amely szerint ezek a személyek a kérdéses tevékenységet területükön az igazolás keltét megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolták.

(6) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek a birtokában lévő orvosi, általános ápolói, fogorvosi, állatorvosi, szülésznői és gyógyszerészi előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat nem azt a címet tartalmazza, amelyet az adott tagállam vonatkozásában az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. és 5.6.2. pontja megad, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el az adott tagállam által kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot abban az esetben, ha ahhoz az illetékes hatóságok vagy szervek által kibocsátott igazolást csatoltak.

Az első albekezdésben említett igazolásnak tartalmaznia kell, hogy az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat a 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., illetve 44. cikknek megfelelő képzés sikeres elvégzését igazolja, valamint, hogy az okiratot az azt kibocsátó tagállam ugyanúgy kezeli, mint azokat a képesítéseket, amelyek címeit az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. és 5.6.2. pontja tartalmazza.

2. szakasz

Orvosok

24. cikk

Általános orvosi képzés

(1) Az általános orvosi képzésre történő felvétel feltétele a szóban forgó egyetemi tanulmányok megkezdésére jogosító oklevél vagy bizonyítvány megléte.

(2) Az általános orvosi képzésnek összesen legalább hatéves tanulmányi időszakot vagy 5 500 órányi elméleti és gyakorlati képzést kell magában foglalnia, amelyet egyetem nyújt, vagy amelyet egyetem felügyelete alatt nyújtanak.

Azok esetében, akik tanulmányaikat 1972. január 1-je előtt kezdték meg, az első albekezdésben említett képzés hat hónapig tartó, nappali tagozaton végzett, egyetemi szintű és az illetékes hatóságok által felügyelt gyakorlati képzést tartalmazhat.

(3) Az általános orvosi képzésnek garantálnia kell, hogy az érintett személy megszerezte a következő ismereteket és készségeket:

a) megfelelő ismeretek az orvoslás alapját képező tudományokról, illetve a tudományos módszerek — ideértve a biológiai funkciók mérési elveit — helyes megértése, a tudományosan megalapozott tények értékelésének és az adatok elemzésének képessége;

b) az egészséges és beteg emberi test felépítésének, funkcióinak és viselkedésének, valamint az emberi egészség, illetve a fizikai és társadalmi környezet közötti kapcsolatnak megfelelő megértése;

c) a klinikai szakterületek és gyakorlatok megfelelő ismerete, amely egységes képet biztosít az orvos számára a mentális és fizikális betegségekről a betegségmegelőzés, a diagnózis és terápia, illetve az emberi szaporodás szempontjából;

d) kórházban, megfelelő felügyelet alatt elsajátított klinikai gyakorlat.

25. cikk

Szakorvosi képzés

(1) A szakorvosi képzésre történő felvétel feltétele a 24. cikkben említett képzési program részét képező hatéves tanulmányi időszak befejezése és érvényes lezárása, amelynek során a hallgató elsajátította a megfelelő orvostudományi alapismereteket.

(2) A szakorvosi képzés egyetemen, vagy gyakorló kórházban, vagy adott esetben az illetékes hatóságok vagy szervek által erre a célra engedélyezett egészségügyi intézményben zajló elméleti és gyakorlati képzésből áll.

A tagállamok biztosítják, hogy az V. melléklet 5.1.3. pontjában említett szakorvosi képzések minimális időtartama érje el az ugyanazon pontban előírt időtartamot. A képzés az illetékes hatóságok vagy szervek felügyelete alatt történik. A képzés keretében a szakorvosjelölt személyesen vesz részt az érintett egészségügyi szervezeti egységek tevékenységében és feladataiban.

(3) A képzésre teljes munkaidőben, az illetékes hatóságok által elismert meghatározott intézményekben kerül sor. A képzés magában foglalja a képzést nyújtó osztály orvosi tevékenységeinek teljes körében való részvételt, beleértve az ügyelet ellátását is, oly módon, hogy a szakorvosjelölt, az illetékes hatóságok által megállapított eljárási rendnek megfelelően, a teljes munkahét alatt és az egész év folyamán a szakmai tevékenységét teljes egészében elméleti és gyakorlati képzésére fordítja. Ennek megfelelően, az ilyen beosztásban megfelelő javadalmazás jár.

(4) A tagállamok a szakorvosi képzés elvégzését tanúsító okirat kibocsátását az V. melléklet 5.1.1. pontjában említett, általános orvosi képzés elvégzését tanúsító okirat meglétéhez kötik.

(5) Az V. melléklet 5.1.3. pontjában említett minimális képzési időtartamokat az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazításuk végett módosítani.

26. cikk

A szakorvosi képzés típusai

A szakorvosi előírt képesítés megszerzését tanúsító, 21. cikkben említett okirat az V. melléklet 5.1.2. pontjában említett illetékes hatóságok vagy szervek által kibocsátott olyan okirat, amely az érintett szakorvosi képzés tekintetében megfelel az egyes tagállamokban használatos és az V. melléklet 5.1.3. pontjában említett valamely címnek.

Olyan új orvostudományi szakterületeknek az V. melléklet 5.1.3. pontjába történő felvételéről, amelyek a tagállamok legalább kétötödében megtalálhatók, az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban született döntés, ezen irányelvnek a nemzeti jogi szabályozás változásai függvényében történő naprakésszé tétele céljából.

27. cikk

A szakorvosok szerzett jogai

(1) A fogadó tagállam megkövetelheti azoktól a szakorvosoktól, akik nem teljes munkaidejű szakorvosi képzésüket 1975. június 20-tól hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések szabályozták, és akik szakorvosi képzésüket legkésőbb 1983. december 31-ig kezdték meg, hogy az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirataikhoz olyan igazolást csatoljanak, amely szerint a kérdéses tevékenységet az igazolás kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és gyakorlatilag gyakorolták.

(2) Azokat a szakorvosi képesítéseket, amelyeket Spanyolország bocsátott ki olyan orvosok részére, akik szakorvosi képzésüket 1995. január 1-je előtt fejezték be, minden tagállam köteles akkor is elismerni, ha a szóban forgó képzés nem felel meg a 25. cikkben előírt képzési minimumkövetelményeknek, feltéve hogy ehhez a képesítéshez olyan, az illetékes spanyol hatóságok által kibocsátott igazolást csatolnak, amely szerint az érintett személy sikerrel tette le azt a meghatározott szakmai ismeretekre vonatkozó vizsgát, amely az 1497/99. sz. királyi rendeletben megállapított, rendkívüli elismerési intézkedések keretében zajlott, annak megvizsgálása céljából, hogy az érintett személy olyan szintű ismeretekkel és készségekkel rendelkezik, amely hasonló azon orvosokéhoz, akik az V. melléklet 5.1.2. és 5.1.3. pontjában Spanyolországra vonatkozóan meghatározott szakorvosi képesítéssel rendelkeznek.

(3) Minden olyan tagállam, amely hatályon kívül helyezte az V. melléklet 5.1.2. és 5.1.3. pontjában említett, előírt szakorvosi képesítés megszerzését tanúsító okiratok kibocsátására vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseit, és amely az állampolgárait megillető szerzett jogokra vonatkozó intézkedéseket fogadott el, más tagállamok állampolgárai számára is biztosítja, hogy az ilyen intézkedések kedvezménye-

zettjei legyenek, amennyiben az adott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat kibocsátására azt megelőzően került sor, hogy a fogadó tagállam az érintett szakterületre vonatkozóan az ilyen okiratok kibocsátását megszüntette.

Az említett rendelkezések hatályon kívül helyezésének időpontjait az V. melléklet 5.1.3. pontja tartalmazza.

28. cikk

Háziorvosi szakképzés

(1) A háziorvosi szakképzésre történő felvétel feltétele a 24. cikkben említett képzési program részét képező hatéves tanulmányi időszak befejezése és érvényes lezárása.

(2) A háziorvosi szakképzés, amelynek végén az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat kibocsátására 2006. január 1-je előtt kerül sor, legalább két évig tartó, teljes munkaidejű képzés. Ha az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat kibocsátására ezen időpont után kerül sor, a képzésnek legalább három évig tartó, teljes munkaidejű képzésnek kell lennie.

Amennyiben a 24. cikkben említett képzési program olyan gyakorlati képzést is tartalmaz, amelyre egy erre engedéllyel rendelkező, megfelelő háziorvosi felszereléssel és osztályokkal rendelkező kórházban, vagy egy erre engedéllyel rendelkező háziorvos praxisában folytatott gyakorlat részeként, vagy egy erre engedéllyel rendelkező, orvosi alapellátást nyújtó központban kerül sor, ennek a gyakorlati képzésnek a tartamát, de legfeljebb egy évet, be lehet számítani az első albekezdésben a 2006. január 1-jén vagy azt követően kibocsátott bizonyítványokra vonatkozóan előírt időtartamba.

A második albekezdésben foglalt lehetőség csak azon tagállamok számára áll rendelkezésre, amelyekben a háziorvosi szakképzés 2001. január 1-je óta kétéves időtartamú volt.

(3) A háziorvosi szakképzés nappali tagozaton, az illetékes hatóságok vagy szervek felügyelete alatt történik. A képzés inkább gyakorlati, mint elméleti.

A gyakorlati képzésnek egyrészt legalább hat hónapig kell tartania egy erre engedéllyel rendelkező, megfelelő felszereléssel és osztályokkal rendelkező kórházban, másrészt, legalább hat hónapig kell tartania egy erre engedéllyel rendelkező háziorvos praxisában folytatott gyakorlat részeként, vagy egy erre engedéllyel rendelkező, orvosi alapellátást nyújtó központban.

A gyakorlati képzést más, általános orvostudománnyal foglalkozó egészségügyi intézményekkel vagy rendszerekkel együttműködve kell megtartani. A második albekezdésben megállapított minimális időtartamok sérelme nélkül azonban a gyakorlati képzés legfeljebb hat hónapig tarthat az általános orvostudománnyal foglalkozó egyéb, erre engedéllyel rendelkező egészségügyi intézményben vagy rendszerben.

A képzés magában foglalja a hallgató személyes részvételét a vele együtt dolgozók szakmai tevékenységében és felelősségében.

(4) A tagállamok a háziiorvosi előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat kibocsátását az V. melléklet 5.1.1. pontjában említett előírt általános orvosi képesítés megszerzését tanúsító okirat meglétéhez kötik.

(5) A tagállamok kibocsáthatnak az V. melléklet 5.1.4. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot olyan orvos részére, aki nem végezte el az e cikkben előírt képzést, de elvégzett egy attól eltérő, kiegészítő képzést, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága által kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat igazol. Azonban a hatóságok az okiratot csak akkor bocsáthatják ki, ha az okirat olyan ismereteket tanúsít, amelyek minőségileg egyenértékű szintűek az e cikkben előírt képzés során megszerzhető ismeretekkel.

A tagállamok meghatározzák többek között azt, hogy a kérelmező által már elvégzett kiegészítő képzés és már megszerzett szakmai tapasztalat milyen mértékig léphet az e cikkben előírt képzés helyébe.

A tagállamok csak akkor bocsáthatják ki az V. melléklet 5.1.4. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot, ha a kérelmező legalább hat hónapos, általános orvosi tapasztalatot szerzett az e cikk (3) bekezdésében említett típusú háziiorvosi praxis keretében vagy orvosi alapellátást nyújtó központban.

29. cikk

Háziiorvosi szakmai tevékenységek gyakorlása

A szerzett jogokra vonatkozó rendelkezésekre is figyelemmel, a háziiorvosi tevékenységeknek a nemzeti szociális biztonsági rendszer keretében történő gyakorlását minden tagállam az V. melléklet 5.1.4. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat meglétéhez köti.

A tagállamok a háziiorvosi szakképzésben éppen részt vevő személyeket e feltétel teljesítése alól mentesíthetik.

30. cikk

A háziiorvosok szerzett jogai

(1) Minden tagállam meghatározza a szerzett jogokat. Azonban szerzett jogként kell megadnia a háziiorvosi tevékenységeknek a nemzeti szociális biztonsági rendszere keretében történő gyakorlására vonatkozó jogot — az V. melléklet 5.1.4. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat hiányában is —, minden olyan orvosnak, aki ezt a jogot, az ugyanazon pontban meghatározott referenciaidőponttól, az általános orvosi szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdésére jogosító, az orvosi szakmára alkalmazandó rendelkezések erejénél fogva élvezzi, és aki az említett időponttól a tagállam területén letelepedett, valamint a 21. vagy a 23. cikk rendelkezéseinek hatálya alá tartozik.

Minden tagállam illetékes hatósága, kérelemre, az első albekezdés szerint szerzett jogokat élvező orvosok részére — az V. melléklet 5.1.4. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat hiányában — olyan igazolást bocsát ki, amely szerint annak birtokosa jogosult a háziiorvosi tevékenységeknek az adott tagállam nemzeti szociális biztonsági rendszere keretében történő gyakorlására.

(2) Minden tagállam elismeri az (1) bekezdés második albekezdésében említett, valamely tagállam állampolgára számára egy másik tagállam által megadott igazolásokat, és azokat a saját területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az előírt képesítések megszerzését tanúsító, általa kibocsátott, és a háziiorvosi tevékenységeknek a nemzeti szociális biztonsági rendszere keretében történő gyakorlására feljogosító okiratokat.

3. szakasz

Általános ápolók

31. cikk

Általános ápolók képzése

(1) Az általános ápolói képzésre történő felvétel feltétele vagy egy 10 éves általános és középiskolai oktatás elvégzése, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága vagy szerve által kibocsátott oklevél vagy bizonyítvány, vagy egyéb okirat igazol, vagy egy ápolóképző intézmény ezzel egyenértékű felvételi vizsgájának sikeres letételét tanúsító bizonyítvány.

(2) Az általános ápolói képzés nappali tagozaton történik és legalább az V. melléklet 5.2.1. pontjában leírt programot tartalmazza.

Az V. melléklet 5.2.1. pontjában leírt tartalmat az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása végett módosítani.

Az ilyen naprakésszé tétel egy tagállamban sem vonhatja maga után azon meglévő jogszabályi alapelvek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak.

(3) Az általános ápolói képzés legalább hároméves vagy 4 600 órás elméleti képzést és klinikai gyakorlatot foglal magában, amelyen belül az elméleti képzés tartama a teljes képzés minimális időtartamának legalább egyharmadát, a klinikai gyakorlat pedig legalább a felét teszi ki. A tagállamok részlegesen mentesíthetik azokat, akik képzésének egy része olyan kurzusokon történt, amelyek legalább ezzel egyenértékű szintűek voltak.

A tagállamok biztosítják, hogy az ápolóképzéssel foglalkozó intézetek a tanulmányi program teljes időtartama alatt feleljenek az elméleti képzés és a klinikai gyakorlat összehangolásáért.

(4) Az elméleti képzés az ápolóképzésnek az a része, amelynek során a hallgatók elsajátítják az általános egészségügyi ellátás szervezéséhez, szolgáltatásához és értékeléséhez szükséges szakmai ismereteket és készségeket. A képzést ápolósktatók és más hozzáértő személyek tartják, ápolóképzőkben és más, az oktatási intézmény által kiválasztott képzési létesítményben.

(5) A klinikai gyakorlat az ápolóképzésnek az a része, amelynek során a hallgatók megtanulják, hogy egy csoport tagjaként és az egészséges vagy beteg emberekkel és/vagy közösséggel közvetlen kapcsolatban, az általuk elsajátított ismeretek és képzés alapján hogyan szervezzék meg, hogyan végezzék, és hogyan értékeljék az igényelt teljes körű betegápolást. A hallgatók nemcsak azt tanulják meg, hogy hogyan dolgozzanak csoportban, hanem azt is, hogy hogyan vezessenek egy csoportot, és hogyan szervezzék meg egy egészségügyi intézetben vagy a közösségben az általános betegápolói munkát, beleértve egyéneket és kisebb csoportok egészségügyi oktatását.

A képzés kórházakban, más egészségügyi intézményekben és a közösségi ellátás során ápolósktatók felügyelete alatt folyik, más szakképzett ápolókkal együttműködve és azok segítségével. A tanítási folyamatban más szakképzett munkaerő is részt vehet.

A hallgatók részt vesznek az érintett osztály munkájában, amennyiben az ilyen tevékenységek a képzésükhöz megfelelőek és lehetővé teszik számukra, hogy megtanulják a betegápolással járó felelősség vállalását.

(6) Az általános ápolóképzésnek garantálnia kell, hogy az érintett személy megszerezte a következő ismereteket és készségeket:

- a) az általános ápolói tevékenységek alapját képező tudományok megfelelő ismerete, beleértve az egészséges és beteg személyek alkatának, fiziológiai funkcióinak és viselkedésének, valamint az ember egészségi állapotának, a fizikai és szociális környezete közötti kapcsolatnak a megfelelő megértését;
- b) a szakma jellegének és etikájának, valamint az egészségügy és az ápolói tevékenység általános elveinek a megfelelő ismerete;
- c) megfelelő klinikai gyakorlat; az ilyen gyakorlatot, amelyet képzési jelentőségére tekintettel kell kiválasztani, szakképzett ápolói személyzet felügyelete alatt és olyan helyen kell

megszerezni, ahol a szakképzett ápolói létszám és a berendezések alkalmasak a betegápolásra;

- d) készség az egészségügyi személyzet gyakorlati képzésében való részvételre és szakmai tapasztalat az ilyen személyzettel végzett munka terén;
- e) az egészségügyi ágazat más szakmáinak képviselőivel való együttműködés terén szerzett tapasztalat.

32. cikk

Általános ápolói szakmai tevékenységek gyakorlása

Ezen irányelv alkalmazásában, az általános ápolói szakmai tevékenységek a szakmaként gyakorolt és az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett tevékenységek.

33. cikk

Általános ápolók szerzett jogai

(1) Amennyiben a szerzett jogokra vonatkozó általános szabályok az általános ápolókra alkalmazandók, a 23. cikkben említett tevékenységekhez a betegápolás tervezésével, szervezésével és elvégzésével kapcsolatos teljes felelősségnek kell kapcsolódnia.

(2) Ami a lengyel általános ápolói képesítést illeti, csak a következő, szerzett jogokra vonatkozó rendelkezések alkalmazhatók. Azon tagállami állampolgárok esetében, akik előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okiratukat Lengyelországban 2004. május 1-je előtt szerezték, illetve akiknek a képzése Lengyelországban 2004. május 1-je előtt kezdődött meg, és akik nem felelnek meg a 31. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményeknek, a tagállamok a következő, előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okiratokat elegendő bizonyítékként ismerik el, ha azokhoz olyan igazolást csatoltak, amely szerint az érintett tagállami állampolgárok az általános ápolói tevékenységet Lengyelországban az alábbiakban meghatározott időn keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolták:

- a) előírt ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat (dyplom licencjata pielęgniarstwa) — az okirat kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül gyakorolt tevékenység;
- b) középfokú végzettségre épülő képzés elvégzését tanúsító, egészségügyi szakiskolában szerzett, előírt ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat (dyplom pielęgniarcki albo pielęgniarcki dyplomowanej) — az okirat kibocsátását megelőző hét év folyamán legalább öt egymást követő éven keresztül gyakorolt tevékenység.

Az említett tevékenységekhez a betegápolás tervezésével, szervezésével és elvégzésével kapcsolatos teljes felelősségnek kell kapcsolódnia.

(3) Azokat az előírt ápolói képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket Lengyelországban a képzést 2004. május 1-je előtt elvégző ápolók részére, a 31. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményeknek meg nem felelő képzés nyomán bocsátottak ki, amely képzést olyan felsőfokú alapképzési fokozatot tanúsító oklevél igazol, és amelyet az ápolói és a szülésznői szakmáról szóló törvény és egyéb jogszabályok módosításáról szóló, 2004. április 20-i törvény (A Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönyének 2004. április 30-i 92. száma, 885. tétel) 11. cikkében, valamint a középiskolai bizonyítvánnyal (záróvizsga — érettségi) rendelkező, az ápolói és szülésznői szakmát oktató egészségügyi líceumban és egészségügyi szakiskolában végzett ápolók és szülésznők képzésének részletes feltételeiről szóló, 2004. május 11-i egészségügyi miniszteri rendeletben (A Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönyének 2004. május 13-i 110. száma, 1170. tétel) szereplő különleges továbbképző program keretében szereztek, minden tagállam elismeri annak ellenőrzése céljából, hogy az érintett személy hasonló szintű ismeretekkel és szaktudással rendelkezik-e, mint azok az ápolók, akik az V. melléklet 5.2.2. pontjában Lengyelországra vonatkozóan meghatározott képesítéssel rendelkeznek.

4. szakasz

Fogorvosok

34. cikk

Fogorvosi alapképzés

(1) A fogorvosi alapképzésre történő felvétel feltétele az érintett tanulmányok tekintetében valamely tagállamban egyetemre vagy azzal egyenértékű szintűként elismert felsőoktatási intézménybe történő felvételre jogosító bizonyítvány megléte.

(2) A fogorvosi alapképzés összesen legalább ötéves időtartamú, nappali tagozatos elméleti és gyakorlati — legalább az V. melléklet 5.3.1. pontjában leírt programot tartalmazó — tanulmányokat foglal magában, amelyekre egyetemen vagy azzal egyenértékű szintűként elismert képzést adó, vagy egyetem felügyelete alatt álló felsőoktatási intézményben kerül sor.

Az V. melléklet 5.3.1. pontjában leírt tartalmat az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása végett módosítani.

Az ilyen naprakésszé tétel egy tagállamban sem vonhatja maga után azon meglévő jogszabályi alapelvek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint

amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak.

(3) A fogorvosi alapképzésnek garantálnia kell, hogy az érintett személy megszerezte a következő ismereteket és készségeket:

- a) a fogászat alapját képező tudományok megfelelő ismerete, valamint a tudományos módszerek — beleértve a biológiai funkciók mérésének alapelveit, a tudományosan megalapozott tények kiértékelését és adatok elemzését — helyes megértése;
- b) az egészséges és beteg személyek felépítésére, fiziológiai funkcióira és viselkedésére, valamint a fizikai és társadalmi környezetnek az ember egészségi állapotát befolyásoló hatására vonatkozó megfelelő ismeretek, amennyiben ezek a tényezők érintik a fogászatot;
- c) mind az egészséges, mind a beteg fogak, szájak, állkapcsok és kapcsolódó szöveteik szerkezetének és funkciójának, valamint azoknak a beteg általános egészségi állapotával, fizikai és szociális közérzetével való kapcsolatának megfelelő ismerete;
- d) a klinikai szaktárgyak és módszerek megfelelő ismerete, amelyek a fogorvosnak egységes képet nyújtanak a fogak, a száj, az állkapcsok és a kapcsolódó szövetek rendellenességeiről, sérüléseiről és betegségeiről, valamint a preventív, diagnosztikus és terápiás fogászatról;
- e) megfelelő felügyelet mellett szerzett megfelelő klinikai gyakorlat.

Ez a képzés a fogorvos számára a fogak, a száj, az állkapcsok és a kapcsolódó szövetek rendellenességeinek és betegségeinek megelőzésére, diagnosztizálására és kezelésére kiterjedő valamennyi tevékenység folytatásához szükséges készségeket biztosítja.

35. cikk

Fogszakorvosi képzés

(1) A fogszakorvosi képzésre történő felvétel feltétele a 34. cikkben említett képzés keretében ötéves elméleti és gyakorlati tanulmányok elvégzése és érvényes lezárása, vagy a 23. és a 37. cikkben említett dokumentumok megléte.

(2) A fogszakorvosi képzés elméleti és gyakorlati részből áll, amelyekre egyetemi intézetben, vagy gyógykezelést oktató és kutató központban, vagy — szükség szerint — az illetékes hatóságtól vagy szervtől erre engedéllyel rendelkező egészségügyi intézményben kerül sor.

A fogszakorvosi teljes munkaidejű képzés minimálisan három évig tart, az illetékes hatóságok vagy szervek felügyelete mellett. A képzés keretében a fogszakorvosnak készülő fogorvos személyesen vesz részt az érintett intézmény tevékenységében és feladataiban.

A második albekezdésben említett minimális képzési időtartamot az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása végett módosítani.

(3) A tagállamok a fogszakorvosi képzés elvégzését tanúsító okirat kibocsátását az V. melléklet 5.3.2. pontjában említett, fogorvosi alapképzés elvégzését tanúsító okirat mellétekhez kötik.

36. cikk

Fogorvosi szakmai tevékenységek gyakorlása

(1) Ezen irányelv alkalmazásában, a fogorvosi szakmai tevékenységek a (3) bekezdésben meghatározott tevékenységek, amelyek gyakorlása az V. melléklet 5.3.2. pontjában felsorolt szakmai képesítések alapján történik.

(2) A fogorvosi szakma a 34. cikkben említett fogorvosi képzésen alapul és olyan önálló szakmának minősül, amely elkülönül az egyéb általános vagy szakosodott orvosi szakmáktól. A fogorvosi tevékenységek az V. melléklet 5.3.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat birtokában gyakorolhatók. Aki ilyen, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik, azt ugyanúgy kell kezelni, mint azt, akire a 23. vagy a 37. cikk alkalmazandó.

(3) A tagállamok — az V. melléklet 5.3.2. pontjában említett referenciaidőpontokban hatályos jogszabályi rendelkezésekre és szakmai etikai szabályokra kellő tekintettel — biztosítják, hogy a fogorvosoknak általánosan módjuk legyen a fogak, a száj, az állkapcsok és a kapcsolódó szövetek rendellenességeinek és betegségeinek megelőzésére, diagnózisára és kezelésére irányuló tevékenységek gyakorlásának megkezdésére és gyakorlására.

37. cikk

A fogorvosok szerzett jogai

(1) A fogorvosi szakmai tevékenységeknek az V. melléklet 5.3.2. pontjában felsorolt képesítések alapján történő gyakorlása céljából, minden tagállam elismeri azokat az Olaszországban, Spanyolországban, Ausztriában, a Cseh Köztársaságban és Szlovákiában kibocsátott, előírt orvosi képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket olyan személyek részére bocsátottak ki, akik orvosi tanulmányaikat az ugyanazon mellékletben az érintett tagállamra vonatkozóan megállapított referenciaidőpontban vagy azt megelőzően kezdték meg, és amelyekhez az adott tagállam illetékes hatósága által kibocsátott igazolást csatoltak.

Az igazolásnak a következő két feltétel teljesítését kell igazolnia:

a) hogy az érintett személyek a 36. cikkben említett tevékenységeket az adott tagállamban, az igazolás kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen, jogszerűen és főtevékenységként gyakorolták;

b) hogy az érintett személyek az említett tevékenységeket ugyanolyan feltételek mellett jogosultak gyakorolni, mint azok, akik az V. melléklet 5.3.2. pontjában az adott tagállam tekintetében felsorolt, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek.

Aki a tanulmányokból legalább három évet sikeresen elvégzett, és ennek a 34. cikkben említett képzéssel való egyenértékűségét az érintett tagállam illetékes hatósága igazolja, mentesül a második albekezdés a) pontjában említett hároméves szakmai tapasztalat követelménye alól.

A Cseh Köztársaság és Szlovákia tekintetében, a volt Csehszlovákiában szerzett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat ugyanolyan szinten kell elismerni, mint az előírt képesítés megszerzését tanúsító, cseh és szlovák okiratokat, és ugyanazon feltételek mellett, mint amelyeket az előző albekezdések tartalmaznak.

(2) Minden tagállam elismeri azokat az előírt orvosi képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket Olaszországban olyan személyek részére bocsátottak ki, akik orvosi egyetemi képzésüket 1980. január 28-a után és 1984. december 31-ig bezárólag kezdték meg, és amelyekhez az illetékes olasz hatóságok által kibocsátott igazolást csatoltak.

Az igazolásnak a következő három feltétel teljesítését kell igazolnia:

a) hogy az érintett személyek sikerrel tették le az illetékes olasz hatóságok által rendezett alkalmassági vizsgát, amelynek célja annak megállapítása volt, hogy az érintett személyek hasonló szintű ismeretekkel és készségekkel bírnak, mint azok, akik az V. melléklet 5.3.2. pontjában Olaszország tekintetében felsorolt, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek;

b) hogy az érintett személyek a 36. cikkben említett tevékenységeket Olaszországban, az igazolás kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen, jogszerűen és főtevékenységként gyakorolták;

c) hogy az érintett személyek a 36. cikkben említett tevékenységeket ugyanolyan feltételek mellett jogosultak gyakorolni, illetve ténylegesen, jogszerűen és főtevékenységként ugyanolyan feltételek mellett gyakorolják, mint azok, akik az V. melléklet 5.3.2. pontjában Olaszország tekintetében felsorolt, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek.

Aki a tanulmányokból legalább három évet sikeresen elvégzett, és ennek a 34. cikkben említett képzéssel való egyenértékűségét az illetékes hatóság igazolja, mentesül a második albekezdés a) pontjában említett alkalmassági vizsga követelménye alól.

Aki az orvosi egyetemi tanulmányait 1984. december 31-e után kezdte meg, azt ugyanúgy kell kezelni, mint a fent említettet, feltéve, hogy a fent említett hároméves tanulmányi időszak 1994. december 31-e előtt kezdődött meg.

5. szakasz

Állatorvosok

38. cikk

Állatorvosi képzés

(1) Az állatorvosi képzés összesen legalább ötéves, nappali tagozatos, elméleti és gyakorlati — legalább az V. melléklet 5.4.1. pontjában leírt tanulmányi programot tartalmazó — tanulmányokból áll, amelyre egyetemen, vagy egyetemivel egyenértékű szintűként elismert képzést adó, illetve egyetem felügyelete alatt álló felsőoktatási intézményben kerül sor.

Az V. melléklet 5.4.1. pontjában leírt tartalmat az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása végett módosítani.

Az ilyen naprakésszé tétel egy tagállamban sem vonhatja maga után azon meglévő jogszabályi alapelvek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak.

(2) Az állatorvosi képzésre történő felvétel feltétele olyan bizonyítvány megléte, amely az érintett tanulmányok tekintetében egyetemi intézménybe, vagy egy tagállam által az érintett tanulmányok szempontjából azzal egyenértékű szintűként elismert felsőoktatási intézménybe történő felvételre jogosít.

(3) Az állatorvosi képzésnek garantálnia kell, hogy az érintett személy megszerezte a következő ismereteket és készségeket:

- a) az állatorvosi tevékenység alapját képező tudományok megfelelő ismerete;
- b) megfelelő ismeretek az egészséges állatok felépítéséről és funkcióiról, tenyésztésükről, szaporodásukról és higiéniajukról általában, valamint takarmányozásukról, beleértve a szükségleteiknek megfelelő takarmányok előállításával és tartósításával kapcsolatos technológiákat;
- c) megfelelő ismeretek az állatok viselkedéséről és védelméről;
- d) megfelelő ismeretek akár az egyed, akár az állatcsoport betegségeinek okairól, természetéről, lefolyásáról, hatásairól, diagnosztizálásáról és kezeléséről, beleértve az emberekre is áttérhető betegségekről szerzett különleges ismereteket;
- e) megfelelő ismeretek a preventív gyógyászatról;
- f) megfelelő ismeretek az állati takarmányok vagy az emberi fogyasztásra szánt, állati eredetű élelmiszerek előállításával, gyártásával és forgalmazásával kapcsolatos higiéniairól és technológiákról;

g) megfelelő ismeretek a fent felsoroltakhoz kapcsolódó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről;

h) megfelelő felügyelet mellett szerzett, megfelelő klinikai gyakorlat és egyéb gyakorlati tapasztalat.

39. cikk

Az állatorvosok szerzett jogai

A 23. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek az előírt állatorvosi képesítés megszerzését tanúsító okiratát Észtország 2004. május 1-je előtt bocsátotta ki, illetve aki tanulmányait Észtországban 2004. május 1-je előtt kezdték meg, a tagállamok elismerik az ilyen előírt állatorvosi képesítés megszerzését tanúsító okiratot, ha ahhoz olyan igazolást csatoltak, amely szerint az érintett személy a kérdéses tevékenységeket Észtországban, az igazolás kibocsátását megelőző hét év folyamán legalább öt egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolta.

6. szakasz

Szülésznők

40. cikk

Szülésznőképzés

(1) A szülésznőképzés összesen legalább a következőket tartalmazza:

- a) meghatározott, nappali tagozatos szülésznőképzés, amely — legalább az V. melléklet 5.5.1. pontjában leírt programot tartalmazó — legalább hároméves elméleti és gyakorlati tanulmányokból áll (I. irány); vagy
- b) meghatározott, 18 hónapos nappali tagozatos szülésznőképzés (II. irány), amely legalább az V. melléklet 5.5.1. pontjában leírt tanulmányi programot tartalmazza, és amely nem képezte tárgyát az általános ápolók egyenértékű képzésének.

A tagállamok biztosítják, hogy a szülésznőképzést folytató intézmények a tanulmányi program teljes időtartama alatt feleljenek az elméleti és a gyakorlati képzés összehangolásáért.

Az V. melléklet 5.5.1. pontjában szereplő tartalmat az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása végett módosítani.

Az ilyen naprakésszé tétel egy tagállamban sem vonhatja maga után azon meglévő jogszabályi alapelvek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak.

(2) A szülésznőképzésre történő felvételt a következő feltételek valamelyikének teljesítéséhez kell kötni:

- a) az I. irány esetében az általános iskolai és középiskolai oktatás legalább első tíz évének elvégzése; illetve
  - b) a II. irány esetében az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett, előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat megléte.
- (3) A szülésznőképzésnek garantálnia kell, hogy az érintett személy megszerezte a következő ismereteket és készségeket:
- a) a szülésznői tevékenységek alapját képező tudományok megfelelő ismerete, különösen a szüléset és a nőgyógyászat terén;
  - b) a szakmai etika és a szakma jogi szabályozásának megfelelő ismerete;
  - c) a biológiai funkciók, az anatómia és élettan alapos ismerete a szüléset és az újszülött-ellátás terén, valamint az ember egészségi állapota, fizikai és szociális környezete, illetve viselkedése közötti kapcsolat ismerete;
  - d) erre engedéllyel rendelkező intézményekben szerzett megfelelő klinikai gyakorlat, a szüléset és nőgyógyászat terén képzett személyzet felügyelete alatt;
  - e) kellő hozzáértés az egészségügyi személyzet képzése terén és tapasztalat az ilyen személyzettel végzett munka terén.

41. cikk

Az előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okiratok elismerésére irányuló eljárások

(1) Az V. melléklet 5.5.2. pontjában említett, előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okiratokat a 21. cikk alapján feltétel nélkül el kell ismerni, amennyiben a következő kritériumok valamelyikének megfelelnek:

- a) legalább hároméves, nappali tagozatos szülésznőképzés:
  - i. feltétele olyan bizonyítvány vagy képesítés megszerzését tanúsító egyéb okirat, amely egyetemi vagy felsőoktatási intézménybeli tanulmányok megkezdésére jogosít, vagy egyébként az ezzel egyenértékű tudásszintet garantálja; vagy
  - ii. amelyet olyan, kétéves szakmai tapasztalat követ, amelyről a (2) bekezdéssel összhangban igazolást bocsátottak ki;
- b) legalább kétéves vagy 3 600 órás, nappali tagozatos szülésznőképzés, amelynek feltétele az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett, előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat megléte;

c) legalább 18 hónapos vagy 3 000 órás, nappali tagozatos szülésznőképzés, amelynek feltétele az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett, előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat megléte, és amelyet olyan egyéves szakmai tapasztalat követett, amelyről a (2) bekezdéssel összhangban igazolást bocsátottak ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett igazolást a saját tagállam illetékes hatósága bocsátja ki. Ez igazolja, hogy birtokosa az előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okirat megszerzését követően, kórházban vagy egy erre engedéllyel rendelkező egészségügyi intézményben, a megfelelő ideig kielégítő módon gyakorolta a szülésznői tevékenységek teljes körét.

42. cikk

A szülésznői szakmai tevékenységek gyakorlása

(1) E szakasz rendelkezéseit az egyes tagállamok által a (2) bekezdés sérelme nélkül meghatározott és az V. melléklet 5.5.2. pontjában szereplő szakmai címek használata mellett gyakorolt szülésznői tevékenységekre kell alkalmazni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szülésznőknek módjuk legyen legalább a következő tevékenységek gyakorlásának megkezdésére és gyakorlására:

- a) megfelelő tájékoztatás és tanácsadás a családtervezésről;
- b) terhesség diagnosztizálása és normális terhesség figyelemmel kísérése, a normális terhesség figyelemmel kíséréséhez szükséges vizsgálatok elvégzése;
- c) a veszélyeztetett terhesség lehető legkorábbi diagnózisához szükséges vizsgálatok előírása vagy azokról való tanácsadás;
- d) szülői felkészítő program biztosítása és teljes felkészítés a gyermekszülésre, beleértve a higiénés és táplálkozási tanácsadást;
- e) gyermekszülés közben az anya ellátása és segítése, illetve a magzat méhen belüli állapotának figyelemmel kísérése a megfelelő klinikai és műszaki eszközökkel;
- f) spontán szülés levezetése, beleértve szükség szerint a gátmetszést igénylő eseteket, sürgős esetben pedig a farfekvéses szüléseket;
- g) az anyával vagy a csecsemővel kapcsolatos, orvoshoz történő irányítást igénylő rendellenességek figyelmeztető jeleinek felismerése, és szükség esetén az orvosnak történő segítségnyújtás; az orvos távollétében megfelelő sürgősségi intézkedések megtétele, különösen a méhlepény manuális eltávolítása, melyet lehetőség szerint a méh manuális vizsgálata követ;

- h) az újszülött vizsgálata és ellátása; szükséghelyzetben minden szükséges intézkedés megtétele, és ha szükséges, az újraélesztés azonnali megkezdése;
- i) a gyermekágyas anya ellátása és állapotának figyelemmel kísérése a szülés utáni időszakban, illetve az anya ellátása a csecsemőgondozással kapcsolatos minden szükséges tanáccsal, hogy az újszülött optimális fejlődését biztosítani tudja;
- j) az orvos által előírt kezelés végrehajtása;
- k) a szükséges írásbeli esetjelentések elkészítése.

43. cikk

Szülésznők szerzett jogai

(1) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek az előírt szülésznői képzés megszerzését tanúsító okirata megfelel a 40. cikkben megállapított valamennyi képzési minimumkövetelménynek, de a 41. cikk értelmében csak akkor ismerhető el, ha ahhoz a 41. cikk (2) bekezdése szerinti, szakmai tapasztalatról szóló igazolást csatoltak, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el az adott tagállam által az V. melléklet 5.5.2. pontjában említett referenciaidőpontot megelőzően kibocsátott, előírt képzés megszerzését tanúsító okiratot, ha ahhoz olyan igazolást csatoltak, amely szerint az érintett állampolgár a kérdéses tevékenységet az igazolás kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább két egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolta.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított feltételeket kell alkalmazni azokra a tagállami állampolgárokra, akiknek az előírt szülésznői képzés megszerzését tanúsító okirata a volt Német Demokratikus Köztársaság területén nyújtott képzés elvégzését igazolja, amely a 40. cikkben megállapított valamennyi képzési minimumkövetelménynek megfelel, de amely előírt képzés megszerzését tanúsító okirat a 41. cikk értelmében csak akkor ismerhető el, ha ahhoz a 41. cikk (2) bekezdése szerinti, szakmai tapasztalatról szóló igazolást csatoltak, és olyan képzést tanúsít, amelyet 1990. október 3. előtt kezdtek meg.

(3) Az előírt szülésznői képzés megszerzését tanúsító lengyel okiratok tekintetében csak a következő, szerzett jogokra vonatkozó rendelkezések alkalmazhatók.

Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek az előírt szülésznői képzés megszerzését tanúsító okiratát Lengyelország 2004. május 1-je előtt bocsátotta ki, vagy akiknek a képzése Lengyelországban 2004. május 1-je előtt kezdődött meg, és akik nem teljesítették a 40. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményeket, a tagállamok akkor ismerik el a következő, előírt szülésznői képzés megszerzését tanúsító okiratokat, ha azokhoz olyan igazolást csatoltak, amely szerint ezek a személyek a szülésznői tevékenységet az alábbiakban meghatározott ideig ténylegesen és jogszerűen gyakorolták:

- a) előírt szülésznői képzés megszerzését tanúsító okirat (dyplom licencjata połoźnictwa): az okirat kibocsátását

megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül gyakorolt tevékenység;

- b) középfokú végzettségre épülő képzés elvégzését tanúsító, egészségügyi szakiskolában szerzett, előírt szülésznői képzés megszerzését tanúsító okirat (dyplom połoźnej): az okirat kibocsátását megelőző hét év folyamán legalább öt egymást követő éven keresztül gyakorolt tevékenység.

(4) Azokat az előírt szülésznői képzés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket Lengyelországban a képzést 2004. május 1-je előtt befejező szülésznők részére, a 40. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményeknek meg nem felelő képzés nyomán bocsátottak ki, amely képzést olyan felsőfokú alapképzési fokozatot tanúsító oklevél igazol, amelyet az ápolói és a szülésznői szakmáról szóló törvény és egyéb jogszabályok módosításáról szóló, 2004. április 20-i törvény (A Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönyének 2004. április 30-i 92. száma, 885. tétel) 11. cikkében, valamint a középiskolai bizonyítvánnyal (záróvizsga — érettségi) rendelkező, az ápolói és szülésznői szakmát oktató egészségügyi liceumban és egészségügyi szakiskolában végzett ápolók és szülésznők képzésének részletes feltételeiről szóló, 2004. május 11-i egészségügyi miniszteri rendeletben (A Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönyének 2004. május 13-i 110. száma, 1170. tétel) szereplő különleges továbbképző program keretében szereztek, minden tagállam elismeri annak megvizsgálása végett, hogy az érintett személy hasonló szintű ismeretekkel és szaktudással rendelkezik-e, mint azok a szülésznők, akik az V. melléklet 5.5.2. pontjában Lengyelországra vonatkozóan meghatározott képesítéssel rendelkeznek.

7. szakasz

Gyógyszerészek

44. cikk

Gyógyszerészképzés

(1) A gyógyszerészképzésre történő felvétel feltétele olyan bizonyítvány megléte, amely az érintett tanulmányok tekintetében valamely tagállamban egyetemre vagy azzal egyenértékű szintűként elismert felsőoktatási intézménybe történő felvételre jogosít.

(2) Az előírt gyógyszerészi képzés megszerzését tanúsító okirat legalább ötéves képzés elvégzését tanúsítja, amely legalább a következőket tartalmazza:

- a) négyéves, nappali tagozatos elméleti és gyakorlati képzés egyetemen, vagy azzal egyenértékű szintűként elismert, illetve egyetem felügyelete alatt álló felsőoktatási intézményben;
- b) hat hónapos gyakorlat közforgalmú gyógyszerertárban vagy kórházban az adott kórház gyógyszerészeti osztályának felügyelete alatt.

Az említett képzési ciklusnak legalább az V. melléklet 5.6.1. pontjában leírt programot tartalmaznia kell. Az V. melléklet 5.6.1. pontjában leírt tartalmat az 58. cikk (2) bekezdésben említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása végett módosítani.

Az ilyen naprakésszé tétel egy tagállamban sem vonhatja maga után azon meglévő jogszabályi alapelvek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak.

(3) A gyógyszerészképzésnek garantálnia kell, hogy az érintett személy megszerezte a következő ismereteket és készségeket:

- a) a gyógyszerek és a gyógyszergyártás során felhasznált anyagok megfelelő ismerete;
- b) a gyógyszerészeti technológia és a gyógyszerek fizikai, kémiai, biológiai és mikrobiológiai vizsgálatának megfelelő ismerete;
- c) az anyagcsere, a gyógyszerek és a mérgező anyagok hatásainak és a gyógyszeralkalmazás megfelelő ismerete;
- d) a gyógyszerekre vonatkozó tudományos adatok értékelésének megfelelő ismerete annak érdekében, hogy ezen ismeret alapján megfelelő tájékoztatást lehessen adni;
- e) a gyógyszerészet gyakorlásával kapcsolatos jogi és egyéb követelmények megfelelő ismerete.

45. cikk

A gyógyszerészi szakmai tevékenységek gyakorlása

(1) Ezen irányelv alkalmazásában gyógyszerészi tevékenység az a tevékenység, amely gyakorlásának megkezdése és gyakorlása egy vagy több tagállamban szakmai képesítéshez kötött, és amelyet az gyakorolhat, aki az V. melléklet 5.6.2. pontjában felsorolt típusú, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az egyetemi szintű, vagy azzal egyenértékűnek tekintendő, a 44. cikk rendelkezéseinek megfelelő, előírt gyógyszerészi képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkező személyeknek — szükség szerint a kiegészítő szakmai tapasztalat követelményére is figyelemmel — módjuk legyen legalább a következő tevékenységek gyakorlását megkezdni, és e tevékenységeket gyakorolni:

- a) gyógyszerek gyógyszerformájának elkészítése;
- b) gyógyszerek gyártása és vizsgálata;
- c) gyógyszerek tesztelése e célra szolgáló laboratóriumban;
- d) gyógyszerek tárolása, tartósítása és nagykereskedelmi elosztása;

e) gyógyszerek készítése, tesztelése, tárolása és forgalmazása közforgalmú gyógyszertárakban;

f) gyógyszerek készítése, tesztelése, tárolása és forgalmazása kórházakban;

g) gyógyszerekkel kapcsolatos tájékoztatás és tanácsadás.

(3) Ha egy tagállam valamely gyógyszerészi tevékenység gyakorlásának megkezdését vagy gyakorlását — az V. melléklet 5.6.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat meglétéén felül — kiegészítő szakmai tapasztalathoz köti, ez a tagállam e tekintetben elegendő bizonyítékként ismeri el az érintett személy saját tagállamának illetékes hatóságai által kibocsátott olyan igazolást, amely szerint az érintett személy a kérdéses tevékenységet a saját tagállamban hasonló időtartamon keresztül gyakorolta.

(4) A (3) bekezdésben említett elismerés nem alkalmazható a Luxemburgi Nagyhercegség által az állami közforgalmú gyógyszertári koncesszió megadásához megkövetelt kétéves szakmai tapasztalat esetében.

(5) Ha 1985. szeptember 16-án valamely tagállamban olyan versenyvizsgarendszert alkalmaztak, amelynek célja a (2) bekezdés szerinti képesítéssel rendelkezők közül azok kiválasztása, akiket olyan új gyógyszertárak tulajdonjogának megszerzésére jogosítanak fel, amelyek létrehozásáról a nemzeti földrajzi elosztási rendszer keretében már döntés született, ez a tagállam az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérve megtarthatja ezt a vizsgát és az abban való részvételt előírhatja olyan, más tagállamokbeli állampolgárok számára, akik az V. melléklet 5.6.2. pontjában említett, előírt gyógyszerészi képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek, vagy akikre a 23. cikk rendelkezései vonatkoznak.

8. szakasz

Építészmérnökök

46. cikk

Építészmérnökök képzése

(1) Az építészmérnöki képzés összesen legalább négyéves, nappali tagozatos képzés, vagy legalább hároméves nappali tagozatos tanulmányi időszakot magában foglaló hatéves képzés, amely egyetemen vagy hasonló oktatási intézményben zajlik. A képzést sikeres egyetemi szintű vizsgával kell lezárni.

A képzésnek, amelynek egyetemi szintűnek kell lennie, és amelyben a fő összetevő az építészet kell legyen, egyensúlyt kell fenntartania az építészeti képzés elméleti és gyakorlati elemei között, valamint garantálnia kell a következő ismeretek és készségek megszerzését:

- a) az esztétikai és műszaki követelményeket is kielégítő építészeti tervek elkészítésének képessége;

- b) az építészettörténet és az építészeti elméletek, valamint a kapcsolódó művészetek, technológiák és tudományok megfelelő ismerete;
- c) az építészeti tervezés minőségére ható képzőművészetek ismerete;
- d) a várostervezés és a tervezés megfelelő ismerete, a tervezési folyamathoz szükséges képességek megléte;
- e) az emberek és épületek, az épületek és a környezet közötti kapcsolat ismerete, valamint annak a szükségszerűségnek a megértése, hogy az épületeket és a közöttük lévő teret az emberi igényekhez és mértékekhez kell igazítani;
- f) az építészmérnöki szakma és az építészmérnök társadalmon belüli szerepének megértése, különösen a társadalmi tényezőket figyelembe vevő előzetes tervek készítésében;
- g) tervezési projektekhez szükséges vizsgálati módszerek és vázlatkészítés ismerete;
- h) a szerkezettervezés és az épülettervezéssel kapcsolatos építési és műszaki problémák megértése;
- i) a fizikai problémák és technológiák, valamint az épületek funkcióinak ismerete, hogy azokban kényelmes és az éghajlat elleni védelmet biztosító belső feltételeket lehessen teremteni;
- j) a szükséges tervezési szakértelem, amely kielégíti a felhasználók igényeit a költségtényezők és az építési előírások korlátai között;
- k) azoknak az iparágaknak, szervezeteknek, szabályozásoknak és eljárásoknak a megfelelő ismerete, amelyek szerepet játszanak a tervezést követő kivitelezésben, valamint a tervek általános tervbe történő foglálásában.

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt ismeretek és készségek körét az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazításuk végett módosítani.

Az ilyen naprakésszé tétel egy tagállamban sem vonhatja maga után azon meglévő jogszabályi alapelvek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak.

47. cikk

Eltérések az építészmérnöki képzés feltételeitől

(1) A 46. cikktől eltérve, a következőket szintén a 21. cikknek megfelelőként kell elismerni: azt az 1985. augusztus 5-től

létező, a Németországi Szövetségi Köztársaságban a „Fachhochschulen”-ben zajló, hároméves képzést, amely megfelel a 46. cikkben foglalt követelményeknek és ebben a tagállamban a 48. cikkben említett tevékenységeknek „építészmérnök” szakmai cím használata mellett történő gyakorlása megkezdésére jogosít, feltéve, hogy a képzést a Németországi Szövetségi Köztársaságban szerzett négyéves szakmai tapasztalat követte, amelyről az a szakmai szövetség adott ki igazolást, amelynek a névjegyzékében az ezen irányelv rendelkezéseivel élni kívánó építészmérnök neve szerepel.

A szakmai szövetségnek előbb meg kell győződnie arról, hogy az érintett építészmérnök által az építészet terén végzett munka a 46. cikk (1) bekezdésében említett ismeretek és készségek teljes körének meggyőző alkalmazása. Az említett igazolást ugyanazon eljárás szerint kell kiadni, mint amely szerint a szakmai szövetség névjegyzékébe való felvétel történik.

(2) A 46. cikktől eltérve, a következőket szintén a 21. cikknek megfelelőként kell elismerni: szociális fejlesztő programok vagy nem nappali egyetemi tanulmányok részét képező képzés, amely megfelel a 46. cikkben említett követelményeknek, ha ezt az igazolja, hogy olyan személy, aki legalább hét évet dolgozott az építészet területén egy építészmérnök vagy egy építésziroda felügyelete mellett, sikeres építészmérnöki vizsgát tett. A vizsgának egyetemi szintűnek kell lennie, és egyenértékűnek kell lennie a 46. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett záróvizsgálával.

48. cikk

Az építészmérnöki szakmai tevékenységek gyakorlása

(1) Ezen irányelv alkalmazásában építészmérnöki szakmai tevékenység az a tevékenység, amelyet az „építészmérnök” szakmai cím használata mellett rendszeresen végeznek.

(2) Egy tagállam azon állampolgárait, akik az említett cím használatára olyan törvény erejénél fogva jogosultak, amely egy tagállam illetékes hatóságát felhatalmazza ennek a címnek olyan tagállami állampolgárok részére történő megadására, akik az építészet terén kiemelkedő eredményeket értek el, úgy kell tekinteni, hogy megfelelnek az építészmérnöki tevékenységek „építészmérnök” szakmai cím használata mellett történő gyakorlásához szükséges feltételeknek. Az érintett személyek tevékenységének építészeti jellegét a saját tagállam által kibocsátott igazolás tanúsítja.

49. cikk

Az építészmérnökök szerzett jogai

(1) Minden tagállam elfogadja a többi tagállam által kibocsátott, a VI. melléklet 6. pontjában felsorolt és az ugyanazon mellékletben említett referencia-tanévvel nem később kezdődött képzést tanúsító, előírt építészmérnöki képesítés megszerzését tanúsító okiratokat akkor is, ha azok nem felelnek meg a 46. cikkben megállapított minimumkövetelményeknek, továbbá az építészmérnöki szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdése és gyakorlása céljából ezeket az okiratokat a saját területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az előírt építészmérnöki képesítések megszerzését tanúsító, általa kibocsátott okiratokat.

Ilyen körülmények között, el kell ismerni azokat a Németországi Szövetségi Köztársaság illetékes hatóságai által kibocsátott igazolásokat, amelyek azt tanúsítják, hogy a Német Demokratikus Köztársaság illetékes hatóságai által 1945. május 8-án vagy azt követően kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratok egyenértékűek az említett mellékletben felsorolt ilyen okiratokkal.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, minden tagállam elismeri a következő, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, továbbá az építészmérnöki szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdése és gyakorlása céljából ezeket az okiratokat a saját területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az előírt képesítések megszerzésének tanúsítása végett általa kibocsátott okiratokat: a tagállami állampolgárok részére olyan tagállamok által kibocsátott igazolások, amelyekben az építészmérnöki tevékenység gyakorlásának megkezdése és gyakorlása szabályozva volt a következő időpontoktól:

- a) 1995. január 1. Ausztria, Finnország és Svédország esetében;
- b) 2004. május 1. a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia esetében;
- c) 1987. augusztus 5. a többi tagállam esetében.

Az (1) bekezdésben említett igazolások tanúsítják, hogy birtokosuk legkésőbb a megfelelő időpontban jogosulttá vált az építészmérnöki szakmai cím használatára, és a kérdéses tevékenységet, az igazolás kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül, a vonatkozó szabályok keretében ténylegesen gyakorolta.

IV. FEJEZET

A letelepedésre vonatkozó közös rendelkezések

50. cikk

Dokumentáció és formai követelmények

(1) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai e cím alapján a kérdéses szabályozott szakma gyakorlására vonatkozó engedély iránti kérelmet bírálják el, megkövetelhetik

a VII. mellékletben felsorolt dokumentumok és igazolások bemutatását.

A VII. melléklet 1. pontjának d), e) és f) alpontjában felsorolt dokumentumok a benyújtásuk napján három hónapnál nem lehetnek régebbiek.

A tagállamok, szervek és más jogi személyek gondoskodnak a tudomásukra jutott adatok bizalmas kezeléséről.

(2) Alapos kétség esetén a fogadó tagállam egy másik tagállam illetékes hatóságától kérheti, hogy igazolja az ez utóbbi tagállamban kiadott tanúsítványok és előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratok hitelességét, valamint adott esetben azt, hogy a jogosult az e cím III. fejezetében említett szakmák tekintetében megfelel a 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44., illetve 46. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményeknek.

(3) Alapos kétség esetén, ha a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot egy tagállam illetékes hatósága bocsátotta ki, és az olyan képzésre vonatkozik, amelyre részben vagy teljes egészében egy másik tagállam területén jogszerűen letelepedett intézményben került sor, a fogadó tagállam jogosult az okiratot kibocsátó tagállam illetékes szervéhez fordulni avégett, hogy meggyőződjön arról,

- a) hogy a képzést folytató intézménynél tartott képzést hivatalosan igazolta-e az okiratot kibocsátó tagállamban található oktatási intézmény;
- b) hogy a kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat azonos-e azzal, amelyet akkor adtak volna meg, ha a képzést teljes egészében a képesítő okiratot kibocsátó tagállamban végezték volna; valamint
- c) hogy az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat ugyanazokat a szakmai jogokat biztosítja-e a képesítő okiratot kibocsátó tagállam területén.

(4) Amennyiben a fogadó tagállam a szabályozott szakma gyakorlásának megkezdéséhez az állampolgáraitól eskü vagy ünnepélyes nyilatkozat megtételét követeli meg, és amennyiben ennek az eskünek, illetve nyilatkozatnak a szövege a többi tagállam állampolgára tekintetében nem alkalmazható, a fogadó tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy az érintett személyek számára megfelelő és egyenértékű szöveg álljon rendelkezésre.

51. cikk

A szakmai képesítések kölcsönös elismerésére irányuló eljárás

(1) A fogadó tagállam illetékes hatósága a kérelem beérkezését követő egy hónapon belül visszaigazolást küld a kérelem beérkezéséről, és adott esetben tájékoztatja a kérelmezőt a hiányzó iratokról.

(2) A szabályozott szakma gyakorlására vonatkozó engedély iránti kérelmet vizsgáló eljárást a lehető leggyorsabban le kell folytatni, és a kérelmező teljes dokumentációjának benyújtása után legfeljebb három hónappal a fogadó tagállam illetékes hatóságának indokolással ellátott határozatával kell lezárni. Ez a határidő azonban az e cím I. és II. fejezetének hatálya alá tartozó esetekben egy hónappal meghosszabbítható.

(3) A határozat ellen, illetve a döntés határidőn belüli meghozatalának elmulasztása esetén a nemzeti jog szerinti jogorvoslattal lehet élni.

52. cikk

Szakmai címek használata

(1) Ha egy fogadó tagállamban az érintett szakma valamely tevékenységére vonatkozó szakmai cím használata szabályozott, a többi tagállamnak a III. cím alapján valamely szabályozott szakma gyakorlására jogosult állampolgárai a fogadó tagállamnak azt a szakmai címet használják, amely a másik tagállamban az érintett szakmának megfelel, és használják a szakmai cím rövidített formáját is.

(2) Amennyiben egy szakmát a fogadó tagállamban a 3. cikk (2) bekezdése szerinti szövetség vagy szervezet szabályoz, a tagállamok állampolgárai csak akkor jogosultak az e szövetség vagy szervezet által odaítélt szakmai címnek, illetve e cím rövidített formájának a használatára, ha igazolják, hogy a szóban forgó szövetség vagy szervezet tagjai.

Amennyiben a szövetség vagy szervezet a tagfelvételt bizonyos képesítésektől teszi függővé, ezt más tagállamok szakmai képesítéssel rendelkező állampolgáraival szemben csak az ebben az irányelvben megállapított feltételek szerint teheti meg.

IV. CÍM

A SZAKMA GYAKORLÁSÁNAK RÉSZLETES SZABÁLYAI

53. cikk

Nyelvismeret

A szakmai képesítések elismerésének hatálya alá tartozó személyeknek a szakmának a fogadó tagállamban való gyakorlásához szükséges nyelvismerettel kell rendelkezniük.

54. cikk

Képzettséghez kapcsolódó címek használata

A 7. és az 52. cikk sérelme nélkül, a fogadó tagállam gondoskodik arról, hogy az érintett személyek megkapják a jogot arra, hogy a saját tagállamukban megszerzett, képzettséghez kapcsolódó címet, és lehetőség szerint annak rövidített formáját saját tagállamuk nyelvén használhassák. A fogadó tagállam

megkövetelheti, hogy a kérelmező a cím viselésékor annak az oktatási intézménynek vagy vizsgabizottságnak a nevét és címét is feltüntesse, ahol a címet szerezte. Amennyiben a saját tagállamban használatos, képzettséghez kapcsolódó cím a fogadó tagállamban összetéveszthető egy olyan címmel, amelyhez az utóbbi tagállamban a jogosult által el nem végzett kiegészítő képzés szükséges, a fogadó tagállam megkövetelheti a jogosulttól, hogy a saját tagállamban használatos, képzettséghez kapcsolódó címet a fogadó tagállam által megállapítandó megfelelő formában használja.

55. cikk

A társadalombiztosítási alapok általi jóváhagyás

Az 5. cikk (1) bekezdésének és a 6. cikk első albekezdése b) pontjának a sérelme nélkül, azok a tagállamok, amelyek a területükön szakmai képzést szerzett személyektől a társadalombiztosítási alap általi jóváhagyás megszerzéséhez megkövetelik, hogy munkahelyi képzés keretében felkészítő időszakot töltsenek le és/vagy bizonyos ideig szakmai tapasztalatot szerezzenek, mellőzik e kötelezettség megkövetelését a más tagállamban megszerzett orvosi és fogorvosi szakmai képesítés megszerzéséről szóló okiratok birtokosai esetében.

V. CÍM

KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS VÉGREHAJTÁSI FELELŐSSÉG

56. cikk

Illetékes hatóságok

(1) A fogadó tagállam és a saját tagállam illetékes hatóságai szorosan együttműködnek és kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak ezen irányelv alkalmazásának megkönnyítése érdekében. Gondoskodnak az egymásnak szolgáltatott adatok bizalmas kezeléséről.

(2) A fogadó tagállam és a saját tagállam illetékes hatóságai — a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv)⁽²⁾ előírt személyesadat-védelmi jogi rendelkezéseket tiszteletben tartva — adatokat szolgáltatnak egymásnak azokról a fegyelmi eljárásokról, büntetőjogi szankciókról, vagy bármely egyéb jelentős súlyú, konkrét körülményekről, amelyek az ezen irányelv alapján gyakorolt tevékenységek tekintetében várhatóan következményekkel járhatnak.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o. Az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

A saját tagállam megvizsgálja az ilyen körülmények valóságnak való megfelelését, és hatóságai döntenek arról, hogy milyen jellegű és milyen terjedelmű vizsgálatra van szükség, majd a saját tagállam tájékoztatja a fogadó tagállamot a rendelkezésére álló információkból levont következtetéseiről.

(3) Legkésőbb 2007. október 20-án minden tagállam kijelöli azokat a hatóságokat és szerveket, amelyek hatáskörrel rendelkeznek az előírt képzés megszerzését tanúsító okiratok és egyéb dokumentumok, illetve adatok kibocsátására, illetve átvételére, valamint azokat, amelyek hatáskörrel rendelkeznek a kérelmek fogadására és az ezen irányelvben említett határozatok meghozatalára, és erről a többi tagállamot és a Bizottságot haladéktalanul tájékoztatja.

(4) Az (1) bekezdésben említett hatóságok tevékenységei tekintetében minden tagállam kijelöl egy koordinátort, és erről a többi tagállamot és a Bizottságot tájékoztatja.

A koordinátorok feladatai a következők:

- a) ezen irányelv egységes alkalmazásának elősegítése;
- b) az ezen irányelv alkalmazása szempontjából fontos információk gyűjtése, így például arra vonatkozóan, hogy a tagállamokban milyen feltételekkel lehet megkezdeni a szabályozott szakmák gyakorlását.

A b) pontban leírt feladatok teljesítése céljából a koordinátorok segítséget igényelhetnek az 57. cikkben említett információk szolgálatától.

57. cikk

Információs szolgálatok

Minden tagállam legkésőbb 2007. október 20-ig kijelöl egy információs szolgálatot, amelynek feladata a következő lesz:

- a) az állampolgárok és más tagállamok információs szolgálatai részére a szükséges tájékoztatás megadása a szakmai képesítések ezen irányelvben előírt kölcsönös elismerésére vonatkozóan, így a szakmákra és e szakmák gyakorlására irányadó nemzeti jogszabályi rendelkezésekre, közöttük a szociális rendelkezésekre és adott esetben az etikai szabályokra vonatkozó tájékoztatás;
- b) az állampolgárok segítése az ezen irányelvvel rájuk ruházott jogok érvényesítésében, szükség szerint a fogadó tagállam más információs szolgálataival és illetékes hatóságával együttműködve.

A Bizottság kérésére az információs szolgálatok a kérés kézhezvételétől számított két hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot azoknak a vizsgálatoknak az eredményéről, amelyeket a b) pont rendelkezései alapján folytatnak.

58. cikk

A szakmai képesítések elismerésével foglalkozó bizottság

(1) A Bizottságot munkájában a szakmai képesítések elismerésével foglalkozó bizottság segíti (a továbbiakban: a „bizottság”), amely a tagállamok képviselőiből áll, és amelynek elnöki tisztségét a Bizottság képviselője tölti be.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében előírt időtartam két hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

59. cikk

Konzultáció

A Bizottság megfelelő módon biztosítja a konzultációt az érintett szakmai csoportok szakértőivel, különösen az 58. cikkben említett bizottság munkájával kapcsolatban, és e konzultációkról indoklással ellátott jelentést készít a bizottság számára.

VI. CÍM

EGYÉB RENDELKEZÉSEK

60. cikk

Jelentések

(1) 2007. október 20-tól kezdve, a tagállamok két évente jelentést küldenek a Bizottságnak a rendszer alkalmazásáról. A jelentésnek az általános észrevételeken kívül tartalmaznia kell a meghozott határozatokra vonatkozó statisztikai kimutatást, valamint az ezen irányelv alkalmazása során felmerült főbb problémák ismertetését.

(2) 2007. október 20-tól kezdve, a Bizottság öt évente jelentést készít ezen irányelv végrehajtásáról.

61. cikk

Eltérési záradék

Ha ezen irányelv valamely rendelkezésének alkalmazása tekintetében egy tagállam egy meghatározott területen jelentős nehézségekbe ütközik, a Bizottság az érintett tagállammal együttműködve megvizsgálja ezeket a nehézségeket.

Szükség szerint a Bizottság az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban dönt arról, hogy az érintett tagállamnak korlátozott időtartamra engedélyt ad a szóban forgó rendelkezéstől való eltérésre.

62. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 77/452/EGK, 77/453/EGK, 78/686/EGK, 78/687/EGK, 78/1026/EGK, 78/1027/EGK, 80/154/EGK, 80/155/EGK, 85/384/EGK, 85/432/EGK, 85/433/EGK, 89/48/EGK, 92/51/EGK, 93/16/EGK és 1999/42/EK irányelv 2007. október 20-tól hatályát veszti. A hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozást ezen irányelvre történő hivatkozásnak kell tekinteni, és a hatályon kívül helyezett irányelvek alapján elfogadott jogi aktusokat a hatályon kívül helyezés nem érinti.

63. cikk

Átültetés

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2007. október 20-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

64. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

65. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2005. szeptember 7-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről
az elnök

C. CLARKE

I. MELLÉKLET

Azon szakmai szövetségek és szervezetek jegyzéke, melyek teljesítik a 3. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételeketÍRORSZÁG ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers

(¹) Az ír állampolgárok egyben tagjai az Egyesült Királyság alábbi szövetségeinek vagy szervezeteinek is:

Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building

(²) Csak számlaellenőrzési tevékenység vonatkozásában.

26. Institution of Mining and Metallurgy
  27. Institution of Electrical Engineers
  28. Institution of Gas Engineers
  29. Institution of Mechanical Engineers
  30. Institution of Chemical Engineers
  31. Institution of Production Engineers
  32. Institution of Marine Engineers
  33. Royal Institution of Naval Architects
  34. Royal Aeronautical Society
  35. Institute of Metals
  36. Chartered Institution of Building Services Engineers
  37. Institute of Measurement and Control
  38. British Computer Society
-

II. MELLÉKLET

A 11. cikk c) pontja ii. alpontjában említett speciális rendszerű képzések jegyzéke

1. Egészségügyi és gyermekgondozási jellegű szakképzések

Az alábbiakra nyújtanak képzést:

Németországban:

- gyermekápoló („Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger“),
- fizioterapeuta/gyógytornász („Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)“⁽¹⁾),
- ergotherapeuta („Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut“),
- logopédus („Logopäde/Logopädin“),
- ortoptikus („Orthoptist(in)“),
- államilag elismert képesítésű gyermekgondozó („Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)“),
- államilag elismert képesítésű gyógypedagógus („Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(-in)“),
- orvosi laboratóriumi asszisztens („medizinisch-technische(r) Laboratoriums- Assistent(in)“),
- radiológiai asszisztens („medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)“),
- izotóp asszisztens („medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik“),
- állat-egészségügyi technikus („veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)“),
- dietetikus („Diätassistent(in)“),
- gyógyszerész technikus („Pharmazieingenieur“), aki 1994. március 31. előtt vett részt képzésben a Német Demokratikus Köztársaságban vagy az új szövetségi tartományok területén,
- pszichiátriai szakápoló („Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger“),
- beszédterapeuta („Sprachtherapeut(in)“).

A Cseh Köztársaságban:

- egészségügyi asszisztens („zdravotnický asistent“),

a képzés teljes időtartama legalább 13 év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy egészségügyi szakközépiskolában elvégzendő négyéves középfokú szakképzést, amely „maturitní zkouška” vizsgával zárul,

- táplálkozási asszisztens („nutriční asistent“),

a képzés teljes időtartama legalább 13 év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy egészségügyi szakközépiskolában elvégzendő négyéves középfokú szakképzést, amely „maturitní zkouška” vizsgával zárul.

Olaszországban:

- fogtechnikus („odontotecnico“),
- látszerész („ottico“).

⁽¹⁾ 1994. június 1-től a „Krankengymnast(in)” szakmai címet megváltoztatták „Physiotherapeut(in)”-ra. Mindazonáltal azok a szakemberek, akik ennél korábban szerezték meg oklevelüket, kívánság szerint továbbra is használhatják a korábbi „Krankengymnast(in)” címet.

Cipruson:

- fogtechnikus („odontoteχνίτης”),

a képzés teljes időtartama legalább 14 év, beleértve legalább egy hatéves általános iskolai képzést, egy hatéves középiskolai képzést, az ezt követő kétéves felsőfokú szakképzést, és 1 év szakmai tapasztalatot,

- látszerész („τεχνικός οπτικός”),

a képzés teljes időtartama legalább 14 év, beleértve legalább egy hatéves általános iskolai képzést, egy hatéves középiskolai képzést, az ezt követő kétéves felsőfokú képzést, és 1 év szakmai tapasztalatot.

Lettországban:

- fogászati asszisztens („zobārstniecības māsa”),

a képzés teljes időtartama legalább 13 év, beleértve egy legalább tízéves általános iskolai képzést, egy kétéves, egészségügyi oktatási intézményben folytatott szakképzést, valamint az ezt követő 3 év szakmai tapasztalatot, amelynek lezárásaként szakvizsgát kell tenni a bizonyítvány megszerzéséért.

- biomedikus laboratóriumi asszisztens („biomeģicģnas laborants”),

a képzés teljes időtartama legalább 12 év, beleértve egy legalább tízéves általános iskolai képzést, egy kétéves, egészségügyi oktatási intézményben folytatott szakképzést, valamint az ezt követő 2 év szakmai tapasztalatot, amelynek lezárásaként szakvizsgát kell tenni a bizonyítvány megszerzéséért,

- fogtechnikus („zobu tehņģķģs”),

a képzés teljes időtartama legalább 12 év, beleértve egy legalább tízéves általános iskolai képzést, egy kétéves, egészségügyi oktatási intézményben folytatott szakképzést, valamint az ezt követő 2 év szakmai tapasztalatot, amelynek lezárásaként szakvizsgát kell tenni a bizonyítvány megszerzéséért,

- fizioterápiás asszisztens („fizioterapeģta asģstents”),

a képzés teljes időtartama legalább 13 év, beleértve egy legalább tízéves általános iskolai képzést, egy hároméves, egészségügyi oktatási intézményben folytatott szakképzést, valamint az ezt követő 2 év szakmai tapasztalatot, amelynek lezárásaként szakvizsgát kell tenni a bizonyítvány megszerzéséért.

Luxemburgban:

- radiológiai asszisztens („assistant(e) technique mģdģcal(e) en radiologie”),
- orvosi laboratóriumi asszisztens („assistant(e) technique mģdģcal(e) de laboratoire”),
- pszichiátriai szakápoló („infirmier/iģre psychiatrique”),
- sebészasszisztens-technikus („assistant(e) technique mģdģcal(e) en chirurgie”),
- gyermekápoló („infirmier/iģre puģriculteur/trice”),
- aneszteziológiai szakápoló („infirmier/iģre anestģsģste”),
- képesģtett gyģgymasszģr („masseur/euse diplģmģ(e)”),
- gyermekgondozó („ģdicateur/trice”).

Hollandiában:

- állatorvosi asszisztens („dierenartsassģstent”),

az általános és a szakképzés teljes időtartama legalább 13 év, beleértve a következőket:

- i. legalább három év szakképzés szakiskolában, amely vizsgával zárul, egyes esetekben további 1—2 éves szakosodási kurzussal, amely ugyancsak vizsgával zárul; vagy
- ii. legalább két és fél éves szakképzés szakiskolában, amely vizsgával zárul, és kiegészül legalább hat hónapos szakmai tapasztalattal vagy legalább hat hónapos szakmai gyakorlattal egy jóváhagyott intézményben; vagy
- iii. legalább két éves szakképzés szakiskolában, amely vizsgával zárul, és kiegészül legalább egyéves szakmai tapasztalattal vagy legalább egyéves szakmai gyakorlattal egy jóváhagyott intézményben; vagy
- iv. az állatorvosi asszisztens („dierenartsassistenten”) esetében három év szakképzés szakiskolában (MBO-rendszer), vagy három év szakképzés a duális gyakornoki rendszerben (LLW), mindkettő vizsgával zárul.

Ausztriában:

- gyermek- és ifjúsági szakápoló („spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege”),
- pszichiátriai szakápoló („spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege”),
- kontaktlencse-optikus („Kontaktlinsenoptiker”),
- pedikűrös („Fußpfleger”),
- hallókészülék-technikus („Hörgeräteakustiker”),
- gyógyszer-kereskedő („Drogist”),

az általános és a szakképzés teljes időtartama legalább tizennégy év, beleértve legalább ötéves képzést meghatározott képzési rendszerben, legalább három év időtartamú, részben a munkahelyen kapott képzésből, részben szakképzési intézményben biztosított képzésből álló szakmai képzésre, illetve szakmai gyakorlati és képzési időszakra osztva, amelyet szakvizsga követ a szakma gyakorlására és a gyakornokok képzésére való jogosultság megszerzéséért,

- masszőr (Masseur),

az általános és a szakképzés teljes időtartama legalább tizennégy év, beleértve ötéves képzést meghatározott képzési rendszerben, amely kétéves időtartamú szakmai képzést, kétéves szakmai gyakorlati és képzési időszakot és egyéves képzést foglal magában, amelyet szakvizsga követ a szakma gyakorlására és a gyakornokok képzésére való jogosultság megszerzéséért,

- óvodai dolgozó (Kindergärtner/in),
- gyermekgondozó (Erzieher),

az általános és a szakképzés teljes időtartama tizenhárom év, beleértve ötéves szakosított iskolai szakképzést, amely vizsgával zárul.

Szlovákiában:

- alapfokú művészeti iskolai tánctanár („učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách”),

a képzés teljes időtartama legalább 14,5 év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, egy négyéves szakirányú középiskolai képzést, valamint 5 félév táncpedagógusi képzést,

- oktató speciális oktatási intézményben és szociális ellátási intézményben („vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb”),

a képzés teljes időtartama legalább 14 év, beleértve 8/9 év általános iskolai képzést, egy négyéves időtartamú pedagógiai szakközépiskolai vagy egyéb középiskolai képzést, valamint egy további kétéves, nem nappali tagozatos pedagógiai képzést.

2. Kézműipari ágazat „mester” szinten („Mester/Meister/Maître”), ezen irányelv III. címének II. fejezetében nem említett oktatás és szakképzés

A következőkre vonatkozó képzés:

Dániában:

- látszerész („optometrist”),

a képzés teljes időtartama tizennégy év, beleértve az ötéves szakképzés időtartamát is, amely a képzést nyújtó intézményben folytatott két és fél éves elméleti képzésből, valamint két és fél éves munkahelyi szakmai gyakorlatból áll, amelynek végén az ipari tevékenységnek megfelelő elismert vizsgát kell tenni, és a vizsga sikeres letételét követően a vizsgázó jogosult a „Mester” cím használatára,

- ortopédiai műszerész („ortopædimekaniker”),

a képzés teljes időtartama tizenkét és fél év, beleértve a három és fél éves szakképzés időtartamát is, amely a képzést nyújtó intézményben folytatott hat hónapos elméleti képzésből, valamint hároméves munkahelyi szakmai gyakorlatból áll, amelynek végén az ipari tevékenységnek megfelelő elismert vizsgát kell tenni, és a vizsga sikeres letételét követően a vizsgázó jogosult a „Mester” cím használatára,

- ortopédiai lábbeli készítő („ortopædiskomager”),

a képzés teljes időtartama tizenhárom és fél év, beleértve a négy és fél éves szakképzés időtartamát is, amely a képzést nyújtó intézményben megtartott kétéves elméleti képzésből, valamint két és fél éves munkahelyi szakmai gyakorlatból áll, amelynek végén az ipari tevékenységnek megfelelő elismert vizsgát kell tenni, és a vizsga sikeres letételét követően a vizsgázó jogosult a „Mester” cím használatára.

Németországban:

- látszerész („Augenoptiker”),
- fogtechnikus („Zahntechniker”),
- ortopédiai kötszerész és fűzőkészítő („Bandagist”),
- hallókészülék-készítő („Hoergeraeteakustiker”),
- ortopédiai műszerész („Orthopädiemechaniker”),
- ortopédiai cipész („Orthopädienschuhmacher”).

Luxemburgban:

- látszerész („opticien”),
- fogtechnikus („mécanicien dentaire”),
- hallókészülék-készítő („audioprothésiste”),
- ortopédiai műszerész/ortopédiai kötszerész és fűzőkészítő („mécanicien orthopédiste/bandagiste”),
- ortopédiai cipész („orthopédiste-cordonnier”).

a képzések teljes időtartama tizennégy év, beleértve a legalább ötéves, meghatározott képzési rendszerű képzést, amely a képzést nyújtó intézményben folytatott elméleti képzésből, valamint munkahelyi szakmai gyakorlatból áll, amely végén vizsgát kell tenni, amely a szakipari tevékenységnek önálló vállalkozóként vagy hasonló felelősségi szintű alkalmazottként való gyakorlására jogosít.

Ausztriában:

- ortopédiai kötszerész és fűzőkészítő („Bandagist”),
- fűzőkészítő („Miederwarenerzeuger”),

- látszerész („Optiker“),
- ortopédiai cipész („Orthopädienschuhmacher“),
- ortopédiai technikus („Orthopädietechniker“),
- fogtechnikus („Zahntechniker“),
- kertész („Gärtner“),

az általános és szakképzés teljes időtartama legalább tizennégy év, beleértve legalább öt éves képzést meghatározott képzési rendszerben, legalább három év időtartamú, részben a munkahelyen folytatott képzésből, részben szakképzési intézetben folytatott képzésből álló gyakornoki képzésre, illetve legalább két éves szakmai gyakorlati és képzési időszakra osztva, amelyet mestervizsga követ a szakma gyakorlására, gyakornokok képzésére és a „Meister” cím használatára való jogosultság megszerzése céljából,

mező- és erdőgazdasági mester, nevezetesen:

- mezőgazdasági mester („Meister in der Landwirtschaft“),
- a vidéki házi gazdálkodás mestere („Meister in der ländlichen Hauswirtschaft“),
- kertészeti mester („Meister im Gartenbau“),
- a piaci kertészet mestere („Meister im Feldgemüsebau“),
- gyümölcsstermesztési és -feldolgozási mester („Meister im Obstbau und in der Obstverwertung“),
- szőlőtermesztési és borászmester („Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft“),
- tejtermelő mester („Meister in der Molkerei- und Käsewirtschaft“),
- lótenyésztő mester („Meister in der Pferdewirtschaft“),
- haltenyésztő mester („Meister in der Fischereiwirtschaft“),
- baromfitenyésztő mester („Meister in der Geflügelwirtschaft“),
- méhészmester („Meister in der Bienenwirtschaft“),
- erdész mester („Meister in der Forstwirtschaft“),
- erdőtelepítési és erdőmérnök mester („Meister in der Forstgarten- und Forstpflégwirtschaft“),
- a mezőgazdasági raktározás mestere („Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung“),

az általános és szakképzés teljes időtartama legalább tizenöt év, beleértve legalább hat éves képzést meghatározott képzési rendszerben, legalább három év időtartamú, részben a munkahelyen folytatott képzésből, részben szakképzési intézetben folytatott képzésből álló szakmai képzésre, illetve három éves szakmai gyakorlati és képzési időszakra osztva, amelyet mestervizsga követ a szakma gyakorlására, gyakornokok képzésére és a „Meister” cím használatára való jogosultság megszerzéséért.

Lengyelországban:

- gyakorlati szakképzési oktató („Nauczyciel praktycznej nauki zawodu“),

amely az alábbiakat foglalja magában:

- i. 8 év általános iskolai képzés, 5 év középiskolai szakképzés vagy ezzel egyenértékű középiskolai képzés a megfelelő területen, amelyet egy összesen legalább 150 órából álló pedagógiai képzés, illetve munkavédelmi és munkaegészségügyi kurzus követ; továbbá két éves szakmai tapasztalat azon a területen, amelyen az adott személy tanítani fog; vagy
- ii. 8 év általános iskolai képzés, 5 év középiskolai szakképzés, valamint ezt követően egy felsőfokú pedagógiai oktatási intézmény elvégzését tanúsító oklevél; vagy

- iii. 8 év általános iskolai képzés, 2—3 év alapszintű középiskolai szakképzés, legalább hároméves szakmai tapasztalat, amelyet az adott szakterületen szerzett mesterlevél igazol, valamint ezt követően egy összesen legalább 150 órából álló pedagógiai képzés.

Szlovákiában:

- szakoktató („majster odbornej výchovy”),

a képzés teljes időtartama legalább 12 év, beleértve 8 év általános iskolai képzést, egy négyéves időtartamú szakképzést (teljes középiskolai szakképzés és/vagy a megfelelő (hasonló) területen szakmai képzésben való részvétel vagy szakmai tanfolyam elvégzése), összesen legalább hároméves szakmai tapasztalat azon a területen, amelyen az adott személy a teljes képzést vagy szakmai képzést elvégezte, és kiegészítő pedagógiai tanulmányok végzése tanári képesítést nyújtó karon vagy a műszaki egyetemeken; vagy teljes középiskolai képzés és szakmai képzés a megfelelő (hasonló) szakképzés vagy szakmai kurzus keretében, legalább 3 év szakmai tapasztalat azon a területen, amelyen az adott személy a képzést vagy szakmai képzést elvégezte, és kiegészítő pedagógiai tanulmányok végzése tanári képesítést nyújtó karon, illetve 2005. szeptember 1-jével bezárólag speciális pedagógiai képzés, amelyet a módszertani központok speciális oktatási intézményekben szerveznek szakoktatók számára, kiegészítő pedagógiai tanulmányok nélkül.

3. Tengerhajózási ágazat

a) Tengeri fuvarozás

A következőkre vonatkozó képzés :

a Cseh Köztársaságban:

- fedélzeti segéd tiszt („palubní asistent”),
- navigációs őrszolgálati tiszt („námořní poručík”),
- első tiszt („první palubní důstojník”),
- kapitány („kapitán”),
- motorasszisztens („strojní asistent”),
- fedélzeti mérnök tiszt („strojní důstojník”),
- másodgéptiszt („druhý strojní důstojník”),
- első géptiszt („první strojní důstojník”),
- elektrotechnikus („elektrotechnik”),
- első elektrotechnikus tiszt („elektrodůstojník”).

Dániában:

- hajóskapitány („skibsfører”),
- első tiszt („overstyrmand”),
- kormányos, fedélzeti tiszt („enestyrmand, vagthavende styrmand”),
- fedélzeti tiszt („vaghavende styrmand”),
- gépjűzemenvezető („maskinchef”),
- első géptiszt („1. maskinmester”),
- géptéri őrszolgálatért felelős géptiszt („1. maskinmester/vaghavende maskinmester”).

Németországban:

- hajóskapitány part menti (szállításban részt vevő) nagy hajón („Kapitän AM”),
- hajóskapitány part menti (szállításban részt vevő) hajón („Kapitän AK”),
- fedélzeti tiszt part menti (szállításban részt vevő) nagy hajón („Nautischer Schiffsoffizier AMW”),

- fedélzeti tiszt part menti (szállításban részt vevő) hajón („Nautischer Schiffs-offizier AKW”),
- C minősítésű gépüzemvezető („Schiffsbetriebstechniker CT - Leiter von Maschienenanlagen”),
- C minősítésű gépkezelő („Schiffsmaschinist CMA - Leiter von Maschienenanlagen”),
- C minősítésű hajógép-üzemvezető („Schiffsbetriebstechniker CTW”),
- C minősítésű hajógépkezelő — önálló szolgálatot teljesítő géptiszt („Schiffsmaschinist CMAW — Technischer Allein-offizier”).

Olaszországban:

- fedélzeti tiszt („ufficiale di coperta”),
- géptiszt („ufficiale di macchina”).

Lettországban:

- hajós elektrotechnikus tiszt („kuģu elektromehānikis”),
- hűtőgépkész („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists”).

Hollandiában:

- első tiszt (part menti [szállításban részt vevő] hajón) (kiegészítő képzéssel) („stuurman kleine handelsvaart [met aanvulling]”),
- (okleveles) gépüzemvezető („diploma motordrijver”),
- VTS tisztviselő („VTS-functionaris”),

amelyekhez a következő képzés szükségesek:

– a Cseh Köztársaságban:

i. fedélzeti segédtsízt esetében („palubní asistent”),

1. legalább 20 éves életkor;
2. a) tengerészeti akadémia vagy tengerészeti főiskola — tengerhajózási gépüzem szak, mindkét képzés „maturitní zkouška” vizsgával zárul, és hajón teljesített legalább hathavi igazolt tengerjáró szolgálat a tanulmányokkal párhuzamosan; vagy
  - b) hajón teljesített legalább két éves igazolt tengerjáró szolgálat, melynek minősítő részét képezi a hajó hídján teljesített navigációs őrszolgálat, továbbá az STCW-kód (Nemzetközi egyezmény a tengerészek képzéséről, képzéséről és az őrszolgálat ellátásáról) szerinti A-II/1 alkalmassági szintű akkreditált képzés elvégzése, amelyet egy olyan tengerészeti akadémia, vagy főiskola tartott, amely a nemzetközi SCTW-egyezmény tagja, és az MTC (a Cseh Köztársaság tengerhajózási bizottsága) által elismert vizsgabizottság előtt tett sikeres vizsga;

ii. a navigációs őrszolgálati tiszt esetében („námořní poručík”),

1. legalább 500 bruttó regisztertonnás hajón fedélzeti segédtsíztként teljesített legalább hathavi igazolt tengerjáró szolgálat a tengerészeti főiskolai vagy akadémiai diplomával rendelkezők számára, vagy egyéves szolgálat az akkreditált képzést végzettek számára, beleértve legalább hathavi minősítő szolgálatot navigációs őrszolgálatban;
2. a fedélzeti kadétek esetében megfelelően kitöltött és jóváhagyott fedélzeti képzési napló;

iii. az első tiszt esetében („první palubní důstojník”),

navigációs őrszolgálati tiszt alkalmassági bizonyítvány legalább 500 bruttó regisztertonnás hajón navigációs őrszolgálati tiszt minőségben teljesített legalább tizenkéthavi igazolt tengerjáró szolgálat alapján;

- iv. a kapitány esetében („kapitán”),
- = hajóskapitányi bizonyítvány 500—3 000 bruttó regisztertonnás hajón teljesített szolgálatról,
  - = első tiszti alkalmassági bizonyítvány legalább 3 000 bruttó regisztertonnás hajóra és első tiszti minőségben teljesített legalább hathavi igazolt tengerjáró szolgálat legalább 500 bruttó regisztertonnás hajón és első tiszti minőségben teljesített legalább hathavi igazolt tengerjáró szolgálat legalább 3 000 bruttó regisztertonnás hajón;
- v. a motorasszisztens esetében („strojní asistent”),
1. legalább 20 éves életkor;
  2. tengerészeti akadémia vagy tengerészeti főiskola — tengerhajózási gépüzemi szak, és hajón teljesített legalább hathavi igazolt tengeri szolgálat a tanulmányokkal párhuzamosan;
- vi. fedélzeti mérnök tiszt esetében („strojní důstojník”),
- legalább hathavi igazolt tengeri szolgálat motorasszisztensi minőségben a tengerészeti főiskolai vagy akadémiai diplomával rendelkezők számára;
- vii. második géptiszt esetében („druhý strojní důstojník”),
- legalább 12 havi igazolt tengeri szolgálat harmadik géptiszti minőségben olyan hajón, melynek a hajtóteljesítménye a főgépen 750 kW vagy annál nagyobb;
- viii. az első géptiszt esetében („první strojní důstojník”),
- megfelelő igazolás legalább 6 havi igazolt tengeri szolgálatról második géptiszti minőségben olyan hajón, melynek a hajtóteljesítménye a főgépen 3 000 kW vagy annál nagyobb;
- ix. az elektrotechnikus esetében („elektrotechnik”),
1. legalább 18 éves életkor;
  2. tengerészeti vagy más akadémia, elektrotechnikus szak, vagy elektrotechnikai műszaki iskola vagy főiskola, mindegyik képzés „maturitní zkouška” vizsgával zárul és legalább tizenkéthavi igazolt elektrotechnikai gyakorlat egészíti ki;
- x. első elektrotechnikus tiszt esetében („elektrodůstojník”),
1. tengerészeti akadémia vagy főiskola, tengerhajózási elektrotechnikus szak, vagy más akadémia vagy elektrotechnikai középfokú képzés, a képzések „maturitní zkouška” vizsgával vagy államvizsgával zárulnak;
  2. legalább 12 havi igazolt tengeri szolgálat elektrotechnikus minőségben a tengerészeti főiskolai vagy tengerészeti akadémiai diplomával rendelkezők számára, vagy legalább 24 havi igazolt tengeri szolgálat középfokú képzéssel rendelkezők számára.
- Dániában, kilenc év általános iskolai képzés, amelyet tizenhét — harminchat hónapos alapképzés és/vagy tengeri szolgálat követ, kiegészítve a következőkkel:
- i. fedélzeti tisztek esetében egyéves szakképzés;
  - ii. egyéb beosztásokban hároméves szakképzés.
- Németországban, a teljes képzés időtartama 14—18 év, beleértve egy hároméves szakirányú alapképzést és egyéves tengeri szolgálatot, melyet 1—2 éves szakirányú képzés követ, és amelyet, adott esetben, két év hajózási szakmai tapasztalat egészít ki.

- Lettországban:
    - i. a hajós elektrotechnikus tiszt esetében („kuģu elektromehāniķis”),
      - 1. legalább 18 éves életkor;
      - 2. a képzés teljes időtartama legalább 12 év és 6 hónap, ebből legalább 9 év általános iskolai és 3 év szakképzés. Ezenfelül legalább 6 hónapos tengeri szolgálat, mint hajó-elektrotechnikus, vagy asszisztens a hajó elektrotechnikusa mellett olyan hajón, melyen legalább 750 kW-os generátor van. A szakképzést szakmai vizsga zárja le az illetékes hatóságok előtt a Közlekedési Minisztérium által jóváhagyott képzési programmal összhangban;
    - ii. a hűtőgépezelő esetében („kuģa saldēšanas iekārtu maģinists”),
      - 1. legalább 18 éves életkor;
      - 2. a képzés teljes időtartama legalább 13 év, ebből legalább 9 év általános iskolai és 3 év szakképzés. Ezenfelül legalább 12 hónapos tengeri szolgálat, mint asszisztens a hajó hűtőgépész mérnöke mellett. A szakképzést szakmai vizsga zárja le az illetékes hatóságok előtt a Közlekedési Minisztérium által jóváhagyott képzési programmal összhangban.
  - Olaszországban, a teljes képzési idő tizenhárom év, amelynek része a legalább ötéves, vizsgával záruló szakképzés, ahol szükséges, szakmai gyakorlattal kiegészítve.
  - Hollandiában:
    - i. az első tiszt part menti szállításban részt vevő hajón (kiegészítő képzéssel) („stuurman kleine handelsvaart [met aanvulling]”), és az (okleveles) gépüzemvezető („diploma motordrijver”) esetében a teljes képzési idő tizennégy év, amelyből legalább két évet szakképzési intézményben kell eltölteni, tizenkét hónapos szakmai gyakorlattal kiegészítve;
    - ii. a VTS tisztviselő („VTS-functionaris”) esetében a teljes képzési idő legalább tizenöt év, amelyből legalább három év felsőszintű szakképzés („HBO”) vagy középszintű szakképzés („MBO”), amelyet legalább tizenkét heti elméleti képzést tartalmazó nemzeti és regionális szakosító képzések követnek, amelyek mindegyikét záróvizsga követi,
- és amely képzéseknek a nemzetközi STCW-egyezmény (az 1978. évi Nemzetközi egyezmény a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról) hatálya alatt elismert képzéseknek kell lenniük.

b) Tengeri halászat:

A következőkre vonatkozó képzés:

Németországban:

- mélytengeri halászati kapitány („Kapitän BG/Fischerei”),
- part menti halászati kapitány („Kapitän BLK/Fischerei”),
- fedélzeti tiszt, mélytengeri halászat („Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei”),
- fedélzeti tiszt, part menti halászat („Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei”),

Hollandiában:

- első tiszt/első géptiszt V („stuurman werktuig-kundige V”),
- gépész IV (halászhajó) („werktuigkundige IV visvaart”),
- első tiszt IV (halászhajó) („stuurman IV visvaart”),
- első tiszt/első géptiszt VI („stuurman werktuigkundige VI”),

amelyekhez a következő képzés szükséges:

- Németországban a teljes képzési idő 14—18 év, beleértve a hároméves szakmai alapképzést és egy év tengeren töltött szolgálati időt, amelyet egy- vagy kétéves szakképzés követ, adott esetben, kétéves navigációs gyakorlattal kiegészítve,
- Hollandiában a teljes képzési idő 13—15 év, amelyből legalább két évet szakképző intézményben kell eltölteni tizenkét hónapos szakmai gyakorlattal kiegészítve,

és amely képzéseknek a Torremolinosi egyezmény (Nemzetközi egyezmény a halászhajók biztonságáról, 1977) hatálya alatt elismert képzésnek kell lennie.

4. *Technikai ágazatok*

A következőkre vonatkozó képzés:

A Cseh Köztársaságban:

- engedéllyel rendelkező technikus, engedéllyel rendelkező földmérő („autorizovaný technik, autorizovaný stavitel”),

a képzés teljes időtartama legalább 9 év, beleértve egy négyéves műszaki szakközépiskolai szakképzést, amely „maturitní zkouška” vizsgával zárul (műszaki szakközépiskolai vizsga), 5 év szakmai gyakorlat, és az építőipar egyes szakmai tevékenységeinek végzését lehetővé tevő szakmai képesítő vizsgával zárul (50/1976 Sb. sz. törvénynek (építésügyi törvény) és a 360/1992 Sb. sz. törvénynek megfelelően),

- teherautósofőr („fyzická osoba řídící drážní vozidlo”),

a képzés teljes időtartama legalább 12 év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy legalább négyéves középiskolai szakképzést, amely egy „maturitní zkouška” vizsgával zárul, és a gépjárművek hajtóerejével kapcsolatos záróvizsgával végződik,

- teherautó karbantartó technikus („drážní revizní technik”),

a képzés teljes időtartama legalább 12 év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy gépipari vagy egy elektrotechnikai szakközépiskolában elvégzendő legalább négyéves középiskolai szakképzést, amely „maturitní zkouška” vizsgával zárul.

- gépjárművezető oktató („učitel autoškoly”),

legalább 24 éves életkor, a képzés teljes időtartama legalább 12 év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy, a közlekedésre vagy a gépészetre specializálódott, legalább négyéves középiskolai szakképzést, amely „maturitní zkouška” vizsgával zárul,

- államilag elismert gépjármű forgalombiztonság-vizsgáló technikus („kontrolní technik STK”),

legalább 21 éves életkor; a képzés teljes időtartama legalább 12 év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy legalább négyéves középiskolai szakképzést, amely „maturitní zkouška” vizsgával zárul, és amelyet egy legalább kétéves műszaki gyakorlat követ; az érintett személy rendelkezik művezetői engedéllyel, és a bűnügyi nyilvántartásban nem szerepel, továbbá el kell végeznie egy legalább 120 órás speciális képzést államilag elismert technikusok számára, amelynek a végén sikeres vizsgát kell tennie,

- gépjármű károsanyagkibocsátás-vizsgáló szerelő („mechanik měření emisí”),

a képzés teljes időtartama legalább 12 év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy legalább négyéves középiskolai szakképzést, amely „maturitní zkouška” vizsgával zárul; továbbá a jelöltnek el kell végeznie egy hároméves műszaki gyakorlatot és „a gépjárművek károsanyagkibocsátás-vizsgáló szerelők” számára szervezett nyolcórás speciális képzést, amelynek a végén sikeres vizsgát kell tennie,

- I. osztályú hajóskapitány („kapitán I. třídy”),

a képzés teljes időtartama legalább 15 év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy legalább hároméves szakképzést, amely „maturitní zkouška” vizsgával zárul, és egy alkalmassági bizonyítvány által igazolt vizsgával ér véget. Ezt a szakoktatást négyéves szakmai gyakorlat követi, amely vizsgával zárul,

- műemléki műkincs restaurátor („restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel”),

a képzés teljes időtartama legalább 12 év, beleértve egy teljes műszaki középiskolai szakképzést restaurátori szakon, vagy egy tíz-tizenkét éves képzést egy kapcsolódó szakon, és 5 év szakmai tapasztalat egy teljes műszaki szakközépiskolai képzés esetén, amely „maturitní zkouška” vizsgával zárul, vagy 8 év szakmai tapasztalatot abban az esetben, ha műszaki szakközépiskolai képzés egy szakmai záróvizsgával végződik,

- nem műemléki műkincs restaurátor múzeumi és kiállítási gyűjtemények és egyéb kulturális értékek számára („restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty”),

a képzés teljes időtartama legalább 12 év és 5 év szakmai tapasztalat egy teljes műszaki szakközépiskolai képzés esetén, amely „maturitní zkouška” vizsgával zárul,

- hulladékgazdálkodó („odpadový hospodář”),

a képzés teljes időtartama legalább 12 év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy legalább négyéves középiskolai szakképzést, amely „maturitní zkouška” vizsgával zárul, és legalább öt éves tapasztalat a hulladékgazdálkodás terén a megelőző 10 év folyamán,

- robbantásvezető („technický vedoucí odstřelů”),

a képzés teljes időtartama legalább 12 év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy legalább négyéves középiskolai szakképzést, amely „maturitní zkouška” vizsgával zárul,

amely kiegészül:

2 év föld alatti robbantói (föld alatti tevékenységre vonatkozóan) vagy 1 év külszíni (külszíni tevékenységre vonatkozóan) gyakorlat; beleértve hat hónapos robbantási asszisztensi tevékenységet,

százórás gyakorlati és elméleti képzés, amely az illetékes körzeti bányászati hatóság előtt tett vizsgával zárul,

legalább hat hónapos szakmai tapasztalat nagy volumenű robbantási munkák tervezéséről és kivitelezéséről,

32 órás gyakorlati és elméleti képzés, amely a cseh bányászati hatóság előtt tett vizsgával zárul.

Olaszországban:

- földmérő (geometra),
- képesített gazda („perito agrario”),

amelyekhez legalább tizenhárom év szakközépiskolai képzés szükséges, amelyből nyolc év a kötelező iskolai képzés, azt követi az ötéves középfokú képzés, beleértve a hároméves szakképzést, amelynek befejezésekor szakmai érettségi vizsgát kell tenni, továbbá ki kell egészíteni:

- a földmérők esetében: földmérő irodában eltöltött legalább két éves szakmai gyakorlattal vagy öt éves munkahelyi gyakorlattal;
- a képesített gazda esetében: legalább két éves szakmai gyakorlat teljesítésével,

és amelyet záróvizsga követ.

Lettországban:

- vasútgépész szektor segédvezető („vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs”),

betöltött 18 éves életkor; a képzés teljes időtartama legalább 12 év, ebből 8 év általános iskolai és legalább 4 év szakképzés, a szakképzést a munkaadó szakmai vizsgája zárja le, ezt követően az illetékes hatóság 5 évre szóló alkalmassági bizonyítványt állít ki.

Hollandiában:

- végrehajtó („gerechtsdeurwaarder”),
- műfogsorkészítő („tandprotheticus”),

amelyekhez a következő képzés szükséges:

- i. a végrehajtó („gerechtsdeurwaarder”) esetében összesen tizenkilenc év, beleértve a nyolcéves kötelező oktatást, majd a nyolcéves középfokú oktatást és annak keretén belül négyéves műszaki képzést, amely befejezését követően záróvizsgát kell tenni, és amelyet hároméves elméleti és gyakorlati szakképzés egészít ki;
- ii. műfogsorkészítő („tandprotheticus”) esetében összesen tizenöt év teljes idő és három év részüdős képzés, beleértve a nyolc év alapfokú oktatást, majd a négy év középfokú oktatást, három év szakképzés teljesítését, amely fogtechnikusi elméleti és gyakorlati képzést tartalmaz, kiegészítve egy hároméves részüdős műfogsor-készítői képzéssel, amelyet záróvizsga követ.

Ausztriában:

- erdész („Förster”),
- műszaki tanácsadó („Technisches Büro”),
- munkaerő-kölcsönzés („Überlassung von Arbeitskräften - Arbeitsleihe”),
- munkaközvetítő („Arbeitsvermittlung”),
- befektetési tanácsadó („Vermögensberater”),
- magánnyomozó („Berufsdetektiv”),
- biztonsági őr („Bewachungsgewerbe”),
- ingatlanügynök („Immobilienmakler”),
- ingatlankezelő („Immobilienverwalter”),
- építésvezető („Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer”),
- adósságbehajtó („Inkassoinstitut”),

a képzés időtartama legalább tizenöt év, beleértve nyolc év kötelező iskolai oktatást, amelyet legalább ötéves középfokú műszaki vagy kereskedelmi tanulmányok követnek, amelyet műszaki vagy kereskedelmi záróvizsga követ, kiegészítve legalább két év munkahelyi oktatással és képzéssel, amelyet a szakmai vizsga követ,

- biztosítási tanácsadó („Berater in Versicherungsangelegenheiten”),

a képzés időtartama legalább tizenöt év, beleértve legalább hatéves képzést meghatározott képzési rendszerben, hároméves szakiskolai képzésre, illetve hároméves szakmai gyakorlati és képzési időszakra osztva, amelyet záróvizsga követ,

- építőmester/tervezés és műszaki számítás („Planender Baumeister”),
- ácsmester/tervezés és műszaki számítás („Planender Zimmermeister”),

a képzés időtartama legalább tizennyolc év, beleértve legalább kilenc év szakképzést négy év középfokú műszaki képzésre, illetve ötéves szakmai gyakorlatra és képzésre osztva, amelyet szakmai vizsga követ a szakma gyakorlására, gyakornokok képzésére való jogosultság megszerzéséért, amennyiben e képzés az épületek tervezéséhez, műszaki számítások elvégzéséhez és az építési munka felügyeletéhez való jogosultsághoz kapcsolódik („a Mária Terézia-féle kiváltság”),

- kereskedelmi könyvelő („Gewerblicher Buchhalter”) a kereskedelmi és ipari tevékenységekről szóló osztrák törvény (Gewerbeordnung, 1994) alapján,
- egyéni könyvelő („Selbstaendiger Buchhalter”) a számvitel körébe tartozó szakmákról szóló osztrák törvény (Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe, 1999) alapján.

Lengyelországban:

- gépjárművek közötti alkalmasságának alapszintű vizsgálatát végző diagnosztikai technikus gépjárművizsgáztatási állomáson („diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań”),

a képzés egy nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy ötéves, gépjárművekre specializálódott középiskolai műszaki szakképzést foglal magában, továbbá szükséges még egy gépjármű-vizsgáztatási állomáson vagy egy gépjárműszerelő műhelyben eltöltött hároméves gyakorlat és a gépjárművek közötti alkalmasságának a vizsgálatáról szóló ötvenegy órás alaptanfolyam, és egy képesítő vizsga sikeres letétele,

- gépjárművek közötti alkalmasságának vizsgálatát végző diagnosztikai technikus a körzeti gépjárművizsgáztatási állomáson („diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów”),

a képzés egy nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy ötéves, gépjárművekre specializálódott műszaki középiskolai szakképzést foglal magában, továbbá szükséges még egy gépjármű-vizsgáztatási állomáson vagy egy gépjárműszerelő műhelyben eltöltött négyéves gyakorlat, és egy ötvenegy órás alaptanfolyam a gépjárművek közötti alkalmasságának a vizsgálatáról, és egy minősítő vizsga sikeres letétele,

- gépjárművek közötti alkalmasságának vizsgálatát végző diagnosztikai technikus gépjármű-vizsgáztatási állomáson („diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów”),

a képzés a következőket foglalja magában:

- i. egy nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy ötéves, gépjárművekre specializálódott műszaki középiskolai szakképzést, továbbá még egy gépjármű vizsgáztatási állomáson vagy egy gépjárműszerelő műhelyben eltöltött négyéves igazolt gyakorlatot; vagy
- ii. egy nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy ötéves, nem gépjárművekre specializálódott műszaki középiskolai szakképzést, továbbá még egy gépjármű vizsgáztatási állomáson vagy egy gépjárműszerelő műhelyben eltöltött nyolcéves igazolt gyakorlatot; a teljes képzés, amely általános és szakképzést is tartalmaz, összesen 113 óra és minden tanulmányi egység vizsgával végződik.

Az órákban meghatározott időtartamot és a diagnosztikai technikusok részére előírt átfogó képzés keretében tartott szakképzés általános tartalmát a 2002. november 28-i infrastrukturális miniszteri rendelet a diagnosztikai technikusokra vonatkozó részletes követelményekről külön szabályozza (2002-es Hivatalos Közlöny 208. száma, 1769. tétel),

- forgalmi szolgálattevő („dyżurny ruchu”),

a képzés egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy legalább négyéves, vasútforgalmi középiskolai szakképzést foglal magában, valamint egy negyvenöt napos forgalmi szolgálattevő képzést, és a minősítő vizsga sikeres letételét, vagy a képzés egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy legalább ötéves, a vasúti közlekedésre specializálódott középiskolai szakképzést foglal magában, valamint egy hatvanhárom napos forgalmi szolgálattevő képzést, és a minősítő vizsga sikeres letételét.

5. Az Egyesült Királyságban akkreditált nemzeti szakmai képesítést (National Vocational Qualifications) nyújtó és skót szakmai képesítést (Scottish Vocational Qualifications) nyújtó akkreditált képzések

- regisztrált állatorvosi asszisztens („listed veterinary nurse”),
- bányavillamossági gépészmérnök („mine electrical engineer”),
- bányamérnök („mine mechanical engineer”),
- fogorvos („dental therapist”),
- fogászati asszisztens („dental hygienist”),
- okleveles látszerész („dispensing optician”),
- bányászati megbízott („mine deputy”),
- felszámolóbiztos („insolvency practitioner”),
- tulajdonátruházási ügyekkel foglalkozó közjegyző („licensed conveyancer”),
- első tiszt — teherhajókon/személyhajókon — korlátlan működési területen („first mate — freight/passenger ships — unrestricted”),

- második tiszt — teherhajókon/személyhajókon — korlátlan működési területen („second mate — freight/passenger ships — unrestricted”),
- harmadik tiszt — teherhajókon/személyhajókon — korlátlan működési területen („third mate — freight/passenger ships — unrestricted”),
- fedélzeti tiszt — teherhajókon/személyhajókon — korlátlan működési területen („deck officer — freight/passenger ships — unrestricted”),
- géptiszt — teherhajókon/személyhajókon — korlátlan kereskedelmi területen („engineer officer — freight/passenger ships — unlimited trading area”),
- regisztrált hulladékkezelési szakember („certified technically competent person in waste management”).

A fenti képzések az Egyesült Királyság Nemzeti Szakmai Képesítési Rendszerének (United Kingdom National Framework of Vocational Qualifications) 3. és 4. szintű olyan szabályozott képzései, amelyek elvégzéséről olyan igazolást adnak ki, amelyet a Nemzeti Szakmai Képesítési Tanács Nemzeti Szakmai Képesítésként (National Vocational Qualifications, NVQ), illetve Skóciában Skóciai Szakmai Képesítésként (Scottish Vocational Qualifications) akkreditált.

Ezeket a képesítési szinteket a következők szerint határozták meg:

- 3. szint: alkalmasság különféle komplex és nem rutinjellegű tevékenységek széles körének ellátására különféle helyzetekben. Nagyfokú felelősségvállalás és önállóság szükséges, gyakran mások munkájának az irányítása és ellenőrzése is.
  - 4. szint: alkalmasság komplex, műszaki vagy szakmai jellegű tevékenységek széles körének az elvégzésére különféle helyzetekben, nagyfokú felelősségvállalás és önállóság tanúsítása mellett, mely gyakran magában foglalja a mások munkájáért való felelősségvállalást és az erőforrásokkal való gazdálkodást is.
-

III. MELLÉKLET

A 13. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett szabályozott képzések jegyzéke

Az Egyesült Királyságban:

Az Egyesült Királyság Nemzeti Szakmai Képesítési Rendszerének (United Kingdom National Framework of Vocational Qualifications) 3. és 4. szintű olyan szabályozott képzései, amelyek elvégzéséről olyan igazolást adnak ki, amelyet a Nemzeti Szakmai Képesítési Tanács Nemzeti Szakmai Képesítésként (National Vocational Qualifications, NVQ), illetve Skóciában Skóciai Szakmai Képesítésként (Scottish Vocational Qualifications) akkreditált.

Ezeket a képesítési szinteket a következők szerint határozták meg:

- 3. szint: alkalmasság különféle, komplex és nem rutinjellegű tevékenységek széles körének ellátására különféle helyzetekben, ahol nagyfokú felelősségvállalás és önállóság szükséges, gyakran mások munkájának az irányítása és ellenőrzése is.
- 4. szint: alkalmasság komplex, műszaki vagy szakmai jellegű tevékenységek széles körének az elvégzésére különféle helyzetekben, nagyfokú felelősségvállalás és önállóság tanúsítása mellett, mely gyakran magában foglalja a mások munkájáért való felelősségvállalást és az erőforrásokkal való gazdálkodást is.

Németországban:

- a műszaki asszisztens („technische(r) Assistent(in)”), kereskedelmi asszisztens („kaufmännische(r) Assistent(in)”), szociális szakmák („soziale Berufe”) és az államilag elismert légzés- és beszédtechnikai, hangképzési instruktor („staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)”) szakmák gyakorlására előkészítő szabályozott képzések legalább tizenhárom év teljes időtartammal, amelyekhez a középfokú oktatás („mittlerer Bildungsabschluss”) sikeres elvégzése szükséges, és magukban foglalják a következőket:
  - i. legalább három év⁽¹⁾ szakosított iskolai („Fachschule”) szakképzés, amely záróvizsgával végződik, és ha lehetséges, egy- vagy kétéves szakosító képzéssel egészül ki, amely szintén záróvizsgával végződik; vagy
  - ii. legalább két és fél év szakosított iskolai („Fachschule”) szakképzés, amely záróvizsgával végződik, és hat hónapnál nem rövidebb szakmai gyakorlattal vagy hat hónapnál nem rövidebb, meghatározott intézményben eltöltött gyakornoki idővel egészül ki; vagy
  - iii. legalább két év szakosított iskolai („Fachschule”) szakképzés, amely záróvizsgával végződik, és egy évnél nem rövidebb szakmai gyakorlattal vagy egy évnél nem rövidebb, meghatározott intézményben eltöltött gyakornoki idővel egészül ki.
- az államilag elismert („staatlich geprüfte(r)”) technikus („Techniker(in)”), üzemgazdász („Betriebswirt(in)”), formatervező („Gestalter(in)”) és családgondozó („Familienpfleger(in)”) szakmákra vonatkozó szabályozott képzések összesen tizenhat évnél nem rövidebb időtartammal, amelyeknek része a (kilenc évnél nem rövidebb időtartamú) kötelező iskola vagy ezzel egyenértékű képzés sikeres elvégzése, és egy három évnél nem rövidebb szakiskolai („Berufsschule”) képzés sikeres elvégzése, és amelyek legalább két év szakmai gyakorlat, két évnél nem rövidebb nappali képzés vagy ennek megfelelő időtartamú, nem nappali rendszerű képzés teljesítését foglalják magukban,
- szabályozott képzések és szabályozott munkavégzés közbeni képzések összesen tizenöt évnél nem rövidebb időtartammal, amelyeknek része a (kilenc évnél nem rövidebb időtartamú) kötelező iskola és szakképzés (általában három év) sikeres elvégzése, melyek általában magukban foglalnak legalább két év szakmai gyakorlatot (az esetek többségében három évet), és a munkavégzés közbeni képzés részeként egy vizsgát, amelyre a felkészítő képzés a szakmai gyakorlattal egy időben (legalább 1 000 órában) vagy nappali képzésben zajlik (legalább egy évig).

A német hatóságoknak a Bizottság és a többi tagállam részére meg kell küldeniük az e melléklet alá tartozó szakképzések jegyzékét.

⁽¹⁾ A képzés minimális időtartamát három évről két évre lehet rövidíteni, ha az érintett személy egyetemi tanulmányok folytatására jogosító képesítéssel rendelkezik („Abitur”), vagyis 13 év előzetes képzés, vagy a „Fachhochschule”-be történő felvétellel jogosító képesítés („Fachhochschulreife”), vagyis 12 év előzetes képzés.

Hollandiában:

- összesen tizenöt évnél nem rövidebb nappali rendszerben zajló szabályozott képzések, amelyeknek része nyolc év alapközü oktatás és négy év középökü általános oktatás („MAVO”), felkészítö szakoktatás („VBO”) vagy magasabb szintü általános középökü oktatás teljesítése, és amelyhez három- vagy négyéves képzés teljesítése szükséges középökü szakképzö főiskolán („MBO”), amelyet záróvizsga követ,
- összesen tizenhat évnél nem rövidebb nappali rendszerben zajló szabályozott képzés, amelyeknek része nyolc év alapközü oktatás és legalább négy év felkészítö szakoktatás (VBO) vagy magasabb szintü általános középökü oktatás teljesítése, és amelyhez legalább négyéves szakképzés teljesítése szükséges a gyakornoki rendszerben, amely tartalmaz legalább heti egy nap elméleti oktatást főiskolán, a többi napon gyakorlati képzést gyakorlati képzési központban vagy vállalatnál, és amelyet második vagy harmadik szintü záróvizsga követ.

A holland hatóságoknak a Bizottság és a többi tagállam részére meg kell küldeniük az e melléklet alá tartozó szakképzések jegyzékét.

Ausztriában:

- A felsözintü szakiskolák („Berufsbildende Höhere Schulen”), valamint mezögazdasági és erdészeti felsöoktatási intézmények („Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten”) képzései, beleértve a különleges formákat („einschliesslich der Sonderformen”), amelyek szerkezetét és szintjét a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések határozzák meg.

E képzések teljes hossza legalább tizenhárom év, öt év szakképzést foglalnak magukban, és záróvizsga követi öket, amelynek letétele bizonyítja a szakmai alkalmasságot.

- A mesteriskolák („Meisterschulen”), mesterosztályok („Meisterklassen”), ipari mesteriskolák („Werkmeisterschulen”) és építömüves iskolák („Bauhandwerkerschulen”) képzései, amelyek szerkezetét és szintjét a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések határozzák meg.

E képzések teljes hossza legalább tizenhárom év: kilenc év kötelező oktatást foglalnak magukban, amelyet legalább három év szakképzés követ szakosított iskolában vagy legalább három év képzés vállalatnál és párhuzamosan szaképzö iskolában („Berufsschule”), amelyek mindegyikét záróvizsga követi, és legalább egyéves képzés elvégzése egészíti ki mesteriskolában („Meisterschulen”), mesterosztályban („Meisterklassen”), ipari mesteriskolában („Werkmeisterschulen”) vagy építömüves iskolában („Bauhandwerkerschulen”). Az esetek többségében a képzési idő legalább tizenöt év, beleértve a szakmai gyakorlat idejét, amely megelőzi a képzést ezekben az intézményekben, vagy részüdös képzéssel együtt zajlik (legalább 960 órában).

Az osztrák hatóságoknak a Bizottság és a többi tagállam részére meg kell küldeniük az e melléklet alá tartozó szakképzések jegyzékét.

IV. MELLÉKLET

A 17., 18. és 19. cikkekben hivatkozott szakmai tapasztalat-kategóriákhoz tartozó tevékenységek

I. jegyzék

A 69/77/EGK, 68/366/EGK és 82/489/EGK irányelvekkel módosított 64/427/EGK irányelv alá tartozó főbb csoportok

1

64/427/EGK irányelv

(liberalizációs irányelv: 64/429/EGK)

NICE-nómenklatúra (megfelel az ISIC 23-40 főcsoportoknak)

főcsoport	23.	Textilanyagok gyártása
	232	Textilanyagok gyártása és feldolgozása gyapjúfeldolgozó gépeken
	233	Textilanyagok gyártása és feldolgozása pamutfeldolgozó gépeken
	234	Textilanyagok gyártása és feldolgozása selyemfeldolgozó gépeken
	235	Textilanyagok gyártása és feldolgozása len- és kenderfeldolgozó gépeken
	236	Egyéb textilalapanyagokat (juta, keményrost stb.) feldolgozó ipar, kötélgyártás
	237	Kötött és hurkolt termékek gyártása
	238	Textilkészáru gyártása
	239	Egyéb textilipari tevékenységek
főcsoport	24.	Lábbelik, ruházati kiegészítők és ágyneműk gyártása
	241	Lábbeli gyártás (gumi- és facipők kivételével)
	242	Egyedi méretes cipők gyártása és javítása
	243	Ruhagyártás (a szőrmeáruk kivételével)
	244	Matracok és ágyneműk gyártása
	245	Bőr- és szőrmeipar
főcsoport	25.	Faipari termékek és parafa termékek gyártása a bútorgyártás kivételével
	251	Fűrészárúk készítése és famegmunkálás
	252	Félkész faárúk gyártása
	253	Fa építőanyagok sorozatgyártása a parkettagyártást is beleértve
	254	Fa tárolóeszközök gyártása
	255	Egyéb faipari termékek gyártása (bútorok kivételével)
	259	Szalmaárúk, parafa, kosártermékek, fonott áru és rattan termékek gyártása, kefégyártás
főcsoport	26.	260 Fabútorok gyártása
főcsoport	27.	Papírgyártás és papírtermékek gyártása
	271	Papírmassza-, papír- és kartongyártás
	272	Papír- és kartonfeldolgozás, cellulóztermékek gyártása
főcsoport	28.	280 Nyomdaipar, kiadói tevékenységek és azokhoz kapcsolódó tevékenységek

főcsoport	29.	Bőripar
	291	Bőrgyártás (cserzés és bőrkikészítés)
	292	Bőráru gyártása
korábbi főcsoport	30	Gumi és műanyagtermékek, szintetikus szálak és keményítő alapanyagú termékek gyártása
	301	Gumi és azbeszt feldolgozása
	302	Műanyag feldolgozása
	303	Műszálak gyártása
korábbi főcsoport	31.	Vegyipar
	311	Vegyipari alapanyaggyártás és azok további feldolgozása
	312	Vegyipari termékek különleges feldolgozása, különösen mezőgazdasági és ipari felhasználás céljaira (beleértve az ISIC 312. csoporthoz tartozó növényi vagy állati eredetű zsírokat és olajokat is)
	313	Vegyipari termékek különleges feldolgozása, különösen háztartási vagy irodai használatra (a gyógyászati és gyógyszerészeti termékek kivételével) (korábbi ISIC 319 csoport)
főcsoport	32.	320 Ásványolajipar
főcsoport	33.	Nem fémtartalmú ásványok feldolgozása
	331	Égetett építőanyag gyártása
	332	Üveggyártás és üvegyipari termékek gyártása
	333	Kerámiatermékek gyártása, beleértve a finom kerámia és a hőálló termékek gyártását is
	334	Cement-, mész- és gipszgyártás
	335	Beton, cement és gipsz alapanyagú építőanyagok gyártása
	339	Kőmegmunkálás és -feldolgozás és egyéb nem fémtartalmú ásványanyag termékek gyártása
	főcsoport	34.
341		Vas- és acélipar (az ESZAK-Szerződésben meghatározottak szerint, beleértve a kokszoló üzemeket is)
342		Acélcsőgyártás
343		Drótygyártás, hideghúzás, hidegen hengerelt szalaggyártás, hidegsajtolás
344		Fémgégyártás és -feldolgozás
345		Fémöntőde
főcsoport		35.
	351	Fémkovácsolás, sajtolás, préselés
	352	Másodlagos átalakítás és felületkezelés
	353	Fémszerkezetek gyártása
	354	Kazán- és ipari edények gyártása
	355	Szerszám és szerelvénygyártás, fém alapanyagú késztermékgyártás (kivéve az elektromos berendezéseket)
	359	Kiegészítő lakatosipari tevékenységek

főcsoport	36.	Gépgyártás (elektromos gépek kivételével)
	361	Mezőgazdasági gépek és traktorok gyártása
	362	Irodagépgyártás
	363	Fémfeldolgozó és egyéb szerszámgépek, valamint ezek tartozékai és egyéb gépi hajtású szerszámok gyártása
	364	Textilipari gépek és tartozékaik gyártása, varrógépgyártás
	365	Élelmiszer-ipari és italgyártó, valamint vegyipari és kapcsolódó iparági berendezések gyártása
	366	Kohó-, hengerművi- és bányaiipari berendezések gyártása, vas- és acélöntödék berendezéseinek, valamint építőipari berendezések gyártása, emelő berendezések és szállító eszközök gyártása
	367	Erőátviteli berendezések gyártása (fogaskerék, gördülőcsapágy stb.)
	368	Gépgyártás egyéb iparágak számára
	369	Egyéb gépipari termékek gyártása
főcsoport	37.	Elektrotechnikai ipar
	371	Villamosvezetékek és kábelek gyártása
	372	Villanymotorok, -generátorok, -transzformátorok, -kapcsoló berendezések és a villamosenergia szolgáltatással kapcsolatos egyéb hasonló berendezések gyártása
	373	Ipari elektromos eszközök, berendezések és felszerelések gyártása
	374	Távközlési berendezések, mérőberendezések, egyéb mérő- és szabályozóeszközök és elektromos gyógyászati termékek gyártása
	375	Elektromos eszközök és berendezések, rádió és televízió vevőkészülékek, elektro-akusztikai eszközök és berendezések gyártása
	376	Háztartási berendezések és eszközök gyártása
	377	Lámpák és világítóeszközök gyártása
	378	Elem- és akkumulátorgyártás
	379	Elektrotechnikai termékek javítása, összeszerelése és szakszerű beszerelése
korábbi főcsoport	38.	Járműgyártás
	383	Gépjármű- és gépjárműalkatrész-gyártás
	384	Gépjármű-, motorkerékpár- és kerékpárjavítás
	385	Motorkerékpár- és kerékpárgyártás, illetve alkatrészgyártás
	389	Egyéb járműgyártás
főcsoport	39.	Egyéb feldolgozó ipar
	391	Finommechanikai műszerek, mérő és ellenőrző berendezések gyártása
	392	Orvosi és ortopédiai segédeszközök gyártása (ortopéd cipők kivételével)
	393	Fényképészeti és optikai készülékek és berendezések gyártása
	394	Óragyártás és -javítás
	395	Ékszerkészítés és drágakő-megmunkálás
	396	Hangszerek gyártása és javítása
	397	Játékok, sport- és szabadidőtermékek gyártása
	399	Egyéb feldolgozó ipari ágazatok
	főcsoport	40.
400		Építés (általános); bontás
401		Házépítés szerkezetkész állapotig (lakás célú vagy egyéb)
402		Mélyépítés, útépítés, hídépítés, vasútépítés stb.
403		Szerelés
404		Kulcsrakész átadás

2

68/366/EGK irányelv

(liberalizációs irányelv: 68/365/EGK)

NICE-nómenklatúra

főcsoport	20. A	200 Állati és növényi eredetű zsírok és olajok gyártása
	20. B.	Élelmiszergyártó ágazatok (italgyártó ágazatok kivételével)
	201	Vágóhidak, húsipar, húskonzerv ipar
	202	Tej és tejtermékek gyártása
	203	Gyümölcs és zöldség konzerválása, tartósítása
	204	Halászati termékek konzerválása, tartósítása
	205	Malomipari termékek
	206	Sütőipari termékek, beleértve a cukrászatot és a hosszan eltartható sütőipari termékeket is
	207	Cukoripar
	208	Kakaó, csokoládé és cukorkagyártó ipar
	209	Egyéb élelmiszer-ipari ágazat
főcsoport	21.	Italgyártás
	211	Etilalkohol gyártása erjesztéssel, élesztő és szeszes italok gyártása
	212	Bor és egyéb nem malátatartalmú szeszes italok gyártása
	213	Sörgyártás és malátázás
	214	Üdítőital-gyártás és ásványvíz-palackozás
korábbi 30.		Gumi- és műanyagfeldolgozás, műszálás és szintetikus fonalak, valamint keményítő alapanyagú termékek gyártása
	304	Keményítő alapanyagú termékek gyártása

3

82/489/EGK irányelv

ISIC-nómenklatúra

korábbi 855 Fodrászatok, a pedikűrösök és a kozmetikus- és fodrászképző intézetek tevékenységeinek kivételével

II. jegyzék**75/368/EGK, 75/369/EGK és 82/470/EGK irányelvek főcsoportjai**

1

75/368/EGK irányelv (az 5. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységek)

ISIC-nómenklatúra

korábbi 04. főcsoport	Halászat
	043 Belvízi halászat
korábbi 38. főcsoport	Jármű- és járműalkatrész-gyártás
	381 Hajógyártás, hajójavítás
	382 Vasúti járművek és vasúti járműalkatrészek gyártása
	386 Repülőgépgyártás (beleértve az űrjárműveket is)

korábbi 71. főcsoport	A közlekedés kiegészítő tevékenységei, valamint egyéb tevékenységek:
711	Háló- és étkezőkocsi üzemeltetés; vasúti járművek karbantartása javítóműhelyben; vasúti kocsik takarítása
712	A városi, külvárosi és helyközi közlekedésben részt vevő járművek karbantartása
713	Egyéb, a közúti személyszállításban részt vevő járművek (gépjárművek, autóbuszok, taxik) karbantartása
714	Közúti kiegészítő berendezések üzemeltetése és karbantartása (díjköteles utak, alagutak és hidak, autóbusz-pályaudvarok, autóparkolók, autóbusz- és villamosgarázsok és remizek)
716	A belvízi hajózás kiegészítő tevékenységei (például vízi utak, kikötők és egyéb vízi közlekedési berendezések üzemeltetése és karbantartása, vontató és révkalauz szolgáltatások nyújtása a kikötőkben, bóják telepítése, hajók berakodása/kirakodása és egyéb hasonló szolgáltatások nyújtása, például hajómentés, csónakház vontatás és üzemeltetés)
73. főcsoport	Postai és távközlési szolgáltatások
korábbi 85. főcsoport	Személyi szolgáltatások
854	Mosoda, vegytisztító és kelmefestő szolgáltatás
856	Fényképészműtermek: portré fényképészet és kereskedelmi fényképészeti szolgáltatás a sajtófotózás kivételével
859	Egyéb személyi szolgáltatások (beleértve az épület- vagy helyiségfenntartási és -takarítási szolgáltatásokat is)

2

75/369/EGK irányelv (6. cikk: az ipari vagy kisipari jellegűnek tekintett tevékenységek)

ISIC-nómenklatúra

A következő, nem helyhez kötött tevékenységek:

- a) áruvásárlási és értékesítési tevékenységek:
- vándorkereskedők és házalók (korábbi ISIC 612 csoport),
  - rögzített standok kivételével, fedett vagy nyitott piacokon kereskedők;
- b) az ilyen tevékenységek nem helyhez kötött jellegű végzését kifejezetten kizáró vagy nem említő egyéb átmeneti intézkedések alá tartozó tevékenységek.

3

82/470/EGK irányelv (6. cikk (1) és (3) bekezdés)

Az ISIC-nómenklatúra 718 és 720 csoportja

A tevékenységek különösen a következő területeket érintik:

- bármilyen célú utazás vagy bizonyos részfeladat (utazás, elszállásolás, ellátás, kirándulások stb.) szervezése, ajánlata és közvetítése közvetlenül vagy jutalékért (2.B. cikk a) pontja),
- közvetítő szerep a különféle fuvarozók és az árut küldő vagy küldött árut fogadó személyek között, valamint az ilyen tevékenységekhez kapcsolódó egyéb tevékenységek elvégzése:
  - aa) a megbízó nevében szerződések megkötése a fuvarozókkal,
  - bb) a megbízó számára a legmegfelelőbbnek vélt fuvarozási mód, fuvarozó cég és útvonal kiválasztása,
  - cc) a fuvarozás műszaki szempontból történő előkészítése (például a fuvarozáshoz szükséges csomagolás); a fuvarozáshoz kapcsolódó különféle szolgáltatások nyújtása (például a hűtőszerelvények jéggel történő ellátása),
  - dd) a fuvarozáshoz szükséges formalitások elintézése, például menetlevelek kitöltése, szállítmányok összeállítása vagy szétválogatása,

- ee) a fuvarozás különféle szakaszainak összehangolása, a tranzit biztosítása, az áruk átrakása, továbbszállítása és egyéb intézkedések megtétele,
- ff) az áru előkészítése a speditőr, illetve a fuvarozó számára az árut küldő vagy a küldött árut fogadó személy számára fuvarlehetőség biztosítása,
- a fuvarozási költségek kiszámolása és a számítás ellenőrzése,
  - alkalmanként vagy folyamatosan szolgáltatásokat nyújt a hajótulajdonos vagy a tengeri fuvarozó nevében vagy megbízásából (például kapcsolattartás a kikötőhatóságokkal vagy a vámszervekkel, a hajóellátó vállalkozóval stb.)
- (A 2. cikk (A) bekezdésének a), b) és d) pontja alatt felsorolt tevékenységek).

III. jegyzék

64/222/EGK, 68/364/EGK, 68/368/EGK, 75/368/EGK, 75/369/EGK, 70/523/EGK és 82/470/EGK irányelvek

1

64/222/EGK irányelv

(liberalizációs irányelvek: 64/223/EGK és 64/224/EGK)

1. Egyéni vállalkozók nagykereskedelmi tevékenysége, kivéve a gyógyszerek, gyógyszerkészítmények, toxikus termékek, a kórokozók és a szén nagykereskedelmét (korábbi 611 csoport).
2. Egy vagy több személy megbízásából és utasítására tevékenykedő közvetítő szakmai tevékenységei kereskedelmi tevékenységek végrehajtásával kapcsolatos szerződések megtárgyalása vagy megkötése céljából a megbízó(k) nevében és a megbízó(k) számlájára.
3. Olyan közvetítő szakmai tevékenysége, aki bár nem rendelkezik állandó megbízással, kapcsolatot alakít ki olyan felek között, akik egymással közvetlenül kívánnak szerződni, vagy aki az ügyletet előkészíti, vagy segítséget nyújt a szerződés megkötésénél.
4. Olyan közvetítő szakmai tevékenysége, aki saját nevében más számlájára köt kereskedelmi ügyleteket.
5. Olyan közvetítő szakmai tevékenysége, aki mások számlájára árveréseken nagykereskedelmi értékesítést hajt végre.
6. Olyan közvetítő szakmai tevékenysége, aki házról-házra járva gyűjti össze a megrendeléseket.
7. Egy vagy több kereskedelmi, ipari vagy kiskereskedelmi vállalkozás megbízásában álló közvetítő által nyújtott szolgáltatás.

2

68/364/EGK irányelv

(liberalizációs irányelv: 68/363/EGK)

korábbi ISIC 612. csoport Kiskereskedelem

Kizárt tevékenységek: 012 Mezőgazdasági gépek bérbeadása

012	Mezőgazdasági gépek bérbeadása
640	Ingatlan bérbeadás
713	Autók, kocsik és lovak bérbeadása
718	Vasúti kocsik és vagonok bérbeadása
839	Gépek bérbeadása kereskedelmi tevékenységek végzéséhez
841	Moziférőhelyek és mozifilmek bérbeadása
842	Színházi férőhelyek és színházi berendezések bérbeadása
843	Hajók, csónakok, kerékpárok, pénzermével működő játékautomaták bérbeadása
853	Bútorozott helyiségek bérbeadása
854	Vászonnemű kölcsönzése
859	Ruhakölcsönzés

3

68/368/EGK irányelv

(liberalizációs irányelv: 68/367/EGK)

ISIC-nómenklatúra

korábbi ISIC 85. főcsoport:

1. éttermek, kávéházak, kisvendéglők és egyéb vendéglátó-ipari helyek (ISIC 852. csoport)
2. szállodák, panziók, táborhelyek és egyéb szállásadó helyek (ISIC 853. csoport)

4

75/368/EGK irányelv (7. cikk)

Valamennyi, a 75/368/EGK irányelv melléklete alá tartozó tevékenység, kivéve ennek az irányelvnek az 5. cikk (1) bekezdése alá tartozó tevékenységeket (e melléklet II. jegyzékének 1. pontja)

ISIC-nómenklatúra

korábbi 62. főcsoport	Bankok és egyéb pénzüzetek
	korábbi 620 Szabadalmi hivatal és a találmányi díj elosztásáért felelős szervezetek
korábbi 71. főcsoport	Fuvarozás
	korábbi 713 Közúti személyszállítás, kivéve a gépjárművekkel végzett szállítást
	korábbi 719 Folyékony szénhidrogének és egyéb folyékony vegyi anyagok csővezetékes szállítása
korábbi 82. főcsoport	Közösségi szolgáltatások
	827 Könyvtárak, múzeumok, botanikus kertek és állatkertek
korábbi 84. főcsoport	Szabadidős szolgáltatások
	843 Egyéb szabadidős szolgáltatások
	– sporttevékenységek (sportpályák üzemeltetése sportrendezvények szervezése stb.), az oktatói tevékenységek kivételével
	– sportfogadás (versenystállók, sportfogadási helyiségek, versenypályák stb.)
	– egyéb szabadidős szolgáltatások (cirkuszok, vidámparkok, egyéb szórakozási célú létesítmények)
korábbi 85. főcsoport	Személyi szolgáltatások
	korábbi 851 Háztartási szolgáltatások
	korábbi 855 Fodrászatok, a pedikűrösök és a kozmetikus- és fodrászképző intézetek tevékenységeinek kivételével
	korábbi 859 Egyéb személyi szolgáltatások, kivéve a sportcélú és természetgyógyász masszőröket és a hegyi vezetőket, a következő csoportok szerint:
	– fertőtlenítés és kártevő mentesítés
	– ruhakölcsönzés és tárgyak megőrzése
	– házasságközvetítés és hasonló szolgáltatások
	– asztrológia, jóslás stb.
	– higiéniai szolgáltatások és az azokhoz kapcsolódó tevékenységek
	– temetkezési és temetőfenntartási szolgáltatások
	– utaskísérő és idegenforgalmi tolmácsok

5

75/369/EGK irányelv (5. cikk)

A következő nem helyhez kötött önálló tevékenységek:

- a) áruvásárlási és értékesítési tevékenységek:
  - vándorkereskedők és házalók (korábbi ISIC 612 csoport)
  - rögzített standok kivételével, fedett vagy nyitott piacokon kereskedők;
- b) az ilyen tevékenységek nem helyhez kötött jellegű végzését kifejezetten kizáró vagy nem említő egyéb átmeneti intézkedések alá tartozó tevékenységek.

6

70/523/EGK irányelv

Önálló vállalkozói tevékenység a szén nagykereskedelem terén és közvetítői tevékenység a szén ágazatban (korábbi ISIC 6112. csoport, ISIC-nomenklatúra).

7

82/470/EGK irányelv (6. cikk (2) bekezdés)

[A 2. cikk A. pont c) és e) pontja, B. pont b) pontja, valamint C. és D. pontja alá sorolt tevékenységek]

A tevékenységek különösen a következő területeket érintik:

- vasúti kocsik bérbeadása személy- vagy áru fuvarozás céljaira,
- közvetítő tevékenység végzése hajók vásárlása, eladása vagy bérbeadása során,
- kivándorlók utaztatásával kapcsolatos szervezés, tárgyalás és szerződéskötés,
- letétbe helyezett tárgyak és áruk átvétele a letevő megbízásából, akár vámvizsgálattal, akár anélkül, áruraktárakban, raktárakban, bútorlerakatokban, hűtőházakban, gabonatórolókban stb.,
- áruátvételi bizonylat kiállítása a letevő számára a letétbe helyezett árurol vagy tárgyról,
- értékesítésre váró, a vevőhöz történő szállítás alatt álló vagy a piacról elszállításra kerülő élő állat szállítmányok esetén gondoskodás karámok, takarmány, elárúsítóhely stb. biztosításáról,
- gépjárművek műszaki vizsgálati és felügyeleti feladatainak ellátása,
- áruk geometriai méreteinek és súlyának mérése.

V. MELLÉKLET

Elismerés a minimálisan kötelező képzési feltételek összehangolása alapján

V.1. ORVOSOK

5.1.1. Orvosi oklevelek megnevezései

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képzés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Hivatkozási dátum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	– Les universités/De universiteiten – Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		1976. december 20.
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	– Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	2004. május 1.
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	– Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og – Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	1976. december 20.
Deutschland	– Zeugnis über die Ärztliche Prüfung – Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		1976. december 20.
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		2004. május 1.
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	– Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, – Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1981. január 1.
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una Universidad		1986. január 1.
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		1976. december 20.
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976. december 20.
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	1976. december 20.

Ország	Előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képesítés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Hivatkozási dátum
Kύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		2004. május 1.
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		2004. május 1.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	2004. május 1.
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	1976. december 20.
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		2004. május 1.
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medicina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni mahruġ mill-Kunsill Mediku	2004. május 1.
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		1976. december 20.
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1994. január 1.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza”	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	2004. május 1.
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1986. január 1.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine”	Univerza		2004. május 1.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny” („MUDr.”)	Vysoká škola		2004. május 1.
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiate-examen	– Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet – Kuopion yliopisto – Oulun yliopisto – Tampereen yliopisto – Turun yliopisto	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1994. január 1.
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1994. január 1.
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976. december 20.

5.1.2. Szakorvosi oklevelek megnevezései

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	Hivatkozási dátum
België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/ Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	1976. december 20.
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	2004. május 1.
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	1976. december 20.
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	1976. december 20.
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	2004. május 1.
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1981. január 1.
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1986. január 1.
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	1976. december 20.
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	1976. december 20.
Italia	Diploma di medico specialista	Università	1976. december 20.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	2004. május 1.
Latvija	„Sertifikāts”—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	2004. május 1.
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004. május 1.
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	1976. december 20.
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004. május 1.
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediki	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004. május 1.

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	Hivatkozási dátum
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	– Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst – Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	1976. december 20.
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1994. január 1.
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	2004. május 1.
Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1986. január 1.
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004. május 1.
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	2004. május 1.
Suomi/ Finland	Erikoislääkäarin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1994. január 1.
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1994. január 1.
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	1976. december 20.

5.1.3. A szakorvosi képzések megnevezései

Ország	Aneszteziológia Minimális képzési idő: 3 év	Általános sebészet Minimális képzési idő: 5 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elsler kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική

Ország	Aneszteziológia Minimális képzési idő: 3 év	Általános sebészet Minimális képzési idő: 5 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurgija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywne terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Ország	Idegsebészet Minimális képzési idő: 5 év	Szülészet-nőgyógyászat Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/ Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurgija	Ginekologija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurgija	Ostetricija u Ginekologija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Ország	Belgyógyászat Minimális képzési idő: 5 év	Szemészet Minimális képzési idő: 3 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophthalmologie/Oftalmologie
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophthalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophthalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Medicina Interna	Oftalmoloģija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheekunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrznego	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútrošné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

Ország	Fül-orr-gégegyógyászat Minimális képzési idő: 3 év	Csecsemő- és gyermekgyógyászat Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pediatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloģija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
Slovenija	Otorinolaringoloģija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Ország	Tüdőgyógyászat Minimális képzési idő: 4 év	Urológia Minimális képzési idő: 5 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/ Belgien	Pneumologie	Urologie
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ptiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Medicina Respiratorja	Uroloģija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Ország	Ortopédia Minimális képzési idő: 5 év	Patológia Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatoloģija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Ország	Neurológia Minimális képzési idő: 4 év	Pszichiátria Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neurologia	Psiühiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psihiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Ország	Radiológia Minimális képzési idő: 4 év	Sugárterápia Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie - Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Ország	Fül-orr-gégegyógyászat Minimális képzési idő: 3 év	Csecsemő- és gyermekgyógyászat Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Ķirurgija Plastika	
Nederland	Plastische Chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkkirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

Ország	Mikrobiológia és bakteriológia Minimális képzési idő: 4 év	Biokémia Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Ország	Immunológia Minimális képzési idő: 4 év	Mellkasebészet Minimális képzési idő: 5 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Immunología	Cirurgía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurgija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkasebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurgija Kardjo-Toracika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän- ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Hatályon kívül helyezés időpontja a 27. cikk (3) bekezdés értelmében:
(*) 1983. január 1.

Ország	Gyermeksebészet Minimális képzési idő: 5 év	Érsebészet Minimális képzési idő: 5 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Hatályon kívül helyezés időpontja a 27. cikk (3) bekezdés értelmében:
(*) 1983. január 1.

Ország	Kardiológia Minimális képzési idő: 4 év	Gasztroenterológia Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Ország	Reumatológia Minimális képzési idő: 4 év	Általános haematológia Minimális képzési idő: 3 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/ Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatologija	Ematologija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Ország	Endokrinológia Minimális képzési idő: 3 év	Fizioterápia Minimális képzési idő: 3 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Ország	Neuropszichiátria Minimális képzési idő: 5 év	Bőr- és nemibeteg-gyógyászat Minimális képzési idő: 3 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénéreologie/Dermato-venerologie
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsychiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénéreologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venereoloģija
Nederland	Zenuw- en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Hatályon kívül helyezés időpontja a 27. cikk (3) bekezdés értelmében:

(*) 1987. augusztus 1., kivéve azon személyek esetében, akik képzésüket ezen időpontot megelőzően kezdték meg.

(**) 1971. december 31.

(***) 1999. október 31.

(****) Szakmai képesítés megszerzését tanúsító okiratot nem adnak ki az 1982. március 5. után megkezdett képzések esetében.

(*****) 1984. július 9.

Ország	Radiológia Minimális képzési idő: 4 év	Gyermekpszichiátria Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electrorradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology (**)	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Hatályon kívül helyezés időpontja a 27. cikk (3) bekezdés értelmében

(*) 1971. december 3.

(**) 1993. október 31.

(***) Szakmai képesítés megszerzését tanúsító okiratot nem adnak ki az 1982. március 5. után megkezdett képzések esetében.

(****) 1984. július 8.

Ország	Geriátria Minimális képzési idő: 4 év	Nefrológia Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Geriatric	Nefrologie
Danmark	Geriatric eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatría	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriatría	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloģija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		
Polska	Geriatría	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatría	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatría/Geriatric	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrik	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Ország	Infektológia Minimális képzési idő: 4 év	Társadalomorvostan és szociális orvostan Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiéna a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγιεινολογία/Κοινωνική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infeciologia	Saúde pública
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsövärd
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Ország	Farmakológia Minimális képzési idő: 4 év	Foglalkozás-örvostan Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-örvostan (üzemörvostan)
Malta	Farmakoloġġja Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		– Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde – Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsövård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

Ország	Allergológia Minimális képzési idő: 3 év	Nukleáris medicina Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Ország	Arc- és állkapocs-sebészet (orvosi alapképzés) Minimális képzési idő: 5 év
	Szakmai cím
Belgique/België/ Belgien	
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
Slovenija	Maxilofaciálna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Ország	Haematológia Minimális képzési idő: 4 év Szakmai cím
Belgique/België/Belgien	
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

A 27. cikk (3) bekezdés értelmében a visszavonás időpontja:

(*) 1983. január 1., kivéve azok esetében, akik képzésüket e dátum előtt kezdték és 1988 végéig befejezték.

Ország	Sztomatológia Minimális képzési idő: 3 év	Bőrgyógyászat Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		Dermatologija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Hatályon kívül helyezés időpontja a 27. cikk (3) bekezdés értelmében:
(*) 1994. december 31.

Ország	Venerológia Minimális képzési idő: 4 év	Trópusi betegségek Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medicina Uro-ģenetalı	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Ország	Gasztroenterológia sebészet Minimális képzési idő: 5 év	Traumatológia Minimális képzési idő: 5 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

A 27. cikk (3) bekezdés értelmében a visszavonás időpontja:
(*) 1983. január 1.

Ország	Klinikai neurofiziológia Minimális képzési idő: 4 év	Arc-állcsont-szájsebészet (orvosi és fogorvosi alapképzés) ⁽¹⁾ Minimális képzési idő: 4 év
	Szakmai cím	Szakmai cím
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichts chirurgie
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiología clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

⁽¹⁾ Az arc-állcsont-szájsebész hivatalos végzettséget igazoló bizonyítvány megszerzéséhez szükséges képzés (orvosi és fogorvosi alapképzés) előfeltétele az orvosi alapképzés (24. cikk) befejezése és hitelesítése mellett a fogorvosi alapképzés (34. cikk) befejezése és hitelesítése.

5.1.4. Háziorvosi oklevelek megnevezései

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Szakmai cím	Hivatkozási dátum
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	1994. december 31.
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	2004. május 1.
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	1994. december 31.
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	1994. december 31.
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	2004. május 1.
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	1994. december 31.
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	1994. december 31.
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	1994. december 31.
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	1994. december 31.
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	1994. december 31.
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	2004. május 1.
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	2004. május 1.
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	2004. május 1.
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	1994. december 31.
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	2004. május 1.
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	2004. május 1.
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	1994. december 31.
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	1994. december 31.
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	2004. május 1.

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Szakmai cím	Hivatkozási dátum
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	1994. december 31.
Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	2004. május 1.
Slovensko	Diplom o specializaciji v odbore „všeobecné lekárstvo”	Všeobecný lekár	2004. május 1.
Suomi/ Finland	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	1994. december 31.
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	1994. december 31.
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	1994. december 31.

V.2. ÁLTALÁNOS ÁPOLÓ

5.2.1. Általános ápolók képzési programja

Az ápolói oklevél, bizonyítvány vagy a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzéséhez szükséges tanulmányi program a következő két részből áll.

A. Elméleti képzés

a. Ápolás: – A szakma természete és etikája – Az egészségügy és az ápolás általános alapelvei – Az ápolás alapelvei az alábbiakra vonatkozólag: – általános orvostan és szakorvostan – általános sebészet és szaksebészet – gyermekgondozás és gyermekgyógyászat – terhesgondozás – elmegyógyászat és pszichiátria – idősek gondozása és geriátria	b. Alaptudományok: – Anatómia és fiziológia – Patológia – Bakteriológia, virológia és parazitológia – Biofizika, biokémia és radiológia – Dietetika – Higiénia: – megelőző gyógyászat – egészségügyi oktatás – Farmakológia	c. Társadalomtudományok: – Szociológia – Pszichológia – Közigazgatási alapelvek – Oktatás alapelvei – Szociális és egészségügyi jogi ismeretek – Az ápolás jogi szempontjai

B. Klinikai gyakorlat

- Ápolás az alábbiakra vonatkozólag:
  - általános orvostan és szakorvostan
  - általános sebészet és szaksebészet
  - gyermekgondozás és gyermekgyógyászat
  - terhesgondozás
  - elmegyógyászat és pszichiátria
  - idősek gondozása és geriátria
  - otthoni ápolás

Egy-két tantárgyat ezek közül más tudományág szövegösszefüggésében vagy azzal együtt is lehet tanulni.

Az elméleti és gyakorlati képzés megosztásának kiegyensúlyozottnak és összehangoltnak kell lennie, hogy biztosítsa az ezen mellékletben hivatkozott tudás és tapasztalat megfelelő módon történő megszerzését.

5.2.2. Az általános ápolói oklevelek megnevezései

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	Szakmai cím	Hivatkozási dátum
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> - Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) - Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) - Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin 	<ul style="list-style-type: none"> - De erkende opleidingsinstututen/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten - De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft 	<ul style="list-style-type: none"> - Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) - Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster) 	1979. június 29.
Česká republika	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o absolutoriu 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Všeobecná sestra 2. Všeobecný ošetrovatel 	2004. május 1.
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejerskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	1979. június 29.
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger	1979. június 29.
Eesti	Diplom õe erialal	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool 	õde	2004. május 1.
Ελλάς	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1981. január 1.

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	Szakmai cím	Hivatkozási dátum
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1986. január 1.
France	– Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) – Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	1979. június 29.
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	1979. június 29.
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	1979. június 29.
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	2004. május 1.
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	2004. május 1.
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	2004. május 1.
Luxembourg	– Diplôme d'Etat d'infirmier – Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	1979. június 29.
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	2004. május 1.
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	2004. május 1.
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	1979. június 29.

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	Szakmai cím	Hivatkozási dátum
Österreich	<ol style="list-style-type: none"> Diplom als „Diplomierete Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger“ Diplom als „Diplomierete Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger“ 	<ol style="list-style-type: none"> Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege Allgemeine Krankenpflegeschule 	<ul style="list-style-type: none"> Diplomierete Krankenschwester Diplomierter Krankenpfleger 	1994. január 1.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa”	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze	Pielegniarka	2004. május 1.
Portugal	<ol style="list-style-type: none"> Diploma do curso de enfermagem geral Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem Carta de curso de licenciatura em enfermagem 	<ol style="list-style-type: none"> Escolas de Enfermagem Escolas Superiores de Enfermagem Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde 	Enfermeiro	1986. január 1.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik”	<ol style="list-style-type: none"> Univerza Visoka strokovna šola 	Diplomirana medicinska sestra/ Diplomirani zdravstvenik	2004. május 1.
Slovensko	<ol style="list-style-type: none"> Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovatelstva” („Mgr.”) Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovatelstva” („Bc.”) Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra 	<ol style="list-style-type: none"> Vysoká škola Vysoká škola Stredná zdravotnícka škola 	Sestra	2004. május 1.
Suomi/ Finland	<ol style="list-style-type: none"> Sairaanhoitajan tutkinto/Sjukskötarexamen Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH) 	<ol style="list-style-type: none"> Terveystieteiden tutkimuskeskus/ Hälsovårdsläroanstalter Ammattikorkeakoulu/ Yrkehögskolor 	Sairaanhoitaja/Sjukskötare	1994. január 1.
Sverige	Sjukskötarskeexamen	Universitet eller högskola	Sjukskötarska	1994. január 1.
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	<ul style="list-style-type: none"> State Registered Nurse Registered General Nurse 	1979. június 29.

V.3. FOGORVOS

5.3.1. Fogorvosok képzési programja

A fogorvosi oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzéséhez szükséges tanulmányi programnak legalább a következő tantárgyakat kell tartalmaznia. Lehetséges egy vagy több tantárgynak más tantárgy részeként, vagy más tantárgyhoz kapcsolódóan történő oktatása.

A. Alap tantárgyak – Kémia – Fizika – Biológia	B. Orvos-biológiai tantárgyak és általános orvosi tantárgyak – anatómia – embriológia – sejttan, beleértve a citológiát is – fiziológia – biokémia (vagy fiziológiai kémia) – patológiai anatómia – általános patológia – gyógyszerstan – mikrobiológia – higiénia – megelőző orvostudomány és járványtan – radiológia – fizioterápia – általános sebészet – belgyógyászat, beleértve a gyermekgyógyászatot is – fül-, orr- és gégegyógyászat – bőr- és nemibeteg gyógyászat – általános pszichológia – pszichopatológia – neuropatológia – aneszteziológia	C. Közvetlenül a fogászatra vonatkozó tantárgyak – helyreállító fogászat – fogászatban alkalmazott anyagok és berendezések – megtartó fogászat – preventív fogászat – érzéstelenítés és nyugtatás a fogászatban – speciális sebészet – a szájüreg speciális patológiája – klinikai gyakorlat – gyermekfogászat – fogszabályozástan – parodontológia – fogászati radiológia – a szájüreg speciális fiziológiája – szakmai szervezet, etika és jogalkotás – a fogászati tevékenység szociális szempontjai

5.3.2. Fogorvosi oklevelek megnevezései

Ország	Előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képesítés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Szakmai cím	Hivatkozási dátum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	– De universiteiten/Les universités – De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheel- kunde/Licencié en science dentaire	1980. január 28.
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	2004. május 1.
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidatek- samen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	1980. január 28.

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képzés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Szakmai cím	Hivatkozási dátum
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	1980. január 28.
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	2004. május 1.
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1981. január 1.
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1986. január 1.
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	1980. január 28.
Ireland	<ul style="list-style-type: none"> – Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) – Bachelor of Dental Surgery (BDS) – Licentiate in Dental Surgery (LDS) 	<ul style="list-style-type: none"> – Universities – Royal College of Surgeons in Ireland 		<ul style="list-style-type: none"> – Dentist – Dental practitioner – Dental surgeon 	1980. január 28.
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	1980. január 28.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντίατρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	2004. május 1.
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	2004. május 1.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	2004. május 1.
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	1980. január 28.
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	2004. május 1.

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képzés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Szakmai cím	Hivatkozási dátum
Malta	Lawrja fil- Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	2004. május 1.
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	1980. január 28.
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1994. január 1.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta”	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	2004. május 1.
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	– Faculdades – Institutos Superiores		Médico dentista	1986. január 1.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine”	– Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/ Doktorica dentalne medicine	2004. május 1.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lekárstva” („MDDr.”)	– Vysoká škola		Zubný lekár	2004. május 1.
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisen-siaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	– Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1994. január 1.
Sverige	Tandläkarexamen	– Universitetet i Umeå – Universitetet i Göteborg – Karolinska Institutet – Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1994. január 1.
United Kingdom	– Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) – Licentiate in Dental Surgery	– Universities – Royal Colleges		– Dentist – Dental practitioner – Dental surgeon	1980. január 28.

5.3.3. Szakfogorvosi oklevelek megnevezései

Fogszabályozástan			
Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	Hivatkozási dátum
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	2005. január 27.
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	1980. január 28.
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landes Zahnärztekammer	1980. január 28.
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	2004. május 1.
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθodontικής	– Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση – Νομαρχία	1981. január 1.
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	1980. január 28.
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980. január 28.
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	2005. május 21.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθodontική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004. május 1.
Latvija	„Sertifikāts”— kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	2004. május 1.
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004. május 1.
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004. május 1.
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004. május 1.
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980. január 28.
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodontji	Centrum Egzaminów Medycznych	2004. május 1.
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004. május 1.
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	– Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	1994. január 1.
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1994. január 1.
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	1980. január 28.

Szájsebészet

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	Hivatkozási dátum
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	1980. január 28.
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landes Zahnärztekammer	1980. január 28.
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	– Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση – Νομαρχία	1981. január 1.
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980. január 28.
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	2005. május 21.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντίατρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004. május 1.
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004. május 1.
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004. május 1.
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal-halq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004. május 1.
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980. január 28.
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	2004. május 1.
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004. május 1.
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka-kirurgia/Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi	– Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	1994. január 1.
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1994. január 1.
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	1980. január 28.

V.4. ÁLLATORVOS

5.4.1. Képzési program állatorvosok részére

Az állatorvosi oklevél, bizonyítvány vagy a képzítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzéséhez szükséges tanulmányi programnak legalább a következő tantárgyakat kell tartalmaznia.

Lehetséges egy vagy több tantárgynak más tantárgy részeként, vagy más tantárgyhoz kapcsolódóan történő oktatása.

A. Alaptantárgyak

- Fizika
- Kémia
- Állatélettan
- Növényélettan
- Biomatematika

B. Szaktantárgyak

a. Alaptudományok:

- anatómia (beleértve a szövettant és az embriológiát)
- fiziológia
- biokémia
- genetika
- gyógyszeratan
- gyógyszerészet
- toxikológia
- mikrobiológia
- immunológia
- járványtan
- szakmai etika

b. Klinikai tudományok:

- szülészet
- patológia (beleértve a patológiai anatómiát is)
- parazitológia
- klinikai gyógyászat és sebészet (beleértve az aneszteziológiát is)
- klinikai előadások a különböző háziállatokról, szárnyasokról és más állatfajokról
- megelőző orvostudomány
- radiológia
- szaporodás és szaporodási rendellenességek
- állatjárványtani előírások
- állatorvosi jog és igazságügyi állatorvostan
- terapeutika
- propaedeutika

c. Állattartás

- állattartás
- takarmányozás
- agronómia
- agrárgazdaságtan
- állattenyésztés
- állatorvosi higiénia
- állattétel és -védelem

d. Élelmiszerhigiénia

- állati takarmányok vagy állati eredetű élelmiszerek vizsgálata és ellenőrzése
- élelmiszerhigiénia és -technológia
- gyakorlati munka (beleértve a vágóhidakon és az élelmiszerfeldolgozó helyeken végzett gyakorlati munkát)

A gyakorlati képzés elvégezhető szakmai gyakorlat formájában is, feltéve, hogy a képzés nappali tagozatos, és az illetékes hatóság közvetlen ellenőrzése alatt történik, és az ötéves tanulmányi időszakon belül nem haladja meg a hat hónapot.

Az elméleti és gyakorlati képzés megoszlásának a különböző tantárgycsoportok között kiegyensúlyozottnak és összehangoltnak kell lennie, hogy biztosítsa a tudás és tapasztalat olyan megszerzését, amely lehetővé teszi az állatorvosok számára feladataik elvégzését.

5.4.2. Állatorvosok formális képzésének bizonyítékai

Ország	Előírt képzítés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képzítés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Hivatkozás dátuma
België/Belgique/Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	– De universiteiten/Les universités – De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1980. december 21.

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képzés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Hivatkozás dátuma
Česká republika	<ul style="list-style-type: none"> – Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) – Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.) 	Veterinární fakulta univerzity v České republice		2004. május 1.
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		1980. december 21.
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		1980. december 21.
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		2004. május 1.
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1981. január 1.
España	Título de Licenciado en Veterinaria	<ul style="list-style-type: none"> – Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una universidad 		1986. január 1.
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			1980. december 21.
Ireland	<ul style="list-style-type: none"> – Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) – Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS) 			1980. december 21.
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1985. január 1.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		2004. május 1.
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		2004. május 1.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		2004. május 1.

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képzés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Hivatkozás dátuma
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		1980. december 21.
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvostudományi Kar		2004. május 1.
Malta	Licenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji		2004. május 1.
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			1980. december 21.
Österreich	– Diplom-Tierarzt – Magister medicinae veterinariae	Universität	– Doktor der Veterinärmedizin – Doctor medicinae veterinariae – Fachtierarzt	1994. január 1.
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		2004. május 1.
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1986. január 1.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine“	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	2004. május 1.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny“ („MVDr.“)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		2004. május 1.
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicinen licentiaexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1994. január 1.
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1994. január 1.
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		1980. december 21.

V.5. SZÜLÉSNŐ

5.5.1. Képzési program szülésznek részére (I. és II. típusú képzések)

A szülész női oklevél, bizonyítvány vagy a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzéséhez szükséges tanulmányi program a következő két részből áll.

A. Elméleti és technikai útmutatás

a. Általános tantárgyak

- Anatómiai és fiziológiai alapismeretek
- Patológiai alapismeretek
- Bakteriológiai, virológiai és parazitológiai alapismeretek
- Biofizikai, biokémiai és radiológiai alapismeretek
- Gyermekgyógyászat, különös tekintettel az újszülöttekre
- Higiénia, egészségügyi felvilágosítás, megelőző orvoslás, betegségek korai felismerése
- Táplálkozástudomány és diétetika, különös tekintettel a nőkre, újszülöttekre és csecsemőkre
- Szociológiai alapismeretek és szociál-egészségügyi kérdések
- A farmakológia alapjai
- Pszichológia
- A tanítás alapelvei és módszerei
- Egészségügyi és szociális törvényi szabályozás és az egészségügy szervezete
- Szakmai etika és szakmai jogi szabályozás
- Szexuális felvilágosítás és családtervezés
- Az anya- és a gyermek jogi védelme

b. A szülész nők tevékenységével kapcsolatos szaktantárgyak

- Anatómia és fiziológia
- Embriológia és a magzat fejlődése
- Terhesség, szülés és puerperium
- Szülészeti és nőgyógyászati patológia
- Felkészítés a szülésre és a szülővé válásra, a fiziológiai szempontok figyelembe vételével
- Felkészítés a szülésre (beleértve a nőgyógyászati eszközök használatát)
- Fájdalomcsillapítás, érzéstelenítés és újraélesztés
- Az újszülött fiziológiája és patológiája
- Az újszülött gondozása és felügyelete
- Pszichológiai és szociális tényezők

B. Gyakorlati képzés és klinikai gyakorlat

Ezt a képzést megfelelő felügyelet alatt kell teljesíteni:

- Terhesgondozás, legalább 100 szülés előtti vizsgálat végrehajtása.
- Legalább 40 terhes asszony gondozása és felügyelete.
- Legalább 40 szülés levezetése a hallgató által, ha ez nem teljesíthető a rendelkezésre álló asszonyok hiánya miatt, ez a szám minimum 30-ra csökkenthető, amennyiben a hallgató asszisztál további 20 szülésnél.
- Aktív részvétel farfekvéses szülésnél. Amennyiben ez nem lehetséges a farfekvéses születek hiánya miatt, a gyakorlat végrehajtható szimulált helyzetben is.
- Bevezetés az epiziotómia kivitelezésébe és a varrat elkezdésébe. A varrás gyakorlása tartalmazza az epiziotómiát követő varrást és az egyszerű sebészeti varrást. Végző esetben végrehajtható szimulált helyzetben is.
- 40 asszony felügyelete és gondozása veszélyeztetett terhesség vagy veszélyeztetett szülés vagy veszélyeztetett gyermekágyi időszak esetén.
- Legalább 100 gyermekágyas asszony és egészséges újszülött gondozása és felügyelete (a vizsgálatot is beleértve).
- Különleges gondozást igénylő újszülöttek felügyelete és gondozása, beleértve a koraszülött, túlhordott, alacsony súllyal született és beteg újszülötteket.
- Kóros szülészeti vagy nőgyógyászati tünetekkel rendelkező asszonyok gondozása.
- Bevezetés a gyógyászatba és a sebészetbe. A bevezetésnek tartalmaznia kell elméleti útmutatásokat és klinikai gyakorlatot.

Az elméleti és gyakorlati képzésnek (a képzési program A része) kiegyensúlyozottnak és összehangottnak kell lennie a klinikai gyakorlattal (a képzési program B része), hogy a függelékben felsorolt tudás és tapasztalat megfelelő módon megszerzhető legyen.

A klinikai gyakorlatot kórházi osztályon vagy a megfelelő hatóság vagy személyek által felügyelt egészségügyi intézményben kell végrehajtani felügyelt szolgálatban töltött gyakorlat keretében. A gyakorlat részeként a szülész nő hallgatók részt kell, hogy vegyenek az érintett osztályok tevékenységében, olyannyira, amennyire ezek a tevékenységek hozzájárulnak képzésükhöz. Meg kell őket tanítani a szülész nők tevékenységének felelősségére.

5.5.2. Szülészneti oklevelek megnevezései

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képzés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Hivatkozás dátuma
België/Belgique/Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	– De erkende opleidingsinstututen/Les établissements d'enseignement – De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	1983. január 23.
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) – Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) – Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	2004. május 1.
Danmark	Bevis for bestået jordmoderskamen	Danmarks jordmoderskole	Jordmoder	1983. január 23.
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	– Hebamme – Entbindungspfleger	1983. január 23.
Eesti	Diplom ämmaemandaerialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	– Ämmaemand	2004. május 1.
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	– Μαία – Μαιευτής	1983. január 23.
España	– Título de Matrona – Título de Asistente obstétrico (matrona) – Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	– Matrona – Asistente obstétrico	1986. január 1.
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	1983. január 23.
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	1983. január 23.
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	1983. január 23.

Ország	Előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képesítés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Hivatkozás dátuma
Kύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	2004. május 1.
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	2004. május 1.
Lietuva	<p>1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją</p> <p>– Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje</p> <p>2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją</p> <p>– Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje</p> <p>3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją</p>	<p>1. Universitetas</p> <p>2. Kolegija</p> <p>3. Kolegija</p>	Akušeris	2004. május 1.
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	1983. január 23.
Magyarország	Szülész-nő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülész-nő	2004. május 1.
Malta	Lawrja jew diploma fl- Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	2004. május 1.
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	1983. január 23.
Österreich	Hebammen-Diplom	– Hebammenakademie – Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1994. január 1.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa”	Az illetékes hatóságok által elismert felsőfokú oktatási intézmény	Położna	2004. május 1.
Portugal	<p>1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p> <p>2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p> <p>3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p>	<p>1. Ecolas de Enfermagem</p> <p>2. Escolas Superiores de Enfermagem</p> <p>3. – Escolas Superiores de Enfermagem – Escolas Superiores de Saúde</p>	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1986. január 1.

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képzés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Hivatkozás dátuma
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	2004. május 1.
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie” („Bc.”) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	2004. május 1.
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/hälsöförhållningsanstalter 2. Ammattikorkeakoulu/ Yrkehögskolor	Kätilö/Barnmorska	1994. január 1.
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1994. január 1.
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	1983. január 23.

V.6. GYÓGYSZERÉSZ

5.6.1. Gyógyszerészek képzési programja

- Növény- és állatélettan
- Fizika
- Általános és szervetlen kémia
- Szerves kémia
- Analitikai kémia
- Gyógyszerkémia, a gyógyászati termékek vizsgálatát is beleértve
- Általános és alkalmazott biokémia (orvosi)
- Anatómia és fiziológia; orvosi terminológia
- Mikrobiológia
- Farmakológia és farmakoterápia
- Farmakológiai technológia
- Toxikológia
- Farmakognózi
- Törvényi szabályozás és szakmai etika, ahol helyénvaló.

Az elméleti és a gyakorlati képzés közötti egyensúly minden tantárgy esetében úgy alakítandó, hogy az elméleti oktatás elég súlyt kapjon, hogy ezáltal fennmaradjon a képzés egyetemi jellege.

5.6.2. Gyógyszerész oklevelek megnevezései

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képzés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Hivatkozás dátuma
België/Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmaciens	– De universiteiten/Les universités – De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1987. október 1.
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	2004. május 1.
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidatexamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1987. október 1.
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1987. október 1.
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimise	Tartu Ülikool		2004. május 1.
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1987. október 1.
España	Título de Licenciado en Farmacia	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una universidad		1987. október 1.
France	– Diplôme d'Etat de pharmacien – Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1987. október 1.
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1987. október 1.
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1993. november 1.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		2004. május 1.
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		2004. május 1.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		2004. május 1.

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képzés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Hivatkozás dátuma
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmaciens	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1987. október 1.
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, rövid: mag. Pharm)	EG Egyetem		2004. május 1.
Malta	Lawrja fil-farmacija	Universita' ta' Malta		2004. május 1.
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1987. október 1.
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1994. október 1.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		2004. május 1.
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1987. október 1.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	2004. május 1.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie” („Mgr.”)	Vysoká škola		2004. május 1.
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	– Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet – Kuopion yliopisto		1994. október 1.
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1994. október 1.
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1987. október 1.

V.7. ÉPÍTÉSZMÉRNÖK

5.7.1. A 46. cikk értelmében elismert építészmérnöki oklevelek

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képzés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Tanév dátuma
België/ Belgique/ Belgien	<ol style="list-style-type: none"> 1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect <ol style="list-style-type: none"> 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique” van Mons <ol style="list-style-type: none"> 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons 		1988/1989
Danmark	Arkitekt cand. arch.	<ul style="list-style-type: none"> – Kunstakademiets Arkitektskole i København – Arkitektskolen i Århus 		1988/1989
Deutschland	<p>Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.</p> <p>Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Universitäten (Architektur/Hochbau) – Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) – Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) – Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) – Hochschulen für bildende Künste – Hochschulen für Künste <ul style="list-style-type: none"> – Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ⁽¹⁾ – Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen 		1988/1989
		<p>⁽¹⁾ Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.</p>		

Ország	Előírt képezés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képezés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Tanév dátuma
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	<ul style="list-style-type: none"> – Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών – Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής 	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989
España	Título oficial de arquitecto	<p>Rectores de las universidades enumeradas a continuación:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès; – Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid; – Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas; – Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia; – Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla; – Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid; – Universidad de Santiago de Compostela, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña; – Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián; – Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona; – Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares; – Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada; – Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante; – Universidad Europea de Madrid; – Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona; – Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle; – Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia; – Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada. 		<p>1988/1989</p> <p>1999/2000</p> <p>1999/2000</p> <p>1997/1998</p> <p>1998/1999</p> <p>1999/2000</p> <p>1998/1999</p> <p>1999/2000</p> <p>1994/1995</p>

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képzés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Tanév dátuma
France	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture 		1988/1989
Ireland	<ol style="list-style-type: none"> 1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 – Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch)) 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRIA) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland 		1988/1989
Italia	<p>— Laurea in architettura</p> <p>— Laurea in ingegneria edile — architettura</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Università di Camerino – Università di Catania — Sede di Siracusa – Università di Chieti – Università di Ferrara – Università di Firenze – Università di Genova – Università di Napoli Federico II – Università di Napoli II – Università di Palermo – Università di Parma – Università di Reggio Calabria – Università di Roma „La Sapienza” – Università di Roma III – Università di Trieste – Politecnico di Bari – Politecnico di Milano – Politecnico di Torino – Istituto universitario di architettura di Venezia – Università dell'Aquila – Università di Pavia – Università di Roma „La Sapienza” 	<p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>1988/1989</p> <p>1998/1999</p>

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képzés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Tanév dátuma
	<p>— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura</p> <p>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura</p> <p>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura</p> <p>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura</p> <p>— Laurea specialistica in Architettura</p>	<p>– Università dell’Aquila</p> <p>– Università di Pavia</p> <p>– Università di Roma „La Sapienza”</p> <p>– Università di Ancona</p> <p>– Università di Basilicata — Potenza</p> <p>– Università di Pisa</p> <p>– Università di Bologna</p> <p>– Università di Catania</p> <p>– Università di Genova</p> <p>– Università di Palermo</p> <p>– Università di Napoli Federico II</p> <p>– Università di Roma — Tor Vergata</p> <p>– Università di Trento</p> <p>– Politecnico di Bari</p> <p>– Politecnico di Milano</p> <p>– Prima Facoltà di Architettura dell’Università di Roma „La Sapienza”</p> <p>– Università di Ferrara</p> <p>– Università di Genova</p> <p>– Università di Palermo</p> <p>– Politecnico di Milano</p> <p>– Politecnico di Bari</p> <p>– Università di Roma III</p> <p>– Università di Firenze</p> <p>– Università di Napoli II</p> <p>– Politecnico di Milano II</p>	<p>Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>2002/2003</p> <p>1998/1999</p> <p>1999/2000</p> <p>2003/2004</p> <p>2004/2005</p>
Nederland	<p>1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur</p> <p>2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek</p>	<p>1. Technische Universiteit te Delft</p> <p>2. Technische Universiteit te Eindhoven</p>	<p>Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.</p>	<p>1988/1989</p>

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képzés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Tanév dátuma
	<p>3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> – de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam – de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam – de Hogeschool Katholieke Leer­gangen te Tilburg – de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem – de Rijkshogeschool Groningen te Groningen – de Hogeschool Maastricht te Maastricht 			
Österreich	<p>1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p>	<p>1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)</p> <p>2. Technische Universität Wien</p> <p>3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)</p> <p>4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien</p> <p>5. Akademie der Bildenden Künste in Wien</p> <p>6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz</p>		1998/1999
Portugal	<p>Carta de curso de licenciatura em Arquitectura Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/92</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa – Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto – Escola Superior Artística do Porto – Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto 		1988/1989 1991/1992
Suomi/ Finland	<p>Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Teknillinen korkeakoulu /Tekniska högskolan (Helsinki) – Tampereen teknillinen korkeakoulu/ Tammerfors tekniska högskola – Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet 		1998/1999
Sverige	<p>Arkitektexamen</p>	<p>Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet</p>		1998/1999

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Kibocsátó szerv	A képzés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolás	Tanév dátuma
United Kingdom	1. Diplomas in architecture 2. Degrees in architecture 3. Final examination 4. Examination in architecture 5. Examination Part II	1. – Universities – Colleges of Art – Schools of Art 2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in <i>Criteria for validation</i> published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the <i>Criteria for validation</i> .	1988/1989

VI. MELLÉKLET

A minimális képzési követelmények összehangolásától függően elismert szakmák tekintetében alkalmazandó szerzett jogok

6. Építészmérnökök előírt képzésének megszerzését tanúsító okirat, melyekre a 49. cikk (1) bekezdése értelmében szerzett jogok hatályosak

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Hivatkozási tanév dátuma
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> – az országos építészmérnöki főiskolák vagy az országos építészmérnöki intézmények által kiállított felsőfokú oklevelek (architecte-architect) – a hasselti tartományi építészmérnöki főiskola által kiállított oklevelek (architect) – a Királyi Képzőművészeti Akadémia által kiállított oklevelek (architecte-architect) – az „écoles Saint-Luc” által kiállított oklevelek (architecte-architect) – általános mérnöki végzettséget igazoló egyetemi diplomák, amelyekhez kapcsolódik egy, az építész szövetség által kiadott, a szakmai gyakorlatról szóló igazolás, és amely feljogosítja birtokosát az építész szakmai cím viselésére (architecte-architect) – a központi vagy állami építészmérnöki vizsgabizottság által kiadott építészmérnöki diplomák (architecte-architect) – általános mérnöki/építész oklevelek és építész/mérnöki oklevelek, amelyeket az egyetemi alkalmazott tudományok karai és a mons-i műszaki kar adnak ki (ingénieur-architecte, ingénieur-architect) 	1987/1988
Česká republika	<ul style="list-style-type: none"> – a „České vysoké učení technické” (a prágai Cseh Műszaki Egyetem) karai által odaítélt oklevelek: „Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (építészeti és építőmérnöki kar) (1951-ig), „Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (építészeti és építőmérnöki kar) (1951-től 1960-ig) „Fakulta stavební” (építőmérnöki kar) (1960-tól) a következő szakirányokon: épület-kivitelezés és épületszerkezetek, épület-kivitelezés, kivitelezés és építészet, építészet (beleértve a várostervezést és a területrendezést), polgári, ipari és mezőgazdasági építkezések vagy építő- és építészmérnöki területen folytatott mérnöki tanulmányi programban „Fakulta architektury” (építészmérnöki kar) (1976-tól) a következő szakirányokon: építészet, várostervezés és területrendezés, vagy a következő tanulmányi programban: építészet és várostervezés a következő szakirányokon: építészet, az építészeti tervezés elmélete, várostervezés és területrendezés, építészettörténet, történelmi építmények helyreállítása, vagy építészet és épület kivitelezés – a „Vysoká škola stavitelství v Brně” (1951-től 1956-ig) által odaítélt oklevelek az építész- és építőmérnöki tanulmányok területén – a „Vysoké učení technické v Brně”, és a „Fakulta architektury” (építészmérnöki kar) által (1956-tól) odaítélt oklevelek az építészmérnöki és várostervezési tanulmányok vagy „Fakulta stavební” (építőmérnöki kar) (1956-tól) a tervezési tanulmányok területén – a „Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava”, „Fakulta stavební” (építőmérnöki kar) (1997-től) által odaítélt oklevelek a szerkezeti és az építészmérnöki tanulmányok, vagy az építőmérnöki tanulmányok területén – a „Technická univerzita v Liberci”, „Fakulta architektury” (építészmérnöki kar) (1994-től) által odaítélt oklevelek az építészeti és a várostervezési tanulmányok keretében az építészmérnöki tanulmányok területén – az „Akademie výtvarných umění v Praze” által odaítélt oklevelek a képzőművészeti program keretében az építészeti tervezés területén – a „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” által odaítélt oklevelek a képzőművészeti program keretében az építészeti tanulmányok területén – a „Česká komora architektů” által odaítélt engedély a szakterület megjelölése nélkül vagy az építőmérnöki területen. 	2006 /2007

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Hivatkozási tanév dátuma
Danmark	<ul style="list-style-type: none"> – a koppenhágai és aarhusi nemzeti építészmérnöki iskolák által kiállított oklevelek (arkitekt) – az 1975. május 28-i 202. törvény értelmében az Építészmérnöki Bizottság által kiadott bejegyzési igazolás (registreret arkitekt) – az általános mérnöki főiskolák (byggningskonstruktor) által kiállított oklevelek, amelyekhez az illetékes hatóságok egy olyan igazolása kapcsolódik, amely tanúsítja, hogy az érintett személy letette a szakmai képesítéshez szükséges vizsgát, beleértve az ezen irányelv 48. cikkében említett tevékenységek legalább 6 évig tartó tényleges folytatása alatt megalkotott és végrehajtott tervek értékelését 	1987/1988
Deutschland	<ul style="list-style-type: none"> – a képzőművészeti főiskolák által kiállított oklevelek [Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)] – a „Technische Hochschulen” (Architektur/Hochbau), a műszaki egyetemek, és — amennyiben ezek az intézmények beolvadtak a „Gesamthochschulen”-be — a „Gesamthochschulen” építészmérnöki tanszékei által kiállított oklevelek (Dipl.-Ing. és minden egyéb cím, amely ezen oklevelek birtokosait később megilleti) – a „Fachhochschulen” építészmérnöki tanszékei (Architektur/Hochbau), és — amennyiben ezek az intézmények beolvadtak a „Gesamthochschulen”-be — a „Gesamthochschulen” építészmérnöki tanszékei (Architektur/Hochbau) által kiállított oklevelek, amelyekhez — amennyiben a tanulmányi időszak kevesebb mint négy év, de legalább három év — olyan igazolások kapcsolódnak, amelyek a Német Szövetségi Köztársaság területén megszerzett négyéves szakmai gyakorlatot bizonyítják, és amely igazolást egy szakmai testület adja ki a 47. cikk (1) bekezdése alapján (Ingenieur grad. és minden egyéb cím, amely ezen oklevelek birtokosait később megilleti) – az „Ingenieurschulen” és a „Werkkunstschulen” építészmérnöki tanszékei által 1973. január 1-je előtt kiállított oklevelek, amelyekhez az illetékes hatóságok egy olyan igazolása kapcsolódik, amely tanúsítja, hogy az érintett személy letette a szakmai képesítéshez szükséges vizsgát, beleértve az ezen irányelv 48. cikkében említett tevékenységek legalább 6 évig tartó tényleges folytatása alatt megalkotott és végrehajtott tervek értékelését 	1987/1988
Eesti	<ul style="list-style-type: none"> – diplom arhitektuurierialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast (az Észt Művészeti Akadémia Építészmérnöki Kara által 1996. óta odaítélt építészeti oklevél), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995. (1989-1995. között a Tallini Művészeti Egyetem által odaítélt), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988. (az Észt SSR Állami Művészeti Intézete által 1951—1988. között odaítélt) 	2006/2007
Ελλάς	<ul style="list-style-type: none"> – az athéni METSOVION POLYTECHNION által kiállított mérnöki/építész oklevelek, a görög Műszaki Kamara igazolásával együtt, amely az építészet területén folytatott tevékenység végzésére jogosít – a thessaloniki ARISTOTELION PANEPISTIMION által kiállított mérnöki/építész oklevelek, a görög Műszaki Kamara igazolásával együtt, amely az építészet területén folytatott tevékenység végzésére jogosít – az athéni METSOVION POLYTECHNION által kiállított mérnöki/általános mérnöki oklevelek a görög Műszaki Kamara igazolásával együtt, amely az építészet területén folytatott tevékenység végzésére jogosít – a thessaloniki ARISTOTELION PANEPISTIMION által kiállított mérnöki/általános mérnöki oklevelek, a görög Műszaki Kamara igazolásával együtt, amely az építészet területén folytatott tevékenység végzésére jogosít – a PANEPISTIMION THRAKIS által kiállított mérnöki/általános mérnöki oklevelek, a görög Műszaki Kamara igazolásával együtt, amely az építészet területén folytatott tevékenység végzésére jogosít – a PANEPISTIMION PATRON által kiállított mérnöki/általános mérnöki oklevelek, a görög Műszaki Kamara igazolásával együtt, amely az építészet területén folytatott tevékenység végzésére jogosít 	1987/1988
España	<ul style="list-style-type: none"> – az Oktatási és Tudományügyi Minisztérium vagy az egyetemek által kiadott hivatalos építészmérnöki képesítés (título oficial de arquitecto). 	1987/1988

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Hivatkozási tanév dátuma
France	<ul style="list-style-type: none"> – az 1959-ig az oktatási minisztérium, és azt követően a kulturális minisztérium által kiállított kormányzati építészmérnöki oklevél (architecte DPLG) – az „Ecole spéciale d'architecture” által kiállított oklevelek (architecte DESA) – 1955 óta az „Ecole nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg” (korábban „Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg”) által kiállított oklevelek (architecte ENSAIS) 	1987/1988
Ireland	<ul style="list-style-type: none"> – a „National University of Ireland” által a dublini „University College” építész szakos végzős hallgatóinak kiállított „Bachelor of Architecture” fokozat [B Arch. (NUI)] – a „College of Technology” (Bolton Street, Dublin) által kiállított egyetemi szintű építészmérnöki oklevél (Dipl.Arch.) – a „Royal Institute of Architects of Ireland” levelező tagságára vonatkozó igazolás (ARIAI) – a „Royal Institute of Architects of Ireland” levelező tagságára vonatkozó igazolás (MRIA) 	1987/1988
Italia	<ul style="list-style-type: none"> – „laurea in architettura” diplomák, amelyeket a velencei és a Reggio Calabria-beli egyetemek, műszaki főiskolák és építészmérnöki főiskolák adnak ki, és amelyekhez olyan oklevél kapcsolódik, amely feljogosítja birtokosát arra, hogy önállóan építészmérnöki tevékenységet folytasson. Ezeket az okleveleket az oktatási miniszter adja ki, miután a jelölt egy illetékes bizottság előtt letette azt az államvizsgát, amely feljogosítja arra, hogy az építész szakmát önállóan gyakorolja (dott. Architetto) – „laurea in ingegneria” építőmérnöki diplomák („sezione costenzone civile”), amelyeket egyetemek, műszaki főiskolák és építészmérnöki főiskolák adnak ki, és amelyekhez olyan oklevél kapcsolódik, amely feljogosítja birtokosát arra, hogy önállóan építészmérnöki tevékenységet folytasson. Ezeket az okleveleket az oktatási miniszter adja ki, miután a jelölt egy illetékes bizottság előtt letette azt az államvizsgát, amely feljogosítja arra, hogy a szakmát önállóan gyakorolja (dott. Ing. Architetto vagy dott. Ing. in ingegneria civile) 	1987/1988
Κύπρος	<ul style="list-style-type: none"> – Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (a Ciprusi Tudományos és Műszaki Kamara (EOTEK) által kibocsátott nyilvántartásba vételi bizonyítvány az Építészek Nyilvántartásába történő felvételről) 	2006/2007
Latvija	<ul style="list-style-type: none"> – „arhitekta diploms” ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženiercēlniecības fakultātes Arhitektūras nodala līdz 1958. gadam, Rīgas Politehiskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodala no 1958. gada līdz 1991. gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (a Lett Állami Egyetem Építőmérnöki Kara által 1958-ig, a Rigai Politechnikai Intézet Építőmérnöki Karának Építészmérnöki Tanszéke által 1958–1991. között, a Rigai Műszaki Egyetem Építészmérnöki Kara által 1991 óta odaítélt „építészmérnöki oklevél”, és a Lett Építészmérnöki Szövetség által kibocsátott nyilvántartásba vételi bizonyítvány) 	2006/2007
Lietuva	<ul style="list-style-type: none"> – a Kauno politechnikos institutas által 1969-ig odaítélt építészmérnöki/építész oklevelek (inžinierius architektas/architektas) – a Vilnius inžinerinis statybos institutas által 1990-ig, a Vilniaus technikos universitetas által 1996-ig, a Vilnius Gedimino technikos universitetas által 1996 óta odaítélt építész/építőmérnöki/építészmérnöki oklevelek (architektas/architektūros/bakalauras/architektūros magistras) – a LTSR Valstybinis dailės institutas által 1990-ig, a Vilniaus dailės akademija által 1990. óta odaítélt oklevelek az építészeti/építőmérnöki/építészmérnöki tanulmányok elvégzéséről (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras) – a Kauno technologijos universitetas által 1997. óta odaítélt építőmérnöki/építészmérnöki oklevelek (architektūros bakalauras/architektūros magistras) amelyekhez csatolni kell a Tanúsító Bizottság által kibocsátott építészeti tevékenység végzésére jogosító igazolást (okleveles építész/Atestuotas architektas) 	2006/2007

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Hivatkozási tanév dátuma
Magyarország	<ul style="list-style-type: none"> – egyetemeken által kibocsátott „okleveles építészmérnök” – egyetemeken által kibocsátott „okleveles építész tervező művész” oklevél 	2006/2007
Malta	<ul style="list-style-type: none"> – Perit: az Università ta' Malta által odaítélt Lawrja ta' Perit, amely feljogosít „Perit” -ként történő nyilvántartásba vételre. 	2006/2007
Nederland	<ul style="list-style-type: none"> – a delfti vagy eindhoveni műszaki főiskolák építészmérnöki kara által kiadott igazolás, amely tanúsítja, hogy annak birtokosa letette az építész záróvizsgát (bouwkundig ingenieur) – az állam által elismert építészmérnöki akadémiák által kiállított oklevelek (architect) – a korábbi építészmérnöki felsőoktatási intézmények (Hoger Bouwkundonderricht) által 1971-ig kiállított oklevelek (architect HBO) – a korábbi építészmérnöki kollégiumok (voortgezet Bouwkundonderricht) által 1970-ig kiállított oklevelek (architect VBO) – igazolás, amely tanúsítja, hogy az érintett személy letette azt a vizsgát, amelyet a „Bond van Nederlandse Architecten” Építész Tanácsa szervezett (BNA) (architect) – a „Stichting Instituut voor Architectuur” (IVA) oklevele, amelyet az alapítvány által szervezett, legalább négy évig tartó tanfolyam elvégzése után lehet megkapni (architect), és amelyhez az illetékes hatóságok egy olyan igazolása kapcsolódik, amely tanúsítja, hogy az érintett személy letette az előírt képzéshez szükséges vizsgát, amely magában foglalja a hallgató által az ezen irányelv 44. cikkében említett tevékenység legalább hatéves tényleges végzése alatt készített és kivitelezett tervek kiértékelését – az illetékes hatóságok által kibocsátott igazolás arról, hogy az érintett személy 1985. augusztus 6-át megelőzően letette a „Kandidaat in de bouwkunde” fokozat elérését igazoló vizsgát, amelyet a delfti vagy eindhoveni műszaki főiskolák szerveztek, valamint arról, hogy az említett időpontot megelőző öt év során olyan természetű és fontosságú tevékenységet végzett, amely a hollandiai követelmények szerint biztosítja, hogy a személy alkalmas az építészmérnöki tevékenység végzésére (architect) – az 1985. augusztus 6-át megelőzően 40. életévüket betöltött személyeknek az illetékes hatóságok által kiadott igazolás, amely bizonyítja, hogy az említett időpontot megelőző öt év során olyan természetű és fontosságú tevékenységet végeztek, amely a hollandiai követelmények szerint biztosítja, hogy a személy alkalmas az építészmérnöki tevékenység végzésére (architect) – A hetedik és nyolcadik francia bekezdésben említett igazolásokat nem ismerik el azután az időpont után, amikor az építész szakmai cím birtokában folytatott építészeti tevékenységek megkezdésére és végzésére vonatkozó holland törvények és jogszabályok életbe lépnek, melyek szerint az ilyen rendelkezések alá eső igazolások nem jogosítanak fel az „architect” szakmai cím birtokában folytatott tevékenység megkezdésére. 	1987/1988
Österreich	<ul style="list-style-type: none"> – a Bécsi és a Graz-i Műszaki Egyetemek, valamint az Innsbruck-i Egyetem Építészmérnöki Kara („Bauingenieurwesen”) és Építész Kara („Architektur”) által az építészeti, építészmérnöki („Bauingenieurwesen”) építői („Hochbau”) és „Wirtschaftsingenieurwesen-Bauwesen” területeken kibocsátott diplomák – a „Bodenkultur” egyetem által a „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft” területén kibocsátott diplomák – a Bécsi Alkalmazott Művészetek Egyetemi Kollégiuma által az építészet területén kibocsátott diplomák – a Bécsi Szépművészeti Főiskola által az építészet területén kibocsátott diplomák műszaki főiskolák vagy építészeti főiskolák által kibocsátott mérnöki (Ing.) diplomák, valamint a „Baumeister” -i engedély, amely vizsgával záruló, legalább hatéves ausztriai szakmai tapasztalatot igazol – a Linz-i művészeti és ipari képző Egyetemi Kollégium által kibocsátott diplomák az építészet területén – az okleveles technikusokról szóló Törvény (Ziviltechnikergesetz, BGBl. Nr.156/1994.) szerint a Mérnöki vagy Műszaki Tanácsadói képzésben az építészet területén kibocsátott bizonyítványok („Hochbau”, „Bauwesen”) – „Wirtschaftsingenieurwesen Bauwesen”, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft”) 	1997/1998

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Hivatkozási tanév dátuma
Polska	<p>a következő egyetemek építészmérnöki karai által odaítélt oklevelek:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Varsói Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Kar Varsóban (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); az építészeti szakmai cím: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt (1945-től 1948-ig, a cím: inżynier architekt, magister nauk technicznych; 1951-től 1956-ig, a cím: inżynier architekt; 1954-ig 1957-ig, második szakasz, a cím: inżyniera magistra architektury; 1957-től 1959-ig, a cím: inżyniera magistra architektury; 1959-től 1964-ig, a cím: magistra inżyniera architektury; 1964-től 1982-ig, a cím: magistra inżyniera architekta; 1983-tól 1990-ig, a cím: magister inżynier architekt; 1991-től cím: magistra inżyniera architekta) – Krakkói Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Kar Krakkóban (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); az építészeti szakmai cím: magister inżynier architekt (1945-től 1953-ig Bánya- és Kohómérnöki Egyetem), Politechnikai Építészmérnöki Kar — Akadémia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury) – Wrocław Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Kar Wrocławban (Politechnika Wroclawska, Wydział Architektury); az építészeti szakmai cím: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt (1949-től 1964-ig, a cím: inżynier architekt, magister nauk technicznych; 1956-től 1964-ig, a cím: magister inżynier architektury; 1964 óta, a cím: magister inżynier architekt) – Szilésiai Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Kar Gliwice-ben (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); az építészeti szakmai cím: inżynier architekt; magister inżynier architekt (1945-től 1955-ig, Mérnöki és Tervezési Kar — Wydział Inżynierijno-Budowlany, a cím: inżynier architekt; 1961-től 1969-ig, Ipari és Építőmérnöki Kar — Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, a cím: magister inżynier architekt; 1969-től 1976-ig, Építőmérnöki és Építészmérnöki Kar — Wydział Budownictwa i Architektury, a cím: magister inżynier architekt; 1977-től, Építészmérnöki Kar — Wydział Architektury, a cím: magister inżynier architekt és 1995 óta a cím: inżynier architekt) – Poznani Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Kar Poznańban (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); az építészeti szakmai cím: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (1945-től 1955-ig, Mérnöki Iskola, Építészmérnöki Kar — Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury title: inżynier architektury; 1978 óta, a cím: magister inżynier architekt és 1999 óta a cím: inżynier architekt) – Gdański Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Kar Gdańskban (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); az építészeti szakmai cím: magister inżynier architekt (1945-től 1969-ig Építészmérnöki Kar — Wydział Architektury, 1969-től 1971-ig Építőmérnöki és Építészmérnöki Kar — Wydział Budownictwa i Architektury, 1971-től 1981-ig Építészeti és Várostervezési Intézet — Instytut Architektury i Urbanistyki, 1981 óta Építészmérnöki Kar — Wydział Architektury) – Białystoki Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Kar Białystokban (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); az építészeti szakmai cím: magister inżynier architekt (1975-től 1989-ig Építészmérnöki Intézet — Instytut Architektury) – Łódźi Műszaki Egyetem, Építőmérnöki, Építészmérnöki és Környezetvédelmi Mérnöki Kar Łódźban (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); az építészeti szakmai cím: inżynier architekt; magister inżynier architekt (1973-tól 1993-ig Építőmérnöki és Építészmérnöki Kar — Wydział Budownictwa i Architektury és 1992 óta Építőmérnöki, Építészmérnöki és Környezetvédelmi Mérnöki Kar — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; a cím: 1973-tól 1978-ig inżynier architekt, 1978 óta a cím: magister inżynier architekt) – Szczecini Műszaki Egyetem, Építőmérnöki és Építészmérnöki Kar Szczecinben (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); az építészeti szakmai cím: inżynier architekt; magister inżynier architekt (1948-tól 1954-ig Mérnöki Főiskola, Építészmérnöki Kar — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, a cím: inżynier architekt, 1970 óta a cím: magister inżynier architekt és 1998 óta a cím: inżynier architekt) <p>amelyekhez csatolni kell az illetékes lengyel területi építészeti kamara által kiállított tagsági igazolást, amely építészeti tevékenység Lengyelországban történő végzésére jogosít.</p>	2006/2007
Portugal	<ul style="list-style-type: none"> – a lisszaboni és portói képzőművészeti iskolák által kiadott „diploma do curso especial de arquitectura” diploma – a lisszaboni és portói képzőművészeti iskolák által kiadott „diploma de arquitecto” diploma – a lisszaboni és portói felsőfokú képzőművészeti iskolák által kiadott „diploma do curso de arquitectura” diploma 	1987/1988

Ország	Előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat	Hivatkozási tanév dátuma
	<ul style="list-style-type: none"> – a lisszaboni felsőfokú képzőművészeti iskola által kiadott „diploma de licenciatura em arquitectura” diploma – a lisszaboni műszaki egyetem és a portói egyetem által kiadott „carta de curso licenciatura em arquitectura” diploma – a lisszaboni műszaki egyetem felsőfokú műszaki intézete által kiadott építőmérnöki egyetemi diploma (Licenciatura em engenharia civil) – a portói egyetem természettudományi és műszaki kara által kiadott építőmérnöki egyetemi diploma (Licenciatura em engenharia civil) – a coimbrai egyetem természettudományi és műszaki kara által kiadott építőmérnöki egyetemi diploma (Licenciatura em engenharia civil) – a minhói egyetem által kiadott építőmérnöki egyetemi diploma (termelés) [Licenciatura em engenharia civil (produção)] 	
Slovenija	<ul style="list-style-type: none"> – építészmérnöki kar által odaítélt „univerzitetni diplomirani inženir arhitekture / univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture” (építészmérnöki egyetemi oklevél), amelyhez csatolni kell az illetékes, törvény által elismert építészeti hatóság által kiállított igazolást, amely építészeti tevékenység végzésére jogosít – műszaki kar által odaítélt egyetemi oklevél az „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.) /univerzitetna diplomirana inženirka” címről, amelyhez csatolni kell az illetékes, törvény által elismert építészeti hatóság által kiállított igazolást, amely építészeti tevékenység végzésére jogosít 	2006/2007
Slovensko	<ul style="list-style-type: none"> – a Szlovák Műszaki Egyetem (Slovenská vysoká škola technická) által Pozsonyban 1950—1952. között odaítélt „építés- és építőmérnöki” („architektúra a pozemné staviteľstvo”) oklevél (cím: Ing.) – a Szlovák Műszaki Egyetem Építés- és Építőmérnöki Kara (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) által Pozsonyban 1952—1960. között odaítélt „építészmérnöki” („architektúra”) oklevél (cím: Ing. arch.) – a Szlovák Műszaki Egyetem Építés- és Építőmérnöki Kara (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) által Pozsonyban 1952—1960. között odaítélt „építőmérnöki” („pozemné staviteľstvo”) oklevél (cím: Ing.) – a Szlovák Műszaki Egyetem Építőmérnöki Kara (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) által Pozsonyban 1961—1976. között odaítélt „építészmérnöki” („architektúra”) oklevél (cím: Ing. arch.) – a Szlovák Műszaki Egyetem Építőmérnöki Kara (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) által Pozsonyban 1961—1976. között odaítélt „építőmérnöki” („pozemné stavby”) oklevél (cím: Ing.) – a Szlovák Műszaki Egyetem Építészmérnöki Kara (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) által Pozsonyban 1977 óta odaítélt „építészmérnöki” („architektúra”) oklevél (cím: Ing. arch.) – a Szlovák Műszaki Egyetem Építészmérnöki Kara (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) által Pozsonyban 1977 óta odaítélt „várostervezési” („urbanizmus”) oklevél (cím: Ing. arch.); Pozsonyban 1977—1997. között – a Szlovák Műszaki Egyetem Építőmérnöki Kara (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) által odaítélt „építőmérnöki” („pozemné stavby”) oklevél (cím: Ing.) – Szlovák Műszaki Egyetem Általános Műszaki Kara (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) által Pozsonyban 1998 óta odaítélt „építés- és építőmérnöki” („architektúra a pozemné stavby”) oklevél (cím: Ing.) – a Szlovák Műszaki Egyetem Általános Műszaki Kara (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) által Pozsonyban 2000—2001. között odaítélt „építőmérnök - építés szak” („pozemné stavby - špecializácia: architektúra”) oklevél (cím: Ing.) – a Szlovák Műszaki Egyetem Általános Műszaki Kara (Stavebná fakulta -Slovenská technická univerzita) által Pozsonyban 2001 óta odaítélt „építés- és építőmérnöki” („architektúra a pozemné stavby”) oklevél (cím: Ing.) 	2006/2007

Ország	Előírt képzés megszerzését tanúsító okirat	Hivatkozási tanév dátuma
	<ul style="list-style-type: none"> – a Képzőművészeti és Tervezési Akadémia (Vysoká škola výtvarných umení) által Pozsonyban 1969 óta odaítélt „építészmérnöki” („architektúra”) oklevél (cím: Akad. arch. 1990-ig; Mgr. 1990—1992. között; Mgr. arch. 1992—1996. között; Mgr. art. 1997 óta) – a Szlovák Műszaki Egyetem Általános Műszaki Kara (Stavebná fakulta, Technická univerzita) által Kassán 1981—1991. között odaítélt „építész- és építőmérnöki” („architektúra a pozemné stavby”) oklevél (cím: Ing.) <p>amelyhez mellékelni kell:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Pozsonyban a Szlovák Építész Kamara (Slovenská komora architektov) által kibocsátott engedélyt, amely vagy nem tartalmaz utalást a szakterületre vagy az „építőmérnöki” („pozemné stavby”) vagy a „területrendezési” („územné plánovanie”) szakterületet tünteti fel – Pozsonyban a Szlovák Építőmérnöki Kamara (Slovenská komora stavebných inžinierov) által kibocsátott engedélyt az építőmérnöki szakterület feltüntetésével („pozemné stavby”) 	
Suomi/Finland	<ul style="list-style-type: none"> – a Műszaki Egyetem és az Oului Egyetem építész kara által kiadott oklevelek (arkkitehti - arkitekt) – a Műszaki Főiskolák által kiadott oklevelek (rakennusarkkitehti-byggnadsarkitekt) 	1997/1998
Sverige	<ul style="list-style-type: none"> – a Királyi Műszaki Intézet Építészeti Iskolája, a Chalmers Műszaki Intézet, valamint a Lund Egyetem Műszaki Intézete által kibocsátott diplomák (arkitekt, egyetemi építész diploma) – a „Svenska Arkitekters Riksförbund” (SAR) tagsági okirata, ha az érintett személyek az irányelv hatálya alá tartozó államban részesültek képzésben 	1997/1998
United Kingdom	<ul style="list-style-type: none"> – képzések, amelyek a következő vizsgák letétele után nyerhetők el: <ul style="list-style-type: none"> – a Royal Institute of British Architects vizsgája – építészmérnök-képző intézmények vizsgája: egyetemeken, műszaki főiskolákon, főiskolákon, akadémiákon, műszaki és művészeti intézményekben, amelyeket 1985. június 10-ig az Architects Registration Council of the United Kingdom már elismert vagy elismer a nyilvántartásba történt felvételhez (Architect) – igazolás, amely bizonyítja, hogy annak birtokosa az 1931. évi Architects Registration Act 6. szakasz (1) bekezdésének a), b) vagy d) pontja értelmében megszerezte a jogot arra, hogy az építész szakmai címet viselje (Architect) – igazolás, amely bizonyítja, hogy annak birtokosa az 1938. évi Architects Registration Act 2. szakasza értelmében megszerezte a jogot arra, hogy az építész szakmai címet viselje (Architect) 	1987/1988

VII. MELLÉKLET

Az 50. cikk (1) bekezdése értelmében megkövetelhető dokumentumok és igazolások

1. Dokumentumok

- a) Az érintett személy állampolgárságának igazolása.
- b) Szakmai alkalmassági bizonyítványok vagy az oklevelek másolatai, melyek az adott szakma gyakorlásának megkezdésére jogosítanak, és egy, az érintett személy szakmai tapasztalatáról szóló igazolás, ahol ez alkalmazható.

A fogadó tagállam illetékes hatóságai felszólíthatják a kérelmezőt, hogy a szükséges mértékben szolgáltatson adatokat tanulmányairól, hogy meg lehessen állapítani az esetleg fennálló lényeges különbségeket a kívánt nemzeti képzéshez viszonyítva, a 14. cikk rendelkezései szerint. Amennyiben a kérelmező nem tudja ezeket az információkat szolgáltatni, a fogadó tagállam illetékes hatóságai megkeresik az információs szolgálatot, az illetékes hatóságokat vagy bármely más illetékes testületet a kérelmező saját tagállamában vagy abban a tagállamban, ahonnan a külföldi kérelmező érkezik.

- c) A 16. cikkben említett esetekben a saját tagállam, vagy azon tagállam illetékes hatóságai vagy testületei által kiállított igazolás a tevékenység természetéről és időtartamáról, ahonnan a külföldi állampolgár jön.
- d) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatósága a szabályozott szakma gyakorlása iránti kérelem benyújtójától olyan okiratok benyújtását követeli meg, melyek helyes magatartását vagy jó hírnevét, továbbá azt igazolják, hogy nem jelentett csődöt, vagy súlyos szakmai kötelességszegés vagy bűncselekmény elkövetése miatt felfüggeszti vagy megtiltja a foglalkozás gyakorlását, e tagállam köteles elfogadni a területén a tagállamok szabályozott szakma gyakorlását kérelmező állampolgárai esetében, mint elégséges bizonyítékot, a saját tagállam, vagy a külföldi személy korábbi tartózkodási helye szerinti tagállam illetékes hatóságai által kiállított okiratokat, melyek a fenti követelményeknek való megfelelést igazolják. A megkeresett hatóságok a kért iratokat két hónapos határidőn belül kötelesek rendelkezésre bocsátani.

Amennyiben a saját tagállam vagy a külföldi személy korábbi tartózkodási helye szerinti tagállam illetékes hatóságai nem bocsátják rendelkezésre az első albekezdés szerint kért iratokat, ezeket az iratokat pótolni lehet büntetőjogi felelősség tudatában (eskü alatt) tett nyilatkozattal, — vagy, olyan államok esetében, ahol nincs eskü alatt tett nyilatkozat, ünnepélyes nyilatkozattal — melyet az érintett személy az illetékes bírói vagy közigazgatási hatóság, vagy adott esetben a saját tagállam vagy a külföldi személy korábbi tartózkodási helye szerinti tagállam közjegyzője vagy megfelelően minősített szakmai testülete előtt tett; ennek a hatóságnak vagy közjegyzőnek igazolásba kell foglalni az eskü alatti, vagy az ünnepélyes vagy a büntetőjogi felelősség tudatában tett nyilatkozat hitelességét.

- e) Ha a fogadó tagállam saját állampolgáraitól a kérelmező fizikai vagy szellemi állapotára vonatkozó igazolást követel meg a szabályozott szakma gyakorlásához, ez a tagállam köteles elfogadni, mint elégséges bizonyítékot, a kérelmező saját tagállama illetékes hatóságai által megkövetelt okirat benyújtását. Amennyiben a saját tagállam nem követel meg ilyen okiratot, a fogadó tagállam elfogadja ennek a tagállamnak illetékes hatóságai által kiállított igazolást. Ebben az esetben, a saját tagállam illetékes hatóságai a kért iratokat két hónapos határidőn belül kötelesek rendelkezésre bocsátani.
- f) Ha a fogadó tagállam saját állampolgáraitól megköveteli, hogy a szabályozott szakma gyakorlásához benyújtsák:
- a kérelmező pénzügyi helyzetére vonatkozó igazolásokat,
  - a kérelmező által a foglalkozási kockázatok pénzügyi következményeire a fogadó tagállam törvényei és rendelkezései szerint megkötött felelősségbiztosítás feltételeinek és fedezeti terjedelmének igazolását,

az említett tagállam elégséges bizonyítékként köteles elfogadni egy másik tagállam bankjai és biztosítótársaságai által erre a célra kiállított igazolást.

2. Igazolások

Az ezen irányelv III. címének III. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásának megkönnyítése érdekében, a tagállamok előírhatják, hogy az előírt szakmai képesítés megszerzését tanúsító okiraton kívül, az a személy, aki teljesíti a megkívánt képzés feltételeit, köteles benyújtani egy olyan, saját tagállama illetékes hatóságai által kiállított igazolást, amelynek értelmében az előírt szakmai képesítés megszerzését tanúsító okirat ezen irányelv hatálya alá tartozik.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005/39/EK IRÁNYELVE

(2005. szeptember 7.)

a gépjárművek üléseiről, azok rögzítéseiről és a fejtámlákról szóló 74/408/EGK tanácsi irányelv módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a szerződés 251. cikkében előírt eljárásnak megfelelően eljárva ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Kutatások kimutatták, hogy a biztonsági övek és az utasbiztonsági rendszerek használata hozzájárulhat a halálos kimenetelű balesetek számának, valamint baleset esetén a sérülés súlyosságának jelentős csökkenéséhez, még a jármű felborulása esetén is. Ezek beszerelése valamennyi járműkategóriába minden bizonnyal fontos lépést jelent majd a közúti közlekedésbiztonság javítása, és következésképpen az emberéletek megmentése terén.
- (2) A társadalomnak jelentős hasznára válik, ha minden járművet biztonsági övvel szerelnek fel.
- (3) A közúti közlekedésbiztonsági közösségi program ⁽³⁾ részeként az Európai Parlament 1986. február 18-i, a közúti balesetek csökkentésére irányuló közös intézkedésekről szóló állásfoglalásában hangsúlyozta annak szükségességét, hogy a tömegközlekedési eszközökön való utazás kivételével a biztonsági öv használata minden utas számára — beleértve a gyermekeket is — legyen kötelező. Ennek megfelelően különbséget kell tenni a tömegközlekedési célú autóbuszok és az egyéb járművek között a biztonsági övek és/vagy az utasbiztonsági rendszerek kötelező beszerelését illetően.
- (4) A gépjárművek és pótkocsijaik típusjövahagyására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1970. február 6-i 70/156/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ szerint a közösségi típus-jövahagyási rendszert csak 1998. január 1-től alkalmazzák minden M₁ kategóriába tartozó

új járműre. Következésképpen kizárólag az M₁ kategóriába tartozó járműveket kell a 74/408/EGK irányelv ⁽⁵⁾ rendelkezéseinek megfelelő ülésekkel, ülésrögzítésekkel és fejtámlákkal felszerelni.

- (5) Mindaddig, amíg a közösségi típus-jövahagyási rendszer nem terjed ki minden járműkategóriára, a közúti közlekedésbiztonság érdekében meg kell követelni az M₁ kategóriától eltérő kategóriába tartozó járművekbe a biztonságiöv-rögzítések beszerelésével kompatibilis ülések és ülésrögzítések beszerelését.
- (6) A 74/408/EGK irányelv már tartalmaz minden, az M₁ kategóriától eltérő kategóriába tartozó jármű típusjövahagyását lehetővé tevő műszaki és igazgatási rendelkezést. Ezért a tagállamoknak nem szükséges további rendelkezéseket bevezetniük.
- (7) Az 1996. június 17-i 74/408/EGK tanácsi irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításáról szóló 96/37/EK bizottsági irányelv ⁽⁶⁾ hatálybalépése óta számos tagállam már kötelezővé tette az abban foglalt rendelkezéseket egyes, az M₁ kategóriától eltérő kategóriába tartozó járművek vonatkozásában. A gyártók és szállítók tehát kidolgozták a megfelelő technológiát.
- (8) Kutatások kimutatták, hogy az oldalra néző ülések nem lehetséges olyan biztonsági övvel ellátni, amely az előre néző üléseken utazókéval azonos biztonsági szintet biztosít. Biztonsági okokból bizonyos járműkategóriákban ezeknek az üléseknek a használatát meg kell tiltani.
- (9) Az M₃ kategória egyes járműosztályaiban kétpontos övekkel ellátott, oldalra néző üléseket lehetővé tevő rendelkezések ideiglenes jellegűek a típusjövahagyásról szóló 70/156/EGK irányelv módosításáról és hatályának az M₃ kategóriába tartozó buszokra való kiterjesztéséről szóló közösségi jogszabály hatálybalépéséig.
- (10) A 74/408/EGK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell.

⁽¹⁾ HL C 80., 2004.3.30., 6. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2003. december 17-i véleménye (HL C 91. E, 2004.4.15., 487. o.), a Tanács 2005. január 24-i közös állásponjtja (HL C 111. E, 2005.5.11., 33. o.) és az Európai Parlament 2005. május 26-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2005. július 12-i határozata.

⁽³⁾ HL C 68., 1986.3.24., 35. o.

⁽⁴⁾ HL L 42., 1970.2.23., 1. o. A legutóbb a 2004/104/EK bizottsági irányelvvvel (HL L 337., 2004.11.13., 13. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 221., 1974.8.12., 1. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 186., 1996.7.25., 28. o.

(11) Mivel ezen irányelv célját — nevezetesen a közúti közlekedésbiztonságnak a biztonsági övek egyes járműkategóriákba való kötelező beszerelésének bevezetése útján történő javítását — a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért ez a cél a tervezett intézkedés terjedelme miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanebben a cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem haladja meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

A biztonsági övek rögzítéseinek a 76/115/EKG irányelvnek (**) kell megfelelniük.

Ez a mentesség 2005. október 20-tól számítva 5 éves időtartamra érvényes. Meghosszabbítható, amennyiben megbízható baleseti statisztikák állnak rendelkezésre, valamint időközben a biztonságiöv-rendszerek továbbfejlődtek.

(*) HL L 220., 1977.8.29., 95. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(**) HL L 24., 1976.1.30., 6. o. A legutóbb a 96/38/EK biztonsági irányelvvel (HL L 187., 1996.7.26., 95. o.) módosított irányelv.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Módosítások a 74/408/EKG irányelvhez

A 74/408/EKG irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az M₂ és M₃ kategóriába tartozó járművek a 2001. november 20-i, a személyszállításra használt, a vezetőülésen kívül több mint nyolc ülőhelyet tartalmazó járművekre vonatkozó különleges rendelkezésekről szóló 2001/85/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletének 2. szakaszában meghatározott osztályokba kerülnek besorolásra (*).

(*) HL L 42., 2002.2.13., 1. o.”

b) a (2) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ez az irányelv a hátrafelé néző ülésekre nem vonatkozik.”

2. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„3a. cikk

(1) Az M₁, N₁ kategóriába, az M₂ kategória III. vagy B. osztályába és az M₃ kategória III. vagy B. osztályába tartozó járművekbe tilos oldalra néző üléseket szerelni.

(2) Az (1) bekezdés nem vonatkozik betegszállító járművekre vagy a 70/156/EKG irányelv 8. cikk (1) bekezdésének első franciabekezdésében felsorolt járművekre.

(3) Az (1) bekezdés nem terjed ki továbbá a III. vagy B. osztály M₃ kategóriájába tartozó, 10 tonnát meghaladó legnagyobb műszakilag megengedett össztömegű járművekre, amelyek az oldalra néző ülések a jármű hátsó részében egy csoportban találhatóak, legfeljebb tíz ülésből álló integrált részt képezve. Az ilyen oldalra néző üléseket legalább egy fejtámlával és egy övvisszahúzóval felszerelt kétpontos övvel kell ellátni, amelyre a 77/541/EKG irányelvnek (*) megfelelően megadták a típusjóváahagyást.

3. A II. melléklet a következőképpen módosul:

a) Az 1.1. pont helyébe a következő rendelkezés lép:

„1.1. E melléklet követelményei nem vonatkoznak a hátrafelé néző ülésekre vagy az ilyen ülésekre szerelt fejtámlákra.”

b) A 2.3. pont helyébe a következő rendelkezés lép:

„2.3. »Ülés« a kárpitozásával együtt olyan szerkezet, amely a jármű szerkezetével vagy egy egységet alkot vagy nem, és egy felnőtt személy ülőhelyéül szolgál. A fogalom mind egyedi ülésekre, mind pedig a sorülések egy személy számára szolgáló részére vonatkozik.

Irányától függően az »ülés«:

2.3.1. »Menetirányba néző ülés«: olyan ülés, amely a mozgó járműben használható, és amely a jármű eleje felé néz oly módon, hogy az ülés függőleges szimmetriásíkja a jármű függőleges szimmetriásíkjaival + 10°-nál vagy - 10°-nál kisebb szöget zár be;

2.3.2. »Hátrafelé néző ülés«: olyan ülés, amely a mozgó járműben használható, és amely a jármű hátulja felé néz oly módon, hogy az ülés függőleges szimmetriásíkja a jármű függőleges szimmetriásíkjaival + 10°-nál vagy - 10°-nál kisebb szöget zár be;

2.3.3. »Oldalra néző ülés«: olyan ülés, amely a jármű függőleges szimmetriásíkja felé való beállítás tekintetében nem felel meg a fenti 2.3.1. vagy 2.3.2. pontokban megadott fogalommeghatározások egyikének sem.”

c) A 2.9. pontot el kell hagyni;

4. A III. melléklet 2.5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2.5. »Ülés« a kárpitozásával és rögzítőelemeivel együtt olyan szerkezet, amely a jármű szerkezetével vagy egy egységet alkot vagy nem, és egy felnőtt személy ülőhelyéül szolgál. A fogalom mind egyedi ülésekre, mind pedig a sorülések egy személy számára szolgáló részére vonatkozik.

Irányától függően az »ülés«:

- 2.5.1. »Menetirányba néző ülés«: olyan ülés, amely a mozgó járműben használható, és amely a jármű eleje felé néz oly módon, hogy az ülés függőleges szimmetriasisíkja a jármű függőleges szimmetriasisíkjával + 10 °-nál vagy - 10 °-nál kisebb szöveget zár be;
- 2.5.2. »Hátrafelé néző ülés«: olyan ülés, amely a mozgó járműben használható, és amely a jármű hátulja felé néz oly módon, hogy az ülés függőleges szimmetriasisíkja a jármű függőleges szimmetriasisíkjával + 10 °-nál vagy - 10 °-nál kisebb szöveget zár be;
- 2.5.3. »Oldalra néző ülés«: olyan ülés, amely a jármű függőleges szimmetriasisíkjához való beállítása tekintetében nem felel meg a fenti 2.5.1. vagy 2.5.2. pontokban megadott fogalom-meghatározások egyikének sem;”
5. A IV. melléklet a következőképpen módosul:
- a) Az 1.1. pont helyébe a következő rendelkezés lép:
- „1.1. E melléklet követelményei az N₁, N₂ és N₃ kategóriába tartozó járművekre vonatkoznak, valamint azokra az M₂ és M₃ kategóriába tartozó járművekre, amelyekre a III. melléklet hatálya nem terjed ki. A 2.5. pontban említettek kivételével ezek a követelmények valamennyi járműkategória oldalra néző ülésére is vonatkoznak.”
- b) A 2.4. pont helyébe a következő rendelkezés lép:
- „2.4. Minden előrebillenthető ülésnek vagy előreahajtható háttámlának normális helyzetében automatikusan reteszelődni kell. Ez a követelmény az M₂ vagy M₃ kategóriába tartozó, I., II. vagy A. osztályú járművek kerekese székének számára rendelkezésre álló helyeire felszerelt ülésekre nem vonatkozik.”

2. cikk

Végrehajtás

- (1) 2006. április 20-tól kezdődően az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek megfelelő ülések, azok rögzítési és fejtámlái vonatkozásában a tagállamok:
- a) nem tagadhatják meg az EK-típusjóváahagyás vagy nemzeti típusjóváahagyás megadását valamely járműtípus tekintetében;
- b) nem tilthatják meg új járművek nyilvántartásba vételét, értékesítését vagy forgalomba helyezését.
- (2) 2006. október 20-tól kezdődően az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek nem megfelelő ülések, azok rögzítési és fejtámlái vonatkozásában új járműtípus esetében a tagállamok:
- a) nem adnak ki EK-típusjóváahagyást és
- b) megtagadják a nemzeti típusjóváahagyás megadását.

(3) 2007. október 20-tól kezdődően az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek nem megfelelő ülések, azok rögzítési és fejtámlái vonatkozásában a tagállamok:

- a) a 70/156/EGK irányelv 7. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában nem tekintik érvényesnek az új járművekhez mellékelte megfelelősségi nyilatkozatokat;
- b) megtagadják az új járművek nyilvántartásba vételét, értékesítését vagy forgalomba helyezését, kivéve a 70/156/EGK irányelv 8. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseinek alkalmazása esetén.

3. cikk

Átvétel a nemzeti jogba

- (1) A tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2006. április 20-ig megfeleljenek. A tagállamok erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.
- (2) Ezeket az intézkedéseket 2006. április 21-től kell alkalmazni.
- (3) Ezen intézkedések elfogadásakor a tagállamoknak hivatkozniuk kell erre az irányelvre, illetőleg az ilyen hivatkozást a rendelkezések hivatalos közzétételekor kell megtenni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.
- (4) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzették

Ezen irányelv címzettjei a tagállamok.

Kelt Strasbourgban, 2005. szeptember 7-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

C. CLARKE

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005/40/EK IRÁNYELVE

(2005. szeptember 7.)

a gépjárművek biztonsági öveire és utasbiztonsági rendszereire vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 77/541/EGK tanácsi irányelv módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően eljárva ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Kutatások kimutatták, hogy a biztonsági övek és az utasbiztonsági rendszerek használata hozzájárulhat a halálos kimenetelű balesetek számának, valamint baleset esetén a sérülés súlyosságának jelentős csökkenéséhez, még a jármű felborulása esetén is. Ezek beszerelése valamennyi járműkategóriába minden bizonnyal fontos lépést jelent majd a közúti közlekedésbiztonság javítása, és következésképpen emberéletek megmentése terén.
- (2) A társadalomnak jelentősen hasznára válik, ha minden járművet biztonsági övvel szerelnek fel.
- (3) A közúti közlekedésbiztonsági közösségi program részeként az Európai Parlament 1986. február 18-i, a közúti balesetek csökkentésére irányuló közös intézkedésekről szóló állásfoglalásában ⁽³⁾ hangsúlyozta annak szükségességét, hogy a tömegközlekedési eszközökön való utazás kivételével a biztonsági öv használata minden utas számára — beleértve a gyermekeket is — legyen kötelező. Ennek megfelelően különbséget kell tenni a tömegközlekedési célú autóbuszok és az egyéb járművek között a biztonsági övek és/vagy az utasbiztonsági rendszerek kötelező beszerelését illetően.
- (4) A gépjárművek és pótkocsijaik típusjóváhagyására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 1970. február 6-i 70/156/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ értelmében a közösségi típus-jóváhagyási rendszert csak 1998. január 1-től alkalmazzák minden M₁ kategóriájú új járműre.

Következésképpen kizárólag az ilyen járműveket kell 77/541/EGK irányelv ⁽⁵⁾ rendelkezéseinek megfelelő biztonsági övekkel és/vagy az utasbiztonsági rendszerekkel felszerelni.

- (5) Mindaddig, amíg a közösségi típus-jóváhagyási rendszer nem terjed ki minden járműkategóriára, a közúti közlekedésbiztonság érdekében meg kell követelni az M₁ kategóriától eltérő kategóriába tartozó járművekbe a biztonsági övek és/vagy utasbiztonsági rendszerek beszerelését.
- (6) A 77/541/EGK irányelv már tartalmaz minden, az M₁ kategóriától eltérő kategóriába tartozó jármű típusjóváhagyását lehetővé tevő műszaki és igazgatási rendelkezést. Ezért a tagállamoknak nem szükséges további rendelkezéseket bevezetniük.
- (7) A gépjárművek biztonsági öveiről és utasbiztonsági rendszereiről szóló 77/541/EGK tanácsi irányelv műszaki fejlődéséhez történő hozzáigazításáról szóló, 1996. június 17-i 96/36/EK bizottsági irányelv ⁽⁶⁾ hatálybalépése óta számos tagállam már kötelezővé tette az abban foglalt rendelkezéseket egyes, az M₁ kategóriától eltérő kategóriába tartozó járművek vonatkozásában. A gyártók és szállítók tehát kidolgozták a megfelelő technológiát.
- (8) A személyszállításra használt, a vezetőüléson kívül több mint nyolc ülőhelyet tartalmazó járművekre vonatkozó különleges rendelkezésekről szóló, 2001. november 20-i 2001/85/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ rendelkezik arról, hogy a csökkent mozgásképességű személyek — mint pl. a fogyatékkal élő személyek — számára megkönnyítsék a személyszállításra használt, több mint nyolc ülőhelyet tartalmazó járművek igénybe vételét. A tagállamok számára lehetővé kell tenni a olyan biztonsági övek és utasbiztonsági rendszerek beszerelésének engedélyezését, amelyek bár nem felelnek meg a 77/541/EGK irányelv technikai előírásainak, ám amelyeket kifejezetten az e járművek utasainak biztonsága érdekében terveztek.

⁽¹⁾ HL C 80., 2004.3.30., 10. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2003. december 17-i véleménye (HL C 91 E., 2004.4.15., 491. o.), a Tanács 2005. január 24-i közös állásfoglalása (HL C 111 E., 2005.5.11., 28. o.).

⁽³⁾ HL C 68., 1986.3.24., 35. o.

⁽⁴⁾ HL L 42., 1970.2.23., 1. o. A legutóbb a 2004/78/EK bizottsági irányelvvél (HL L 153., 2004.4.30., 103. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 220., 1977.8.29., 95. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 178., 1996.7.17., 15. o.

⁽⁷⁾ HL L 42., 2002.2.13., 1. o.

- (9) A 77/541/EGK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell.
- (10) Mivel ezen irányelv célját — nevezetesen a közúti közlekedésbiztonságnak a biztonsági övek egyes járműkategóriákba való kötelező beszerelésének bevezetése útján történő javítását — a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért ez a cél a tervezett intézkedés terjedelme miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanebben a cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem haladja meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Módosítások a 77/541/EGK irányelvhez

A 77/541/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„2a. cikk

(1) A tagállamok nemzeti joguknak megfelelően engedélyezhetik az olyan biztonsági övek és utasbiztonsági rendszerek beszerelését, amelyekre ez az irányelv nem terjed ki, amennyiben azokat fogyatékkal élő személyeknek szánták.

(2) A tagállamok a személyszállításra használt, a vezetőüléson kívül több mint nyolc ülőhelyet tartalmazó járművekre vonatkozó különleges rendelkezésekről szóló, 2001. november 20-i 2001/85/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) VII. mellékletében foglalt rendelkezéseknek megfelelően tervezett utasbiztonsági rendszereket is kivonhatják ezen irányelv rendelkezései alól.

(3) Ezen irányelv I. mellékletének 3.2.1. pontja az (1) és (2) bekezdésekben szabályozott biztonsági övekre és utasbiztonsági rendszerekre nem alkalmazandó.

(*) HL L 42., 2002.2.13., 1. o.”

2. A 9. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az M₂ és M₃ kategóriába tartozó járművek a 2001/85/EK irányelv I. mellékletének 2. szakaszában meghatározott osztályokba kerülnek besorolásra”.

3. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) A 3.1. pontra vonatkozó lábjegyzetet törölni kell;

b) A 3.1.1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3.1.1. A kizárólag álló járműben való használatra szolgáló ülőhelyek kivételével az M₁ kategóriába, az M₂ kategória (III. vagy B osztályába), az M₃ kategória (III. vagy B osztályába) valamint az N kategóriába tartozó járművek ülőhelyeit fel kell szerelni az ezen irányelv követelményeinek megfelelő biztonsági övekkel és/vagy utasbiztonsági rendszerekkel.

Az M₂ vagy M₃ kategória I., II., vagy A osztályába tartozó járművekbe felszerelhető az ezen irányelv követelményeinek megfelelő biztonsági öv és/vagy utasbiztonsági rendszer.”.

2. cikk

A fogyatékkal élő személyekre vonatkozó intézkedések

Legkésőbb 2008. április 20-ig — a már létező nemzetközi szabványok és nemzeti jogi előírások alapján — a Bizottság megvizsgálja a fogyatékkal élő személyek számára készült biztonsági övekre vonatkozó követelmények harmonizálására szolgáló eljárásokat annak érdekében, hogy ezzel az irányelvvel megegyező szintű biztonságot biztosítson. Adott esetben a Bizottság intézkedéstervezeteket nyújt be. Ezen irányelv módosításait a 70/156/EGK irányelv 13. cikkének megfelelően kell elfogadni.

3. cikk

Végrehajtás

(1) 2006 április 20-tól kezdődően az ezen irányelvvel módosított 77/541/EGK irányelvben meghatározott követelményeknek megfelelő biztonsági övek és/vagy utasbiztonsági rendszerek beszerelésének vonatkozásában a tagállamok:

a) nem tagadhatják meg az EK-típusjóváhagyás vagy nemzeti típusjóváhagyás megadását valamely járműtípus tekintetében;

b) nem tilthatják meg új járművek nyilvántartásba vételét, értékesítését vagy forgalomba helyezését.

(2) 2006. október 20-tól kezdődően az ezen irányelvvel módosított 77/541/EGK irányelvben meghatározott követelményeknek nem megfelelő biztonsági övek és/vagy utasbiztonsági rendszerek beszerelésének vonatkozásában új járműtípus esetében a tagállamok:

- a) nem adnak ki EK-típusjóváahagyást;
- b) megtagadják a nemzeti típusjóváahagyás megadását.

(3) 2007. október 20-tól kezdődően hatállyal az ezen irányelvvel módosított 77/541/EGK irányelvben meghatározott követelményeknek nem megfelelő biztonsági övek és/vagy utasbiztonsági rendszerek beszerelésének vonatkozásában a tagállamok:

- a) a 70/156/EGK irányelv 7. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában nem tekintik érvényesnek az új járművekhez mellékelt megfelelőségi nyilatkozatokat;
- b) megtagadják az új járművek nyilvántartásba vételét, értékesítést vagy forgalomba helyezését, kivéve a 70/156/EGK irányelv 8. cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazása esetén.

4. cikk

Átvétel a nemzeti jogba

(1) A tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2006. április 20-ig megfeleljenek. A tagállamok erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Ezeket az intézkedéseket 2006. április 21-től kell alkalmazni.

(3) Ezen intézkedések elfogadásakor a tagállamoknak hivatkozniuk kell erre az irányelvre, illetőleg az ilyen hivatkozást a rendelkezések hivatalos közzétételekor kell megtenni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(4) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ezen irányelv címzettjei a tagállamok.

Kelt Strasbourgban, 2005. szeptember 7-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

C. CLARKE

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005/41/EK IRÁNYELVE

(2005. szeptember 7.)

a gépjárművek biztonsági öveinek rögzítéseire vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 76/115/EGK tanácsi irányelv módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően eljárva ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Kutatások kimutatták, hogy a biztonsági övek és az utasbiztonsági rendszerek használata hozzájárulhat a halálos kimenetelű balesetek számának, valamint baleset esetén a sérülés súlyosságának jelentős csökkenéséhez, még a jármű felborulása esetén is. Ezek beszerelése valamennyi jármű-kategóriába minden bizonnyal fontos lépést jelent majd a közúti közlekedésbiztonság javítása, és következésképpen emberéletek megmentése terén.
- (2) A társadalomnak jelentős hasznára válik, ha minden járművet biztonsági övvel szerelnek fel.
- (3) A közúti közlekedésbiztonsági közösségi program ⁽³⁾ részeként az Európai Parlament 1986. február 18-i, a közúti balesetek csökkentésére irányuló közös intézkedésekről szóló állásfoglalásában hangsúlyozta annak szükségességét, hogy a tömegközlekedési eszközökön való utazás kivételével a biztonsági öv használata minden utas számára — beleértve a gyerekeket is — legyen kötelező. Ennek megfelelően különbséget kell tenni a tömegközlekedési célú autóbuszok és az egyéb járművek között a biztonsági övek és/vagy az utasbiztonsági rendszerek kötelező beszerelését illetően.
- (4) A gépjárművek és pótkocsijaik típusjóváahagyására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 1970. február 6-i 70/156/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ értelmében a közösségi típus-jóváahagyási rendszert csak 1998. január 1-jétől alkalmazzák minden M₁ kategóriájú új

járműre. Következésképpen kizárólag az ilyen járműveket kell a 76/115/EGK irányelv ⁽⁵⁾ rendelkezéseinek megfelelő biztonsági övekhez és/vagy az utasbiztonsági rendszerekhez tartozó rögzítésekkel felszerelni.

- (5) Mindaddig, amíg a közösségi típus-jóváahagyási rendszer nem terjed ki minden jármű-kategóriára, a közúti közlekedésbiztonság érdekében meg kell követelni az M₁ kategóriától eltérő kategóriába tartozó járművekbe a biztonsági övekhez és/vagy az utasbiztonsági rendszerekhez tartozó rögzítések beszerelését.
- (6) A 76/115/EGK irányelv már tartalmaz minden, az M₁ kategóriától eltérő kategóriába tartozó járművek típusjóváahagyását lehetővé tévő műszaki és igazgatási rendelkezést. Ezért a tagállamoknak nem szükséges további rendelkezéseket bevezetniük.
- (7) Az 1996. június 17-i, a gépjárművek biztonsági öveinek rögzítéseire vonatkozó 76/115/EGK tanácsi irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításáról szóló 96/38/EK bizottsági irányelv hatálybalépése óta számos tagállam már kötelezővé tette az abban foglalt rendelkezéseket egyes, az M₁ kategóriától eltérő kategóriába tartozó járművek vonatkozásában. A gyártók és szállítók tehát kidolgozták a megfelelő technológiát.
- (8) A 76/115/EGK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell.
- (9) Mivel ezen irányelv célját — nevezetesen a közúti közlekedésbiztonságnak a biztonsági övek egyes jármű-kategóriákba való kötelező beszerelésének bevezetése útján történő javítását — a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért ez a cél a tervezett intézkedés terjedelme miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanebben a cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem haladja meg a fenti cél eléréséhez szükséges mértéket,

⁽¹⁾ HL C 80., 2004.3.30., 8. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2003. december 17-i véleménye (HL C 91. E, 2004.4.15., 496. o.), a Tanács 2005. január 24-i közös állásfoglalása (HL C 111. E, 2005.5.11., 23. o.), az Európai Parlament 2005. május 26-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).⁽³⁾ HL C 68., 1986.3.24., 35. o.⁽⁴⁾ HL L 42., 1970.2.23., 1. o. A legutóbb a 2004/78/EK bizottsági irányelvvél (HL L 153., 2004.4.30., 103. o.) módosított irányelv.⁽⁵⁾ HL L 24., 1976.1.30., 6. o. A legutóbb a 96/38/EK bizottsági irányelvvél (HL L 187., 1996.7.26., 95. o.) módosított irányelv.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

2. cikk

1. cikk

Módosítások a 76/115/EGK irányelvhez

A 76/115/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az M₂ és M₃ kategóriájú járművek a 2001. november 20-i, a személyszállításra használt, a vezetőüléssel kívül több mint nyolc ülőhelyet tartalmazó járművekre vonatkozó különleges rendelkezésekről szóló 2001/85/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) I. mellékletének 2. szakaszában meghatározott osztályokba kerülnek besorolásra.

(*) HL L 42., 2002.2.13., 1. o.”

2. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1.9. pontot el kell hagyni;

b) a 4.3.1. pont helyébe a következő lép:

„4.3.1. Az M₁ kategóriába, az M₂ kategória (III. vagy B osztályába), az M₃ kategória (III. vagy B osztályába), valamint az N kategóriába tartozó járműveket fel kell szerelni az ezen irányelv követelményeinek megfelelő biztonsági övekhez tartozó rögzítésekkel.”;

c) a 4.3.8. pont helyébe a következő lép:

„4.3.8 Nem kötelező a biztonságiöv-rögzítések beépítése sem olyan ülőhelyek vonatkozásában, amelyek kizárólag álló járműben való használatra szolgálnak, sem bármely, a 4.3.1—4.3.5. pontban nem meghatározott jármű bármely ülése vonatkozásában. Amennyiben a jármű rendelkezik ezekhez az ülésekhez tartozó rögzítésekkel, azoknak meg kell felelniük ezen irányelv rendelkezéseinek.

Mindazonáltal a kizárólag a fogyatékkal élő személyek biztonsági övével, illetve az 1977. június 28-i, a gépjárművek biztonsági öveire és utasbiztonsági rendszereire vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 77/541/EGK tanácsi irányelv (*) 2a. cikkében említett utasbiztonsági rendszereivel való együttes használatra szolgáló rögzítéseknek nem kell megfelelniük ezen irányelv követelményeinek, amennyiben e rögzítések megtervezésére és kivitelezésére a gyakorlatilag megvalósítható legmagasabb szintű biztonságot biztosító nemzeti jogi előírások szerint került sor.

(*) HL L 220., 1977.8.29., 95. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.”

A fogyatékkal élő személyekre vonatkozó intézkedések

Legkésőbb 2008. április 20-ig — a már létező nemzetközi szabványok és nemzeti jogi előírások alapján — a Bizottság megvizsgálja a kizárólag a fogyatékkal élő személyek biztonsági övével, illetve a 77/541/EGK irányelv 2a. cikkében említett további utasbiztonsági rendszereivel való együttes használatra szolgáló rögzítésekre vonatkozó követelmények harmonizálására szolgáló eljárásokat annak érdekében, hogy ezzel az irányelvvel megegyező szintű biztonságot biztosítson. Adott esetben a Bizottság intézkedéstervezeteket nyújt be. Ezen irányelv módosításait a 70/156/EGK irányelv 13. cikkének megfelelően kell elfogadni.

3. cikk

Végrehajtás

(1) 2006. április 20-tól kezdődően az ezen irányelvvel módosított 76/115/EGK irányelvben meghatározott követelményeknek megfelelő biztonságiöv-rögzítések vonatkozásában a tagállamok:

a) nem tagadhatják meg az EK-típusjóváhagyás vagy nemzeti típusjóváhagyás megadását valamely járműtípus tekintetében;

b) nem tilthatják meg új járművek nyilvántartásba vételét, értékesítését és forgalomba helyezését.

(2) 2006. október 20-tól kezdődően az ezen irányelvvel módosított 76/115/EGK irányelvben meghatározott követelményeknek nem megfelelő biztonságiöv-rögzítések vonatkozásában új járművek esetén a tagállamok:

a) nem adnak ki EK-típusjóváhagyást;

b) megtagadják a nemzeti típusjóváhagyás megadását.

(3) 2007. október 20-tól kezdődően az ezen irányelvvel módosított 76/115/EGK irányelvben meghatározott követelményeknek nem megfelelő biztonságiöv-rögzítések vonatkozásában a tagállamok:

a) a 70/156/EGK irányelv 7. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában nem tekintik érvényesnek az új járművekhez mellékelt megfelelőségi nyilatkozatokat;

b) megtagadják az új járművek nyilvántartásba vételét, értékesítését vagy forgalomba helyezését, kivéve a 70/156/EGK irányelv 8. cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazása esetén.

4. cikk

Átvétel a nemzeti jogba

(1) A tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2006. április 20-ig megfeleljenek. A tagállamok erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Ezeket a rendelkezéseket 2006. április 21-től kell alkalmazni.

(3) Ezen rendelkezések elfogadásakor a tagállamoknak hivatkozniuk kell erre az irányelvre, illetőleg az ilyen hivatkozást a rendelkezések hivatalos közzétételekor kell megtenni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(4) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ezen irányelv címzettjei a tagállamok.

Kelt Strasbourgban, 2005. szeptember 7-én.

Az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

C. CLARKE

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005/44/EK IRÁNYELVE

(2005. szeptember 7.)

a közösségi belvízi közlekedésre vonatkozó harmonizált folyami információs szolgáltatásokról (RIS)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 71. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával való konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az információs és kommunikációs technológiák belvízi közlekedésben történő alkalmazása elősegíti a belvízi közlekedés biztonságának és hatékonyságának jelentős növekedését.
- (2) Néhány tagállamban különböző vízi utakon már telepítik az információs szolgáltatások nemzeti alkalmazásait. A közösségi belvízi hálózatban a harmonizált, összekapcsolható és nyílt navigációs és információs rendszer biztosítása érdekében közös követelményeket és műszaki előírásokat kell bevezetni.
- (3) Biztonsági okokból és a páneurópai harmonizáció érdekében az ilyen közös követelmények és műszaki előírások tartalmának a releváns nemzetközi szervezetek, mint a Nemzetközi Hajózási Szövetség (PIANC), a Rajnai Hajózási Központi Bizottság (CCNR) és az Egyesült Nemzetek Szövetségének Európai Gazdasági Bizottsága (UNECE) e téren végzett munkájára kell építenie.
- (4) A folyami információs szolgáltatásoknak (RIS) olyan összekapcsolható rendszerekre kell támaszkodniuk, amelyeknek a rendszer valamennyi szolgáltatója és felhasználója számára megkülönböztetéstől mentesen hozzáférhető, nyílt és nyilvános szabványokon kell alapulniuk.
- (5) Olyan hajózható vízi utak esetében, amelyek nem kapcsolódnak másik tagállam hajózható hálózatához, ezeknek a követelményeknek és műszaki előírásoknak az alkalmazása nem kötelező. Mindazonáltal ajánlott az ezen irányelvben meghatározott RIS alkalmazása az említett belvízi utak vonatkozásában is, valamint a már meglévő rendszereknek az új szolgáltatásokkal való összekapcsolhatóságának kialakítása.

(6) A RIS kifejlesztésének olyan célokon kell alapulnia, mint a belvízi hajózás biztonsága, hatékonysága és környezetbarát jellege, amelyeket például közlekedésirányítással, környezet- és infrastruktúravédelemmel, valamint a konkrét szabályok végrehajtásával lehet megvalósítani.

(7) A RIS-re vonatkozó követelményeknek legalább a tagállamok által biztosított információs szolgáltatásokra kell vonatkozniuk.

(8) A műszaki előírások létrehozásának ki kell terjednie az olyan rendszerekre, mint az elektronikus navigációs térképek, egy egységes európai hajószámozási rendszert is magában foglaló elektronikus hajózási adatszolgáltatás, hajósoknak szóló hirdetések, valamint a hajók helymegállapítása és nyomon követése. A RIS igénybevételehez szükséges berendezések műszaki összegegyeztetettségét egy bizottságnak kell biztosítani.

(9) A tagállamok felelőssége — a Közösséggel együttműködésben —, hogy ösztönözzék a felhasználókat az eljárások és a berendezésekre vonatkozó követelmények betartására, figyelembe véve azt, hogy a belvízi hajózási ágazat vállalatai kis- és közepes méretű társaságok.

(10) A RIS bevezetése személyes adatok feldolgozásával jár együtt. Az ilyen adatfeldolgozást a közösségi szabályoknak megfelelően, például többek között a személyes adatok kezelése vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾, valamint az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ meghatározott szabályoknak megfelelően kell elvégezni. A RIS bevezetése nem eredményezheti a piaci szereplők gazdaságilag érzékeny adatainak ellenőrizetlen feldolgozását.

(11) A RIS olyan alkalmazásaiban, amelyekhez pontos helymeghatározás szükséges, ajánlott a műholdas helymeghatározó technológiák használata. Ezeknek a technológiáknak, amikor csak lehetséges, összekapcsolhatónak kell lenniük más, releváns rendszerekkel, illetve e technológiákat integrálni kell azokkal, összhangban az e területen érvényes határozatokkal.

⁽¹⁾ HL C 157., 2005.6.28., 56. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2005. február 23-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2005. június 27-i határozata.

⁽³⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o. Az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

- (12) Mivel ezen irányelv célját, azaz a harmonizált közösségi RIS létrehozását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, ezért az — európai kiterjedése miatt — közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél megvalósításához szükséges mértéket.
- (13) Az irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak ⁽¹⁾ megfelelően kell elfogadni.
- (14) A jobb jogszabályalkotásról szóló intézményközi megállapodás ⁽²⁾ (34) bekezdésével összhangban a tagállamok ösztönzik arra, hogy — a maguk számára, illetve a Közösség érdekében — készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

(1) Ez az irányelv kialakítja a harmonizált folyami információs szolgáltatások (RIS) közösségi létrehozásának és alkalmazásának keretrendszerét annak érdekében, hogy támogassa a belvízi közlekedést a hajózásbiztonság, hatékonyság és a környezetbarát megoldások alkalmazásának fokozása tekintetében, valamint hogy lehetővé tegye az egyéb közlekedési módokhoz való kapcsolódást.

(2) Ez az irányelv meghatározza a közösségi belvízi utakon a harmonizált, összekapcsolható és nyitott RIS biztosításához szükséges műszaki követelmények, előírások és feltételek kidolgozásának és továbbfejlesztésének keretét. A műszaki követelmények, előírások és feltételek kidolgozását és továbbfejlesztését a Bizottság hajtja végre, a 11. cikkben említett bizottság segítségével. E tekintetben a Bizottság megfelelően figyelembe veszi a releváns nemzetközi szervezetek, mint a PIANC, a CCNR és az UNECE által kidolgozott intézkedéseket. Biztosítani kell a folytonosságot az egyéb modális forgalomirányítási szolgáltatásokkal, főleg a tengeri hajóforgalom-irányítási és információs szolgáltatásokkal.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽²⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

2. cikk

Alkalmazási kör

(1) Ez az irányelv a RIS-nek a tagállamok összes olyan IV. és magasabb osztályba sorolt belvízi útján való megvalósítására és működésére alkalmazandó, amelyeket IV. vagy magasabb osztályba sorolt vízi útjával, beleértve a tengeri kikötők, belvízi kikötők és a kombinált árufuvarozási terminálok, valamint a III. melléklet 8. projektje tekintetében az 1692/96/EK határozat módosításáról szóló, 2001. május 22-i 1346/2001/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban ⁽³⁾ említett, ilyen vízi utak mentén elhelyezkedő kikötőket. Ezen irányelv alkalmazására az UNECE 1992. november 12-i 30. határozatában megállapított Európai Belvízi Hajóutak Osztályozása vonatkozik.

(2) A tagállamok ezt az irányelvet az (1) bekezdésben nem említett belvízi utakra és belvízi kikötőkre is alkalmazhatják.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „folyami információs szolgáltatások (RIS)”: olyan harmonizált információs szolgáltatások, amelyek a belvízi hajózás forgalom- és közlekedésirányítását támogatják, beleértve — ha technikailag megvalósítható — a más közlekedési módokhoz való kapcsolódást. A RIS nem érinti az érintett vállalatok közötti belső kereskedelmi ügyleteket, ugyanakkor nyitott a kereskedelmi tevékenységekkel való kapcsolat kialakítása irányába. A RIS olyan szolgáltatásokat foglal magában, mint a hajóutakra vonatkozó információk, forgalmi információk, forgalomirányítás, kárenyhítési támogatás, információk a közlekedésirányításhoz, statisztikai és vámügyi szolgáltatások, valamint hajóútdíjak és kikötői illetékek;
- b) „hajóutakra vonatkozó információk”: a vízi utakkal (hajóutakkal) kapcsolatos földrajzi, hidrológiai és igazgatási adatok. A hajóutakra vonatkozó információk egyirányúak, azokat a szárazföldről a hajóra vagy a szárazföldről a hivatalba továbbítják;
- c) „taktikai forgalmi információk”: azok az információk, amelyek befolyásolják az azonnali navigációs döntéseket az adott forgalmi helyzetben és közvetlen földrajzi környezetben;
- d) „stratégiai forgalmi információk”: olyan információk, amelyek a RIS alkalmazóinak közép- és hosszú távú döntéseit befolyásolják;
- e) „RIS-alkalmazás”: a folyami információs szolgáltatások biztosítása az erre szolgáló rendszereken keresztül;
- f) „RIS-központ”: olyan hely, ahol a szolgáltatásokat technikai személyzet üzemelteti;

⁽³⁾ HL L 185., 2001.7.6., 1. o.

- g) „RIS-felhasználók”: különböző felhasználói csoportok, beleértve a hajókapitányokat, RIS-üzemeltetőket, zsilip és/vagy hídüzemeltetőket, a vízi utakért felelős hatóságokat, a kikötők és terminálok üzemeltetőit, a vészhelyzetek megszüntetésére szolgáló, sürgősségi szolgáltatások működtetőit, flottaparancsnokokat, a szállítmányok feladóit és az áruszállítókat;
- h) „összekapcsolhatóság”: a szolgáltatások, az adattartalom, az adatsere formája és frekvenciája olyan módon harmonizált, hogy a RIS-felhasználók európai szinten ugyanazokhoz a szolgáltatásokhoz és információkhoz férnek hozzá.

4. cikk

A RIS létrehozása

(1) A tagállamok megteszik azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek a RIS-nek a 2. cikk hatálya alá tartozó belvízi utakon való alkalmazásához.

(2) A tagállamok úgy alakítják ki a RIS-t, hogy a RIS alkalmazása hatékony, bővíthető és összekapcsolható legyen annak érdekében, hogy a többi RIS-alkalmazással és — ha lehetséges — az egyéb közlekedési módok rendszereivel együtt tudjon működni. A RIS-alkalmazás a közlekedésirányítási rendszerekhez és a kereskedelmi tevékenységekhez való kapcsolódást is biztosítja.

(3) A RIS létrehozása érdekében a tagállamok:

- a) a RIS-felhasználók számára megadnak minden vonatkozó adatot, amely a belvízi hajózással és az útiterv kialakítással kapcsolatos. Ezeket az adatokat legalább hozzáférhető elektronikus formában kell megadni;
- b) biztosítják, hogy az európai belvízi utak osztályozásának megfelelően az Va. vagy annál magasabb kategóriába tartozó belvízi utjaik esetében a RIS-felhasználók számára az a) pontban említett adatokon kívül navigációs célra szolgáló elektronikus navigációs térképek is rendelkezésre állnak;
- c) lehetővé teszik, hogy — amennyiben a nemzeti vagy nemzetközi előírások megkövetelik — az illetékes hatóságok megkapják a szükséges elektronikus hajózási adatszolgáltatást. A határokon átnyúló forgalom esetén ezeket az információkat a szomszédos állam illetékes hatóságainak kell eljuttatni, továbbá minden ilyen információt a hajó határra való érkezését megelőzően kell eljuttatni;
- d) biztosítják, hogy a hajósoknak szóló hirdetményeket, többek között a belvízi útjaik vízszintjére (vagy a legnagyobb megengedett merülésre) és a jégveszélyre vonatkozó jelentéseket szabványosított, kódolt és letölthető üzenet formájában adják meg. A szabványüzenetek mindenképpen tartalmaznak a biztonságos hajózáshoz szükséges információkat.

A hajósoknak szóló hirdetményeket mindenképpen könnyen hozzáférhető elektronikus formában kell megadni.

Az e bekezdésben említett kötelezettségeket az I. és II. mellékletben meghatározott előírásokkal összhangban kell teljesíteni.

(4) A tagállamok illetékes hatóságai a regionális szükségletek szerint hozzák létre a RIS-központokat.

(5) Az Automatikus Hajóazonosító Rendszerek (AIS) használatára a belvízi utakon alkalmazott rádiótelefon-szolgáltatásokról szóló, a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU) rádiószabályzatának keretében 2000. április 6-án Bázelen megkötött regionális megállapodást kell alkalmazni.

(6) A tagállamok — adott esetben a Közösséggel együttműködésben — szorgalmazzák, hogy a belvízi útjaikon hajózó hajóvezetők, hajóüzemeltetők, hajóügynökök vagy hajótulajdonosok, a hajón szállított áruk feladói és tulajdonosai, valamint a hajók teljes mértékben hasznát vegyék az ezen irányelv alapján rendelkezésre álló szolgáltatásoknak.

(7) A Bizottság meghozza a szükséges intézkedéseket a RIS összekapcsolhatóságának, megbízhatóságának és biztonságának ellenőrzésére.

5. cikk

Műszaki iránymutatások és előírások

(1) A RIS-k biztosítása, valamint e szolgáltatások a 4. cikk (2) bekezdésében előírt összekapcsolhatóságának garantálása érdekében a Bizottság összhangban a (2) bekezdéssel meghatározza a szolgáltatások tervezésére, megvalósítására és működtetésére vonatkozó műszaki iránymutatásokat (RIS-iránymutatások), valamint különösen a következő területekre vonatkozó műszaki előírásokat:

- a) a belvízi hajózásban alkalmazott elektronikus térkép-megjelenítő és információs rendszer (a belvízi közlekedésben alkalmazott ECDIS);
- b) elektronikus hajózási adatszolgáltatás;
- c) hajósoknak szóló hirdetmények;
- d) helymegállapító és nyomon követő rendszerek;
- e) a RIS igénybeviteléhez szükséges berendezések kompatibilitása.

Ezeknek az iránymutatásoknak és előírásoknak a II. mellékletben meghatározott műszaki elveken kell alapulniuk, és figyelembe kell venniük a releváns nemzetközi szervezetek által ezen a téren végzett munkát.

(2) Az (1) bekezdésben említett műszaki iránymutatásokat és előírásokat a Bizottság a 11. cikk (3) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően alakítja ki, illetve adott esetben módosítja. Az iránymutatások és előírások kialakítása a következő ütemezés szerint történik:

- a) a RIS-iránymutatásokat legkésőbb 2006 június 20-áig;
- b) a belvízi közlekedésben alkalmazott ECDIS-re vonatkozó előírásokat, az elektronikus hajózási adatszolgáltatást és a hajósoknak szóló hirdetményeket legkésőbb 2006 október 20-éig;
- c) a helymegállapító és nyomon követő rendszereket legkésőbb 2006 december 20-éig.

(3) A RIS-iránymutatásokat és előírásokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

6. cikk

Műholdas helymeghatározás

A pontos helymeghatározást igénylő RIS céljából ajánlott a műholdas helymeghatározó technológiák alkalmazása.

7. cikk

A RIS berendezések típusjóváhagyása

(1) Amennyiben a hajózás biztonsága, valamint a vonatkozó műszaki előírások szükségessé teszik, a RIS termináljait, hálózati berendezéseit és szoftveralkalmazásait a megfelelés tekintetében típusjóváhagyással kell ellátni, mielőtt üzembe helyezik őket belvízi utakon.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot a típusjóváhagyásért felelős nemzeti hatóságokról. A Bizottság eljuttatja ezeket az információkat a többi tagállam részére.

(3) Valamennyi tagállam elismeri a többi tagállam (2) bekezdésben említett felelős nemzeti hatósága által kibocsátott típusjóváhagyásokat.

8. cikk

Illetékes hatóságok

A tagállamok kijelölik a RIS-alkalmazásokért és a nemzetközi adatszereléért felelős illetékes hatóságokat. Ezekről a hatóságokról értesítik a Bizottságot.

9. cikk

A titoktartásra, a hajózás biztonságára és az információk újrafelhasználására vonatkozó szabályok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a RIS működéséhez szükséges személyes adatok feldolgozását az egyének szabadságának és alapvető jogainak védelmére vonatkozó közösségi szabályoknak — többek között a 95/46/EK és a 2002/58/EK irányelvnek — megfelelően végzik el.

(2) A tagállamok biztonsági intézkedéseket alkalmaznak és tartanak fenn a RIS-üzenetek és -feljegyzések kárt okozó eseményekkel és visszaéléssel, többek között a jogosulatlan hozzáféréssel, módosításokkal vagy elvesztéssel szembeni védelme érdekében.

(3) A közzeférőből származó információk újrafelhasználásáról szóló, 2003. november 17-i 2003/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽¹⁾ alkalmazni kell.

10. cikk

Módosítási eljárás

Az I. és II. melléklet az ezen irányelv alkalmazása során szerzett tapasztalatok figyelembevételével módosítható, és a 11. cikk (3) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően hozzájárulható a műszaki fejlődéshez.

11. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottságot a belvízi áru- és személyszállításra vonatkozó nemzeti hajóvezetői bizonyítványok kölcsönös elismeréséről szóló, 1991. december 16-i 91/672/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 7. cikkében létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

(4) Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

(5) A Bizottság rendszeresen konzultál az ágazat képviselőivel.

12. cikk

Átültetés

(1) A 2. cikk hatálya alá tartozó belvízi utakkal rendelkező tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2007 október 20-éig megfeleljenek. A tagállamok ezekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

⁽¹⁾ HL L 345., 2003.12.31., 90. o.

⁽²⁾ HL L 373., 1991.12.31., 29. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított irányelv.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megteszik azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a 4. cikkben meghatározott követelményeknek legkésőbb az 5. cikkben említett, a vonatkozó műszaki iránymutatások és előírások hatálybalépésétől számított 30 hónap elteltével megfeleljenek. A műszaki iránymutatások és előírások az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésüket követő napon lépnek hatályba.

(3) Ha valamelyik tagállam kéri, a Bizottság a 11. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően meghosszabbíthatja a 4. cikkben szereplő egy vagy több követelmény teljesítésére a (2) bekezdésben előírt időtartamot a 2. cikk hatálya alá tartozó, kis forgalmú belvízi utak vagy olyan vízi utak tekintetében, amelyeken az irányelv végrehajtásának költségei nem állnának arányban a végrehajtás hasznáival. Ez az időtartam a Bizottság egyszerű határozatával meghosszabbítható; a meghosszabbítás megismételhető. A tagállam kérelmével együtt benyújtandó indoklásnak hivatkozni kell a kérdéses vízi út kis forgalmára és gazdasági körülményeire. A Bizottság határozatának meghozataláig a meghosszabbítást kérő tagállam úgy folytathatja az üzemeltetést, mintha már megkapta volna a meghosszabbítást.

(4) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(5) Amennyiben szükséges, a tagállamok segítik egymást az irányelv végrehajtásában.

(6) A Bizottság ellenőrzi a RIS létrehozását a Közösségen belül, és arról 2008 október 20-ig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára.

13. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

14. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek azok a tagállamok a címzettjei, amelyek rendelkeznek a 2. cikkben említett belvízi utakkal.

Kelt Strasbourgban, 2005. szeptember 7-én.

az Európai Parlament részéről a

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

Tanács részéről

az elnök

C. CLARKE

I. MELLÉKLET

AZ ADATOKRA VONATKOZÓ MINIMUMKÖVETELMÉNYEK

A 4. cikk (3) bekezdésének a) pontjában említettek szerint különösen a következő adatokat kell megadni:

- a fő vízi útvonal kilométerben megadva,
- a hajókra és konvojokra vonatkozó korlátozások a hosszúság, szélesség, merülési magasság és léghuzat tekintetében,
- az áthaladást korlátozó építmények, különösen a zsilipek és hidak üzemelési ideje,
- a kikötők és átrakásra alkalmas területek helymeghatározása,
- a vízmérce referenciaadatai a hajózásra vonatkozóan.

II. MELLÉKLET

A RIS-IRÁNYMUTATÁSOKRA ÉS MŰSZAKI ELŐÍRÁSOKRA VONATKOZÓ ELVEK

1. RIS-iránymutatások

Az 5. cikkben említett RIS-iránymutatások a következő elveket követik:

- a) a szolgáltatások és a kapcsolódó rendszerek tervezésére, megvalósítására és üzemeltetésére vonatkozó műszaki előírások feltüntetése;
- b) a RIS-architektúra és -szervezet; valamint
- c) ajánlások a hajók számára a RIS-ben való részvételre, az önálló szolgáltatásokra és a RIS fokozatos fejlesztésére vonatkozóan.

2. A belvízi közlekedésben alkalmazott ECDIS

Az 5. cikknek megfelelően az elektronikus térkép-megjelenítő és információs rendszerre (a belvízi közlekedésben alkalmazott ECDIS) vonatkozóan megállapítandó műszaki előírások a következő elveket követik:

- a) a tengeri közlekedésben alkalmazott ECDIS-szel való összeegyeztethetőség a belvízi hajóknak a torkolatok vegyes forgalmi zónáiban való közlekedése, valamint a folyam-tengeri közlekedés megkönnyítése érdekében;
- b) a belvízi közlekedésben alkalmazott ECDIS berendezéseire vonatkozó minimumkövetelmények, valamint az elektronikus navigációs térképek minimumtartalmának meghatározása a hajózás biztonságának figyelembevételével, különösen
  - a belvízi közlekedésben alkalmazott ECDIS berendezéseinek nagyfokú megbízhatósága és alkalmassága,
  - a belvízi közlekedésben alkalmazott ECDIS berendezéseinek szilárdsága, hogy minőségromlás vagy a megbízhatóság csökkenése nélkül kiállják a hajókon jellemző környezeti körülményeket,
  - valamennyi olyan típusú földrajzi objektum feltüntetése az elektronikus navigációs térképeken (pl. a hajóutak határvonalai, a partvonalon található építmények, jeladó bóják), amely szükséges a biztonságos hajózáshoz,
  - az elektronikus térképek rávetített radarképpel történő követése, ha hajókormányzásra használják;
- c) a hajóutakra vonatkozó alapos információk beillesztése az elektronikus navigációs térkép-megjelenítésbe az előre meghatározott vagy az aktuális vízszint szerint;
- d) további információk felvétele (pl. az illetékes hatóságokon kívüli egyéb felek) az elektronikus navigációs térkép-megjelenítésbe a belvízi közlekedésben alkalmazott ECDIS keretében a biztonságos hajózáshoz szükséges információk érintése nélkül;
- e) az elektronikus navigációs térképek elérhetősége a RIS-felhasználók számára;
- f) az elektronikus navigációs térképekre vonatkozó adatok rendelkezésre bocsátása az alkalmazások valamennyi gyártója számára, adott esetben méltányos, költségarányos díj ellenében.

3. Elektronikus hajózási adatszolgáltatás

A belvízi hajózásban alkalmazott elektronikus hajózási adatszolgáltatásra vonatkozó műszaki előírások az 5. cikknek megfelelően a következő elveket követik:

- a) az elektronikus adatcsere megkönnyítése a tagállamok illetékes hatóságai, a belvízi és a tengeri hajózásban, valamint a kombinált szállításban részt vevők között, amennyiben annak a belvízi hajózás is része;
- b) a közlekedéssel kapcsolatos szabványosított értesítések használata a hajók és a hatóságok, a hatóságok és a hajók, valamint a hatóságok és hatóságok közötti üzenetváltásokban a tengeri hajózással való összeegyeztethetőség érdekében;
- c) nemzetközileg elfogadott kódjegyzékek és osztályozások alkalmazása, kiegészítve a hajózással kapcsolatos további igényekkel;
- d) egyedi európai hajóazonosító-szám használata.

4. A hajósoknak szóló hirdetmények

A hajósoknak szóló hirdetményekre vonatkozó műszaki előírások az 5. cikknek megfelelően — különösen a hajóutakra vonatkozó információk, a forgalommal kapcsolatos információk és a forgalomirányítás, valamint a hajóút-tervezés tekintetében — a következő elveket követik:

- a) szabványosított adatstruktúra, amely előre meghatározott szövegmodulokat alkalmaz, és nagymértékben kódolt, hogy lehetővé tegye a legfontosabb tartalom más nyelvekre való automatikus lefordítását, és megkönnyítse a hajósoknak szóló hirdetmények útiterv kialakítási rendszerekbe történő beillesztését;
- b) a szabványosított adatstruktúra összeegyeztethetősége a belvízi közlekedésben alkalmazott ECDIS adatstruktúrájával, hogy lehetővé váljon a hajósoknak szóló hirdetmények belvízi közlekedésben alkalmazott ECDIS-be történő beillesztése.

5. Helymeghatározási és nyomon követési rendszerek

A helymeghatározási és nyomon követési rendszerekre vonatkozó műszaki előírások az 5. cikknek megfelelően a következő elveket követik:

- a) a rendszerekre vonatkozó előírások és a szabványüzenetek, valamint eljárások meghatározása annak érdekében, hogy azokat automatizált módon lehessen megadni;
  - b) a taktikai forgalmi információk és a stratégiai forgalmi információk közlésére alkalmas rendszerek megkülönböztetése, mindkét esetben figyelembe véve a helymeghatározási pontosságot és a szükséges frissítést;
  - c) a hajók helymeghatározására és nyomon követésére szolgáló, vonatkozó műszaki rendszerek — például a belvízi közlekedésben alkalmazott AIS (Automatikus Hajóazonosító Rendszer) — leírása;
  - d) az adatformátumok összeegyeztethetősége a tengeri automatikus hajóazonosító rendszerrel (AIS).
-

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005/45/EK IRÁNYELVE**(2005. szeptember 7.)****a tagállamok által kiállított tengerészképzési bizonyítványok kölcsönös elismeréséről és a 2001/25/EK irányelv módosításáról****(EGT vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 80. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A közösségi hajózásról alkotott összkép javításáról és a tengerészszakma fiatalok számára vonzóvá tételéről szóló, 2003. június 5-i következtetéseiben a Tanács kiemelte, hogy szükséges a tengerészek szakmai mobilitását az Európai Unión belül ösztönözni, különös hangsúlyt fektetve a tengerészek képzési bizonyítványainak elismerését szolgáló eljárásokra, eközben biztosítva a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek a tengerészek képzéséről, képzéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló, 1978. évi nemzetközi egyezményének (STCW-egyezmény) naprakész változatában foglalt követelmények teljesítését.
- (2) A tengeri közlekedés olyan intenzíven és gyorsan fejlődő ágazat, amely különösen nemzetközi jellegű. Ennek megfelelően, a közösségi tengerészek növekvő hiányára tekintettel, a személyzeti kínálat és kereslet közötti egyensúly közösségi szinten hatékonyabban tartható fenn, mint nemzeti szinten. Ezért elengedhetetlen, hogy a tengeri közlekedés terén a közös közlekedéspolitikája bővüljön, megkönnyítve a tengerészek Közösségen belüli mozgását.
- (3) Ami a tengerészek képzését illeti, a Közösség minimumkövetelményeket állapított meg a tengeri oktatásra, képzésre és képesítésre a tengerészek képzésének minimumszintjéről szóló, 2001. április 4-i 2001/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾. Ez az irányelv beépíti a közösségi jogba az STCW-egyez-

ményben foglalt, a képzésre, képesítésre és az őrszolgálat ellátására vonatkozó nemzetközi előírásokat.

- (4) A 2001/25/EK irányelv előírja, hogy a tengerészeknek rendelkezniük kell olyan képesítési bizonyítvánnyal, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága az irányelvnek megfelelően állított ki és érvényesített, és amely feljogosítja annak jogos tulajdonosát, hogy a benne foglalt felelősségi szintnek megfelelő minőségben szolgáljon, és az annak megfelelő funkciókat ellássa.
- (5) A 2001/25/EK irányelv értelmében a tengerészek — akár valamely tagállam állampolgárai, akár nem — képesítési bizonyítványainak a tagállamok közötti kölcsönös elismerésére a 89/48/EGK ⁽⁴⁾ és a 92/51/EGK ⁽⁵⁾ irányelv vonatkozik, amelyek létrehozták a szakoktatás és szakképzés elismerését szolgáló első, illetve második általános rendszert. Ezek az irányelvek nem rendelkeznek a tengerészek képesítésének feltétlen elismeréséről, tekintve, hogy a tengerészekre kiegészítő intézkedések vonatkozhatnak.
- (6) Valamennyi tagállamnak el kell ismernie a többi tagállam által a 2001/25/EK irányelvnek megfelelően kiállított képesítési bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat. Ennek megfelelően valamennyi tagállamnak engedélyeznie kell, hogy az a tengerész, aki az említett irányelvben foglalt követelményeknek megfelelő képesítési bizonyítványt szerzett egy másik tagállamban, a képesítése szerinti tengerész szakmai tevékenységbe kezdhesen, vagy ilyen tevékenységet folytathasson, méghozzá a tagállam saját állampolgáraitra vonatkozó feltételekkel azonos feltételek szerint.
- (7) Mivel ezen irányelv célja a képesítési bizonyítványok kölcsönös elismerésének megkönnyítése, ezért nem szabályozza a munkavállalás feltételeit.
- (8) Az STCW-egyezmény meghatározza a tengerészekre vonatkozó nyelvismereti követelményeket. Ezeket a követelményeket be kell építeni a közösségi jogba a hajók fedélzetén zajló hatékony kommunikáció biztosítása, valamint a tengerészek Közösségen belüli szabad mozgásának megkönnyítése érdekében.

⁽¹⁾ HL C 157., 2005.6.28., 53. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2005. február 23-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2005. június 27-i határozata.

⁽³⁾ HL L 136., 2001.5.18., 17. o. A legutóbb a 2005/23/EK bizottsági irányelvvel (HL L 62., 2005.3.9., 14. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ A legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló, 1988. december 21-i 89/48/EGK tanácsi irányelv (HL L 19., 1989.1.24., 16. o.). A legutóbb a 2001/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 206., 2001.7.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ A 89/48/EGK irányelvet kiegészítve, a szakoktatás és szakképzés elismerésének második általános rendszeréről szóló, 1992. június 18-i 92/51/EGK tanácsi irányelv (HL L 209., 1992.7.24., 25. o.). A legutóbb a 2004/108/EK bizottsági határozattal (HL L 32., 2004.2.5., 15. o.) módosított irányelv.

- (9) Napjainkban a család útján szerzett tengerészképzésési bizonyítványok elterjedése súlyosan veszélyezteti a tengeri biztonságot és a tengeri környezet védelmét. Az esetek többségében a család útján szerzett képzésügyi bizonyítványok tulajdonosai nem felelnek meg az STCW-egyezményben foglalt képzésügyi minimumkövetelményeknek. Ezek a tengerészek könnyen részesei lehetnek tengeri baleseteknek.
- (10) A tagállamoknak tehát konkrét intézkedéseket kell hozniuk és végrehajtaniuk a képzést igazoló bizonyítványokkal összefüggő családok megelőzése és szankcionálása végett, valamint erőfeszítéseket kell tenniük, hogy szigorú és végrehajtható megállapodások szülessenek a Nemzetközi Tengerészeti Szervezeten belül az ilyen tevékenységek egész világra kiterjedő leküzdésére. E tekintetben a tengeri közlekedés biztonságával és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottság (COSS) a megfelelő fórum az információ, tapasztalat és a bevált gyakorlatok cseréjére.
- (11) Az 1406/2002/EK rendelet⁽¹⁾ létrehozta az Európai Tengerbiztonsági Ügynökséget (a továbbiakban: az Ügynökség) azzal a céllal, hogy biztosított legyen egy egységes, hatékony és magas szintű tengeri biztonság, és meg lehessen előzni a hajókról történő szennyezést. Az Ügynökség egyik feladata, hogy segítse a Bizottságot azon feladatok ellátásában, amelyeket a hajók legénységének képzése, képzése és őrszolgálata ellátása terén alkalmazandó közösségi jogszabályok ráruháznak.
- (12) Az Ügynökségnek ezért segítenie kell a Bizottságot annak ellenőrzésében, hogy a tagállamok megfelelnek-e az ebben az irányelvben, illetve a 2001/25/EK irányelvben foglalt követelményeknek.
- (13) A tengerészek képzésügyi bizonyítványainak tagállamok közötti kölcsönös elismerése — akár valamely tagállam állampolgárai, akár nem — nem tartozhat a továbbiakban a 89/48/EGK és a 92/51/EGK irányelv hatálya alá, hanem ezen irányelvnek kell ezt a kérdést szabályoznia.
- (14) A 2001/25/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (15) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a tengerészek képzésügyi bizonyítványainak tagállamok közötti kölcsönös elismerését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ Az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség létrehozásáról szóló, 2002. június 27-i 1406/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 208., 2002.8.5., 1. o.). A legutóbb a 724/2004/EK rendelettel (HL L 129., 2004.4.29., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

- (16) A jobb jogszabályalkotásról szóló intézményközi megállapodás⁽²⁾ (34) bekezdésével összhangban a tagállamok ösztönzik arra, hogy — a maguk számára, illetve a Közösség érdekében — készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Hatály

Ezt az irányelvet azokra a tengerészekre kell alkalmazni, akik:

- valamely tagállam állampolgárai;
- olyan nem tagállami állampolgárok, akik valamely tagállam által kiállított bizonyítvánnyal rendelkeznek.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- „tengerész”: az a személy, aki legalább a 2001/25/EK irányelv I. mellékletében meghatározott követelményeknek megfelelő minimális képzésben részesült, illetve valamely tagállam által kiállított bizonyítvánnyal rendelkezik;
- „képzésügyi bizonyítvány”: a 2001/25/EK irányelv 4. cikkében meghatározottaknak megfelelő érvényes okmány;
- „megfelelő bizonyítvány”: a 2001/25/EK irányelv 1. cikkének 27. pontjában meghatározott képzésügyi bizonyítvány;
- „érvényesítés”: olyan érvényes okmány, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága állított ki, a 2001/25/EK irányelv 5. cikke (2) és (6) bekezdésének megfelelően;
- „elismerés”: egy másik tagállam által kiállított képzésügyi bizonyítvány vagy megfelelő bizonyítvány valamely fogadó tagállam illetékes hatóságai által történő elfogadása;
- „fogadó tagállam”: bármely tagállam, amelyben egy tengerész el kívánja ismertetni megfelelő bizonyítványát(ait) vagy egyéb képzésügyi bizonyítványát(ait);
- „STCW-egyezmény”: a tengerészek képzéséről, képzéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló 1978. évi nemzetközi egyezmény, naprakész formájában;
- „STCW-szabályzat”: az STCW-egyezményben részes felek 1995-ös konferenciájának 2. határozatával jóváhagyott, a tengerészek képzéséről, képzéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló szabályzat, naprakész formájában;
- „Ügynökség”: az 1406/2002/EK rendelettel létrehozott Európai Tengerbiztonsági Ügynökség.

3. cikk

A képesítési bizonyítványok elismerése

(1) Valamennyi tagállam elismeri a másik tagállam által a 2001/25/EK irányelv előírásainak megfelelően kiállított megfelelő bizonyítványokat és egyéb képesítési bizonyítványokat.

(2) A megfelelő bizonyítványok elismerése az azokban előírt minőségre, funkciókra és képesítési szintekre korlátozódik, és azokhoz az ilyen elismerést igazoló érvényesítést kell csatolni.

(3) A tagállamok — a nemzeti jogszabályokkal és eljárásokkal összhangban — fellebbezési jogot biztosítanak az érvényes képesítési bizonyítvány érvényesítésének elutasítása, vagy a válasz elmulasztása esetén.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve a fogadó tagállam illetékes hatóságai további korlátozásokat állapíthatnak meg a 2001/25/EK irányelv 7. cikkében említett, a partmenti utakon történő hajózással kapcsolatos minőségre, funkciókra és képesítési szintekre, illetve a 2001/25/EK irányelv I. mellékletének VII/1. szabálya alapján kiadott egyéb képesítési bizonyítványokra.

(5) A fogadó tagállamnak biztosítania kell, hogy az irányítási szintű funkciók ellátására jogosító képesítési bizonyítványok elismerését kérelmező tengerészek megfelelően ismerjék az adott tagállam azon tengerészeti jogszabályait, amelyek az engedélyezett funkciók ellátásához kapcsolódnak.

4. cikk

A 2001/25/EK irányelv módosításai

A 2001/25/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Képesítési bizonyítvány

A képesítési bizonyítvány olyan érvényes, bármilyen néven ismert okmány, amelyet a tagállam illetékes hatósága bocsát ki vagy annak engedélyével kerül kibocsátásra az 5. cikknek és az I. mellékletben megállapított követelményeknek megfelelően.”;

2. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„7a. cikk

A csalás és más jogellenes gyakorlat megakadályozása

(1) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak és hajtanak végre a tanúsítási eljárással, illetve az illetékes hatóságai által kiadott és érvényesített képesítési bizonyítványokkal kapcsolatos csalás és más jogellenes gyakorlat megakadályozása érdekében, valamint hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat állapítanak meg.

(2) A tagállamok kijelölik a csalás és más jogellenes gyakorlat feltárására és leküzdésére, valamint a többi tagállamnak és harmadik országoknak a tengerészek képesítési bizonyítványainak kiállítására illetékes hatóságaival történő információcserére illetékes nemzeti hatóságokat.

A tagállamok az illetékes nemzeti hatóságokra vonatkozó információkról haladéktalanul tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot.

A tagállamok az illetékes nemzeti hatóságokra vonatkozó információkról haladéktalanul tájékoztatják azokat a harmadik országokat is, amelyekkel az STCW-egyezmény I/10. szabálya 1.2. bekezdésének megfelelően megállapodást kötöttek.

(3) A fogadó tagállam kérelmére a másik tagállam illetékes hatóságainak írásban kell igazolniuk vagy elutasítaniuk a tengerészkesztési bizonyítvány, az ennek megfelelő érvényesítések vagy bármilyen más, ez utóbbi tagállamban kibocsátott, képzésről szóló írásos bizonyítékok hitelességét.”;

3. A 18. cikk (1) és (2) bekezdését 2007. október 20-én kezdődő hatállyal el kell hagyni;

4. Az irányelv a következő cikkekkkel egészül ki:

„21a. cikk

Az irányelvnek való megfelelés rendszeres ellenőrzése

A Bizottság — a Szerződés 226. cikke szerinti — hatáskörének sérelme nélkül, a Bizottság az 1406/2002/EK rendelettel (*) létrehozott Európai Tengerbiztonsági Ügynökség segítségével rendszeresen és legalább ötéves időközönként ellenőrzi, hogy a tagállamok megfelelnek-e az ezen irányelv által megállapított minimumkövetelményeknek.

21b. cikk

Jelentés az irányelvnek való megfelelésről

Legkésőbb 2010. október 20 a Bizottságnak meg kell küldenie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 21a. cikkben foglaltak szerint szerzett információk alapján készített értékelő jelentést. A jelentésben a Bizottság megvizsgálja a tagállamok ezen irányelvnek való megfelelését, és szükség esetén javaslatokat tesz további intézkedésekre.

(*) Az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség létrehozásáról szóló, 2002. június 27-i 1406/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 208., 2002.8.5., 1. o.). A legutóbb a 724/2004/EK rendelettel (HL L 129., 2004.4.29., 1. o.) módosított rendelet.”

5. Az I. melléklet I. fejezete a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok biztosítják, hogy a tengerészek az STCW-szabályzat A-II/1., A-III/1., A-IV/2. és A-II/4. szakaszában meghatározott megfelelő nyelvismerettel rendelkezzenek annak érdekében, hogy speciális feladataikat el tudják látni a fogadó tagállam lobogóját viselő hajón.”.

5. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2007. október 20-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon rendelkezéseinek a szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

6. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

7. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2005. szeptember 7-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

C. CLARKE

(Az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján elfogadott jogi aktusok)

A TANÁCS 2005/667/IB KERETHATÁROZATA

(2005. július 12.)

a hajók által okozott szennyezésre vonatkozó jogszabályok végrehajtásához szükséges büntetőjogi keret megerősítéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 31. cikke (1) bekezdésének e) pontjára és 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A Tanácsnak és a Bizottságnak az Amszterdami Szerződésnek a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó rendelkezései lehető legcélszerűbb végrehajtásáról szóló cselekvési terve ⁽²⁾, valamint az 1999. október 15—16-i tamperei Európai Tanács következtetései és különösen ezek 48. pontja a környezetvédelmi bűncselekmények elleni küzdelemre, különösen a közös büntetések és hasonló eljárási garanciákról szóló jogalkotási javaslatokra hívnak fel.
- (2) A hajók által szándékosan vagy súlyos gondatlansággal okozott szennyezés elleni küzdelem az Unió prioritásai közé tartozik. A 2002. december 12—13-i koppenhágai Európai Tanács következtetéseinek 32—34. pontja és különösen a 2002. december 19-i IB-Tanács nyilatkozata a Prestige olajszállító tartályhajó hajótörését követően, jelzi az Unió elszántságát a hasonló károk bekövetkezésének elkerüléséhez szükséges intézkedések meghozatalára.
- (3) A Bizottságnak a Prestige balesetére válaszként a tengeri közlekedés biztonságának javításáról szóló, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz címzett közleményében kifejtettek szerint e cél elérése érdekében közelíteni kell a tagállamok jogszabályait.
- (4) A hajók által okozott szennyezésről és a jogsértésekre alkalmazandó szankciók bevezetéséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ és az irányelvet részletes büntetőjogi szabályokkal kiegészítő ezen kerethatározat célja e jogszabályi közelítés elvégzése.

- (5) Az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkén alapuló ezen kerethatározat a megfelelő eszköz arra, hogy a tagállamokat büntetőjogi szankciók előírására kötelezze.
- (6) Az elkövetési magatartás különös jellegének következtében a jogi személyek tekintetében közös szankciókat kell bevezetni.
- (7) Az együttműködést illetően különös jelentősége van az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. évi tengerjogi egyezményének, amelyet az Európai Unió valamennyi tagállama aláírt, és amelynek az Európai Közösség is részese.
- (8) A tagállamok között meg kell szervezni a lehető legjobb együttműködést két tagállam közötti gyors információ-áramlás biztosítása érdekében. Kapcsolattartókat kell kijelölni és azonosítani.
- (9) Mivel ezen kerethatározat céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az elkövetési magatartás által okozott kár lehetséges határokon átnyúló jellege miatt azok az Unió szintjén jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez a kerethatározat nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (10) Ez a kerethatározat tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikke által elismert és az Európai Unió alapjogi chartájában kifejezésre juttatott elveket.
- (11) Ez a kerethatározat a tagállamokkal határos, nemzetközi hajózásra használt, az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. évi Tengerjogi Egyezményének III. része 2. szakaszában meghatározottak szerint tranzitátelésre vonatkozó rendszer hatálya alá tartozó tengerszorosok vonatkozásában nem tartalmaz a joghatóság megállapítására vonatkozó kifejezett kötelezettséget az ilyen tengerszorosokban elkövetett bűncselekmények tekintetében. A joghatóságot a bűncselekmények tekintetében a nemzetközi joggal és különösen az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. évi tengerjogi egyezményének 34. cikkével összhangban kell megállapítani.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2004. január 13-i véleménye (HL C 92., 2004.4.16., 19. o.).

⁽²⁾ HL C 19., 1999.1.23., 1. o.

⁽³⁾ Lásd ennek a Hivatalos Lapnak a(z) 11 oldalát.

(12) A tagállamok által hozott intézkedések gyakorlati alkalmazását e kerethatározat végrehajtása során a Bizottság ellenőrzi, amely az e kerethatározat elfogadásának időpontjától számított öt éven belül jelentést tesz a Tanácsnak. A jelentés megfelelő javaslatokat is tartalmazhat,

ELFOGADTA EZT A KERETHATÁROZATOT:

1. cikk

Fogalommeghatározások

E kerethatározat alkalmazásában a 2005/35/EK irányelv 2. cikkében előírt fogalommeghatározásokat kell alkalmazni.

2. cikk

Bűncselekmények

(1) E kerethatározat 4. cikkének (2) bekezdésére figyelemmel, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2005/35/EK irányelv 4. és 5. cikke szerinti jogsértések bűncselekménynek minősüljenek.

(2) Az (1) bekezdést nem kell alkalmazni a személyzet tagjaira olyan jogsértések esetében, amelyeket nemzetközi hajózásra használt tengerszorosokban, kizárólagos gazdasági övezetekben és a nyílt tengeren követnek el, amennyiben a MARPOL 73/78 Egyezmény I. melléklete 11. szabályának b) pontjában vagy II. melléklete 6. szabályának b) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek.

3. cikk

Felbujtás és bűnsegély

A tagállamok nemzeti jogukkal összhangban megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy a 2. cikkben említett bűncselekményre történő felbujtás és az ahhoz nyújtott bűnsegély büntetendő legyen.

4. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. és 3. cikkben említett bűncselekmények hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyenek büntetendők, amelyek legalább a súlyos esetek tekintetében magukban foglalják azt a büntetőjogi szankciót is, amelynek legmagasabb büntetési tétele legalább egy évtől három évig terjedő szabadságvesztés.

(2) Kisebb jelentőségű esetekben, amelyekben az elkövetett cselekmény nem okoz vízminőségromlást, a tagállamok az (1) bekezdésben meghatározottaktól eltérő típusú szankciókat is meghatározhatnak.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott büntetőjogi szankciók kiegészülhetnek egyéb büntetésekkkel vagy intézkedésekkel is, különösen pénzbírsággal, illetve a természetes személyeknek hivatalos engedélyt vagy jóváhagyást igénylő tevékenység végzésétől, társaság vagy alapítvány alapításától, irányításától vagy vezetésétől való eltiltásával, amennyiben az adott személy elítéléséhez vezető tények azt mutatják, hogy egyértelműen fennáll az azonos jellegű bűncselekmény elkövetésének kockázata.

(4) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. cikkben említett szándékosan elkövetett bűncselekmény legmagasabb büntetési tétele legalább öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés legyen, amennyiben a bűncselekmény jelentősen és széleskörűen károsítja a vízminőséget, az állati vagy növényi fajokat vagy azok egy részét, és személyek halálát vagy súlyos sérülését okozza.

(5) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. cikkben említett szándékosan elkövetett bűncselekmény legmagasabb büntetési tétele legalább két évtől öt évig terjedő szabadságvesztés legyen, amennyiben:

a) a bűncselekmény jelentősen és széleskörűen károsítja a vízminőséget, az állati vagy növényi fajokat vagy azok egy részét; vagy

b) a bűncselekmény elkövetésére az Európai Unió tagállamaiban a bünszervezetben való részvétel bűncselekménnyé való nyilvánításáról szóló, 1998. december 21-i 98/733/IB tanácsi együttes fellépésben⁽¹⁾ meghatározott bünszervezet keretében került sor, az együttes fellépésben említett büntetés mértékétől függetlenül.

(6) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. cikkben említett súlyos gondatlanságból elkövetett bűncselekmény legmagasabb büntetési tétele legalább két évtől öt évig terjedő szabadságvesztés legyen, amennyiben a bűncselekmény jelentősen és széleskörűen károsítja a vízminőséget, az állati vagy növényi fajokat vagy azok egy részét, illetőleg személyek halálát vagy súlyos sérülését okozza.

(7) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. cikkben említett súlyos gondatlanságból elkövetett bűncselekmény legmagasabb büntetési tétele legalább egy évtől három évig terjedő szabadságvesztés legyen, amennyiben a bűncselekmény jelentősen és széleskörűen károsítja a vízminőséget, az állati vagy növényi fajokat vagy azok egy részét.

(8) A szabadságelvonással járó büntetések tekintetében ezt a cikket kell alkalmazni, a nemzetközi jog és különösen az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. évi tengerjogi egyezménye 230. cikkének sérelme nélkül.

5. cikk

A jogi személyek felelőssége

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatóak legyenek az 2. és 3. cikkben említett azon bűncselekményekért, amelyeket akár a saját nevében, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, amely az alábbiak egyikén alapul:

a) a jogi személy képviselőjének joga; vagy

b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal joga; vagy

c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának jogköre.

⁽¹⁾ HL L 351., 1998.12.29., 1. o.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eseteken kívül a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a jogi személy felelősségre vonható legyen, amennyiben az (1) bekezdésben említett személyre bízott felügyelet, illetve ellenőrzés elmulasztása lehetővé tette a 2. cikkben említett bűncselekménynek a jogi személy javára történő, a jogi személy irányítása alá tartozó személy általi elkövetését.

(3) A jogi személynek az (1) és (2) bekezdésben meghatározott felelőssége nem zárja ki büntetőeljárás megindítását olyan természetes személyek ellen, akik a 2. és 3. cikkben említett bűncselekmények bármelyikében tettesként vagy részesként részt vettek.

6. cikk

A jogi személyekkel szembeni szankciók

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az 5. cikk (1) bekezdése értelmében felelősségre vont jogi személyt hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal büntessék. A szankciók:

a) magukban foglalják — legalább azokra az esetekre, amelyekben a jogi személyt a 2. cikkben említett bűncselekmények miatt felelősségre vonják — a büntető, illetve nem büntető pénzbírságokat, amelyek legmagasabb összege:

- i. legalább 150 000—300 000 EUR közötti;
- ii. legalább 750 000—1 500 000 EUR közötti a legsúlyosabb esetekben, beleértve legalább a 4. cikk (4) és (5) bekezdése szerinti szándékosan elkövetett bűncselekményeket;

b) magukban foglalhatják minden egyes esetre a pénzbírságon kívüli egyéb, alábbi szankciókat:

- i. kizárás az állami kedvezményekből és támogatásokból;
- ii. kereskedelmi tevékenység folytatásától való átmeneti vagy végleges eltiltás;
- iii. bírósági felügyelet alá helyezés;
- iv. bíróság által elrendelt felszámolás;
- v. a jogi személy felelősségét megalapozó bűncselekmények következményeinek kiküszöbölését célzó egyedi intézkedések elfogadásának kötelezettsége.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának végrehajtása érdekében és az (1) bekezdés első mondatának sérelme nélkül, azon tagállamoknak, amelyekben az euro nem került bevezetésre az euro és saját pénznemük közötti, 2005. július 12-én az EU Hivatalos Lapjában közzétett árfolyamot kell alkalmazniuk.

(3) Az (1) bekezdés a) pontját a tagállamok egy olyan rendszer alkalmazásával is végrehajthatják, amelyben a pénzbírság arányos a jogi személy forgalmával, a bűncselekmény elkövetésével szerzett vagy tervezett vagyoni előnnyel, vagy más, a jogi személy pénzügyi helyzetét jelző értékkel, feltéve hogy a rendszer olyan pénzbírságokat is lehetővé tesz, amelyek legmagasabb összege legalább az (1) bekezdés a) pontjában megállapított legmagasabb összegű pénzbírságok minimumának felel meg.

(4) Azon tagállam, amely a kerethatározatot a (3) bekezdéssel összhangban hajtja végre, erről a szándékáról értesíti a Tanács Főtitkárságát és a Bizottságot.

(5) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az 5. cikk (2) bekezdése értelmében felelősségre vont jogi személyt hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal vagy intézkedésekkel büntessék.

7. cikk

Joghatóság

(1) Minden tagállam amennyiben a nemzetközi jog ezt megengedi, meghozza a joghatóságának megállapítása érdekében szükséges intézkedéseket a 2. és 3. cikkben említett bűncselekmények tekintetében, amennyiben a bűncselekményt:

- a) egészben vagy részben a területén követték el;
- b) a nemzetközi jognak megfelelően létesített kizárólagos gazdasági vagy ezzel egyenértékű övezetében követték el;
- c) lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén követték el;
- d) a tagállam állampolgára követte el, ha a cselekmény az elkövetés helyének büntetőjoga szerint bűncselekménynek minősül vagy ha az elkövetés helye nem tartozik egyetlen állam területi joghatósága alá sem;
- e) olyan jogi személy javára követték el, amely a tagállam területén létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkezik;
- f) a tagállam területén kívül követték el, azonban az a tagállam területén vagy annak gazdasági övezetében okozott vagy valószínűsíthetően okozhat szennyezést, és a hajó önkéntesen a tagállam kikötőjében vagy tengeri termináljában tartózkodik; vagy
- g) a nyílt tengeren követték el és a hajó önkéntesen a tagállam kikötőjében vagy tengeri termináljában tartózkodik.

(2) Bármely tagállam határozhat úgy, hogy nem, illetőleg csak egyedi esetekben vagy körülmények között alkalmazza az alábbi pontokban meghatározott joghatósági szabályokat:

- a) (1) bekezdés d) pont;
- b) (1) bekezdés e) pont.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Tanács Főtitkárságát, amennyiben a (2) bekezdés alkalmazásáról határoznak, és adott esetben közlik, hogy a határozatot mely egyedi esetekben vagy különleges körülmények között alkalmazzák.

(4) Amennyiben a bűncselekmény több tagállam joghatósága alá tartozik, az érintett tagállamoknak törekedniük kell tevékenységük megfelelő összehangolására, különösen a büntetőeljárás feltételei és a kölcsönös segítségnyújtás részletes szabályai tekintetében.

(5) A következő kapcsolótényezőket kell figyelembe venni:

- a) a tagállam, amelynek területén, a kizárólagos gazdasági vagy ezzel egyenértékű övezetében követték el a bűncselekményt;
- b) a tagállam, amelynek területén, a kizárólagos gazdasági vagy ezzel egyenértékű övezetében észlelhetők a bűncselekmény hatásai;

- c) a tagállam, amelynek területén, a kizárólagos gazdasági vagy ezzel egyenértékű övezetében haladt át az a hajó, amelyről a bűncselekményt elkövették;
- d) a tagállam, amelynek a bűncselekmény elkövetője az állampolgára vagy honosa;
- e) a tagállam, amelynek területén azon jogi személy létesítő okirat szerint székhelye van, amelynek érdekében a bűncselekményt elkövették;
- f) annak a hajónak lobogója szerinti tagállam, amelyről a bűncselekményt elkövették.
- (6) E cikk alkalmazásában, a terület a 2005/35/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett területeket is magában foglalja.

8. cikk

Tájékoztatás

- (1) Amennyiben egy tagállam tájékoztatást kap olyan bűncselekmény elkövetéséről, amelyre a 2. cikket kell alkalmazni vagy olyan bűncselekmény elkövetésének veszélyéről, amely azonnali szennyezést okoz vagy okozhat, haladéktalanul tájékoztatnia kell az e károkozás által valószínűsíthetően veszélyeztetett tagállamokat és a Bizottságot.
- (2) Amennyiben egy tagállam tájékoztatást kap olyan bűncselekmény elkövetéséről, amelyre a 2. cikket kell alkalmazni vagy olyan bűncselekmény elkövetésének veszélyéről, amely valószínűsíthetően valamely tagállam joghatósága alá tartozik, haladéktalanul tájékoztatnia kell ezt a tagállamot.
- (3) A tagállamok haladéktalanul értesítik a lobogó szerinti államot vagy bármely érintett államot e kerethatározat és különösen a 7. cikk alapján hozott intézkedésekről.

9. cikk

A kapcsolattartók kijelölése

- (1) Minden tagállam kijelöli a meglévő kapcsolattartókat, vagy szükség esetén új kapcsolattartókat létesít, különösen a 8. cikkben említett tájékoztatás érdekében.
- (2) Minden tagállam tájékoztatja a Bizottságot arról, hogy mely szervezeti egysége(i) jár(nak) el kapcsolattartóként az (1) bekezdéssel összhangban. A Bizottság a kapcsolattartókról értesíti a többi tagállamot.

10. cikk

Területi hatály

E kerethatározat területi hatálya megegyezik a 2005/35/EK irányelv területi hatályával.

11. cikk

Végrehajtás

- (1) A tagállamok 2007. január 12-ig elfogadják azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy e kerethatározatnak megfeleljenek.
- (2) A tagállamok 2007. január 12-ig továbbítják a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak az e kerethatározat szerinti kötelezettségeiket nemzeti jogukba átültető rendelkezések szövegét. Ezen információk és a Bizottság írásbeli jelentése alapján a Tanács legkésőbb 2009. január 12-ig felméri, hogy a tagállamok mennyiben feleltek meg e kerethatározatnak.
- (3) 2012. január 12-ig a Bizottság a tagállamok által e kerethatározat végrehajtási rendelkezéseinek gyakorlati alkalmazásáról adott információk alapján jelentést nyújt be a Tanácsnak és megfelelőnek ítélt javaslatokat tesz, amely tartalmazhat javaslatokat annak érdekében, hogy a tagállamok a parti tengereiken vagy kizárólagos gazdasági vagy ezzel egyenértékű övezetükben elkövetett bűncselekmények vonatkozásában egy másik tagállam lobogója alatt közlekedő hajót úgy tekintsenek, mintha nem külföldi hajó lenne az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982-es tengerjogi egyezményének 230. cikkében meghatározottak értelmében.

12. cikk

Hatálybalépés

Ez a kerethatározat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2005. július 12-én.

a Tanács részéről

az elnök

G. BROWN

HELYESBÍTÉS

Helyesbítő jegyzőkönyv az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti, a PNR adatoknak a légi szállítók általi feldolgozásáról és az Egyesült Államok Belbiztonsági Minisztériuma Vámügyi és Határvédelmi Irodájának történő továbbításáról szóló megállapodáshoz

(Európai Unió Hivatalos Lapja L 183., 2004.5.20.)

Ezt a helyesbítést a Brüsszelben 2005. augusztus 4-én aláírt diplomáciai jegyzékkel fogadták el, amelynek a Tanács a letéteményese.

A 84. oldalon, az ötödik bekezdésben

a következő szövegrész: „TEKINTETTEL a 95/46/EK rendelet 25. cikkének (6) bekezdése alapján 2004. május 17-én elfogadott, 1799/2004(C) bizottsági határozatra, amely...”

helyesen: „TEKINTETTEL a 95/46/EK rendelet 25. cikkének (6) bekezdése alapján 2004. május 14-én elfogadott, 2004/535/EK bizottsági határozatra, amely...”.
